

شماره
تاریخ
۱۰۳۴۸۹ / ت ۵۵۸۱۷۰ هـ
۱۳۹۹ / ۹ / ۱۶

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور
تصویب نامه هیئت وزیران

بسمه تعالی
"با صلوات بر محمد و آل محمد"

وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت امور خارجه

هیئت وزیران در جلسه ۱۳۹۹/۸/۱۴ به پیشنهاد وزارت صنعت، معدن و تجارت و در اجرای ماده (۲) آیین نامه چگونگی تنظیم و انعقاد توافقات بین المللی - مصوب ۱۳۷۱ - تصویب کرد:

وزارت صنعت، معدن و تجارت مجاز است با هماهنگی معاونت حقوقی رئیس جمهور (امور توافقات بین المللی) و وزارت امور خارجه، نسبت به انجام مذاکره، پیش امضا (پاراف) و امضای موقت موافقت نامه تجارت آزاد بین جمهوری اسلامی ایران و کشورهای عضو اتحادیه اقتصادی اوراسیا در چارچوب متن پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیئت دولت است، اقدام نماید. هرگونه اصلاح متن پیوست در جریان مذاکره با رعایت آیین نامه چگونگی تنظیم و انعقاد توافقات بین المللی صورت می پذیرد و مراحل قانونی تا تصویب نهایی پیگیری می شود.

اسحاق جهانگیری

معاون اول رئیس جمهور

رونوشت به دفتر مقام معظم رهبری، دفتر رئیس جمهور، دفتر رئیس قوه قضاییه، دفتر معاون اول رئیس جمهور، دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام، سازمان اداری و استخدامی کشور، سازمان برنامه و بودجه کشور، معاونت حقوقی رئیس جمهور، معاونت امور مجلس رئیس جمهور، دیوان محاسبات کشور، دیوان عدالت اداری، سازمان بازرسی کل کشور، معاونت قوانین مجلس شورای اسلامی، امور تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات، وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت دادگستری، وزارت نیرو، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت ابلاغ می شود.

از زمان لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه، طرف‌ها باید تمامی تدابیر لازم عام و خاص را برای اجرای تعهدات خود به موجب این موافقتنامه اتخاذ نمایند و، در صورت نیاز، نسبت به تعدیل قوانین و مقررات خود برای انطباق با مفاد این موافقتنامه اقدام کنند.

ماده ۲. رفتار ملل کامله الوداد

۱- در خصوص حقوق گمرکی و هرگونه عوارض وضع شده بر صادرات و واردات کالا یا مرتبط با آن یا انتقال بین-المللی وجوه برای این امر، و در مورد شیوه وضع این حقوق و عوارض، و در خصوص تمامی قواعد و تشریفات مرتبط با صادرات و واردات و تمامی موضوعات مذکور در بندهای (۲) و (۳) ماده ۲.۲ این موافقتنامه، هر طرف باید هرگونه مزیت، مساعدت، امتیاز یا معافیت اعطایی به محصولاتی را که مبدأ یا مقصد آن سرزمین هر کشور دیگری است فوراً و بدون قید و شرط به محصولات مشابهی که مبدأ یا مقصد آن‌ها سرزمین طرف دیگر است، اعطا کند.

۲- مفاد بند (۱) در مورد ترجیحات زیر نباید اعمال گردد:

الف) توسط هر طرف به کشورهای همسایه با هدف تسهیل تجارت مرزی اعطا شده باشد؛

(ب) توسط هر طرف بر طبق موافقتنامه اتحادیه گمرکی، منطقه تجارت آزاد، یا موافقتنامه موقت لازم برای تشکیل اتحادیه گمرکی یا منطقه تجارت آزاد اعطا شده باشد؛

پ) توسط هر طرف به کشورهای در حال توسعه و با کمترین درجه توسعه یافتگی بر طبق طرح عمومی ترجیحات تعرفه‌ای اعطا شده باشد.

۱- طرف‌ها بر این باورند که مالیات‌ها و دیگر هزینه‌های داخلی و قوانین، مقررات و الزامات مؤثر بر فروش داخلی، پیشنهاد فروش، خرید، حمل‌ونقل، توزیع یا استفاده از محصولات، و مقررات کمی داخلی که مستلزم مخلوط کردن، فرآوری یا استفاده از محصولات به مقادیر یا نسبت‌هایی مشخص می‌باشند، نباید در مورد محصولات وارداتی یا داخلی به نحوی اعمال شود که متضمن حمایت از تولید داخلی باشد.

۲- محصولات سرزمین هر طرف که وارد سرزمین طرف دیگر می‌شود، نباید به طور مستقیم یا غیر مستقیم مشمول مالیات‌های داخلی یا انواع هزینه‌های داخلی دیگر مازاد بر مالیات‌ها و هزینه‌هایی شود که به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مورد محصولات مشابه داخلی اعمال می‌گردد. به علاوه هیچ طرفی نباید به طریق دیگری، مالیات‌های داخلی یا هزینه‌های داخلی را در مورد محصولات وارداتی یا داخلی به نحوی مغایر با اصول مقرر در بند ۱ اعمال کند.^۶

۴- هر مالیات داخلی یا سایر عوارض داخلی، یا هر قانون، مقررات یا الزام موضوع بند (۱) ماده ۲۲ این موافقتنامه به آن اشاره شده است و در مورد کالاهای وارداتی و کالاهای مشابه داخل به کار می‌رود و در زمان یا نقطه ورود کالا اخذ یا اجرا می‌گردد، به عنوان مالیات داخلی یا سایر عوارض داخلی، یا قانون، مقررات و الزام موضوع بند (۱) محسوب می‌گردد و در نتیجه مشمول مفاد ماده ۲۲ می‌شود.

۵- طرف‌ها، باید تدابیر متعارفی را اتخاذ کنند که ممکن است در دسترس آن‌ها باشد تا از رعایت بند (۱) ماده ۲۰۲ این موافقتنامه توسط دولت‌ها و مقام‌های محلی در سرزمین خود اطمینان حاصل کنند. اصطلاح «تدابیر متعارف»، برای مثال، مستلزم لغو آن دسته از قوانین داخلی موجود نخواهد بود که به دولت‌های محلی اجازه وضع آن دسته از مالیات‌های داخلی را می‌دهند که علی‌رغم معایرت فنی با نص ماده ۲۰۲ این موافقتنامه، در واقع با روح آن انطباق دارند و در عین حال لغو آن‌ها برای دولت‌ها یا مقام‌های محلی ذی‌ربط دشواری‌های مالی جدی به وجود می‌آورد. درخصوص آن دسته از مالیات‌هایی که حکومت‌ها یا مقام‌های محلی وضع می‌کنند که با نص و روح ماده ۲۰۲ این موافقتنامه مغایرت دارند، اصطلاح «تدابیر متعارف» به یک طرف اجازه می‌دهد که اگر حذف ناگهانی این مالیات‌های مغایر، دشواری‌های اداری و مالی جدی به وجود می‌آورد، این تدبیر را به تدریج و در یک دوره انتقال، انجام دهد.

۶- مالیاتی که با الزامات جمله نخست بند (۲) ماده ۲۰۲ این موافقتنامه انطباق دارد، تنها در مواردی با مقررات جمله دوم معایر تلقی خواهد شد که میان محصول مشمول مالیات و محصول مستقیماً قابل رقابت یا جانشینی که مشمول مالیات مشابهی نیست، رقابت وجود داشته باشد.

to or from the territory of the other Party. No distinction shall be made which is based on the flag of vessels, the place of origin, departure, entry, exit or destination, or on any circumstances relating to the ownership of goods, of vessels or of other means of transport.

٢. The Party may require that traffic in transit through its territory be entered at the proper custom house, but, except in cases of failure to comply with applicable customs laws and regulations, such traffic coming from or going to the territory of the other Party shall not be subject to any unnecessary delays or restrictions and shall be exempt from customs duties and from all transit duties or other charges imposed in respect of transit, except charges for transportation or those commensurate with administrative expenses entailed by transit or with the cost of services rendered.

٣. All charges and regulations imposed by a Party on traffic in transit to or from the territory of the other Party shall be reasonable, having regard to the conditions of the traffic.

٤. With respect to all charges, regulations and formalities in connection with transit, each Party shall accord to traffic in transit to or from the territory of the other Party treatment no less favourable than the treatment accorded to traffic in transit to or from any third country.^{١٤}

٥. Each Party shall accord to goods which have been in transit through the territory of the other Party treatment no less favourable than that which would have been accorded to such goods had they been transported from their place of origin to their destination without going through the territory of such other Party. The Party shall, however, be free to maintain its requirements of direct consignment existing on the date of entry into force of this Agreement, in respect of any goods in regard to which such direct consignment is a requisite condition of eligibility for entry of the goods at preferential rates of duty or has relation to the Party's prescribed method of valuation for duty purposes.

٦. The provisions of this Article shall not apply to the operation of aircraft in transit, but shall apply to air transit of goods (including baggage).

Article ٢.٩ **Committee on Trade in Goods**

١. The Parties hereby establish the Committee on Trade in Goods (hereinafter referred to as "the Goods Committee"), comprising representatives of each Party.

^{١٤}With regard to transportation charges, the principle laid down in paragraph ٤ of Article ٢.٨ of this Agreement refers to like goods being transported on the same route under like conditions.

٢. The Goods Committee shall meet upon request of either Party to consider any matter arising under this Chapter and under Chapters ٣, ٤, ٥, ٦, and ٧ of this Agreement.

٣. The Goods Committee shall have the following functions:

- (a) reviewing and monitoring the implementation and operation of the Chapters referred to in paragraph ٢ of this Article;
- (b) reviewing and making appropriate recommendations, as needed, to the Joint Committee on any amendment to the provisions of this Chapter and to the Schedules of Tariff Commitments in Annex ١ to this Agreement in order to promote and facilitate improved market access;
- (c) identifying and recommending measures to resolve any problem that may arise;
- (d) reporting the findings on any other issue arising from the implementation of this Chapter to the Joint Committee.

Article ٢.١٠.

Nullification or impairment of commitments

١. If any Party should consider that any benefit accruing to it directly or indirectly under this Agreement is being nullified or impaired or that the attainment of any objective of the Agreement is being impeded as the result of

- (a) the failure of another Party to carry out its obligations under this Agreement, or
- (b) the application by another Party of any measure, whether or not it conflicts with the provisions of this Agreement, or
- (c) the existence of any other situation,

the Party may, with a view to the satisfactory adjustment of the matter, make written representations or proposals to the other Party. A Party thus approached shall give sympathetic consideration to the representations or proposals made to it.

٢. If no satisfactory adjustment is effected between the Parties within a reasonable time, not exceeding sixty days, or if the difficulty is of the type described in subparagraph (c) of paragraph ١ of this Article, the matter may be referred to the Joint Committee. The Joint Committee shall promptly investigate any matter so referred to it and shall make appropriate recommendations or give a ruling on the matter, as appropriate.

٣. If the Joint Committee considers that the circumstances are serious enough to justify such action, it may authorize a Party to suspend the application to the other Party of such concessions or other obligations

under this Agreement as it determines to be appropriate in the circumstances.

٤. If no consensus is reached by the Parties through the Joint Committee and the matter concerned is still in place the Party concerned may suspend its concessions unilaterally without prejudice to the other Party's right to initiate a dispute on this matter under Chapter ٨ of this Agreement.

Article ٢.١١ State Trading Enterprises

١.١٠ (a) Each Party undertakes that if it establishes or maintains a State enterprise, wherever located, or grants to any enterprise, formally or in effect, exclusive or special privileges,^{١١} such enterprise shall, in its purchases or sales involving either imports or exports, act in a manner consistent with the general principles of non-discriminatory treatment prescribed in this Agreement for governmental measures affecting imports or exports by private traders.

(b) The provisions of subparagraph (a) of this paragraph shall be understood to require that such enterprises shall, having due regard to the other provisions of this Agreement, make any such purchases or sales solely in accordance with commercial considerations,^{١٢} including price, quality, availability, marketability, transportation and other conditions of purchase or sale, and shall afford the enterprises of the other Party adequate opportunity, in accordance with customary business practice, to compete for participation in such purchases or sales.

(c) No Party shall prevent any enterprise (whether or not an enterprise described in subparagraph (a) of this paragraph) under its jurisdiction from acting in accordance with the principles of subparagraphs (a) and (b) of this paragraph.

٢. The provisions of paragraph ١ of this Article shall not apply to imports of goods for immediate or ultimate consumption in governmental

^{١٠} The operations of Marketing Boards, which are established by the Parties and are engaged in purchasing or selling, are subject to the provisions of subparagraphs (a) and (b) of paragraph ١ of Article ٢.١١ of this Agreement. The activities of Marketing Boards which are established by the Parties and which do not purchase or sell but lay down regulations covering private trade are governed by the relevant Articles of this Agreement. The charging by a state enterprise of different prices for its sales of a goods in different markets is not precluded by the provisions of this Article, provided that such different prices are charged for commercial reasons, to meet conditions of supply and demand in export markets.

^{١١} Governmental measures imposed to insure standards of quality and efficiency in the operation of external trade, or privileges granted for the exploitation of national natural resources but which do not empower the government to exercise control over the trading activities of the enterprise in question, do not constitute "exclusive or special privileges".

^{١٢} A country receiving a "tied loan" is free to take this loan into account as a "commercial consideration" when purchasing requirements abroad.

use and not otherwise for resale or use in the production of goods^{١٨} for sale. With respect to such imports, each Party shall accord to the trade of the other Party fair and equitable treatment.

٢. The Parties recognize that enterprises of the kind described in paragraph ١ (a) of this Article might be operated so as to create serious obstacles to trade; thus negotiations on a reciprocal and mutually advantageous basis designed to limit or reduce such obstacles are of importance to the expansion of international trade.

٤. (a) The Parties shall notify the Joint Committee of the goods which are imported into or exported from their territories by enterprises of the kind described in paragraph ١ (a) of this Article.

(b) The Party establishing, maintaining or authorizing an import monopoly of a good, which is not included in Annex ١ to this Agreement, shall, on request of other Party inform such a Party of the import mark-up^{١٩} on the goods during a recent representative period, or, when it is not possible to do so, of the price charged on the resale of the goods.

(c) The Party which has reason to believe that its interest under this Agreement is being adversely affected by the operations of an enterprise of the kind described in paragraph ١ (a) of this Article, request the Party establishing, maintaining or authorizing such enterprise to supply information about its operations related to the carrying out of the provisions of this Agreement.

(d) The provisions of this paragraph shall not require any Party to disclose confidential information which would impede law enforcement or otherwise be contrary to the public interest or would prejudice the legitimate commercial interests of particular enterprises.

^{١٨}The term "goods" is limited to goods as understood in commercial practice, and is not intended to include the purchase or sale of services.

^{١٩} The term "mark-up" shall represent the margin by which the price charged by the import monopoly for the imported goods (exclusive of internal taxes within the purview of Article ٢.٢ of this Agreement, transportation, distribution, and other expenses incident to the purchase, sale or further processing, and a reasonable margin of profit) exceeds the landed cost.

CHAPTER ۳. TRADE REMEDIES

Article ۳.۱ Definitions

For the purposes of this Chapter, the following definitions shall be applied:

- (a) **“anti-dumping measure”** – a measure imposed by a Party on imports of a product originating in another Party in order to offset or prevent dumping, which causes or threatens material injury or materially retards the establishment of a domestic industry, that is applied pursuant to this Chapter;
- (b) **“bilateral safeguard measure”** – a measure imposed by a Party on imports of a product originating in another Party in order to prevent or remedy serious injury to a domestic industry or threat thereof caused by increased imports of that product as a result of the reduction or elimination of a customs duty under this Agreement and applied in accordance with the provisions of this Chapter;
- (c) **“countervailing measure”** – a measure imposed by a Party on imports of a product originating in another Party in order to offset the effect of a specific subsidy provided within the territory of the latter Party which causes or threatens material injury or materially retards the establishment of a domestic industry, that is applied pursuant to this Chapter;
- (d) **“global safeguard measure”** – a measure imposed by a Party on imports of a product to prevent or remedy serious injury or threats thereof to a domestic industry, which is caused by increased imports of that product from all countries and applied in accordance with the provisions of this Chapter.

Article ۳.۲ Anti-Dumping and Countervailing Measures

- ۱. Each Party shall apply anti-dumping and countervailing measures in accordance with its anti-dumping and countervailing duty legislation, except as otherwise provided for in this Chapter.
- ۲. A product is to be considered as being dumped if the export price of this product exported from one Party to another is less than the comparable price, in the ordinary course of trade, for the like product when destined for consumption in the exporting Party. Sales of the like product in the domestic market of the exporting Party at prices not below weighted average costs of production plus administrative, selling and general costs shall be regarded as being in the ordinary course of trade. For the purposes of anti-dumping investigations when

there are no sales of the like product in the ordinary course of trade in the domestic market of the exporting Party or when, because of the low volume of the sales in the domestic market of the exporting country, such sales do not permit a proper comparison, the margin of dumping shall be determined by comparison with a comparable price of the like product when exported to an appropriate third country, provided that this price is representative, or with the cost of production in the country of origin plus a reasonable amount for administrative, selling and general costs and for profits. For the purpose of this paragraph, costs shall normally be calculated on the basis of records kept by the exporter or producer under investigation, provided that such records are in accordance with the generally accepted accounting principles of the exporting country and reasonably reflect the costs associated with the production and sale of the product under consideration. Authorities shall consider all available evidence on the proper allocation of costs, including that which is made available by the exporter or producer in the course of the investigation provided that such allocations have been historically utilized by the exporter or producer, in particular in relation to establishing appropriate amortization and depreciation periods and allowances for capital expenditures and other development costs. Unless already reflected in the cost allocations under this paragraph, costs shall be adjusted appropriately for those non-recurring items of cost which benefit future and/or current production, or for circumstances in which costs during the period of investigation are affected by start-up operations.¹¹ For the purpose of this paragraph, the amounts for administrative, selling and general costs and for profits shall be based on actual data pertaining to production and sales in the ordinary course of trade of the like product by the exporter or producer under investigation. When such amounts cannot be determined on this basis, the amounts may be determined on the basis of:

- i. the actual amounts incurred and realized by the exporter or producer in question in respect of production and sales in the domestic market of the country of origin of the same general category of products;
- ii. the weighted average of the actual amounts incurred and realized by other exporters or producers subject to investigation in respect of production and sales of the like product in the domestic market of the country of origin;

¹¹ The adjustment made for start-up operations shall reflect the costs at the end of the start-up period or, if that period extends beyond the period of investigation, the most recent costs which can reasonably be taken into account by the authorities during the investigation.

- iii. any other reasonable method, provided that the amount for profit so established shall not exceed the profit normally realized by other exporters or producers on sales of products of the same general category in the domestic market of the country of origin.
۳. In cases where there is no export price or where it appears to the authorities concerned that the export price is unreliable because of association or a compensatory arrangement between the exporter and the importer or a third Party, the export price may be constructed on the basis of the price at which the imported products are first resold to an independent buyer, or if the products are not resold to an independent buyer, or not resold in the condition as imported, on such reasonable basis as the authorities may determine.
۴. A fair comparison shall be made between the export price and the normal value. This comparison shall be made at the same level of trade, normally at the ex-factory level, and in respect of sales made at as nearly as possible the same time. Due allowance shall be made in each case, on its merits, for differences which affect price comparability, including differences in conditions and terms of sale, taxation, levels of trade, quantities, physical characteristics, and any other differences which are also demonstrated to affect price comparability. In the cases referred to in paragraph ۳ of this Article, allowances for costs, including duties and taxes, incurred between importation and resale, and for profits accruing, should also be made. If in these cases price comparability has been affected, the authorities shall establish the normal value at a level of trade equivalent to the level of trade of the constructed export price, or shall make due allowance as warranted under this paragraph. The competent authority of the Party shall indicate to the parties in question what information is necessary to ensure a fair comparison and shall not impose an unreasonable burden of proof on those parties.
- i. When the comparison under paragraph ۴ of this Article requires a conversion of currencies, such conversion should be made using the rate of exchange on the date of sale, provided that when a sale of foreign currency on forward markets is directly linked to the export sale involved, the rate of exchange in the forward sale shall be used. Fluctuations in exchange rates shall be ignored and in an investigation the authorities shall allow exporters at least ۶۰ days to have adjusted their export prices to reflect sustained movements in exchange rates during the period of investigation.

- ii. Subject to the provisions governing fair comparison in paragraph 4 of this Article, the existence of margins of dumping during the investigation phase shall normally be established on the basis of a comparison of a weighted average normal value with a weighted average of prices of all comparable export transactions or by a comparison of normal value and export prices on a transaction to transaction basis. A normal value established on a weighted average basis may be compared to prices of individual export transactions if the authorities find a pattern of export prices which differ significantly among different purchasers, regions or time periods, and if an explanation is provided as to why such differences cannot be taken into account appropriately by the use of a weighted average to weighted average or transaction to transaction comparison.
- o. In the case where products are not imported directly from the country of origin but are exported to the importing Party from an intermediate country, the price at which the products are sold from the country of export to the importing Party shall normally be compared with the comparable price in the country of export. However, comparison may be made with the price in the country of origin, if, for example, the products are merely transshipped through the country of export, or such products are not produced in the country of export, or there is no comparable price for them in the country of export.
- ٦. Throughout this Chapter the term "like product" shall be interpreted to mean a product which is identical, i.e. alike in all respects to the product under consideration, or in the absence of such a product, another product which, although not alike in all respects, has characteristics closely resembling those of the product under consideration.
- ٧. For the purposes of this Chapter a subsidy shall be deemed to exist if:
 - (a) there is a financial contribution by a government or any public body within the territory of an exporting Party, i.e. where:
 - i. a government practice involves a direct transfer of funds (e.g. grants, loans, and equity infusion), potential direct transfers of funds or liabilities (e.g. loan guarantees);
 - ii. government revenue that is otherwise due is foregone or not collected (e.g. fiscal incentives such as tax credits);
 - iii. a government provides goods or services other than general infrastructure, or purchases goods;
 - iv. a government makes payments to a funding mechanism, or entrusts or directs a private body to carry out one or more of the type of functions illustrated in (i) to (iii) above which would

normally be vested in the government and the practice, in no real sense, differs from practices normally followed by governments;

or

- (b) any form of income or price support on the recipient of a subsidy which operates directly or indirectly to increase exports of a product from an exporting Party or to reduce imports of the like product into this Party; and
 - (c) a benefit is thereby conferred.
٨. A subsidy of an exporting Party shall be considered specific if access to a subsidy in the law of an exporting Party or in fact is limited to certain enterprise or industry or group of enterprises or industries within the jurisdiction of the granting authority. A subsidy which is limited to certain enterprises located within a designated geographical region within the jurisdiction of the granting authority shall be specific. It is understood that the setting or change of generally applicable tax rates by all levels of government entitled to do so shall not be deemed to be a specific subsidy for the purposes of this Agreement.
٩. In order to determine whether a subsidy is specific the following principles shall apply:
- (a) where the granting authority, or the legislation pursuant to which the granting authority operates, explicitly limits access to a subsidy to certain enterprises, such subsidy shall be specific;
 - (b) where the granting authority, or the legislation pursuant to which the granting authority operates, establishes objective criteria or conditions^{١١} governing the eligibility for, and the amount of, a subsidy, specificity shall not exist, provided that the eligibility is automatic and that such criteria and conditions are strictly adhered to. The criteria or conditions must be clearly spelled out in law, regulation, or other official document, so as to be capable of verification;
 - (c) if, notwithstanding any appearance of non-specificity resulting from the application of the principles laid down in subparagraphs (a) and (b) of this paragraph, there are reasons to believe that the subsidy may in fact be specific, other factors may be considered. Such factors are: use of a subsidy programme by a limited number of certain enterprises, predominant use by certain enterprises, the granting of disproportionately large amounts of subsidy to certain enterprises, and the manner in which discretion has been exercised

^{١١} Objective criteria or conditions, as used herein, mean criteria or conditions which are neutral, which do not favour certain enterprises over others, and which are economic in nature and horizontal in application, such as number of employees or size of enterprise.

by the granting authority in the decision to grant a subsidy^{١١}. In applying this subparagraph, account shall be taken of the extent of diversification of economic activities within the jurisdiction of the granting authority, as well as of the length of time during which the subsidy programme has been in operation.

١٠. Any determination of specificity under the provisions of paragraphs ٨ and ٩ of this Article shall be clearly substantiated on the basis of positive evidence.
١١. Any subsidy of an exporting Party shall be a specific subsidy if:
 - (a) a subsidy is contingent, in the law of an exporting Party or in fact^{١٢}, whether solely or as one of several other conditions, upon export performance;
 - (b) a subsidy is contingent, in the law of an exporting Party or in fact, whether solely or as one of several other conditions, upon the use of domestic over imported goods.
١٢. Any method used by the investigating authority to calculate the benefit to the recipient pursuant to paragraph ٦ of this Article shall be consistent with the following guidelines:
 - (a) government provision of equity capital shall not be considered as conferring a benefit, unless the investment decision can be regarded as inconsistent with the usual investment practice (including for the provision of risk capital) of private investors in the territory of that Party;
 - (b) a loan by a government shall not be considered as conferring a benefit, unless there is a difference between the amount that the firm receiving the loan pays on the government loan and the amount the firm would pay on a comparable commercial loan which the firm could actually obtain on the market. In this case the benefit shall be the difference between these two amounts;
 - (c) a loan guarantee by a government shall not be considered as conferring a benefit, unless there is a difference between the amount that the firm receiving the guarantee pays on a loan guaranteed by the government and the amount that the firm would pay on a comparable commercial loan absent the government guarantee. In this case the benefit shall be the difference between these two amounts adjusted for any differences in fees;
 - (d) the provision of goods or services or purchase of goods by a government shall not be considered as conferring a benefit unless the

^{١١} In this regard, in particular, information on the frequency with which applications for a subsidy are refused or approved and the reasons for such decisions shall be considered.

^{١٢} This standard is met when the facts demonstrate that the granting of a subsidy, without having been made legally contingent upon export performance, is in fact tied to actual or anticipated exportation or export earnings. The mere fact that a subsidy is granted to enterprises which export shall not for that reason alone be considered to be an export subsidy within the meaning of this provision.

۳- رفتار اعمال شده در مورد محصولات سرزمین هر طرف که وارد سرزمین طرف دیگری می‌شود، نباید نامطلوب‌تر از رفتاری باشد که در خصوص تمامی قوانین، مقررات و الزامات مؤثر بر فروش داخلی، پیشنهاد فروش، خرید، حمل‌ونقل، توزیع یا استفاده، در مورد محصولات مشابه دارای منشأ ملی اعمال می‌گردد. مفاد این بند مانع از اعمال هزینه‌های متفاوت حمل‌ونقل داخلی نخواهد شد که نه بر ملیت محصول، بلکه منحصراً بر عملکرد اقتصادی وسایل حمل‌ونقل مبتنی هستند.

۴- هیچ طرفی نباید هیچ یک از مقررات کمی داخلی را در مورد مخلوط کردن، فرآوری یا استفاده از محصولات به مقادیر یا نسبت‌های مشخصی را که به طور مستقیم یا غیر مستقیم مستلزم تأمین مقدار یا نسبت خاصی از هر محصول مشمول مقررات مزبور از منابع داخلی باشد، وضع یا حفظ کند. به علاوه، هیچ طرفی نباید به طریق دیگری، مقررات کمی داخلی را به گونه‌ای مغایر با اصول مقرر در بند (۱) اعمال کند.^۷

۵- هیچ یک از مقررات کمی داخلی مربوط به مخلوط کردن، فرآوری یا استفاده از محصولات به مقادیر یا نسبت‌های خاص، نباید به گونه‌ای اعمال شود که چنین مقدار یا نسبتی را به منابع عرضه خارجی تخصیص دهد.

الف) مفاد این ماده در مورد قوانین، مقررات یا الزامات حاکم بر تهیه محصولات توسط کارگزاری‌های دولتی که برای مقاصد دولتی، و نه به منظور فروش مجدد یا استفاده در تولید کالا برای فروش تجاری، خریداری می‌شوند، نباید اعمال شود.

ب) مفاد این ماده نباید مانع از پرداخت یارانه انحصاری به تولیدکنندگان داخلی، از جمله پرداخت به تولیدکنندگان داخلی از محل عواید حاصل از مالیات‌ها یا هزینه‌های داخلی اعمال شده بر طبق مفاد این ماده، و یارانه‌های متأثر از طریق خرید محصولات داخلی توسط دولت، گردد.

۷- طرف‌ها بر این باورند که تدابیر مربوط به کنترل حداکثر قیمت داخلی، حتی اگر با دیگر مقررات این ماده منطبق باشد، می‌تواند برای منافع طرف‌های عرضه‌کننده محصولات وارد شده به کشور، آثاری زیانبار داشته باشد. بنابراین، طرف‌هایی که چنین تدابیری را به عمل می‌آورند، به منظور اجتناب از این آثار زیانبار، تا سرحد امکان، باید منافع طرف صادرکننده دیگر را در نظر بگیرند.

ماده ۳.۲ کاهش و یا حذف حقوق گمرکی

۱- هر طرف باید نسبت به کالاهای دارای مبدأ طرف دیگر رفتاری داشته باشد که از رفتار مذکور در جدول تعهدات تعرفه‌ای برای طرف دیگر، موضوع پیوست (۱) این موافقتنامه، نامطلوب‌تر نباشد.

۲- کالاهای دارای مبدأ یک طرف که در جدول تعهدات تعرفه‌ای طرف دیگر شرح داده شده است، باید به هنگام ورود به سرزمین طرف دیگر با رعایت شروط، قیود و شرایط مقرر در آن جدول، از حقوق و عوارض گمرکی مازاد بر آنچه در جدول مذکور درج و مقرر شده است، معاف باشد. این کالاها همچنین باید از تمامی انواع حقوق و عوارض یا هزینه‌های دیگری که برای واردات یا در خصوص واردات وضع می‌شوند و مازاد بر موارد مندرج و مقرر در جدول است، معاف باشد.

۳- هیچ یک از مفاد این ماده نباید مانع وضع موارد زیر توسط هر طرف در هر زمان برای واردات هر محصولی گردد:

۷- مقررات سازگار با مفاد جمله اول بند (۴) ماده ۲.۲ این موافقتنامه نباید مغایر با مفاد دومین جمله در هر موردی تلقی گردد که در آن مورد تمامی کالاهای مشمول مقررات به مقادیر قابل ملاحظه در داخل تولید شده باشند، نمی‌توان توجیه کرد که مقرره‌ای سازگار با مفاد جمله دوم است، بر این اساس که نسبت یا مقدار تخصیص یافته به هر یک از کالاهایی که موضوع مقرر می‌باشند، رابطه‌ای یکسان بین کالاهای وارداتی و داخلی برقرار کند.

provision is made for less than adequate remuneration, or the purchase is made for more than adequate remuneration. The adequacy of remuneration shall be determined in relation to prevailing market conditions for the good or service in question in the country of provision or purchase (including price, quality, availability, marketability, transportation and other conditions of purchase or sale).

١٣. The Parties may apply an anti-dumping measure or countervailing measure only following an investigation by the competent authority initiated and conducted in accordance with the provisions of this Article. An investigation shall, except in special circumstances, be concluded within one year, and in no case more than ١٨ months, after its initiation.

١٤. An investigation shall be initiated upon a written application by or on behalf of the domestic industry which included sufficient evidence of (a) dumping (for the purpose of anti-dumping investigation) or a specific subsidy (for the purpose of countervailing investigation), (b) injury to the domestic industry^{١٤} and (c) a causal link between the dumped imports (for the purpose of anti-dumping investigation) or subsidized imports (for the purpose of countervailing investigation) and the alleged injury.

١٥. The application for the purposes of a countervailing duty investigation shall contain such information as is reasonably available to the applicant on the following:

- (a) the identity of the applicant and a description of the volume and value of the domestic production of the like product by the applicant. Where a written application is made on behalf of the domestic industry, the application shall identify the industry on behalf of which the application is made by a list of all known domestic producers of the like product (or associations of domestic producers of the like product) and, to the extent possible, a description of the volume and value of domestic production of the like product accounted for by such producers;
- (b) a complete description of the allegedly subsidized product, the names of the country or countries of origin or export in question, the identity of each known exporter or foreign producer and a list of known persons importing the product in question;
- (c) evidence with regard to the existence, amount and nature of the subsidy in question;
- (d) evidence that alleged injury to a domestic industry is caused by subsidized imports through the effects of the subsidies; this evidence includes information on the evolution of the volume of the allegedly

^{١٤} The term "injury" shall, unless otherwise specified, be taken to mean material injury to a domestic industry, threat of material injury to a domestic industry or material retardation of the establishment of such an industry.

subsidized imports, the effect of these imports on prices of the like product in the domestic market and the consequent impact of the imports on the domestic industry, as demonstrated by relevant factors and indices having a bearing on the state of the domestic industry.

۱۶. The application for the purposes of an anti-dumping investigation shall contain such information as is reasonably available to the applicant on the following:

- (a) the identity of the applicant and a description of the volume and value of the domestic production of the like product by the applicant. Where a written application is made on behalf of the domestic industry, the application shall identify the industry on behalf of which the application is made by a list of all known domestic producers of the like product (or associations of domestic producers of the like product) and, to the extent possible, a description of the volume and value of domestic production of the like product accounted for by such producers;
- (b) a complete description of the allegedly dumped product, the names of the country or countries of origin or export in question, the identity of each known exporter or foreign producer and a list of known persons importing the product in question;
- (c) information on prices at which the product in question is sold when destined for consumption in the domestic markets of the country or countries of origin or export (or, where appropriate, information on the prices at which the product is sold from the country or countries of origin or export to a third country or countries, or on the constructed value of the product) and information on export prices or, where appropriate, on the prices at which the product is first resold to an independent buyer in the territory of the importing Party;
- (d) information on the evolution of the volume of the allegedly dumped imports, the effect of these imports on prices of the like product in the domestic market and the consequent impact of the imports on the domestic industry, as demonstrated by relevant factors and indices having a bearing on the state of the domestic industry.

۱۷. If, in special circumstances, the investigating authority concerned decides to initiate an investigation without having received a written application by or on behalf of a domestic industry for the initiation of such investigation, it shall proceed only if it has sufficient evidence of dumping (for the purpose of anti-dumping investigation) or a specific subsidy (for the purpose of countervailing investigation), injury and a causal link to justify the initiation of an investigation. An investigation shall not be initiated

unless the competent authority of the Party has determined, on the basis of an examination of the degree of support for, or opposition to, the application expressed by domestic producers of the like product, that the application has been made by or on behalf of the domestic industry. The application shall be considered to have been made "by or on behalf of the domestic industry" if it is supported by those domestic producers whose collective output constitutes more than 50 per cent of the total production of the like product produced by that portion of the domestic industry expressing either support for or opposition to the application. However, no investigation shall be initiated when domestic producers expressly supporting the application account for less than 25 per cent of total production of the like product produced by the domestic industry.

18. An application shall be rejected and an investigation shall be terminated promptly as soon as the competent authority of the Party concerned is satisfied that there is not sufficient evidence of either dumping (for the purposes of anti-dumping investigations) or subsidization (for the purposes of countervailing duty investigation) or of injury to justify proceeding with the case. There shall be immediate termination in cases where the competent authority of the Party determines that the margin of dumping or the amount of a subsidy is de minimis, or that the volume of dumped or subsidized imports, actual or potential, or the injury, is negligible.

19. For the purposes of anti-dumping and countervailing duty investigations, the term "domestic industry" shall be interpreted as referring to the domestic producers as a whole of the like products or to those of them whose collective output of the products constitutes a major proportion of the total domestic production of those products, except that:

- (a) when producers are related²³ to the exporters or importers or are themselves importers of the allegedly dumped or subsidized product, the term "domestic industry" may be interpreted as referring to the rest of the producers;
- (b) in exceptional circumstances the territory of a Party may, for the production in question, be divided into two or more competitive markets and the producers within each market may be regarded as a separate industry if (a) the producers within such market sell all or almost all of their production of the product in question in that

²³ For the purposes of this paragraph, producers shall be deemed to be related to exporters or importers only if (a) one of them directly or indirectly controls the other; or (b) both of them are directly or indirectly controlled by a third person; or (c) together they directly or indirectly control a third person, provided that there are grounds for believing or suspecting that the effect of the relationship is such as to cause the producer concerned to behave differently from non-related producers. For the purposes of subparagraph (a) of paragraph 19 of Article 2.2 of this Agreement, one shall be deemed to control another when the former is legally or operationally in a position to exercise restraint or direction over the latter.

market, and (b) the demand in that market is not to any substantial degree supplied by producers of the product in question located elsewhere in the territory. In such circumstances, injury may be found to exist even where a major portion of the total domestic industry is not injured, provided there is a concentration of dumped or subsidized imports into such an isolated market and provided further that the dumped or subsidized imports are causing injury to the producers of all or almost all of the production within such market.

٢٠. No product imported from one Party into the territory of the other Party shall be subject to both anti-dumping and countervailing measures to compensate for the same situation of dumping or subsidization.

٢١. A Party shall not apply an anti-dumping measure or countervailing measure on the imports from the other Party unless it determines in the course of the investigation that the effect of the dumping (for the purposes of anti-dumping measures) or a specific subsidy (for the purposes of countervailing measures) is such as to cause or threaten to cause material injury to its domestic industry or is such as to retard materially the establishment of a domestic industry. A determination of injury shall be based on positive evidence and involve an objective examination of both (a) the volume of the dumped imports (for the purpose of anti-dumping investigation) or subsidized imports (for the purpose of countervailing duty investigation) and the effect of the these imports on prices in the domestic market for like products, and (b) the consequent impact of these imports on domestic producers of such products. The examination of the impact of the dumped imports (for the purpose of anti-dumping investigation) or subsidized imports (for the purpose of countervailing duty investigation) on the domestic industry concerned shall include an evaluation of all relevant economic factors and indices having a bearing on the state of the industry, including actual and potential decline in sales, profits, output, market share, productivity, return on investments, or utilization of capacity; factors affecting domestic prices; the magnitude of the margin of dumping; actual and potential negative effects on cash flow, inventories, employment, wages, growth, ability to raise capital or investments. This list is not exhaustive, nor can one or several of these factors necessarily give decisive guidance. The demonstration of a causal relationship between the dumped imports (for the purpose of anti-dumping investigation) or subsidized imports (for the purpose of countervailing duty investigation) and the injury to the domestic industry shall be based on an examination of all relevant evidence before the investigating authority. The investigating authority shall also

examine any known factors other than the dumped imports (for the purpose of anti-dumping investigation) or subsidized imports (for the purpose of countervailing duty investigation) which at the same time are injuring the domestic industry, and the injuries caused by these other factors must not be attributed to the dumped imports (for the purpose of anti-dumping investigation) or subsidized imports (for the purpose of countervailing duty investigation). A determination of a threat of material injury shall be based on facts and not merely on allegation, conjecture or remote possibility. The change in circumstances which would create a situation in which the dumping (for the purpose of anti-dumping investigation) or subsidy (for the purpose of countervailing duty investigation) would cause injury must be clearly foreseen and imminent.

٢٢. Provisional measures may be applied if necessary and if a preliminary affirmative determination of dumping (for the purpose of anti-dumping investigation) or specific subsidy (for the purpose of countervailing duty investigation) and its consequent injury have been made. Provisional measures shall not be applied sooner than ٦٠ days from the date of initiation of the investigation. The application of provisional measures shall be limited to as short a period as possible, not exceeding four months or in case of an anti-dumping investigation, on decision of the authorities concerned, upon request by exporters representing a significant percentage of the trade involved, to a period not exceeding six months. When the competent authority, in the course of an investigation, examines whether a duty lower than the margin of dumping would be sufficient to remove injury, these periods may be six and nine months, respectively.
٢٣. Before the investigation a Party intending to initiate a countervailing duty investigation in relation to the imports from the other Party shall invite the other Party for consultations with the aim of clarifying the situation and arriving at a mutually agreed solution. Furthermore, throughout the period of investigation, the Party the products of which are the subject of the investigation shall be afforded a reasonable opportunity to continue consultations, with a view to clarifying the factual situation and to arriving at a mutually agreed solution. Without prejudice to the obligation to afford reasonable opportunity for consultation, these provisions regarding consultations are not intended to prevent the authorities of a Party from proceeding expeditiously with regard to initiating the investigation, reaching preliminary or final determinations, whether affirmative or negative, or from applying provisional or final measures, in accordance with the provisions of this Agreement. The Party which intends to initiate any investigation or is conducting such an investigation shall permit, upon

٣٤. Public notice of any final determination shall, due regard being paid to the requirement for the protection of confidential information, include *inter alia*:
- (a) an explanation for the final determination on the results of the investigation made by the investigating authority;
 - (b) a reference to the facts on the basis of which such determination was made;
 - (c) the information specified in paragraph ٣٣ of this Article;
 - (d) the reasons for the acceptance or rejection of arguments and requests of the exporters and importers of the product subject to investigation.

Article ٣.٣ Global Safeguards

١. Each Party shall apply safeguard measures in accordance with its legislation, except as otherwise provided for in this Chapter.
٢. A Party may apply a global safeguard measure to a product only if that Party has determined that such product is being imported into its territory in such increased quantities, absolute or relative to domestic production, and under such conditions as to cause or threaten to cause serious injury to the domestic industry that produces like or directly competitive products.
٣. In determining injury or threat thereof, a "domestic industry" shall be understood to mean the producers as a whole of the like or directly competitive products operating within the territory of a Party, or those whose collective output of the like or directly competitive products constitutes a major proportion of the total domestic production of those products.
٤. Global safeguard measures shall be applied to a product being imported irrespective of the exporting country. Notwithstanding Articles ٢.٧ and ٢.٣ of this Agreement, a global safeguard measure may take the form of import quota. If an import quota is used, such a measure shall not reduce the quantity of imports below the level of a recent period which shall be the average of imports in the last three representative years for which statistics are available, unless clear justification is given that a different level is necessary to prevent or remedy serious injury. In cases in which a quota is allocated among supplying countries, the Party applying the global safeguard measure may seek agreement with respect to the allocation of shares in the quota with the other Party having a substantial interest in supplying the product concerned. In cases in which this method is not reasonably practicable, the Party concerned shall allot to the other Party having a substantial interest in supplying the product

shares based upon the proportions, supplied by that Party during a previous three years period, of the total quantity or value of imports of the product, due account being taken of any special factors which may have affected or may be affecting the trade in the product. In case I.R. Iran intends to apply a safeguard measure in the form of import quota and allocate it among supplying countries, such import quota shall be calculated and applied individually with respect to each EAEU Member State.

٥. Serious injury shall be understood to mean a significant overall impairment in the position of a domestic industry. The Parties shall apply safeguard measures only to the extent necessary to prevent or remedy serious injury. The period of application of a safeguard measure shall not exceed ٤ years, unless it is extended.
٦. The period mentioned in paragraph ٥ of this Article may be extended provided that the competent authorities of the importing Party have determined that the safeguard measure continues to be necessary to prevent or remedy serious injury and that there is evidence that the industry is adjusting, and provided that the pertinent provisions of paragraphs ٨ – ١٢ of this Article are observed.
٧. The Parties may apply a safeguard measure only following an investigation by the competent authority. The investigation shall include public notice to all interested parties and shall provide an opportunity for interested parties to present evidence and their views, including the opportunity to respond to the representations of other parties. The competent authority shall publish report setting forth the findings and conclusions on all pertinent issues of fact and law.
٨. The Parties shall ensure equitable, transparent and effective procedures for safeguard investigations.
٩. Each Party shall immediately notify the other Party upon:
 - (a) initiating a safeguard investigation;
 - (b) making preliminary and (or) final finding of serious injury or threat thereof caused by increased imports;
 - (c) taking a decision to apply or extend a safeguard measure.
١٠. The information pertinent to initiation of a safeguard investigation shall include, *inter alia*:
 - (a) the date of initiation of the investigation;
 - (b) a precise description of the product subject to the investigation and its classification under the Harmonised System;
 - (c) the period subject to the investigation;
 - (d) an explanation of the reasons for initiation of the investigation;
 - (e) schedule of public hearings and (or) the deadline for the request for hearings;

دفتر هیئت دولت

- (f) deadlines for interested parties to submit evidence, to comment and to respond to presentations of other interested parties;
 - (g) the address where application and other documents related to the investigation can be directed;
 - (h) the name, address and telephone number of the competent investigating authority.
١١. The Party intending to apply or extend a safeguard measure shall provide the other Party with all pertinent information, which shall include, *inter alia*:
- (a) evidence of serious injury or threat thereof caused by increased imports;
 - (b) precise description of the product involved;
 - (c) precise description of the proposed safeguard measure;
 - (d) proposed date of introduction;
 - (e) expected duration and timetable for progressive liberalization;
 - (f) list of developing countries exempted from the safeguard measure (if applicable);
 - (g) evidence that the industry concerned is adjusting (in cases of extension of the measure);
 - (h) basis for determining that there are critical circumstances where delay would cause damage which would be difficult to repair (in case of provisional safeguard measures).
١٢. In applying global safeguard measures the Parties shall maintain the margin of preference granted pursuant to this Agreement.
١٣. The Parties shall provide opportunities for consultations with regard to application of safeguard measures.

Article ٣.٤ Bilateral Safeguard Measures

١. Where, as a result of the reduction or elimination of a customs duty under this Agreement, any originating good of a Party specified in Annex ١ to this Agreement is being imported into the territory of the other Party in such increased quantities, in absolute terms or relative to domestic production, and under such conditions as to constitute a substantial cause of serious injury or threat thereof to the domestic industry producing like or directly competitive goods in the territory of the importing Party, the importing Party may apply a bilateral safeguard measure to the extent necessary to remedy or prevent the serious injury or threat thereof, subject to the provisions of this Article.

دفتر هیئت دولت

٢. A bilateral safeguard measure shall only be applied upon demonstrating clear evidence that increased imports constitute a substantial cause of serious injury or are threatening to cause serious injury.
٣. The Party intending to apply a bilateral safeguard measure under this Article shall promptly, and in any case before applying a measure, notify the other Party. The notification shall contain all pertinent information, which shall include evidence of serious injury or threat thereof caused by increased imports, a precise description of the good concerned and the proposed measure, as well as the proposed date of introduction, expected duration and timetable for the progressive removal of the measure if relevant.
٤. The Party that may be affected by the measure shall be offered compensation in the form of substantially equivalent trade liberalisation in relation to the imports from such Party. The Party shall, within ٣٠ days from the date of notification referred to in paragraph ٣ of this Article, examine the information provided in order to facilitate a mutually acceptable resolution of the matter. In the absence of such resolution, the importing Party may apply a bilateral safeguard measure to resolve the problem, and, in the absence of mutually agreed compensation, the Party against whose good the bilateral safeguard measure is applied may take compensatory action. The bilateral safeguard measure and the compensatory action shall be promptly notified to the other Party. The compensatory action shall normally consist of suspension of concessions having substantially equivalent trade effects and/or concessions substantially equivalent to the value of the additional duties expected to result from the bilateral safeguard measure. Compensatory action shall be taken only for the minimum period necessary to achieve the substantially equivalent trade effects and in any event, only while the bilateral safeguard measure under paragraph ٥ of this Article is being applied. If the conditions set out in paragraph ١ of this Article are met, the importing Party may apply a bilateral safeguard measure in the form of increase of the applicable rate of customs duty for the good concerned to a necessary level not exceeding the most-favoured-nation applied rate of customs duty applied at the time the bilateral safeguard measure is taken.
٥. A bilateral safeguard measure shall be taken for period not exceeding one year. The period of application of a bilateral safeguard measure may be extended by up to another year if there is evidence that it is necessary to remedy or prevent serious injury or threat thereof and that the industry is adjusting. A Party shall not apply a bilateral

- safeguard measure again on the same good for the period of time equal to that during which such measure had been previously applied.
٦. Upon the termination of the bilateral safeguard measure, the rate of customs duty shall be the rate, which would have been in effect on the date of termination of the measure.
 ٧. Bilateral safeguard measures shall not be applied in the first ٦ month after the entry into force of this Agreement.
 ٨. With respect to bilateral trade neither Party shall apply, with respect to the same good, at the same time:
 - (a) a bilateral safeguard measure; and
 - (b) a safeguard measure in the understanding of Article ٣.٣ of this Agreement.

Article ٣.٥

Application of Anti-Dumping and Countervailing Measures

For the purposes of conducting anti-dumping and countervailing duty investigations and subsequent proceedings I.R. Iran shall consider the EAEU Member States individually and not as as a whole and shall not apply anti-dumping and countervailing measures with respect to imports originating in the as a whole. If there are subsidies within the meaning of Article ٣.٢ of this Agreement available at the level of the for all Member States, I.R. Iran may consider the as a whole.

Article ٣.٦

Notifications

١. All official communications and documentation exchanged between the Parties with respect to matters covered by this Chapter shall take place between the competent authorities of the Parties.
٢. The Parties shall exchange information on the names and contacts of the competent authorities within ٣٠ days from the date of entry into force of this Agreement. The Parties shall promptly notify each other of any change to the competent authorities.

Article ٣.٧

Cooperation

The Parties shall seek to strengthen cooperation in the following fields:

- (a) communication channels with respect to trade remedies (including investigations);

دفتر هیئت دولت

الف) دریافت هزینه‌ای معادل مالیات داخلی وضع شده طبق مقررات بند (۲) ماده ۲.۲ این موافقتنامه در خصوص محصول مشابه داخلی یا درخصوص کالایی که محصول وارداتی کلاً یا جزاً از آن ساخته یا تولید شده است؛
ب) هرگونه عوارض وضع شده طبق فصل ۳ این موافقتنامه؛ و
پ) عوارض یا هزینه‌های دیگر متناسب با هزینه خدمات ارایه شده.
۴- چنانچه نرخ حقوق گمرکی ترجیحی کالاهای دارای مبدأ یک طرف که بر طبق پیوست (۱) این موافقتنامه اعمال می‌شود بیشتر از نرخ حقوق گمرکی ملل کامله الوداد اعمال شده در مورد همان کالاها باشد، چنین کالاهایی باید حائز شرایط برای برخورداری از نرخ اخیر باشند.

ماده ۲.۴ تغییرات تعرفه‌های اعمال شده نمائکلاتور

۱- هر طرف اطمینان می‌دهد که هر گونه تغییر در نمائکلاتور اعمال شده خود بر اساس نظام هماهنگ و شرح آن را بدون نقصان در امتیازات تعرفه‌ای اعطایی بر طبق پیوست (۱) این موافقتنامه، انجام دهد.
۲- تغییر مزبور در نامگذاری اعمال شده بر اساس نظام هماهنگ و شرح آن و نامگذاری اعمال شده ایران براساس نظام هماهنگ و شرح آن باید به ترتیب توسط ایران و کمیسیون اقتصادی اوراسیا انجام شود. طرف‌ها باید هرگونه تغییر در نامگذاری اعمال شده خود بر اساس نظام هماهنگ و شرح آن را بلافاصله در دسترس عموم قرار دهند و به طور سالانه یکدیگر را از تغییرات مزبور مطلع نمایند.

ماده ۲.۵ هزینه‌ها، عوارض و تشریفات مربوط به واردات و صادرات^۸

-۱

الف) تمامی هزینه‌ها و عوارض از هر نوع (غیر از عوارض واردات و صادرات و غیر از مالیات‌های موضوعه در راستای اجرای ماده ۲.۲) که توسط طرف‌ها در مورد یا مرتبط با واردات یا صادرات وضع می‌شوند، باید از نظر میزان، نزدیک به هزینه تقریبی خدمات ارایه شده و نباید متضمن حمایت غیر مستقیم از کالاهای داخلی یا وضع مالیات بر واردات یا صادرات برای مقاصد مالی باشند.

ب) طرف‌ها لزوم کاهش تعداد و تنوع هزینه‌ها و عوارض موضوع جزء الف) را تأیید می‌کنند.

پ) طرف‌ها همچنین لزوم به حداقل رساندن درصد و پیچیدگی تشریفات واردات و صادرات و کاهش و تسهیل الزامات مربوط به ارایه اسناد واردات و صادرات را تأیید می‌کنند.^۹

۲- هر طرف باید بنا به درخواست طرف دیگر، عملکرد قوانین و مقرارت خود را با توجه به مفاد این ماده بررسی نمایند.

۳- هیچ طرفی نباید برای نقض جزئی مقررات گمرکی یا الزامات شکلی، مجازات‌های سنگینی وضع کند. به ویژه در مورد هر ترک فعل یا اشتباهی در ارایه اسناد گمرکی که به سادگی قابل اصلاح بوده و آشکارا بدون نیت تقلب یا غفلت فاحش صورت گرفته باشد، هیچ مجازاتی نباید از آنچه که صرفاً به عنوان یک هشدار ضروری است، فراتر رود.

۴- مفاد این ماده ناظر بر هزینه‌ها، عوارض، تشریفات و الزامات موضوعه توسط مقامات دولتی در مورد واردات و صادرات، موارد زیر را نیز شامل می‌گردد:

(۱) معاملات کنسولی، مانند سیاهه و گواهی‌های کنسولی؛

۸- در حالی که ماده ۵.۲ استفاده از نرخ‌های چندگانه ارز را پوشش نمی‌دهد، بندهای (۱) و (۴) ماده ۵.۲ این موافقتنامه استفاده از عوارض و مالیات‌های ارزی را به عنوان ابزاری برای اجرای نرخ‌های چندگانه ارز محکوم می‌کنند؛ البته اگر هر طرف به دلیل تراز پرداخت‌ها و با موافقت صندوق بین‌المللی پول از نرخ‌های چندگانه ارز استفاده کند، هیچ یک از مفاد این موافقتنامه مانع استفاده هر طرف برای کنترل‌ها یا محدودیت‌های ارزی بر اساس مواد موافقتنامه صندوق بین‌المللی پول یا بر طبق موافقتنامه خاص ارزی یا طرف دیگر، نمی‌گردد.

۹- اگر در واردات کالایی از سرزمین هر طرف و به سرزمین طرف دیگر، تهیه گواهی مبدأ فقط تا حد تفکیک‌ناپذیری لازم باشد، این مسئله با بند (۱) سازگار خواهد بود.

- (b) cooperation and exchange of information between investigating authorities;
- (c) trade remedy laws and practice.

دفتر هیئت دولت

CHAPTER ٤. TECHNICAL BARRIERS TO TRADE

Article ٤.١ Objectives

The objectives of this Chapter are to facilitate trade in goods between the Parties by:

- (a) promoting cooperation on adoption and application of standards, technical regulations and conformity assessment procedures in order to eliminate unnecessary technical barriers to trade;
- (b) promoting mutual understanding of each Party's standards, technical regulations and conformity assessment procedures;
- (c) strengthening information exchange between the Parties in relation to the preparation, adoption and application of standards, technical regulations and conformity assessment procedures;
- (d) strengthening cooperation between the Parties in the work of international bodies related to standardization and conformity assessment;
- (e) providing a framework to realize these objectives; and
- (f) promoting cooperation on issues relating to technical barriers to trade.

Article ٤.٢ Scope

١. All products, listed in Annex ١ to this Agreement, shall be subject to the provisions of this Chapter.

٢. This Chapter shall apply to all standards, technical regulations and conformity assessment procedures of the Parties that may directly or indirectly affect the trade in goods between the Parties except:

- (a) purchasing specifications prepared by governmental bodies for production or consumption requirements of governmental bodies; and
- (b) sanitary or phytosanitary measures as defined in Chapter ٥ of this Agreement.

٣. All references in this Chapter to technical regulations, standards and conformity assessment procedures shall be construed to include any amendments thereto and any additions to the rules or the product coverage thereof, except amendments and additions of an insignificant nature.

٤. In accordance with this Chapter each Party has the right to prepare, adopt and apply standards, technical regulations and conformity assessment procedures.

دفتر هیئت دولت

Article ۴.۳

Definitions

۱. General terms for standardization and procedures for assessment of conformity shall normally have the meaning given to them by definitions adopted within the United Nations system and by international standardizing bodies taking into account their context and in the light of the object and purpose of this Chapter.

۲. For the purposes of this Chapter the meaning of the following terms applies:

- (a) **“technical regulation”** – document which lays down product characteristics or their related processes and production methods, including the applicable administrative provisions, with which compliance is mandatory. It may also include or deal exclusively with terminology, symbols, packaging, marking or labelling requirements as they apply to a product, process or production method;

Explanatory note

The definition in ISO/IEC Guide ۳ is not self-contained, but based on the so-called “building block” system.

- (b) **“standard”** – document approved by a recognized body, that provides, for common and repeated use, rules, guidelines or characteristics for products or related processes and production methods, with which compliance is not mandatory. It may also include or deal exclusively with terminology, symbols, packaging, marking or labelling requirements as they apply to a product, process or production method;

Explanatory note

The terms as defined in ISO/IEC Guide ۳ cover products, processes and services. This Chapter deals only with technical regulations, standards and conformity assessment procedures related to products or processes and production methods. Standards as defined by ISO/IEC Guide ۳ may be mandatory or voluntary. For the purposes of this Chapter, standards are defined as voluntary and technical regulations as mandatory documents. Standards prepared by the international standardization community are based on consensus. This Chapter covers also documents that are not based on consensus.

- (c) **“conformity assessment procedures”** – any procedure used, directly or indirectly, to determine that relevant requirements in technical regulations or standards are fulfilled.

Explanatory note

دفتر هیئت دولت

Conformity assessment procedures include, *inter alia*, procedures for sampling, testing and inspection; evaluation, verification and assurance of conformity; registration, accreditation and approval as well as their combinations.

- (d) “central government body” – central government, its ministries and departments or any body subject to the control of the central government in respect of the activity in question.

Article 4.4

Preparation, Adoption and Application of Technical Regulations and Conformity Assessment Procedures

١. Each Party shall ensure that in respect of technical regulations, products imported from the territory of the other Party shall be accorded treatment no less favourable than that accorded to like products of national origin and to like products originating in any other country.

٢. Each Party shall ensure that technical regulations are not prepared, adopted or applied with a view to or with the effect of creating unnecessary obstacles to mutual trade. For this purpose, technical regulations shall not be more trade-restrictive than necessary to fulfil a legitimate objective, taking account of the risks non-fulfilment would create. Such legitimate objectives are, *inter alia*: national security requirements; the prevention of deceptive practices; protection of human health or safety, animal or plant life or health, or the environment. In assessing such risks, relevant elements of consideration are, *inter alia*: available scientific and technical information, related processing technology or intended end-uses of products.

٣. Technical regulations shall not be maintained if the circumstances or objectives giving rise to their adoption no longer exist or if the changed circumstances or objectives can be addressed in a less trade-restrictive manner.

٤. Where technical regulations are required and relevant international standards exist or their completion is imminent, the Parties shall use them, or the relevant parts of them, as a basis for their technical regulations except when such international standards or relevant parts would be an ineffective or inappropriate means for the fulfilment of the legitimate objectives pursued, for instance because of fundamental climatic or geographical factors or fundamental technological problems.

٥. Each Party shall ensure that, in cases where a positive assurance of conformity with technical regulations or standards is required, their central government bodies apply the following provisions to products originating in the territory of the other Party:

دفتر هیئت دولت

- (a) conformity assessment procedures are prepared, adopted and applied so as to grant access for suppliers of like products originating in the territory of the other Party under conditions no less favourable than those accorded to suppliers of like products of national origin or originating in any other country, in a comparable situation; access entails suppliers' right to an assessment of conformity under the rules of the procedure, including, when foreseen by this procedure, the possibility to have conformity assessment activities undertaken at the site of facilities and to receive the mark of the system;
 - (b) conformity assessment procedures are not prepared, adopted or applied with a view to or with the effect of creating unnecessary obstacles to mutual trade. This means, *inter alia*, that conformity assessment procedures shall not be more strict or be applied more strictly than is necessary to give the importing Party adequate confidence that products conform with the applicable technical regulations or standards, taking account of the risks non-conformity would create.
7. When implementing the provisions of paragraph 6 of this Article, each Party shall ensure that:
- (a) conformity assessment procedures are undertaken and completed as expeditiously as possible and in a no less favourable order for products originating in the territory of the other Party than for like domestic products;
 - (b) the standard processing period of each conformity assessment procedure is published or that the anticipated processing period is communicated to the applicant upon request; when receiving an application, the competent body promptly examines the completeness of the documentation and informs the applicant in a precise and complete manner of all deficiencies; the competent body transmits as soon as possible the results of the assessment in a precise and complete manner to the applicant so that corrective action may be taken if necessary; even when the application has deficiencies, the competent body proceeds as far as practicable with the conformity assessment if the applicant so requests; and that, upon request, the applicant is informed of the stage of the procedure, with any delay being explained;
 - (c) information requirements are limited to what is necessary to assess conformity and determine fees;
 - (d) the confidentiality of information about products originating in the territory of the other Party arising from or supplied in connection with such conformity assessment procedures is respected in the same

دفتر هیئت دولت

way as for domestic products and in such a manner that legitimate commercial interests are protected;

(e) any fees imposed for assessing the conformity of products originating in the territory of the other Party are equitable in relation to any fees chargeable for assessing the conformity of like products of national origin or originating in any other country, taking into account communication, transportation and other costs arising from differences between location of facilities of the applicant and the conformity assessment body;

(f) the siting of facilities used in conformity assessment procedures and the selection of samples are not such as to cause unnecessary inconvenience to applicants or their agents;

(g) whenever specifications of a product are changed subsequent to the determination of its conformity to the applicable technical regulations or standards, the conformity assessment procedure for the modified product is limited to what is necessary to determine whether adequate confidence exists that the product still meets the technical regulations or standards concerned;

(h) a procedure exists to review complaints concerning the operation of a conformity assessment procedure and to take corrective action when a complaint is justified.

٧. Nothing in paragraphs ٥ and ٦ of this Article shall prevent the Parties from carrying out reasonable spot checks within their territories.

٨. In cases where a positive assurance is required that products conform with technical regulations or standards, and relevant guides or recommendations issued by international standardizing bodies exist or their completion is imminent, the Parties shall ensure that central government bodies use them, or the relevant parts of them, as a basis for their conformity assessment procedures, except where, as duly explained upon request, such guides or recommendations or relevant parts are inappropriate for the Parties, for, *inter alia*, such reasons as: national security requirements; the prevention of deceptive practices; protection of human health or safety, animal or plant life or health, or the environment; fundamental climatic or other geographical factors; fundamental technological or infrastructural problems.

Article ٤.٥

Recognition of Conformity Assessment

١. Without prejudice to the provisions of paragraphs ٣ and ٤ of this Article, each Party shall ensure, whenever possible, that results of conformity assessment procedures in the other Party are accepted, even when those procedures differ from its own, provided it is satisfied that

those procedures offer an assurance of conformity with applicable technical regulations or standards equivalent to its own procedures. It is recognized that prior consultations may be necessary in order to arrive at a mutually satisfactory understanding regarding, in particular:

(a)adequate and enduring technical competence of the relevant conformity assessment bodies in the exporting Party, so that confidence in the continued reliability of its conformity assessment results can exist; in this regard, verified compliance, for instance through accreditation, with relevant guides or recommendations issued by international standardizing bodies shall be taken into account as an indication of adequate technical competence;

(b)limitation of the acceptance of conformity assessment results to those produced by designated bodies in the exporting Party.

٧. The Parties shall ensure that their conformity assessment procedures permit, as far as practicable, the implementation of the provisions in paragraph ١ of this Article.

٨. The Party is encouraged, at the request of the other Party, to be willing to enter into negotiations for the conclusion of agreements for the mutual recognition of results of each other's conformity assessment procedures. The Parties may require that such agreements fulfil the criteria of paragraph ١ of this Article and give mutual satisfaction regarding their potential for facilitating trade in the products concerned.

٩. Each Party is encouraged to permit participation of conformity assessment bodies located in the territory of the other Party in its conformity assessment procedures under conditions no less favourable than those accorded to bodies located within its territory or the territory of any third country.

Article ٤.٦ Transparency

١. The Parties acknowledge the importance of transparency with regard to the preparation, adoption and application of standards, technical regulations and conformity assessment procedures.

٢. Each Party preparing, adopting or applying a technical regulation which may have a significant effect on trade of the other Party shall, upon the request of another Party, explain the justification for that technical regulation in terms of the provisions of paragraphs ٣ to ٤ of Article ٤.٤ of this Agreement. Whenever a technical regulation is prepared, adopted or applied for one of the legitimate objectives explicitly mentioned in paragraph ٣ of Article ٤.٤ of this Agreement, and is in accordance with relevant international standards, it shall be rebuttably presumed not to create an unnecessary obstacle to mutual trade.

دفتر هیئت دولت

٣. Wherever appropriate, the Parties shall specify technical regulations based on product requirements in terms of performance rather than design or descriptive characteristics.

٤. Whenever a relevant international standard does not exist or the technical content of a proposed technical regulation is not in accordance with the technical content of relevant international standards, and if the technical regulation may have a significant effect on mutual trade of the Parties, each Party shall:

(a) publish a notice in a publication at an early appropriate stage, in such a manner as to enable interested persons in the other Party to become acquainted with it, that they propose to introduce a particular technical regulation;

(b) notify the other Party through the designated contact point of the products to be covered by the proposed technical regulation, together with a brief indication of its objective and rationale. Such notifications shall take place at an early appropriate stage, when amendments can still be introduced and comments taken into account;

(c) upon request, provide to the other Party particulars or copies of the proposed technical regulation and, whenever possible, identify the parts which in substance deviate from relevant international standards;

(d) without discrimination, allow ٦٠ days following the publication of a notice envisaged in subparagraph (a) of this paragraph for the other Party to make comments in writing, discuss these comments upon request, and take these written comments and the results of these discussions into account.

٥. Whenever a relevant guide or recommendation issued by an international standardizing body does not exist or the technical content of a proposed conformity assessment procedure is not in accordance with relevant guides and recommendations issued by international standardizing bodies, and if the conformity assessment procedure may have a significant effect on trade of the other Party, each Party shall:

(a) publish a notice in a publication at an early appropriate stage, in such a manner as to enable interested persons in other Party to become acquainted with it, that they propose to introduce a particular conformity assessment procedure;

(b) notify other Party through the designated contact point of the products to be covered by the proposed conformity assessment procedure, together with a brief indication of its objective and rationale. Such notifications shall take place at an early appropriate stage, when amendments can still be introduced and comments taken into account;

دفتر هیئت دولت

(c) upon request, provide to the other Party particulars or copies of the proposed procedure and, whenever possible, identify the parts which in substance deviate from relevant guides or recommendations issued by international standardizing bodies;

(d) without discrimination, allow ٦٠ days following the publication of a notice envisaged in subparagraph (a) of this paragraph for the other Party to make comments in writing, discuss these comments upon request, and take these written comments and the results of these discussions into account.

٦. Subject to the provisions in the lead-in to paragraphs ٤-٥ of this Article where urgent problems of safety, health, environmental protection or national security arise or threaten to arise for a Party, that Party may omit such of the steps enumerated in paragraph ٤-٥ of this Article as it finds necessary, provided that the Party, upon adoption of a technical regulation and/or conformity assessment procedure, shall:

(a) notify immediately the other Party through the Contact Points of the particular technical regulation and/or conformity assessment procedure and the products covered, with a brief indication of the objective and the rationale of the technical regulation and/or conformity assessment procedure, including the nature of the urgent problems;

(b) upon request, provide the other Party with copies of the technical regulation and/or conformity assessment procedure;

(c) without discrimination, allow the other Party to present its comments in writing, discuss these comments upon request, and take these written comments and the results of these discussions into account.

٧. Each Party shall ensure that all technical regulations and/or conformity assessment procedures which have been adopted are published promptly or otherwise made available in such a manner as to enable interested parties in the other Party to become acquainted with them.

٨. Except in those urgent circumstances, the Parties shall allow at least ١٨٠ days between the publication of technical regulations and their entry into force in order to allow time for producers in the exporting Party to adapt their products or methods of production to the requirements of the importing Party.

٩. Except in those urgent circumstances, the Parties shall allow a reasonable interval between the publication of requirements concerning conformity assessment procedures and their entry into force in order to allow time for producers in the exporting Party to adapt their products or methods of production to the requirements of the importing Party.

دفتر هیئت دولت

١٠. Each Party shall notify the other Party on mandatory requirements on import products listed in Annex ١ to this Agreement within ٩٠ days from the date of entry into force of this Agreement.

١١. The Parties shall, to the fullest extent possible, endeavor to exchange information in English. Main laws and regulations or the summaries thereof shall, upon request, be provided in English.

Article ٤.٧ Consultations

١. Where the day to day application of standards, technical regulations and conformity assessment procedures is affecting trade between the Parties, a Party may request consultations aimed at resolving the matter. A request for consultations shall be directed to the other Party's contact point established in accordance with Article ٤.٩ of this Agreement.

٢. Each Party shall make every effort to give prompt and positive consideration to any request from the other Party for consultations on issues relating to the implementation of this Chapter.

٣. Where a matter covered under this Chapter cannot be clarified or resolved as a result of consultations, the Parties may establish an *ad hoc* working group with a view to identifying a workable and practical solution that would facilitate trade. The working group shall comprise representatives of the Parties.

٤. Where a Party declines a request from the other Party to establish a working group, it shall, upon request, explain the reasons for its decision.

Article ٤.٨ Cooperation

١. For the purposes of ensuring that standards, technical regulations and conformity assessment procedures do not create unnecessary obstacles to trade in goods between the Parties, the Parties shall, where possible, cooperate in the field of standards, technical regulations and conformity assessment procedures.

٢. The cooperation pursuant to paragraph ١ of this Article may include the following:

- (a) holding joint seminars in order to enhance mutual understanding of standards, technical regulations and conformity assessment procedures in each Party;
- (b) exchanging officials of the Parties for training purposes;
- (c) exchanging information on standards, technical regulations and conformity assessment procedures;

دفتر هیئت دولت

- (۲) محدودیت‌های کمی؛
 - (۳) صدور مجوز؛
 - (۴) کنترل ارزی؛
 - (۵) خدمات آماری؛
 - (۶) اسناد، مستندسازی و صدور گواهی؛
 - (۷) تجزیه و تحلیل و بازرسی؛ و
 - (۸) قرنطینه، تدابیر بهداشتی و ضد عفونی کردن.
- ۵- هر یک از طرف‌ها باید اطمینان دهد که مراجع صلاحیتدار اطلاعات مربوط به هزینه‌ها و عوارض موضوعه را در تارنماهای رسمی خود در دسترس قرار خواهند داد.

ماده ۲. ۶ اجرای مقررات تجاری

- ۱- قوانین، مقررات، آرای قضایی و تصمیمات اداری قابل اجرا در سطح عام که توسط هر طرف به اجرا درمی‌آیند و به طبقه‌بندی یا ارزش‌گذاری کالاها برای مقاصد گمرکی، یا به نرخ‌های عوارض، مالیات‌ها یا دیگر هزینه‌ها، یا به الزامات، محدودیت‌ها یا ممنوعیت‌ها در مورد واردات یا صادرات یا انتقال وجوه آن‌ها مربوط می‌شوند، یا بر فروش، توزیع، حمل‌ونقل، بیمه، انبارداری، بازرسی، شرکت در نمایشگاه، فرآوری، ترکیب کردن و سایر موارد استفاده تأثیر می‌گذارند، باید بلافاصله به نحوی منتشر شوند که دولت‌ها و بازرگانان بتوانند از آن‌ها آگاهی یابند. موافقتنامه‌های مؤثر بر سیاست تجاری بین‌المللی که میان دولت یا یک کارگزاری دولتی طرف‌ها مجرا هستند، نیز باید منتشر شوند. مفاد این بند طرف‌ها را به افشای اطلاعات محرمانه‌ای ملزم نمی‌سازد که افشای آن‌ها مانع اجرای قانون، یا به گونه‌ای دیگر مغایر با منافع عمومی باشد یا به منافع مشروع تجاری بنگاه‌های خاص، اعم از عمومی یا خصوصی، لطمه وارد سازد.
- ۲- هیچ یک از تدابیر دارای قابلیت اجرای عام که طرف‌ها اتخاذ کرده‌اند و به موجب رویه‌ای مقرر و یکسان بر افزایش نرخ عوارض یا هزینه‌های دیگر مترتب بر واردات تأثیر می‌گذارد، یا الزام، محدودیت یا ممنوعیت جدید یا سنگین‌تری در مورد واردات یا انتقال وجوه آن‌ها برقرار می‌کند، نباید پیش از انتشار رسمی تدبیر مذکور به اجرا در آید.

۳-

الف) هر طرف متعهد باید تمامی قوانین، مقررات، آرا و تصمیمات خود موضوع بند ۱ این ماده را به طور یکسان، بی‌طرفانه و منطقی اجرا کند.

ب) هر طرف باید دادگاه‌های قضایی، داوری یا اداری یا آیین‌هایی را برای بررسی فوری و اصلاح اقدامات اداری مربوط به امور گمرکی، داشته باشد یا در اسرع وقت ایجاد کند. دادگاه‌ها یا آیین‌های مزبور باید از کارگزاری‌های دارای قدرت اداری مستقل باشند و تصمیمات آن‌ها باید برای کارگزاری‌های مزبور لازم‌الاجرا بوده، فعالیت آن‌ها را مدیریت کند، مگر این که در بازه زمانی تعیین شده جهت تسلیم دادخواست پژوهش‌خواهی برای واردکنندگان، دادخواست پژوهش-خواهی به دادگاه یا دادگاه عالی‌تر تسلیم شده باشد؛ و مشروط بر این که در صورت وجود دلیلی برای قبول مغایرت این تصمیم با اصول مسلم حقوقی یا واقعیات عینی، اداره مرکزی آن کارگزاری بتواند برای گرفتن رأی تجدیدنظر در روند رسیدگی دیگر، تدابیری را اتخاذ کند.

پ) مفاد جزء (ب) این بند، مستلزم حذف یا جایگزینی تشریفات لازم‌الاجرا در سرزمین هر یک از طرف‌ها از تاریخ این موافقتنامه که در واقع در جهت بررسی عینی و بی‌طرفانه تدابیر اداری است، نخواهد بود، حتی اگر تشریفات مزبور کاملاً یا رسماً از کارگزاری‌های دارای قدرت اداری مستقل نباشند. هر طرفی که چنین تشریفات را به کار می‌بندد، باید در صورت درخواست، اطلاعات کاملی را در مورد آن ارائه کند، تا ایشان بتوانند انطباق تشریفات مزبور را با الزامات این جزء تشخیص دهند.

دفتر هیئت دولت

- (d) encouraging the bodies responsible for standards, technical regulations and conformity assessment procedures in each Party to cooperate on matters of mutual interest;
 - (e) providing scientific and technical cooperation in order to improve the quality of technical regulations.
٣. The implementation of paragraph ٢ of this Article shall be subject to the availability of appropriated funds and the respective laws and regulations of each Party.
٤. Cooperation on issues relating to technical barriers to trade may be undertaken, *inter alia*, through dialogue in appropriate channels, joint projects and technical assistance.
٥. The Parties may conduct joint projects, technical assistance and cooperation on standards, technical regulations and conformity assessment procedures in selected areas, as mutually agreed.
٦. The Parties undertake to exchange views on matters of market surveillance and enforcement activities in the field thereof relating to technical barriers to trade.
٧. Upon request, a Party shall give appropriate consideration to proposals that the other Party makes for cooperation under this Chapter.
٨. In order to promote cooperation in the framework of this Chapter, the Parties may conclude arrangements on the matters covered therein.

Article ٤.٩

Competent Authorities and Contact Points

١. The Parties shall designate competent authorities and contact points and exchange information containing the names of the designated competent authorities and contact points, contact details of relevant officials in such competent authorities and contact points, including telephone and facsimile numbers, email addresses and other relevant details.
٢. The Parties shall promptly notify each other of any change to their competent authorities and contact points or amendment to the information of the relevant officials.
٣. The contact points' functions shall include the following:
- (a) facilitating the exchange of information between the Parties on standards, technical regulations and conformity assessment procedures in response to all reasonable requests for such information from a Party; and
 - (b) referring the enquiries from a Party to the appropriate regulatory authorities.
٤. The competent authorities' functions shall include:
- (a) monitoring the implementation of this Chapter;

- (b) facilitating cooperation activities, as appropriate, in accordance with Article ٤.٨ of this Agreement;
- (c) promptly addressing any issue that a Party raises related to the preparation, adoption, application or enforcement of standards, technical regulations and conformity assessment procedures;
- (d) facilitating consultations on any matter arising under this Chapter upon request of a Party;
- (e) taking any other action that the Parties consider will assist them in implementing this Chapter; and
- (f) carrying out other functions as may be delegated by the Joint Committee.

دفتر هیئت دولت

CHAPTER ٥. SANITARY AND PHYTOSANITARY MEASURES

Article ٥.١

Objectives

The objectives of this Chapter are to protect human, animal or plant life or health in the territories of the Parties while:

- (a) seeking to resolve issues relating to sanitary and phytosanitary measures;
- (b) strengthening cooperation between the Parties and among their competent authorities including in the development and application of sanitary and phytosanitary measures; and
- (c) facilitating information exchange in the field of sanitary and phytosanitary measures and enhancing the knowledge and understanding of each Party's regulatory system.

Article ٥.٢

Definitions^{١١}

١. For the purposes of this Chapter:

(a) **“sanitary or phytosanitary measure”** is any measure applied:

- i. to protect animal or plant life or health within the territory of the Party from risks arising from the entry, establishment or spread of pests, diseases, disease-carrying organisms or disease-causing organisms;
- ii. to protect human or animal life or health within the territory of the Party from risks arising from additives, contaminants, toxins or disease-causing organisms in foods, beverages or feedstuffs;
- iii. to protect human life or health within the territory of the Party from risks arising from diseases carried by animals, plants or products thereof, or from the entry, establishment or spread of pests; or
- iv. to prevent or limit other damage within the territory of the Party from the entry, establishment or spread of pests.

Sanitary or phytosanitary measures include all relevant laws, decrees, regulations, requirements and procedures including, *inter alia*, end product criteria; processes and production methods; testing, inspection, certification and approval procedures; quarantine

^{١١} For the purposes of these definitions, "animal" includes fish and wild fauna; "plant" includes forests and wild flora; "pests" include weeds; and "contaminants" include pesticide and veterinary drug residues and extraneous matter.

treatments including relevant requirements associated with the transport of animals or plants, or with the materials necessary for their survival during transport; provisions on relevant statistical methods, sampling procedures and methods of risk assessment; and packaging and labelling requirements directly related to food safety;

(b) **“pest- or disease-free area”** is an area, whether all of a Party, part of a Party, or all or parts of several Parties, as identified by the competent authorities, in which a specific pest or disease does not occur.

A pest- or disease-free area may surround, be surrounded by, or be adjacent to an area — whether within part of a Party or in a geographic region which includes parts of or all of both Parties — in which a specific pest or disease is known to occur but is subject to regional control measures such as the establishment of protection, surveillance and buffer zones which will confine or eradicate the pest or disease in question;

(c) **“an area of low pest or disease prevalence”** is an area, whether all of a Party, part of a Party, or all or parts of both Parties, as identified by the competent authorities, in which a specific pest or disease occurs at low levels and which is subject to effective surveillance, control or eradication measures;

(d) **“sanitary and phytosanitary regulations”** – sanitary and phytosanitary measures such as laws, decrees or ordinances which are applicable generally.

٢. The relevant definitions developed by the international organizations: the Codex Alimentarius Commission, the World Organization for Animal Health (hereinafter referred to as “OIE”) and international and regional organizations operating within the framework of the International Plant Protection Convention (hereinafter referred to as “IPPC”) shall apply in the implementation of this Chapter, *mutatis mutandis*.

٣. International standards, guidelines and recommendations are the following:

- (a) for food safety, the standards, guidelines and recommendations established by the Codex Alimentarius Commission relating to food additives, veterinary drug and pesticide residues, contaminants, methods of analysis and sampling, and codes and guidelines of hygienic practice;
- (b) for animal health and zoonoses, the standards, guidelines and recommendations developed under the auspices of the OIE;
- (c) for plant health, the international standards, guidelines and recommendations developed under the auspices of the Secretariat of the IPPC in cooperation with regional organizations operating within the framework of the IPPC; and

دفتر هیئت دولت

(d) for matters not covered by the above organizations, appropriate standards, guidelines and recommendations promulgated by other relevant international organizations open for partnership to all Parties.

٤. Risk assessment is the evaluation of the likelihood of entry, establishment or spread of a pest or disease within the territory of an importing Party according to the sanitary or phytosanitary measures which might be applied, and of the associated potential biological and economic consequences; or the evaluation of the potential for adverse effects on human or animal health arising from the presence of additives, contaminants, toxins or disease-causing organisms in food, beverages or feedstuffs.

٥. Appropriate level of sanitary or phytosanitary protection is the level of protection deemed appropriate by the Party establishing a sanitary or phytosanitary measure to protect human, animal or plant life or health within its territory. The Parties otherwise refer to this concept as the "acceptable level of risk".

Article ٥.٣ Scope

This Chapter shall apply to sanitary and phytosanitary measures of the Parties that may, directly or indirectly, affect trade between the Parties with respect to products listed in Annex ١ to this Agreement.

Article ٥.٤ General provisions

١. The Parties have the right to take sanitary and phytosanitary measures necessary for the protection of human, animal or plant life or health, provided that such measures are not inconsistent with the provisions of this Chapter.

٢. The Parties shall ensure that:

(a) any sanitary or phytosanitary measure is applied only to the extent necessary to protect human, animal or plant life or health, based on scientific principles and not maintained without sufficient evidence, taking into account the availability of relevant scientific information and regional conditions;

(b) any sanitary or phytosanitary measures are based on an assessment, as appropriate to the circumstances, of the risks to human, animal or plant life or health, taking into account risk assessment techniques developed by the relevant international organizations;

(c) in cases where relevant scientific evidence is insufficient respective Parties provisionally adopt emergency sanitary or phytosanitary measures on the basis of available pertinent information, including that from the relevant international organizations as well as from sanitary or phytosanitary measures applied by the other Parties. In such circumstances, the Parties shall seek to obtain the additional information necessary for a more objective assessment of risk and review the sanitary or phytosanitary measure accordingly within a reasonable period of time;

(d) their sanitary and phytosanitary measures do not arbitrarily or unjustifiably discriminate between the Parties where identical or similar conditions prevail, including between their own territory and that of the other Party.

۳. Nothing in this Chapter shall affect the rights of the Parties under Chapter ۴ of this Agreement with respect to measures not within the scope of this Chapter.

Article ۵.۵ Equivalence

۱. The importing Party shall accept the sanitary or phytosanitary measures of the exporting Party as equivalent, even if these measures differ from its own or from those used by third countries trading in the same product, if the exporting Party objectively demonstrates to the importing Party that its measures achieve the importing Party's appropriate level of sanitary or phytosanitary protection. For this purpose, reasonable access shall be given, upon request, to the importing Party for inspection, testing and other relevant procedures.

۲. The Parties shall, upon request, enter into consultations with the aim of achieving bilateral agreements on recognition of the equivalence of specified sanitary or phytosanitary measures.

Article ۵.۶ Transparency

۱. The Parties acknowledge the importance of transparency in the application of sanitary and phytosanitary measures, including through, but not limited to, the exchange of information on their respective sanitary and phytosanitary measures in a timely manner.

دفتر هیئت دولت

۲. The Parties shall ensure that sanitary and phytosanitary regulations which have been adopted are published on the websites of the Parties' competent authorities in such a manner as to enable interested Parties to become acquainted with them.

۳. Each Party shall ensure that one contact point exists in each, Eurasian Economic Commission and I.R. Iran, which is responsible for the provision of answers to all reasonable questions from interested Parties as well as for the provision of relevant documents regarding:

- (a) any sanitary or phytosanitary regulations adopted or proposed within its territory;
- (b) any control and inspection procedures, production and quarantine treatment, pesticide tolerance and food additive approval procedures, which are operated within its territory;
- (c) risk assessment procedures, factors taken into consideration, as well as the determination of the appropriate level of sanitary or phytosanitary protection;
- (d) the membership and participation of the Party, or of relevant bodies within its territory, in international and regional sanitary and phytosanitary organizations and systems, as well as in bilateral and multilateral agreements and arrangements within the scope of this Agreement, and the texts of such agreements and arrangements.

۴. The Parties shall ensure that where copies of documents are requested by and interested Party, they are supplied at the same price (if any), apart from the cost of delivery, as to the nationals^{۳۳} of the Party concerned.

۵. Whenever an international standard, guideline or recommendation does not exist or the content of a proposed sanitary or phytosanitary regulation is not substantially the same as the content of an international standard, guideline or recommendation, and if the regulation may have a significant effect on trade of the other Party or Parties, the Party should:

- (a) provide the other Party through the contact points with a notice on such regulation;
- (b) upon request, provide to the other Party particulars or copies of the proposed regulation and, whenever possible, identify the parts which in substance deviate from international standards, guidelines or recommendations;
- (c) without discrimination, allow reasonable time for the other Party to make comments in writing, discuss these comments upon request, and take the comments and the results of the discussions into account.

^{۳۳} When "nationals" are referred to in this Agreement, the term shall be deemed, in the case of a separate customs territories of the Parties, to mean persons, natural or legal, who are domiciled or who have a real and effective industrial or commercial establishment in that customs territory.

٦. Except in urgent circumstances, the Parties shall allow reasonable time between the publication of sanitary or phytosanitary measure and its entry into force for the producers of the exporting Party to adapt to the requirements of the importing Party.

٧. However, where urgent problems of health protection arise or threaten to arise for a Party, that Party may omit such of the steps enumerated in paragraph ٦ of this Article as it finds necessary, provided that the Party:

(a) immediately notifies the other Party, through the Contact Points, of the particular regulation and the products covered, with a brief indication of the objective and the rationale of the regulation, including the nature of the urgent problem(s);

(b) provides, upon request, copies of the regulation to the other Parties;

(c) allows the other Parties to make comments in writing, discusses these comments upon request, and takes the comments and the results of the discussions into account.

٨. The Parties shall provide each other with information on sanitary and phytosanitary measures in force or to be enforced within ٩٠ days from the date of entry into force of this Agreement.

٩. The Parties shall endeavor to exchange information in English.

١٠. Main laws and regulations or the summaries thereof shall, upon request, be provided in English.

Article ٥.٧

Adaptation to Regional Conditions

١. The Parties recognize the concept of adaptation to regional conditions, including pest- or disease-free areas and areas of low pest or disease prevalence, as an important means to facilitate trade.

٢. When determining such areas, the Parties shall consider factors such as information of the Parties confirming the status of pest- or disease-free areas and areas of low pest or disease prevalence, the results of an audit, inspection monitoring, information provided by OIE and IPPC and other factors.

٣. The exporting Party claiming that areas within its territory are pest- or disease-free areas or areas of low pest or disease prevalence shall provide the necessary evidence thereof in order to objectively demonstrate to the importing Party that such areas are, and are likely to remain, pest- or disease-free areas or areas of low pest or disease prevalence, respectively. For this purpose, reasonable access shall be given, upon request, to the importing Party for inspection, testing and other relevant procedures.

Article ٥.٨

دفتر هیئت دولت

Audit and Inspections

١. Each Party may carry out an audit and/or inspection in order to ensure the safety of the products (goods).
٢. The Parties agree to enhance their cooperation in the field of audits and inspections.
٣. In undertaking audits and/or inspections, each Party shall take into account relevant international standards, guidelines and recommendations.
٤. The auditing or inspecting Party shall provide the audited or inspected Party the opportunities to comment on the findings of the audits and/or inspections.
٥. Costs incurred by the auditing or inspecting Party shall be borne by the auditing or inspecting Party, unless both Parties agree otherwise.

Article ٥.٩

Documents Confirming Safety

١. The importing Party shall ensure the requirements of the documents for confirming safety of the products (goods) traded between the Parties are applied only to the extent necessary to protect human, animal or plant life or health.
٢. The Parties shall take into account relevant international standards, guidelines and recommendations, when developing the documents for confirming safety of the products (goods), as appropriate.
٣. The Parties may agree to develop bilateral documents for confirming safety of specific product (good) or groups of products (goods) traded between the Parties.
٤. The Parties shall promote the use of electronic technologies in the documents for confirming safety of the products (goods) in order to facilitate trade.

Article ٥.١٠

Provisional Emergency Measures

١. Where a Party adopts provisional emergency measures necessary to protect human, animal or plant life or health, referred to in paragraph ٢(c) of Article ٥.٤ of this Agreement, such Party shall as soon as possible notify such measures to the other Party. The Party that adopted the emergency measures shall take into consideration relevant information provided by the other Party.
٢. Upon request of either Party, consultations of the relevant competent authorities regarding the emergency measures shall be held as soon as possible unless otherwise agreed by the Parties.

Article ٥.١١
Contact Points and Information Exchange

١. The Parties shall notify each other of the contact points for the provision of information in accordance with this Chapter and of their designated competent authorities responsible for matters covered by this Chapter and the areas of responsibility of such competent authorities.
٢. The Parties shall inform each other of any change to their contact points or any significant change in the structure or competence of their competent authorities.
٣. The Parties, through their contact points, shall provide each other in a timely manner with a written notification of:
 - (a) any significant food safety issue or change in animal or plant health, disease or pest status in their territories that affect trade among the Parties; and
 - (b) any change to the legal frameworks or other sanitary or phytosanitary measures.
٤. The Parties, through their contact points, shall inform each other of systematic or significant cases of non-compliance of sanitary and phytosanitary measures and exchange relevant documents which confirm this non-compliance.

Article ٥.١٢
Cooperation

١. The Parties agree to cooperate in order to facilitate the implementation of this Chapter.
٢. The Parties shall explore opportunities for further cooperation, collaboration and information exchange on sanitary and phytosanitary matters of mutual interest consistent with the provisions of this Chapter. Such opportunities may include trade facilitation initiatives and technical assistance.
٣. In order to promote cooperation within the framework of this Chapter, the Parties may conclude arrangements on sanitary and phytosanitary measures.

Article ٥.١٣
Consultations

١. Where a Party considers that a sanitary or phytosanitary measure is affecting its trade with the other Party, it may, through the relevant contact points, request consultations with the aim of resolving the matter.

ماده ۲.۲ محدودیت‌های کمتی^{۱۰}

۱- در خصوص کالاهای مندرج در پیوست (۱) این موافقتنامه، هیچ یک از طرف‌ها نباید ممنوعیت یا محدودیتی غیر از عوارض، مالیات‌ها یا دیگر هزینه‌ها را، اعم از این که از طریق سهمیه‌ها، مجوزهای صادراتی و وارداتی یا از طریق اقدامات دیگر اعمال شده است، در مورد واردات کالاهای مزبور از سرزمین هر طرف دیگر یا صادرات یا فروش برای صادرات چنین کالاهایی که مقصد آن سرزمین هر طرف دیگر باشد، وضع یا حفظ کند.

۲- موارد زیر مشمول مفاد بند (۱) این ماده نمی‌شود:

(الف) ممنوعیت یا محدودیت‌های صادراتی که موقتاً به منظور جلوگیری یا کاهش کمبود بحرانی مواد غذایی یا دیگر کالاهای ضروری برای طرف صادرکننده، اعمال می‌شوند.

(ب) ممنوعیت‌ها یا محدودیت‌های وارداتی یا صادراتی که برای اجرای استانداردها یا مقررات مربوط به طبقه‌بندی، درجه‌بندی یا بازاریابی کالاها در تجارت بین‌الملل ضرورت دارند؛

(پ) محدودیت‌های وارداتی در مورد هر کالای کشاورزی یا شیلات، به هر شکلی که وارد شده باشد^{۱۱}، که برای اجرای تدابیر متخذ دولتی به منظورهای زیر ضرورت دارند:

(۱) محدود کردن مقدار کالای مشابه داخلی که اجازه ورود به بازار یا تولید را دارد یا اگر تولید داخلی کالای مشابه قابل توجه نیست، کالای داخلی که می‌توان کالای وارداتی را مستقیماً جایگزین آن ساخت؛ یا

(۲) برطرف کردن مازاد موقتی کالای مشابه داخلی یا اگر تولید داخلی کالای مشابه قابل توجه نیست، کالای داخلی که می‌توان کالای وارداتی را مستقیماً جایگزین آن ساخت، از طریق قرار دادن مازاد مزبور در اختیار گروه‌های خاصی از مصرف‌کنندگان داخلی به طور رایگان یا زیر قیمت جاری بازار؛

(۳) محدود کردن مقدار تولید مجاز هر محصول دامی که تولید آن کلاً یا عمدتاً به کالای وارداتی بستگی مستقیم دارد، به شرط آنکه تولید داخلی آن کالا نسبتاً قابل اغماض باشد.

هر طرفی که محدودیت‌هایی را بر طبق جزء (پ) این بند، بر ورود هر کالایی اعمال می‌کند، باید کل مقدار یا ارزش محصول مجاز برای ورود طی دوره تعیین شده آتی و هر گونه تغییری در این مقدار یا ارزش را به اطلاع عموم برساند. به علاوه، هر محدودیتی که بر طبق ردیف (۱) فوق اعمال می‌گردد، نباید چنان باشد که نسبت کل واردات به کل تولید داخلی را از نسبتی که منطقاً می‌توان در صورت فقدان محدودیت‌ها، میان این دو انتظار داشت، پایین‌تر آورد. در تعیین این نسبت، طرف مزبور باید به نسبتی که در دوره نمونه پیشین غالب بوده و هر گونه عوامل ویژه‌ای^{۱۲} که بر تجارت محصول مورد نظر تأثیر داشته‌اند یا در حال حاضر تأثیر دارند، توجه کافی مبذول دارد.

۳- هیچ طرفی نباید هیچ‌گونه ممنوعیت یا محدودیتی را بر ورود کالایی از سرزمین طرف دیگر یا صدور کالایی به مقصد سرزمین طرف دیگر اعمال کند، مگر این که ورود کالای مشابه از تمام کشورهای ثالث یا صدور کالای مشابه به تمام کشورهای ثالث به همان ترتیب ممنوع یا محدود شده باشد.

۴- طرف‌ها به هنگام اعمال محدودیت‌های وارداتی در مورد هر کالایی، باید در نظر داشته باشند که توزیع تجارت این کالاها تا حد امکان به سهمی که می‌توان انتظار داشت طرف دیگر ممکن است در صورت عدم چنین محدودیت‌هایی، به دست آورد نزدیک باشد و بدین منظور باید مقررات زیر را رعایت کنند:

۱۰- در کل ماده ۲.۲ این موافقتنامه اصطلاح « محدودیت‌های وارداتی » یا « محدودیت‌های صادراتی » شامل محدودیت‌های موثری می‌شوند که عملیات تجاری دولتی ایجاد می‌کنند.

۱۱- اصطلاح « به هر شکلی » در بند پ، کالاهای همانند در مرحله اولیه پردازش را دربرمی‌گیرد که همچنان فسادپذیرند و اگر آزادانه وارد گردند، مستقیماً با کالاهای تازه رقابت کرده و محدودیت روی کالاهای تازه را بی‌اثر می‌سازد.

۱۲- اصطلاح « عوامل ویژه » شامل تغییرات در کارایی نسبی تولید بین تولیدکنندگان داخلی، خارجی یا بین تولیدکنندگان مختلف خارجی می‌شود، ولی تغییرات صوری با ابزارهایی که به موجب موافقتنامه مجاز نشده را دربرنمی‌گیرد.

۲. A Party shall consider to hold consultations under the context of this Chapter, upon request of the other Party, with the aim of resolving matters arising under this Chapter.

۳. In case either Party considers that the matter cannot be resolved through consultations in accordance with this Article, such Party shall have the right to seek resolution through the dispute settlement mechanism provided for in Chapter ۸ of this Agreement.

دفتر هیئت دولت

CHAPTER ٦. RULES OF ORIGIN

SECTION I. GENERAL PROVISIONS

Article ٦.١

Scope

The Rules of Origin provided for in this Chapter shall be applied for the purposes of granting preferential tariff treatment in accordance with this Agreement.

Article ٦.٢

Definitions

For the purposes of this Chapter:

- (a) **“aquaculture”** means farming of aquatic organisms including fish, molluscs, crustaceans, other aquatic invertebrates and aquatic plants, from feedstock such as eggs, fry, fingerlings and larvae, by intervention in the rearing or growth processes to enhance production such as regular stocking, feeding, or protection from predators;
- (b) **“authorized body”** means the competent authority designated by a Party to issue Certificate of Origin under this Agreement;
- (c) **“CIF value”** means the value of the goods imported, and includes the cost of freight and insurance up to the port or place of entry into the country of importation in accordance with the current international commercial terms (“incoterms”), excluding internal taxes which may be repaid when the product is exported;
- (d) **“consignment”** means goods that are sent simultaneously covered by one or more transport documents to the consignee from the exporter, as well as goods that are sent over a single post-invoice or transferred as a luggage of the person crossing the border;
- (e) **“exporter”** means a person registered in the territory of a Party where the goods are exported from by such person;
- (f) **“EXW value”** means the price paid for a good to the manufacturer in the Party where the last working or processing was carried out, in accordance with the current international commercial terms (“incoterms”), excluding internal taxes which may be repaid when the product is exported;
- (g) **“importer”** means a person registered in the territory of a Party where the goods are imported into by such person;
- (h) **“material”** means any matter or substance including ingredient, raw material, component or part used or consumed in the production of

goods or physically incorporated into goods or subjected to a process in the production of other goods;

- (i) **“non-originating goods”** or **“non-originating materials”** means goods or materials that do not fulfill the origin criteria of this Chapter;
- (j) **“originating goods”** or **“originating materials”** means goods or materials that fulfill the origin criteria of this Chapter;
- (k) **“producer”** means a person who carries out production in the territory of a Party;
- (l) **“production”** means methods of obtaining goods including growing, mining, harvesting, raising, breeding, extracting, gathering, capturing, fishing, hunting, manufacturing, processing or assembling such goods;
- (m) **“verification authority”** means the competent governmental authority designated by a Party to conduct verification procedures.

Article ٦.٣ **Origin Criteria**

For the purposes of this Chapter goods shall be considered as originating in a Party if they are:

- (a) wholly obtained or produced in such Party as provided for in Article ٦.٤ of this Agreement; or
- (b) produced entirely in one or both Parties, exclusively from originating materials from one or both Parties; or
- (c) produced in a Party using non-originating materials provided that value added content of the Party is not less than ٥٠ percent of the EXW value, except for the cases that specific origin criterion for such good set out in Annex ٣ to this Agreement.

Article ٦.٤ **Wholly Obtained or Produced Goods**

For the purposes of Article ٦.٣ of this Agreement, the following goods shall be considered as wholly obtained or produced in a Party:

- (a) plants and plant goods, including fruit, berries, flowers, vegetables, trees, seaweed, fungi and live plants, grown, harvested, or gathered in the territory of a Party;
- (b) live animals born and raised in the territory of a Party;
- (c) goods obtained from live animals in the territory of a Party;
- (d) goods obtained from gathering, hunting, capturing, fishing, growing, raising, aquaculture in the territory of a Party;

- (e) minerals and other naturally occurring substances extracted or taken from the air, soil, waters or seabed and subsoil in the territory of a Party;
- (f) goods of sea fishing and other marine goods taken from the high seas, in accordance with international law, by a vessel registered or recorded in a Party and flying its flag;
- (g) goods manufactured exclusively from goods referred to in subparagraph (f) of this Article, on board a factory ship registered or recorded in a Party and flying its flag;
- (h) waste and scrap resulting from production and consumption conducted in the territory of a Party provided that such goods are fit only for the recovery of raw materials;
- (i) used goods collected in the territory of a Party provided that such goods are fit only for the recovery of raw materials;
- (j) goods produced in outer space on board a spacecraft provided that the same spacecraft is registered in a Party;
- (k) goods produced or obtained in the territory of a Party solely from goods referred to in subparagraphs (a) through (j) of this Article.

Article ٦.٥ Value Added Content

For the purposes of this Chapter and product specific rules specified in Annex ٧ to this Agreement the formula for calculating value added content (hereinafter referred to as "VAC") shall be:

$$\frac{\text{EXW value} - \text{Value of Non-Originating Materials}}{\text{EXW value}} \times 100\%$$

where the value of non-originating materials shall be:

- (a) CIF value of the materials at the time of importation to a Party; or
- (b) the earliest ascertained price paid or payable for non-originating materials in the territory of the Party where the working or processing takes place.

When, in the territory of a Party, the producer of the goods acquires non-originating materials within that Party, the value of such materials shall not include freight, insurance, packing costs and any other costs incidental to the transport of those materials from the location of the supplier to the location of production.

Article ٦.٦

دفتر هیئت دولت

Insufficient Working or Processing

١. The following operations undertaken exclusively by themselves or in combination with each other are considered to be insufficient to meet the requirements of Article ٦.٢ of this Agreement:
- (a) preserving operations to ensure that a product retains its condition during transportation and storage;
 - (b) freezing or thawing;
 - (c) packaging and re-packaging;
 - (d) washing, cleaning, removing dust, oxide, oil, paint or other coverings;
 - (e) ironing or pressing of textiles;
 - (f) colouring, polishing, varnishing, oiling;
 - (g) husking, partial or total bleaching, polishing and glazing of cereals and rice;
 - (h) operations to colour sugar or form sugar lumps;
 - (i) peeling and removal of stones and shells from fruits, nuts and vegetables;
 - (j) sharpening, grinding;
 - (k) cutting;
 - (l) sifting, screening, sorting, classifying;
 - (m) placing in bottles, cans, flasks, bags, cases, boxes, fixing on surface and all other packaging operations;
 - (n) affixing or printing marks, labels, logos and other like distinguishing signs on products or their packaging;
 - (o) mixing of products (components) which does not lead to a sufficient difference of product from the original components;
 - (p) simple assembly of a product or disassembly of products into parts;
 - (q) slaughter of animals, sorting of meat.
٢. For the purposes of paragraph ١ of this Article, "simple" describes activities which do not require special skills or machines, apparatus or equipment especially designed for carrying out such activities.

Article ٦.٧ Accumulation of Origin

Without prejudice to Article ٦.٢ of this Agreement, the goods or material originating in a Party, which are used as material in the manufacture of a product in the other Party, shall be considered as originating in such Party where the last operations other than those referred to in paragraph ١ of Article ٦.٦ of this Agreement have been carried out. The origin of such

دفتر هیئت دولت

material shall be confirmed by a Certificate of Origin (Form CT-۳) issued by an authorized body.

Article ۶.۸
De Minimis

۱. Goods that do not undergo a change in tariff classification pursuant to Annex ۲ to this Agreement are nonetheless considered originating if:
 - (a) the value of all non-originating materials that are used in the production of the goods and do not undergo the required change in tariff classification, does not exceed ۰ percent of the EXW value of such goods and provided that such materials necessary for production of goods; and
 - (b) the goods meet all other applicable requirements of this Chapter.
۲. The value of materials referred to in subparagraph (a) of paragraph ۱ of this Article shall be included in the value of non-originating materials for any applicable VAC requirement.

Article ۶.۹
Direct Consignment

۱. Preferential tariff treatment in accordance with this Chapter shall be granted to originating goods provided that such goods are transported directly from the territory of the exporting Party to the territory of the importing Party.
۲. Notwithstanding paragraph ۱ of this Article, originating goods may be transported through territories of third countries, provided that:
 - (a) transit through the territory of third countries is justified for geographical reasons or related exclusively to transport requirements;
 - (b) the goods have not entered into trade or consumption there; and
 - (c) the goods have not undergone any operation there other than unloading, reloading, storing, or any necessary operation designed to preserve their condition.
۳. A declarant shall submit appropriate documentary evidence to the customs authorities of the importing Party confirming that the conditions set out in paragraph ۲ of this Article have been fulfilled. Such evidence shall be provided to the customs authorities of the importing Party by submission of:

دفتر هیئت دولت

- (a) transport documents covering the passage from the territory of one Party to the territory of the other Party containing:
- i. an exact description of the goods;
 - ii. the dates of unloading and reloading of the goods (if the transport documents do not contain the dates of unloading and reloading of the goods, other supporting document containing such information shall be submitted in addition to transport documents) and;
 - iii. where applicable:
 - the names of the ships, or the other means of transport used;
 - the numbers of containers;
 - the conditions under which the goods remained in the third transit country in the proper condition;
 - the marks of the customs authorities of the country of transit;
- (b) commercial invoice in respect of the goods.
٤. A declarant may submit other supporting documents to prove that the requirements of paragraph ٢ of this Article are fulfilled.
 ٥. In the instance that the transport document cannot be provided, a document issued by the customs authorities of the third transit country containing all the information referred to in subparagraph (a) of paragraph ٢ of this Article shall be submitted.
 ٦. If a declarant fails to provide the customs authorities of the importing Party with documentary evidence of direct consignment, preferential tariff treatment shall not be granted.

Article ٦.١٠

Packaging Materials for Retail Sale

١. Packaging materials and containers in which goods are packaged for retail sale, if classified with the goods, shall be disregarded in determining whether all the non-originating materials used in the production of those goods have undergone the applicable change in tariff classification set out in

Annex ٢ to this Agreement.

٢. Notwithstanding paragraph ١ of this Article in determining whether the goods fulfil the VAC requirement, the value of the packaging used for retail sale will be counted as originating or non-originating materials, as the case may be, in calculating the VAC of the goods.

Article ٦.١١

Packing Materials for Shipment

دفتر هیئت دولت

Packing materials and containers in which goods are packed exclusively for transport shall not be taken into account for the purposes of establishing whether the goods are originating.

Article ٦.١٢

Accessories, Spare Parts, Tools and Instructional or Information Materials

١. In determining whether the goods fulfil the change in tariff classification requirements specified in Annex ٢ to this Agreement, accessories, spare parts, tools and instructional or information materials, which are part of the normal equipment and included in its EXW value, or which are not separately invoiced, shall be considered as part of the goods in question and shall not be taken into account in determining whether the goods qualify as originating.

٢. Notwithstanding paragraph ١ of this Article in determining whether the goods fulfil the VAC requirement, the value of accessories, spare parts, tools, instructional and information materials shall be taken into account as originating materials or non-originating materials, as the case may be, in calculating VAC of the goods.

٣. This Article shall apply only where:

- (a) accessories, spare parts, tools, instructional or other information materials presented with the goods are not invoiced separately from the such goods; and
- (b) the quantities and value of accessories, spare parts, tools and instructional or other information materials presented with the goods are customary for such goods.

Article ٦.١٣

Sets

Sets, as defined in General Rule ٣ of the interpretation of the Harmonized System, shall be regarded as originating when all component goods are originating. Nevertheless, when a set is composed of originating and non-originating goods, the set as a whole shall be regarded as originating, provided that the value of the non-originating goods does not exceed ١٥ percent of the EXW value of the set.

Article ٦.١٤

Neutral elements

دفتر هیئت دولت

In order to determine whether a good is originating, the origin of the following neutral elements which might be used in its manufacture and not incorporated in it shall not be taken into account:

- (a) fuel and energy;
- (b) tools, dies and moulds;
- (c) spare parts and materials used in the maintenance of equipment and buildings;
- (d) lubricants, greases, compounding materials and other materials used in the production or used to operate equipment and buildings;
- (e) gloves, glasses, footwear, clothing, safety equipment;
- (f) equipment, devices used for testing or inspecting the goods;
- (g) catalyst and solvent; and
- (h) any other goods that are not incorporated into such goods but the use of which in the production of such goods can be demonstrated to be a part of that production.

دفتر هیئت دولت

SECTION II. DOCUMENTARY PROOF OF ORIGIN

Article ٦.١٥

Claim for Preferential Tariff Treatment

١. For the purposes of obtaining preferential tariff treatment, the declarant shall submit a Certificate of Origin to the customs authorities of the importing Party, in accordance with the requirements of this Section.

٢. The Certificate of Origin submitted to the customs authorities of the importing Party shall be an original, valid and in conformity with the format as set out in Annex ٣ to this Agreement and shall be duly completed in accordance with the requirements set out in Annex ٣ to this Agreement.

٣. The authorized body of the exporting Party shall ensure that Certificates of Origin are duly completed in accordance with the requirements set out in Annex ٣ to this Agreement.

٤. The Certificate of Origin shall be valid for a period of ١٢ months from the date of issuance and must be submitted to the customs authorities of the importing Party within that period but not later than the moment of the submission of the import customs declaration, except in circumstances stipulated in paragraph ٦ of this Article.

٥. If the Parties have developed and implemented the Electronic Origin Verification System (hereinafter referred to as "EOVS"), referred to in Article ٦.٢٧ of this Agreement, the customs authorities of the importing Party in accordance with the respective domestic laws and regulations may not require the submission of the original hard copy of Certificate of Origin. In this case, the date and number of such Certificate of Origin shall be specified in the customs declaration. Where the customs authorities of the importing Party have a reasonable doubt as to the origin of the goods for which preferential tariff treatment is claimed and/or there is a discrepancy with the information containing in the EOVS, the customs authorities of the importing Party may require the submission of a hard copy of the Certificate of Origin.

٦. If the importer is not in possession of a Certificate of Origin at the time of importation, the importing Party shall impose the applied MFN customs duty or require payment of a deposit on the imported goods, where applicable. In such a case the importer may make a claim for preferential tariff treatment and refund of any excess import customs duty or deposit paid within ١٢ months from the time of registration of customs declaration in accordance with respective laws and regulations of the importing Party provided that all requirements of Article ٦.٢٢ of this Agreement have been met.

دفتر هیئت دولت

(الف) در صورت امکان، سهمیه‌هایی که مبین کل میزان واردات مجاز است (اعم از تخصیص یا عدم تخصیص آن به کشورهای عرضه کننده) باید ثابت بوده، اطلاعاتی وفق جزء (ب) بند (۵) این ماده در مورد میزان آن‌ها باید صادر گردد؛

(ب) در مواردی که اعمال سهمیه ممکن نباشد، می‌توان محدودیت‌هایی از طریق مجوزهای ورود یا پروانه بدون سهمیه اعمال کرد؛

(پ) طرف‌ها نباید جز به منظور اجرای سهمیه‌های تخصیصی بر طبق جزء (ت) این بند، استفاده از مجوزها یا اجازه‌نامه‌های ورود را برای وارد کردن کالای مورد نظر از کشور یا منبعی خاص الزامی سازند.

(ت) در مواردی که سهمیه‌ای به کشورهای عرضه کننده تخصیص داده می‌شود، طرف اعمال کننده محدودیت‌ها ممکن است بکوشد برای تخصیص سهمیه، با کشورهایی که در عرضه کالای مورد نظر منافع اساسی دارند، از جمله طرف دیگر، به توافق برسد. در مواردی که این روش به طور متعارف عملی نباشد، طرف مزبور باید، با توجه مقتضی به عوامل ویژه‌ای که احتمالاً بر تجارت کالا تأثیر داشته‌اند یا تأثیر می‌گذارند، برای طرف دیگر سهمیه را بر اساس نسبت عرضه آن طرف به کل مقدار یا ارزش واردات آن کالا در دوره نمونه پیشین تعیین کند. شرایط یا تشریفات که مانع استفاده کامل هر طرف از سهم خود در کل مقدار یا ارزش تخصیصی می‌باشد، نباید وضع شود، به شرط آنکه واردات در دوره‌ای انجام گیرد که توصیه و سهمیه مزبور به آن مربوط می‌شود.^{۱۳}

-۵-

(الف) در مواردی که در ارتباط با محدودیت‌های وارداتی مجوز ورود صادر می‌شود، طرف اعمال کننده محدودیت‌ها باید بنا به درخواست طرف دیگر تمام اطلاعات مربوط به اجرای محدودیت‌ها، مجوزهای صادره واردات در دوره اخیر و توزیع این مجوزها در میان کشورهای عرضه کننده را ارائه کند؛ مشروط بر این که تعهدی برای دادن اطلاعات دربارهٔ اسامی بنگاه‌های واردکننده یا عرضه کننده به وجود نیاید؛

(ب) در مورد محدودیت‌های وارداتی متضمن تثبیت سهمیه‌ها، طرف اعمال کننده محدودیت‌ها، باید کل مقدار یا ارزش کالا یا کالاهایی که طی دوره مشخص آتی اجازه ورود خواهند یافت و هر تغییری در مقدار یا ارزش مزبور را به اطلاع عموم برساند. از عرضه هر میزان از کالای مورد نظر که در زمان این اعلام عمومی در راه است، نباید جلوگیری به عمل آید؛ مشروط بر این که آن‌ها را قابل اعمال دانسته، در حد مقدار مجاز برای ورود در مدت مورد نظر و همچنین در صورت ضرورت، در حد مقادیر مجاز برای ورود در دوره یا دوره‌های آتی باشد؛ و مشروط بر این که اگر هر طرف عرفاً کالاهای وارد شده برای مصرف یا خارج شده از انبار جهت مصرف را طی یک دوره سی‌روزه پس از این اعلام عمومی از محدودیت‌های مزبور معاف کند، چنین عملکردی به منزله رعایت کامل این جزء تلقی گردد؛

(پ) در مورد سهمیه‌های تخصیص یافته بین کشورهای عرضه کننده، طرف اعمال کننده محدودیت‌ها، باید طرف دیگر را فوراً از میزان سهمیه، که بر اساس مقدار یا ارزش، در آن زمان برای کشورهای مختلف عرضه کننده تخصیص داده شده است، مطلع سازد و آن‌ها را به اطلاع عموم برساند.

۶- در خصوص محدودیت‌های اعمال شده بر اساس جزء (ت) بند (۴) این ماده یا جزء (پ) بند (۲) این ماده، انتخاب دوره نمونه برای هر محصول و ارزیابی هر یک از عوامل ویژه^{۱۴} مؤثر بر تجارت کالای مزبور، باید ابتدا توسط طرف اعمال کننده محدودیت‌ها به عمل آید؛ مشروط بر این که طرف مزبور باید بنا به درخواست طرف دیگر فوراً با آن طرف در خصوص نیاز به تعدیل نسبت تعیین شده یا دوره پایه انتخاب شده، یا ارزیابی مجدد عوامل ویژه مورد نظر یا لغو شرایط، تشریفات یا مقررات دیگری که به طور یک جانبه در ارتباط با تخصیص سهمی مناسب یا به کارگیری نامحدود آن وضع شده است، مشورت کند.

۱۳- هیچ اشاره‌ای به «ملاحظات تجاری» به عنوان یک قاعده برای اختصاص سهمیه‌ها نشده است زیرا بنظر می‌رسد که اعمال آن توسط مقام‌های دولتی، همیشه ممکن نباشد؛ به علاوه، در موارد ممکن هر طرف این ملاحظات را در فرآیند کسب موافقت، سازگار با قاعده کلی نوشته شده در جمله ابتدایی بند (۴) این ماده به کار خواهد برد.

Article ٦.١٦

Circumstances When the Certificate of Origin Is Not Required

A Certificate of Origin is not required in order to obtain preferential tariff treatment for importation of originating goods where the customs value does not exceed the amount of ٢٠٠ Euro or the equivalent amount in the importing Party's currency, provided that the importation does not form part of one or more consignments that may reasonably be considered to have been undertaken or arranged for the purposes of avoiding the submission of the Certificate of Origin.

Article ٦.١٧

Issuance of the Certificate of Origin

١. The producer, or exporter of the goods or its authorized representative shall apply to an authorized body for a Certificate of Origin in writing or by electronic means if applicable.
٢. The Certificate of Origin shall be issued by the authorized body to the producer or exporter of the exporting Party or its authorized representative prior to or at the time of exportation whenever the goods to be exported can be considered originating in a Party within the meaning of this Chapter.
٣. The Certificate of Origin shall cover the goods under one consignment.
٤. Each Certificate of Origin shall bear a unique reference number separately given by the authorized body.
٥. If all of the goods covered by the Certificate of Origin cannot be listed on one page, additional sheets, as set out in Annex ٣ to this Agreement, shall be used.
٦. The Certificate of Origin (Form CT-٣) shall comprise one original and two copies.
٧. The copy shall be retained by the authorized body in the exporting Party. Another copy shall be retained by the exporter.
٨. Without prejudice to paragraph ٤ of Article ٦.١٥ of this Agreement, in exceptional cases, where a Certificate of Origin (Form CT-٣) has not been issued prior to or at the time of exportation it may be issued retroactively and shall be marked "ISSUED RETROACTIVELY".
٩. The submitted original Certificate of Origin shall be kept at the customs authorities of the importing Party except in circumstances stipulated in its respective domestic laws and regulations.

Article ٦.١٨

Minor Discrepancies

دفتر هیئت دولت

١. Where the origin of the goods is not in doubt, the discovery of minor discrepancies between the information in the Certificate of Origin and in the documents submitted to the customs authorities of the importing Party shall not, of themselves, invalidate the Certificate of Origin, if such information in fact corresponds to the goods submitted.
٢. For multiple goods declared under the same Certificate of Origin, a problem encountered with one of the goods listed shall not affect or delay the granting of preferential tariff treatment for the remaining goods covered by the Certificate of Origin.

Article ٦.١٩

Specific Cases of Issuance the Certificate of Origin

١. In the event of theft, loss or destruction of a Certificate of Origin, the producer, exporter or its authorized representative may apply to the authorized body specifying the reasons for such application for a certified duplicate of the original Certificate of Origin. The duplicate shall be made on the basis of the previously issued Certificate of Origin and supporting documents. A certified duplicate shall bear the words "DUPLICATE OF THE CERTIFICATE OF ORIGIN NUMBER__DATE_". The certified duplicate of a Certificate of Origin shall be valid no longer than ١٢ months from the date of issuance of the original Certificate of Origin.
٢. Due to accidental errors or omissions made in the original of the Certificate of Origin, the authorized body shall issue the Certificate of Origin in substitution for the original Certificate of Origin. In this instance, the Certificate of Origin shall bear the words: "ISSUED IN SUBSTITUTION FOR THE CERTIFICATE OF ORIGIN NUMBER__DATE__". Such Certificate of Origin shall be valid no longer than ١٢ months from the date of issuance of the original Certificate of Origin.

Article ٦.٢٠

Alterations in the Certificate of Origin

Neither erasures nor superimpositions shall be allowed on the Certificate of Origin. Any alteration shall be made by striking out the erroneous data and printing any additional information required. Such alteration shall be approved by a person authorized to sign the Certificate of Origin and certified by an official seal of the appropriate authorized body.

دفتر هیئت دولت

Article ٦.٢١
Record-keeping Requirements

١. The producer and/or exporter applying for the issuance of a Certificate of Origin shall keep all records and copies of documents submitted to the authorized body for the period of no less than three years from the date of issuance of the Certificate of Origin.
٢. An importer who has been granted preferential tariff treatment must keep the copy of Certificate of Origin, based on the date when the preferential tariff treatment was granted, for the period of no less than three years.
٣. The application for Certificate of Origin and all documents related to such application shall be retained by the authorized body for the period of no less than three years from the date of issuance of the Certificate of Origin.

دفتر هیئت دولت

SECTION III. PREFERENTIAL TARIFF TREATMENT

Article ٦.٢٢

Granting Preferential Tariff Treatment

١. Preferential tariff treatment under this Agreement shall be applied to originating goods that satisfy the requirements of this Chapter.
٢. Customs authorities of the importing Party shall grant preferential tariff treatment to originating goods of the exporting Party provided that:
 - (a) importing goods satisfy the origin criteria referred to in Article ٦.٢ of this Agreement;
 - (b) the declarant demonstrates compliance with the requirements of this Chapter;
 - (c) a valid and duly completed Certificate of Origin has been submitted in accordance with the requirements of Section II of this Chapter to the customs authorities of the importing Party in original. Certificate of Origin may not be required to be submitted in original if the Parties have adopted the EOVS as stipulated in paragraph ٥ of Article ٦.١٥ of this Agreement.
٣. Notwithstanding paragraph ٢ of this Article, where the customs authorities of the importing Party have a reasonable doubt as to the origin of the goods for which preferential tariff treatment is claimed and/or to the authenticity of the submitted Certificate of Origin such customs authorities may suspend or deny the application of preferential tariff treatment to such goods. However, the goods can be released in accordance with the requirements of such Party's respective laws and regulations.

Article ٦.٢٣

Denial of Preferential Tariff Treatment

١. Where the goods do not meet the requirements of this Chapter or where the importer or exporter fails to comply with the requirements of this Chapter, the customs authorities of the importing Party may deny preferential tariff treatment and recover unpaid customs duties in accordance with its respective laws and regulations.
٢. The customs authorities of the importing Party may deny preferential tariff treatment if:
 - (a) the goods do not meet the requirements of this Chapter to consider them as originating in the exporting Party; and/or
 - (b) the other requirements of this Chapter are not met, including:
 - i. the requirements of Article ٦.٩ of this Agreement;

دفتر هیئت دولت

- ii. the submitted Certificate of Origin has not been duly completed as specified in Annex ۲ to this Agreement;
 - (c) the verification procedures undertaken under Article ۶.۲۸ of this Agreement are unable to establish the origin of the goods or indicate the inconsistency of the origin criteria;
 - (d) the verification authority of the exporting Party has confirmed that the Certificate of Origin had not been issued (i.e. forged) or had been annulled (withdrawn);
 - (e) the customs authority of the importing Party receives no reply within a maximum of six months after the date of a verification request made to the verification authority of the exporting Party, or if the response to the request does not contain sufficient information to conclude whether the goods originate in a Party;
۳. Where the importing Party determines through verification procedures that an exporter or producer has engaged in providing false and/or incomplete information for the purposes of obtaining Certificates of Origin, customs authorities of the importing Party may deny preferential tariff treatment to identical goods covered by Certificates of Origin issued to that exporter or producer in accordance with the respective domestic laws and regulations.
۴. In cases as set out in subparagraph (b) of paragraph ۲ of this Article customs authorities of the importing Party are not required to make a verification request, as provided for in Article ۶.۲۸ of this Agreement, to the authorized body for the purposes of making decisions on denial of preferential tariff treatment.

دفتر هیئت دولت

SECTION IV. ADMINISTRATIVE COOPERATION

Article ٦.٢٤

Administrative Cooperation Language

Any notification or communication under this Section shall be conducted between the Parties through the relevant authorities in the English.

Article ٦.٢٥

Authorized Body and Verification Authority

From the date of entry into force of this Agreement, each Government of the Parties shall designate or maintain an authorized body and a verification authority.

Article ٦.٢٦

Notifications

١. Prior to the issuance of any Certificates of Origin under this Agreement by the authorized body, each Party shall provide each other, through the Ministry of Industry, Mine and Trade of I.R. Iran and the Eurasian Economic Commission, respectively, with the names and addresses of each authorized body and verification authority, along with original and legible specimen impressions of their stamps, sample of the Certificate of Origin to be used and data on the security features of the Certificate of Origin.
٢. I.R. Iran shall provide the Eurasian Economic Commission with the original information referred to in paragraph ١ of this Article in sextuple. The Eurasian Economic Commission may request I.R. Iran to provide additional sets of such information.
٣. I.R. Iran and the Eurasian Economic Commission shall publish through the internet the information on the names and addresses of the authorized body and verification authority of each Party.
٤. Any change to the information stipulated above shall be notified by the authorities referred to in paragraph ١ of this Article, in advance and in the same manner.
٥. All the information provided according to the paragraph ١ of this Article shall be applied from the date of receiving original hard copy with such information by the Ministry of Industry, Mine and Trade of I.R. Iran or the Eurasian Economic Commission, respectively.

Article ٦.٢٧

دفتر هیئت دولت

Development and Implementation of Electronic Origin Verification System

١. The Parties shall endeavour to implement an EOVS.
٢. The purpose of the EOVS is the creation of a web-database that records the details of all Certificates of Origin issued by an authorized body and that is accessible to the customs authorities of the other Party to check the validity and content of any issued Certificate of Origin.
٣. All requirements and specifications for the application of EOVS shall be set out in separate protocol between the Parties.
٤. For such purpose the Parties shall establish a working group that shall endeavour to develop and implement an EOVS.

Article ٦.٢٨ Verification of Origin

١. Where the customs authorities of the importing Party have a reasonable doubt about the authenticity of a Certificate of Origin and/or the compliance of the goods, covered by the Certificate of Origin, with the origin criteria, pursuant to Article ٦.٢ of this Agreement, and in the case of a random check, they may send a request to the verification authority or authorized body of the exporting Party to confirm the authenticity of the Certificate of Origin and/or the compliance of the goods with the origin criteria and/or to provide, if requested, documentary evidence from the exporter and/or the producer of the goods.
٢. All verification requests shall be accompanied by sufficient information to identify the concerned goods. A request to the Verification Authority of the exporting Party shall be accompanied by a copy of the Certificate of Origin and shall specify the circumstances and reasons for the request.
٣. The recipient of a request under paragraph ١ of this Article shall respond to the requesting customs authorities of the importing Party within six months after the date of such verification request.
٤. In response to a request under paragraph ١ of this Article verification authority of the exporting Party shall clearly indicate whether the Certificate of Origin is authentic and/or whether the goods can be considered as originating in such Party including by providing requested documentary evidence received from the exporter and/or producer. Before the response to the verification request, paragraph ٣ of Article ٦.٢٢ of this Agreement may be applied. The customs duties paid shall be refunded if the received results of the verification process

confirm and clearly indicate that the goods qualify as originating and all other requirements of this Chapter are met.

Article ٦.٢٩
Confidentiality

All information provided pursuant to this Chapter shall be treated by the Parties as confidential in accordance with their respective laws and regulations. It shall not be disclosed without the permission of the person or authority of the Party providing it except to the extent that it may be required to be disclosed in the context of judicial proceedings.

Article ٦.٣٠
Penalties or Other Measures Against Fraudulent Acts

Each Party shall provide for criminal or administrative penalties for violations of its respective laws and regulations related to this Chapter.

Article ٦.٣١
Subcommittee on Rules of Origin

١. For the purposes of effective implementation and operation of this Chapter, a Subcommittee on Rules of Origin (hereinafter referred to as "the ROO subcommittee") shall be established.
٢. The ROO subcommittee shall have the following functions:
 - (a) reviewing and making appropriate recommendations to the Joint Committee and the Goods Committee on:
 - i. transposition of Annex ٢ to this Agreement that is in the nomenclature of the revised HS following periodic amendments of the HS. Such transposition shall be carried out without impairing the existing commitments and shall be completed in a timely manner.
 - ii. implementation and operation of this Chapter, including proposals for establishing implementing arrangements;
 - iii. failure to fulfil the obligations by the Parties, as determined in this Section;
 - iv. technical amendments to this Chapter;
 - v. amendments to Annex ٢ to this Agreement;

دفتر هیئت دولت

- vi. disputes arising between the Parties during the implementation of this Chapter;
 - vii. any amendment to the provisions of this Chapter and to the Annexes ۲ and ۳ to this Agreement;
 - (b) considering any other matter proposed by a Party related to this Chapter;
 - (c) reporting the findings of the ROO subcommittee to the Committee on Trade in Goods; and
 - (d) performing other functions as may be delegated by the Joint Committee pursuant to Article ۳ of this Agreement.
۲. The ROO subcommittee shall be composed of the representatives of the Parties, and may invite representatives of other entities of the Parties with necessary expertise relevant to the issues to be discussed, upon mutual agreement of the Parties.
۳. The ROO subcommittee shall meet at such time and venue as may be agreed by the Parties but not less than once a year.
۴. A provisional agenda for each meeting shall be forwarded to the Parties, as a general rule, no later than one month before the meeting.

Article ۶.۳۲ **Goods in Transportation or Storage**

Within ۶ months from the date of entry into force of this Agreement originating goods which are in transportation from the exporting Party to the importing Party, or which are in temporary storage in the importing Party, should be granted preferential tariff treatment, provided that all requirements of Article ۶.۲۲ of this Agreement have been met.

دفتر هیئت دولت

CHAPTER V. TRADE FACILITATION AND CUSTOMS COOPERATION

Article V.1 Scope

This Chapter shall apply to customs administration measures and performance of customs operations required for the release of goods traded between the Parties, in order to promote:

- (a) transparency of customs procedures and customs formalities;
- (b) trade facilitation and harmonisation of customs operations;
- (c) customs cooperation including exchange of information between central customs authorities of the Parties.

Article V.2 Definitions

For the purposes of this Chapter:

- (a) **“customs administration”** means organizational and management activities of the customs authorities of a Party as well as the activities carried out within the regulatory framework while implementing the objectives in the customs area;
- (b) **“customs laws and regulations”** means any norm and regulation enforced by the customs authorities of a Party including laws, rulings, decrees, writs, rules and others;
- (c) **“express consignments”** means goods delivered through high-speed transportation systems by any type of transport, using an electronic information management system and tracking the movement in order to deliver the goods to the recipient in accordance with an individual invoice for the minimum possible or a fixed period of time, except for goods sent by international post;
- (d) **“inward processing”** means the customs procedure under which foreign goods can be brought into the customs territory of a Party conditionally relieved from payment of customs duties and taxes on the basis that such goods are intended for processing or repair and subsequent exportation from the customs territory of such Party within a specified period of time;
- (e) **“outward processing”** means the customs procedure under which goods, which are in free circulation in the customs territory of a Party, may be temporarily exported for processing abroad and then re-imported with total exemption from customs duties and taxes;
- (f) **“temporary admission”** means the customs procedure under which foreign goods can be brought into the customs territory of a Party conditionally relieved totally or partially from payment of customs duties

۷- مفاد این ماده باید در مورد هر سهمیه تعرفه‌ای برقرار یا حفظ شده توسط هر طرف اعمال گردد، و اصول این ماده حتی‌المقدور به محدودیت‌های صادراتی نیز تسری یابد.

ماده ۸.۲ آزادی گذر (ترانزیت)

۱- گذر کالاها (از جمله بار چمدانی مسافر) و همچنین کشتی‌ها و دیگر وسایل حمل‌ونقل از سرزمین یک طرف هنگامی در گذر تلقی خواهد شد که چنین گذری، با یا بدون ترابری، انبارداری، تقسیم فله یا تغییر در شیوه حمل، فقط بخشی از سفر کاملی باشد که آغاز و پایان آن در ورای مرزهای طرفی قرار دارد که حمل و نقل از سرزمین آن انجام می‌گیرد. حمل و نقل با این خصوصیت در این ماده، "حمل و نقل گذری" خوانده می‌شود.

۲- برای حمل و نقل گذری به سرزمین طرف دیگر یا بالعکس، آزادی گذر از سرزمین هر طرف و از مناسبترین مسیرهای گذر بین‌المللی وجود خواهد داشت. هیچ‌گونه تمایزی نباید بر مبنای پرچم کشتی‌ها، محل مبدأ کالا، مبدأ عزیمت، ورود، خروج یا مقصد، یا بر مبنای اوضاع و احوال مربوط به مالکیت کالا، کشتی یا دیگر وسایل حمل و نقل اعمال شود.

۳- طرف‌ها می‌توانند مقرر کنند که حمل و نقل گذری از سرزمین آن‌ها از اداره گمرک مناسبی وارد شود، اما به استثنای موارد قصور در رعایت قوانین و مقررات گمرکی حاکم، این حمل و نقل که از سرزمین طرف دیگر آغاز می‌شود یا به آن سرزمین ختم می‌گردد، نباید با تأخیر یا محدودیت‌های غیر ضروری روبرو شود و از عوارض گمرکی و تمام عوارض گذری یا دیگر هزینه‌های متعلق به گذر، به جز هزینه‌های حمل و نقل یا هزینه‌های مربوط به امور اداری لازم برای گذر یا مربوط به هزینه خدمات ارایه شده، معاف خواهد بود.

۴- تمامی هزینه‌ها و مقررات وضع شده توسط هر طرف در مورد حمل و نقل گذری به سرزمین طرف دیگر یا بالعکس، باید با در نظر گرفتن شرایط حمل و نقل به نحو متعارف باشد.

۵- ضمن لحاظ تمامی هزینه‌ها، مقررات و تشریفات مربوط به گذر، هر طرف در مورد حمل و نقل گذری به سرزمین طرف دیگر یا بالعکس، رفتاری مشابه رفتار با هر کشور ثالثی در امر حمل و نقل گذری نشان خواهد داد.^{۱۳}

۶- رفتاری که هر طرف در مورد کالاهایی نشان می‌دهد که از طریق سرزمین طرف دیگر گذر کرده‌اند، نباید نامطلوبتر از رفتاری باشد که در صورت حمل این محصولات از مبدأ به مقصد بدون گذر از سرزمین آن طرف دیگر، بروز می‌کند. با این حال طرف‌ها می‌توانند در مورد حمل و نقل کالاهایی که نرخ‌های ترجیحی عوارض یا ارتباط آن‌ها با روش ارزیابی گمرکی طرف مزبور، پیش شرط ورود آن‌ها است، مقررات خود را در مورد حمل و نقل مستقیم در زمان امضای این موافقتنامه اعمال نمایند.

۷- مفاد این ماده ناظر بر بهره‌برداری هواییما به هنگام گذر نباید اعمال شود، اما در مورد گذر هوایی کالاها (از جمله بار چمدانی مسافر) باید اعمال شوند.

ماده ۹.۲ کارگروه تجارت کالا

۱- طرف‌ها به موجب این سند، کارگروه تجارت کالا را (که از این پس "کارگروه کالا" نامیده می‌شود)، متشکل از نمایندگان هر طرف، تأسیس می‌کنند.

۲- کارگروه کالا بنا به درخواست هر یک از طرف‌ها برای بررسی موضوعات مطروحه در این فصل و فصل‌های ۳، ۴، ۵، ۶ و ۷ تشکیل جلسه می‌دهد.

۳- وظایف کارگروه کالا عبارت است از:

الف) بررسی و نظارت بر اجرا و عملکرد فصول موضوع بند ۲ این ماده؛

ب) بررسی و در صورت نیاز ارایه پیشنهادهای مناسب به کارگروه مشترک جهت هرگونه اصلاح در مفاد این فصل و جداول تعهدات تعرفه‌ای پیوست (۱) این موافقتنامه به منظور ترغیب و تسهیل دسترسی بهبود یافته به بازار؛

پ) شناسایی و توصیه تدابیر به منظور حل هر مشکلی که ممکن است رخ دهد؛

۱۴- با توجه به هزینه‌های حمل و نقل، مفاد بند (۵) ماده ۸.۲، اشاره به کالاهای مشابهی دارد که تحت شرایط مشابه و در مسیر مشابه حمل گردیده‌اند.

and taxes on the basis that such goods shall be re-exported within a specified period of time in accordance with the customs laws and regulations of such Party.

Article V.۲

Facilitation of Customs Administration Measures

۱. Each Party shall ensure that the customs administration measures applied by its customs authorities are predictable, consistent and transparent.

۲. Customs administration measures of each Party shall, where possible and to the extent permitted by its customs laws and regulations, be based on the standards and recommended practices of the World Customs Organization.

۳. The central customs authorities of each Party shall endeavour to review their customs administration measures with a view to simplifying such measures in order to facilitate trade.

۴. The Parties shall endeavor to establish or maintain in their respective laws and regulations the programme of Authorized Economic Operators (AEO) and may enter into negotiations on mutual recognition of AEO.

Article V.۴

Release of Goods

۱. Each Party shall adopt or maintain the performance of customs procedures and operations for the efficient release of goods in order to facilitate trade between the Parties. This shall not require a Party to release a good where its requirements for the release of such good have not been met.

۲. Pursuant to paragraph ۱ of this Article and to the extent possible, each Party should:

(a) provide for the release of goods within a period of time no longer than ۴۸ hours from the registration of a customs declaration except in the circumstances stipulated in the customs laws and regulations of the Parties;

(b) endeavour to adopt or maintain electronic submission and processing of customs information in advance of arrival of the goods to expedite the release of goods upon arrival.

۳. In case where the time period for the release of goods is extended by the customs authority of the importing Party in accordance with the customs laws and regulations of the Party, the respective customs authority should inform the declarant about the reasons and legal grounds for such extension.

دفتر هیئت دولت

Article ٧.٥
Risk Management

Customs authorities of the Parties shall apply a risk management system by means of a systematic assessment of risks to focus inspections on high-risk goods and simplify the application of customs operations on low-risk goods.

Article ٧.٦
Customs Cooperation

١. With a view to facilitate the effective operation of this Agreement, central customs authorities of the Parties shall encourage cooperation with each other on key customs issues that affect goods traded between the Parties.

٢. Where a central customs authority of a Party in accordance with such Party's respective laws and regulations has a reasonable suspicion of an unlawful activity, such central customs authority may request the central customs authority of the other Party to provide specific information normally collected in connection with the exportation and/or importation of goods.

٣. A Party's request under paragraph ٢ of this Article shall be in writing, specifying the purpose for which the information is sought and shall be accompanied by sufficient information to identify the concerned good.

٤. The requested Party under paragraph ٢ of this Article shall provide a written response containing the requested information, if providing of such requested information does not contradict with the laws and regulations of the requested Party.

٥. The central customs authority of the requested Party shall endeavour to provide any other information to the central customs authority of the requesting Party that would assist such central customs authority in determining whether imports from or exports to the requesting Party are in compliance with such Party's respective laws and regulations.

٦. The central customs authorities of the Parties shall endeavour to establish and maintain channels of communication for customs cooperation, including establishing contact points that will facilitate the rapid and secure exchange of information and improve coordination on customs issues.

Article ٧.٧
Information Exchange

دفتر هیئت دولت

۱. In order to facilitate the performance of customs operations, to expedite the release of goods and to prevent violations of customs laws and regulations, the Parties, to the extent possible, shall create and implement electronic information exchange on a regular basis covering all goods traded among the Parties, between them (hereinafter referred to as "electronic information exchange") provided that all information security measures are ensured.

۲. On behalf of the..... the Eurasian Economic Commission shall coordinate the creation and facilitate the operation of the electronic information exchange.

۳. For the purposes of this Article, "information" means relevant and authentic data from customs declarations and transport documents.

۴. For the purposes of paragraph ۱ of this Article the Eurasian Economic Commission, the authorized bodies and of I.R. Iran shall enter into consultations in order to develop electronic information exchange.

۵. All the requirements and specifications for the operation of electronic information exchange as well as the specific content of information to be exchanged shall be defined in separate protocol between the authorized bodies of the and of I.R. Iran. Such information shall be sufficient for identification of transported goods and performance of the efficient customs control.

۶. Any information communicated in accordance with the provisions of this Article shall be treated as confidential and shall be used for customs purposes only.

Article ۷.۸

Border Agency Cooperation

Each Party shall ensure that its authorities and agencies responsible for the border controls and procedures dealing with the importation, exportation and transit of goods cooperate with one another and coordinate their activities in order to facilitate trade and to reduce burdensome administrative procedures.

Article ۷.۹

Publication

۱. The Parties shall, to the extent possible, endeavor to publish the customs laws and regulations of general application in English. Summaries of by-laws and regulations effected the trade shall, upon request, be provided in English without prejudice to national legislation of a requested Party.

۲. Within ۸ months from the date of entry into force of this Agreement the competent authorities of each Party shall designate or maintain one or more enquiry points to process enquiries from interested persons

concerning customs issues, and shall publish on the internet information concerning such enquiry points.

۳. The competent authorities of each Party shall exchange contact information of the designated enquiry points. Enquiry point of each Party upon request of the competent authorities of the other Party provide to the extent possible information in English related to its laws and regulations relevant to the operation of this Agreement on the following issues:

- (a) existing non-tariff measures including imports and export bans and restrictions;
- (b) the application of refund or waive customs duties, deferral of customs duties, fees and taxes;
- (c) the application of technical barriers and sanitary and phytosanitary requirements that affect the customs clearance of goods;
- (d) the requirements for qualifying for tariff rate quotas;
- (e) country of origin marking, if it is requested for importation; and
- (f) other matters as the Parties may decide in accordance with the Parties laws and regulations.

۴. To the extent possible, each Party shall publish in advance its laws and regulations of general application governing customs issues that it proposes to adopt and shall provide interested persons an opportunity to comment before adopting such laws and regulations.

Article ۷.۱۰ Advance Rulings

- ۱. Customs authorities of the Parties shall provide any applicant registered in the importing Party in writing with advance rulings in respect of tariff classification, origin of goods and any additional matter which a Party considers appropriate.
- ۲. Each Party shall adopt or maintain procedures for advance rulings, which shall:
 - (a) provide that the applicant may apply for an advance ruling before the importation of goods;
 - (b) require that the applicant for an advance ruling provides a detailed description of the goods and all relevant information needed to process an advance ruling;
 - (c) provide that its customs authority may, within ۳۰ days from the date of application, request that the applicant provides additional information;
 - (d) provide that any advance ruling be based on the facts and circumstances presented by the applicant and any other relevant information available to its customs authority;

- (e) provide that an advance ruling be issued to the applicant expeditiously, or in any case within ٩٠ days from the date of the application excluding time period for the submission of all necessary additional information requested in accordance with subparagraph (c) of this paragraph.
٧. A customs authority of a Party may reject requests for an advance ruling where the additional information requested by it in accordance with subparagraph (c) of paragraph ٧ of this Article is not provided within the specified period of time.
٨. An advance ruling shall be valid for at least one year from the date of its issuance unless the law, facts, or circumstances supporting that ruling have changed.
٩. A customs authority of a Party may modify or revoke an advance ruling:
- (a) upon a determination that the advance ruling was based on false or inaccurate information;
 - (b) if there is a change in the customs laws and regulations consistent with this Agreement; or
 - (c) if there is a change in a material fact, or circumstances on which the advance ruling is based.
١٠. A Party may decline to issue an advance ruling to the applicant where the question raised in the application:
- (a) is already pending in the applicant's case before any governmental agency, appellate tribunal, or court; or
 - (b) has already been decided by any appellate tribunal or court.

Article ٧.١١ **Customs Valuation**

The customs value of goods traded between the Parties shall be determined in accordance with the customs laws and regulations of the importing Party which are based *inter alia* on the provisions stipulated in Annex ٤ to this Agreement.

Article ٧.١٢ **Tariff Classification**

The Parties shall apply nomenclatures of goods based on the current edition of the Harmonized System to goods traded between them.

Article ٧.١٣ **Transit of Goods**

دفتر هیئت دولت

١. Each Party shall endeavor to facilitate the customs operations applied to goods in transit from (to) a Party to (from) any third Party.

٢. The Parties may mutually recognize identification tools and documents applied by the Parties required for the control of goods and vessels as well as other means of transport in transit.

Article ٧.١٤

Express Consignments

١. Customs authorities of the Parties shall provide expedited customs clearance for express consignments while maintaining appropriate customs control.

٢. Each Party shall adopt or maintain facilitated procedures for express consignments. These procedures shall:

(a) provide for information necessary to release an express consignment to be submitted and processed before the shipment arrives;

(b) allow a single submission of information covering all goods contained in an express consignment, such as a manifest, through, if possible, electronic means;

(c) to the extent possible, provide for the release of certain goods with a minimum of documentation;

(d) under normal circumstances, provide for express consignments to be released within the shortest possible time after submission of the necessary customs documents, provided the shipment has arrived;

(e) apply to shipments of any weight or value recognizing that a Party may require formal entry procedures as a condition for release, including declaration and supporting documentation and payment of customs duties, based on the good's weight or value.

Article ٧.١٥

Perishable Goods

With a view to preventing avoidable loss or deterioration of perishable goods, and provided all regulatory requirements of a Party have been met, each Party shall provide for the release of perishable goods in an expedited manner.

Article ٧.١٦

Temporary Admission of Goods, Inward and Outward Processing

In accordance with international standards customs authorities of the Parties shall endeavour to facilitate the performance of customs operations

for the customs procedure for temporary admission of goods and goods temporary imported and exported for inward or outward processing.

Article V.17

Preshipment Inspection

1. Preshipment inspection activities are all activities relating to the verification of the quality, the quantity, the price, including currency exchange rate and financial terms of goods to be exported to the territory of the Party.

2. The Parties shall not require the use of pre-shipment inspections in relation to tariff classification and customs valuation.

3. Without prejudice to the rights of Parties to use other types of preshipment inspection not covered by paragraph 2 of this Article the Parties are encouraged not to introduce or apply new requirements regarding preshipment inspection and, to the extent possible, eliminate existing requirements in order to facilitate trade between the Parties.

Article V.18

Customs Agents

The customs laws and regulations of each Party shall enable declarants to submit their customs declaration without requiring mandatory recourse to the services of customs agents.

Article V.19

Automation

1. The customs authorities of the Parties shall, to the extent possible, ensure that customs operations may be performed with the use of information systems and information technologies, including those based on electronic means of communication provided that all information security measures are ensured.

2. The central customs authorities of the Parties shall, to the extent possible, provide declarants an opportunity to declare goods in electronic form and make electronic systems accessible to customs users.

Article V.20

Confidentiality

All information provided in accordance with this Chapter, excluding statistics, shall be treated by the Parties as confidential in accordance with

the respective laws and regulations of the Parties. It shall not be disclosed by the authorities of the Parties without the permission of the person or authority of the Party providing such information except to the extent that it may be required to be disclosed in the context of judicial proceedings.

Article ٧.٢١ **Review and Appeal**

Each Party shall ensure the possibility of administrative review of customs decisions affecting rights of interested person and judicial appeal against such decisions in accordance with the laws and regulations of such Party.

Article ٧.٢٢ **Penalties**

١. Each Party shall adopt or maintain measures that allow for the imposition of administrative penalties for violations of its customs laws and regulations during importation and exportation, including provisions on tariff classification, customs valuation, determination of country of origin and obtaining preferential tariff treatment under this Agreement.

٢. Each Party shall ensure that penalties for a breach of a customs law, regulation, or procedural requirement are imposed only on the person(s) responsible for the breach under its laws.

٣. The penalty imposed shall depend on the facts and circumstances of the case and shall be commensurate with the degree and severity of the breach.

٤. Each Party shall ensure that it maintains measures to avoid:

(a) conflicts of interest in the assessment and collection of penalties and duties; and

(b) creating an incentive for the assessment or collection of a penalty that is inconsistent with paragraph ٣ of this Article.

٥. Each Party shall ensure that when a penalty is imposed for a breach of customs laws, regulations, or procedural requirements, an explanation in writing is provided to the person(s) upon whom the penalty is imposed specifying the nature of the breach and the applicable law, regulation or procedure under which the amount or range of penalty for the breach has been prescribed.

٦. When a person voluntarily discloses to a Parties' customs administration the circumstances of a breach of a customs law, regulation, or procedural requirement prior to the discovery of the breach by the customs administration, the Party is encouraged to, where appropriate, consider this fact as a potential mitigating factor when establishing a penalty for that person.

Article ۷.۲۳
Special Transitional Period for I.R. Iran

The States..... shall refrain from raising any claims under Articles ۷.۱۰, ۷.۱۱ and ۷.۱۴ of this Chapter for the period of ۱۲ months from the date of entry into force of this Agreement.

دفتر هیئت دولت

CHAPTER ٨. DISPUTE SETTLEMENT

Article ٨.١

Objectives

The objective of this Chapter is to provide for an effective and transparent process for the settlement of disputes arising under this Agreement.

Article ٨.٢

Definitions

For the purposes of this Chapter, the following definitions shall be applied:

- (a) **“Complainant”** means a disputing Party to have filed a request for dispute settlement proceedings under Article ٨.٥ or Article ٨.٦ of this Agreement;
- (b) **“disputing Parties”** means the complaining Party (Complainant) and the responding Party (Respondent). The and the may act jointly or individually as a disputing Party. In the latter case, if a measure is taken by the, it shall be a disputing Party, and if a measure is taken by a, the concerned State shall be a disputing Party;
- (c) **“notification”** means an official document with information on ongoing events and procedures, which shall be sent by the Parties in cases provided for in this Chapter;
- (d) **“Respondent”** means a disputing Party to have received a request for dispute settlement proceedings under Article ٨.٥ or Article ٨.٦ of this Agreement.

Article ٨.٣

Scope and coverage

١. Except as otherwise provided for in this Agreement, the provisions of this Chapter shall apply to settlement of disputes arising from the interpretation and/or application of this Agreement, the failure of another Party to carry out its obligations under this Agreement.

٢. Provisions of this Chapter shall not be applied in respect of Chapters ٤, and ٥ of this Agreement within ٦ months from the date of entry into force of this Agreement and in respect of Chapter ٧ of this Agreement – within ٧ months from the entry into force of this Agreement.

Article ٨.٤

Exchange of information and *amicus curiae*

دفتر هیئت دولت

ت) ارایه گزارش به کارگروه مشترک در مورد یافته‌ها پیرامون سایر موضوعاتی که از اجرای این فصل حاصل گردد.

ماده ۲. ۱۰ نقض یا خدشه‌دار کردن تعهدات

۱- هرگاه یک طرف تشخیص دهد که به دلیل:

(الف) قصور طرف دیگر در اجرای تعهدات خود ناشی از این موافقتنامه، یا

(ب) انجام هر اقدامی توسط طرف دیگر اعم از این که با مفاد این موافقتنامه مغایرت داشته یا نداشته باشد، یا

(پ) وجود هر وضعیت دیگری،

هرگونه منفعتی که به موجب این موافقتنامه به طور مستقیم یا غیر مستقیم به آن تعلق می‌گرفت از بین رفته یا لطمه دیده یا از نیل به هر یک از اهداف این موافقتنامه جلوگیری به عمل آمده است، می‌تواند به منظور تعدیل رضایت‌بخش موضوع، توضیحات یا پیشنهادهای مکتوب خود را به طرف دیگر ارائه نماید. هر طرفی که بدین ترتیب با وی گفتگو می‌شود، باید توضیحات یا پیشنهادهای ارائه شده را با نظر موافق مورد توجه قرار دهد.

۲- چنانچه در زمان متعارف و حداکثر ظرف ۶۰ روز تعدیل رضایت‌بخشی بین طرف‌ها برقرار نشود یا یکی از مشکلات موضوع جزء (پ) بند (۱) این ماده وجود داشته باشد، مساله را می‌توان به کارگروه مشترک ارجاع داد. کارگروه مشترک باید فوراً هر موضوع ارجاعی را مورد تحقیق و رسیدگی قرار داده، توصیه‌های مناسبی را ارائه یا تصمیمی مقتضی در خصوص موضوع اتخاذ کند.

۳- کارگروه مشترک می‌تواند، در صورت مناسب دانستن شرایط، به هر طرف اجازه دهد نسبت به تعلیق امتیازات مزبور یا سایر تعهدات به طرف دیگر به موجب این موافقتنامه اقدام کند، مشروط بر این که شرایط را به اندازه کافی حاد تلقی نماید.

۴- چنانچه کارگروه مشترک موفق به ایجاد اجماع بین طرف‌ها نگردد و این امر همچنان استمرار داشته باشد، طرف مربوطه می‌تواند بدون لطمه به حق طرف دیگر مبنی بر اقامه دعوا در این زمینه، به موجب فصل ۸ موافقتنامه نسبت به تعلیق یک طرفه امتیازات خود اقدام نماید.

ماده ۲. ۱۱ بنگاه‌های تجاری دولتی

۱-۱۵ (الف) هر طرف متعهد می‌شود که اگر بنگاهی دولتی را، صرف نظر از محل آن، تأسیس یا اداره کند یا به هر بنگاهی رسماً یا عملاً امتیازات انحصاری یا ویژه^{۱۶} اعطا نماید، این بنگاه باید در خریده‌ها یا فروش‌های خود که متضمن واردات یا صادرات می‌باشند، منطبق با اصول کلی رفتار غیر تبعیض‌آمیز مقرر در این موافقتنامه، ناظر بر تدابیر دولتی مؤثر بر واردات یا صادرات بازرگانان خصوصی، عمل کند.

(ب) مفاد جزء (الف) این بند حاکی از این الزام است که چنین بنگاه‌هایی باید با توجه مقتضی به دیگر مقررات این موافقتنامه، خریده‌ها یا فروش‌های خود را منحصرأ بر طبق ملاحظات تجاری^{۱۷}، از جمله قیمت، کیفیت، در دسترس

۱۵- عملیات هیئت‌های بازاریابی که توسط طرف‌ها تأسیس شده‌اند و به خرید یا فروش اشتغال دارند، مشمول مفاد جزء‌های (الف) و (ب) می‌باشند. فعالیت‌های هیئت‌های بازاریابی که توسط طرف‌ها ایجاد شده و به خرید و فروش اشتغال ندارند، ولی به وضع مقرراتی می‌پردازند که شامل تجارت بخش خصوصی می‌شود، مشمول مواد مرتبط با این موافقتنامه می‌باشند. اخذ قیمت‌های مختلف توسط یک بنگاه دولتی برای فروش یک کالا در بازارهای مختلف با مفاد این ماده مغایر نیست، مشروط بر این که تفاوت قیمت‌های اخذ شده مزبور به دلایل تجاری برای در نظر گرفتن شرایط عرضه و تقاضا در بازارهای صادراتی باشد.

۱۶- تدابیر دولتی که بمنظور تضمین استانداردهای کیفی و کارایی در عملیات تجارت خارجی یا مزایای اعطایی برای بکارگیری منابع طبیعی ملی وضع شده‌اند، اما دولت اختیار اعمال کنترل بر فعالیت‌های تجاری بنگاه‌های مورد نظر را ندارد «مزایای انحصاری یا خاص» شمرده نمی‌شود.

۱۷- کشوری که یک وام مقید (قرضه مقید) دریافت می‌کند، می‌تواند این وام را در الزامات خرید خارجی خود به حساب ملاحظات تجاری بگذارد.

١. The distribution among of any procedural and informational documents related to any dispute arising under this Agreement shall not be viewed as a violation of the provisions of confidentiality under this Agreement and/or international obligations of the.....

٢. Any State having substantial interest in a matter in dispute may have an opportunity to be heard and to make written submissions to the Arbitral Panel as *amicus curiae*.

Article ٨.٥

Good Offices, Conciliation or Mediation

١. The disputing Parties may at any time agree to good offices, conciliation or mediation. Procedures for good offices, conciliation or mediation may begin at any time and be terminated at any time upon the request by either disputing Party.

٢. If the disputing Parties so agree, good offices, conciliation or mediation may continue while the proceedings of the Arbitral Panel provided for in this Chapter are in progress.

٣. Proceedings involving good offices, conciliation and mediation, and in particular positions taken by the disputing Parties during those proceedings, shall be confidential and without prejudice to the rights of either disputing Party in any further proceeding.

Article ٨.٦

Consultations

١. Any Party may request consultations with any other Party with respect to any matter arising under this Agreement, which falls under the requirements of Article ٨.٣ of this Agreement. The Parties shall make every attempt to reach a mutually satisfactory solution through consultations for any matter raised in accordance with this Chapter.

٢. A request for consultations shall be made in writing via the designated Contact Point under this Agreement as well as to the Joint Committee. The requesting Party shall circulate the request to the other Parties respectively via designated contact points. The request shall set out the reasons for it, including identification of any measure or other matter at issue and an indication of the legal basis for the request (relevant provisions of this Agreement).

٣. Upon the receipt of the request for consultations the Respondent shall:

(a) reply to the request in writing within ١٠ days from the date of the receipt by its contact point; and

دفتر هیئت دولت

(b) enter into consultations in good faith within ٣٠ days, or within ١٠ days in cases of urgency, including those concerning perishable goods, from the date of the receipt of the request with a view to reaching a prompt and mutually satisfactory solution of the matter.

٤. Periods of time set in the paragraph ٣ of this Article may be changed by mutual agreement of the disputing Parties.

٥. The consultations shall be confidential and without prejudice to rights of either disputing Party in any further proceedings or under Article ٨.٤ of this Agreement.

٦. A disputing Party may request the other disputing Party to make available governmental officials, experts and representatives of relevant regulatory and expert bodies having expertise in the matter subject to consultations. The Party receiving the request shall make all attempts to fulfill it.

٧. Consultations shall take place, unless otherwise agreed by the disputing Parties, on the territory of the Respondent. Consultations may be held fully or partially by means of remote communication, including, *inter alia*, video conference, upon mutual consent by the disputing Parties.

Article ٨.٧

Establishment of Arbitral Panel

١. The Complainant may request the establishment of an Arbitral Panel:

(a) if the Respondent does not comply with the periods of time set in accordance with Article ٨.٦ of this Agreement; or

(b) if the disputing Parties fail to settle the dispute through consultations within ٦٠ days, or within ٣٠ days in case of urgency, including those concerning perishable goods, from the date of receipt of the request for such consultations.

٢. The request for the establishment of an Arbitral Panel shall be made in writing by the Complainant to the Respondent via the designated Contact Point in accordance with this Agreement as well as to the Joint Committee. The notification on the request for the establishment of an Arbitral Panel shall be circulated to the other Parties by the Complainant in written form via the designated contact points. The request shall indicate whether the consultations were held, identify the specific measures at issue and provide a brief summary of the legal basis of the complaint sufficient to present the problem clearly.

٣. The requirements and procedures specified in this Article may be changed by mutual agreement of the disputing Parties.

Article ٨.٨

دفتر هیئت دولت

Appointment of Arbitrators

۱. The Arbitral Panel shall consist of three members. Within ۳۰ days from receipt of the request to establish an Arbitral Panel by the Respondent, each disputing Party shall appoint an arbitrator and notify the other disputing Party on such appointment in writing via designated contact points. Within ۱۰ days from the appointment of the second arbitrator, the appointed arbitrators shall choose the third arbitrator – the Chair of the Arbitral Panel – who shall not fall under any of the following criteria:

- (a) being a national of a or I.R. Iran; or
- (b) having usual place of residence in the territory of a or I.R. Iran; or
- (c) being a national of a state, which does not have diplomatic relations with or I.R. Iran.

۲. If the third arbitrator has not been appointed within the period of time specified in paragraph ۱ of this Article, the disputing Parties shall appoint a third arbitrator to be the Chair of the Arbitral Panel by mutual consent.

۳. All arbitrators shall:

- (a) have expertise and/or experience in law, international trade, other matters covered by this Agreement, or the resolution of disputes arising under international trade agreements;
- (b) be chosen strictly on the basis of objectivity, impartiality, reliability and sound judgment;
- (c) be independent of, and not be affiliated with or take instructions from a Party; and
- (d) disclose to the disputing Parties any direct or indirect conflicts of interest in respect of the matter at hand.

۴. Individuals shall not act as arbitrators for a dispute if they have previously been involved in the dispute with any capacity.

۵. If an arbitrator appointed under this Article resigns or becomes unable to act, a successor arbitrator shall be appointed within ۱۰ days in accordance with the procedure as prescribed for the appointment of the original arbitrator and the successor shall have all the powers and duties of the original arbitrator. Any period of time applicable to the proceeding shall be suspended beginning on the date the arbitrator resigns or becomes unable to act and ending on the date a replacement is selected.

۶. The date of establishment of the Arbitral Panel shall be the date of the appointment of the Chair of the Arbitral Panel.

۷. The requirements and procedures specified in this Article may be changed by mutual agreement of the disputing Parties.

Article ٨.٩
Functions of Arbitral Panel

١. The functions of an Arbitral Panel are to make an objective assessment of the dispute before it, including an objective assessment of the facts of the case and the applicability of and conformity with this Agreement, and to make such findings and rulings necessary for the resolution of the dispute referred to it as it deems appropriate as well as to determine at the request of a disputing Party the conformity of any implementing measures and/or relevant suspension of benefits with its final report.

٢. The findings and rulings of an Arbitral Panel cannot add to or diminish the rights and obligations of the Parties provided for in this Agreement.

Article ٨.١٠
Proceedings of Arbitral Panel

١. The Arbitral Panel proceedings shall be conducted in accordance with the provisions of this Chapter.

٢. Subject to paragraph ١ of this Article, the Arbitral Panel shall establish its own procedures in relation to the rights of the disputing Parties to be heard and its deliberations in consultation with the disputing Parties. The disputing Parties in consultation with the Arbitral Panel may agree to adopt additional rules and procedures not inconsistent with the provisions of this Article.

٣. After consulting the disputing Parties, the Arbitral Panel shall as soon as practicable and but not later than within ١٠ days after its establishment, fix the timetable for the Arbitral Panel process. The timetable shall include precise deadlines for written submissions by the disputing Parties. Modifications to such timetable may be made by mutual agreement of the disputing Parties in consultation with the Arbitral Panel.

٤. Upon request of a disputing Party or on its own initiative, the Arbitral Panel may, at its discretion, seek information and/or technical advice from any individual or body which it deems appropriate. However, before the Arbitral Panel seeks such information and/or advice, it shall inform the disputing Parties. Any information and/or technical advice so obtained shall be submitted to the disputing Parties for comment. Where the Arbitral Panel takes the information and/or technical advice into account in the preparation of its report, it shall also take into account any comment by the disputing Parties on the information and/or technical advice.

دفتر هیئت دولت

٥. The Arbitral Panel shall make its procedural decisions, findings and rulings by consensus, provided that where the Arbitral Panel is unable to reach consensus such procedural decisions, findings and rulings may be made by majority vote. The Arbitral Panel shall not disclose which arbitrators are associated with majority or minority opinions.

٦. The Arbitral Panel shall meet in closed session. The disputing Parties shall be present at the meetings only when invited by the Arbitral Panel to appear before it.

٧. The hearings of the Arbitral Panel shall be closed to the public, unless the disputing Parties agree otherwise.

٨. The disputing Parties shall be given the opportunity to attend any of the presentations, statements or rebuttals in the proceedings. Any information provided or written submission made by a disputing Party to the Arbitral Panel, including any comment on the descriptive part of the initial report and response to the questions put by the Arbitral Panel, shall be made available to the other disputing Party.

٩. The deliberations of the Arbitral Panel and the documents submitted to it shall be kept confidential.

١٠. Nothing in this Chapter shall preclude a disputing Party from disclosing statements of its own positions to the public. A disputing Party shall treat as confidential information submitted by the other disputing Party to the Arbitral Panel which that other disputing Party has designated as confidential. A disputing Party shall also, upon request of a Party, provide a non-confidential summary of the information contained in its written submissions that could be disclosed to the public.

١١. The venue for hearings shall be decided by mutual agreement of the disputing Parties. If there is no agreement, the venue shall alternate between the capitals of the disputing Parties with the first hearing to be held in the capital of the Respondent.

Article ٨.١١

Terms of Reference of Arbitral Panel

Unless the disputing Parties agree otherwise within ٣٠ days from the date of receipt of the request for the establishment of the Arbitral Panel, the terms of reference shall be: "To examine, in the light of the relevant provisions of this Agreement, the matter referred to in the request for the establishment of an Arbitral Panel pursuant to Article ٨.٧ of this Agreement and to make findings and rulings of law and fact together with the reasons therefore for the resolution of the dispute."

Article ٨.١٢

Termination or suspension of proceedings

١. The Arbitral Panel shall be terminated upon the joint request of the disputing Parties. In such event, the disputing Parties shall jointly notify the Chair of the Arbitral Panel and the Joint Committee.

٢. The Arbitral Panel shall, upon the joint request of the disputing Parties, suspend its work at any time for a period not exceeding ١٢ consecutive months from the date of receipt of such joint request. In such event, the disputing Parties shall jointly notify the Chair of the Arbitral Panel. Within this period, either disputing Party may authorize the Arbitral Panel to resume its work by notifying the Chair of the Arbitral Panel and the other disputing Party. In that event, all relevant periods of time set out in this Chapter shall be extended by the amount of time that the work has been suspended for. If the work of the Arbitral Panel has been suspended for more than ١٢ consecutive months, the Arbitral Panel shall be terminated.

٣. The authority for establishment of a new Arbitral Panel by the original disputing Parties on the same matter referred to in the request for the establishment of the original Arbitral Panel shall lapse unless the disputing Parties agree otherwise.

Article ٨.١٣ **Reports of Arbitral Panel**

١. The reports of the Arbitral Panel shall be drafted without presence of the disputing Parties and shall be based on the relevant provisions of this Agreement, the submissions and arguments of the disputing Parties and any information and/or technical advice provided to it in accordance with paragraph ٤ of Article ٨.١٠ of this Agreement.

٢. The Arbitral Panel shall issue its initial report within ٩٠ days, or ٦٠ days in cases of urgency, including those concerning perishable goods, from the date of establishment of the Arbitral Panel. The initial report shall contain, *inter alia*, both the descriptive sections and the Arbitral Panel's findings and conclusions.

٣. In exceptional circumstances, if the Arbitral Panel considers it cannot issue its initial report within the periods of time specified in paragraph ٢ of this Article, it shall inform the disputing Parties in writing of the reasons for the delay together with an estimate of the period within which it will issue its initial report. Any delay shall not exceed a further period of ٣٠ days unless the disputing Parties agree otherwise.

٤. A disputing Party may submit written comments on the initial report to the Arbitral Panel within ١٥ days of receiving the initial report unless the disputing Parties agree otherwise.

۵. After considering any written comment by the disputing Parties and making any further examination it considers necessary, the Arbitral Panel shall present to the disputing Parties its final report within ۳۰ days of issuance of the initial report, unless the disputing Parties agree otherwise.

۶. If in its final report, the Arbitral Panel finds that a disputing Party's measure violates this Agreement, it shall include in its rulings a requirement to remove the violation.

۷. The disputing Parties shall release the final report of the Arbitral Panel as a public document within ۱۵ days from the date of its issuance, subject to the protection of confidential information, unless any disputing Party objects. In this case the final report shall still be released for all Parties to this Agreement.

۸. The rulings of the final report of the Arbitral Panel shall be final and binding for the disputing Parties with regard to a particular dispute.

Article ۸.۱۴ Implementation

۱. The disputing Parties shall immediately comply with the rulings of the Arbitral Panel. Where it is not practicable to comply immediately, the disputing Parties shall comply with the rulings within a reasonable period of time. The reasonable period of time shall be mutually determined by the disputing Parties. Where the disputing Parties fail to agree on the reasonable period of time within ۴۵ days of the issuance of the Arbitral Panel's final report, either disputing Party may refer the matter to the original Arbitral Panel, which shall determine the reasonable period of time after consulting with the disputing Parties.

۲. Where there is disagreement between the disputing Parties as to whether a disputing Party has eliminated the non-conformity as determined in the report of the Arbitral Panel within the reasonable period of time as determined pursuant to this Article, the other disputing Party may refer the matter to the original Arbitral Panel.

۳. The Arbitral Panel shall issue its report within ۶۰ days from the date on which the matter referred to in paragraph ۱ or ۲ of this Article was submitted for its consideration. The report shall contain the determination of the Arbitral Panel and the reasons for its determination. When the Arbitral Panel considers that it cannot issue its report within this period of time, it shall inform the disputing Parties in writing of the reasons for the delay together with an estimate of the period within which it will issue its report. Any delay shall not exceed a further period of ۳۰ days unless the disputing Parties agree otherwise.

دفتر هیئت دولت

٤. The disputing Parties may at all times continue to seek mutually satisfactory resolution on the implementation of the final report of the Arbitral Panel.

Article ٨.١٥

Compensation and suspension of benefits

١. If a disputing Party does not comply with the rulings of the Arbitral Panel within the reasonable period of time determined in accordance with Article ٨.١٤ of this Agreement, or notifies the other disputing Party that it does not intend to do so, and/or if the original Arbitral Panel determines that a disputing Party did not comply with the rulings of the Arbitral Panel in accordance with Article ٨.١٤ of this Agreement, such disputing Party shall, if so requested by the other disputing Party, enter into consultations with a view to agreeing on a mutually acceptable compensation. If no such agreement has been reached within ٢٠ days from the receipt of the request, the other disputing Party shall be entitled to suspend the application of benefits granted under this Agreement in respect of the Respondent but only equivalent to those affected by the measure that the Arbitral Panel has found not to be in conformity with this Agreement.

٢. In considering what benefits to suspend, a disputing Party should first seek to suspend benefits in the same sector or sectors as that affected by the measure that the Arbitral Panel has found not to be in conformity with this Agreement. If such disputing Party considers that it is not practicable or effective to suspend benefits in the same sector or sectors it may suspend benefits in other sectors.

٣. A disputing Party shall notify the other disputing Party of the benefits which it intends to suspend, the grounds for such suspension and when suspension will commence at least ٣٠ days before the date on which the suspension is due to take effect. Within ١٥ days from the receipt of such notification, the other disputing Party may request the original Arbitral Panel to rule on whether the benefits which a disputing Party intends to suspend are equivalent to those affected by the measure found not to be in conformity with this Agreement, and whether the proposed suspension is in accordance with paragraphs ١ and ٢ of this Article. The rulings of the Arbitral Panel shall be given within ٤٥ days from the receipt of such request and shall be final and binding to the disputing Parties. Benefits shall not be suspended until the Arbitral Panel has issued its rulings.

٤. Compensation and/or suspension of benefits shall be temporary and shall not be preferred to full elimination of the non-conformity as determined in the final report of the Arbitral Panel. Compensation and/or suspension shall only be applied by a disputing Party until the measure found not to be in conformity with this Agreement has been withdrawn or amended so as to bring it into conformity with this Agreement, or until the disputing Parties have resolved the dispute otherwise.

دفتر هیئت دولت

٥. Upon request of a disputing Party, the original Arbitral Panel shall rule on the conformity with the final report of any implementing measure adopted after the suspension of benefits and, in light of such rulings, whether the suspension of benefits should be terminated or modified. The rulings of the Arbitral Panel shall be made within ٣٠ days from the date of the receipt of such request.

Article ٨.١٦ **Expenses**

١. Unless the disputing Parties agree otherwise:
- (a) each disputing Party shall bear the costs of its appointed arbitrator, its own expenses and legal costs; and
 - (b) the costs of the Chair of the Arbitral Panel and other expenses associated with the conduct of its proceedings shall be borne in equal parts by the disputing Parties.
٢. Upon request of a disputing Party, the Arbitral Panel may decide on the expenses referred to in subparagraph (b) of paragraph ١ of this Article taking into account the particular circumstances of the case.

Article ٨.١٧ **Language**

١. All proceedings and documents pursuant to this Chapter shall be in English.
٢. Any document submitted for use in the proceedings pursuant to this Chapter shall be in English. If any original document is not in English, the disputing Party submitting it shall provide an English translation of such document.

دفتر هیئت دولت

CHAPTER ٩. FINAL PROVISIONS

Article ٩.١

Annexes and additional protocols

All annexes and additional protocols to this Agreement shall be regarded as integral part of this Agreement.

Article ٩.٢

Entry into force

This Agreement shall enter into force ٦٠ days from the date of receipt of the last written notification certifying that the and I.R. Iran have completed their respective internal legal procedures required by national law, including the adoption of a decision on the expression of consent of the to be bound by an international treaty between the and a third party in accordance with Article ٧ of the Treaty on the Such notifications shall be made between the Eurasian Economic Commission and I.R. Iran.

Article ٩.٣

Amendments

This Agreement may be amended by mutual written consent of the Parties. All amendments shall constitute an integral part of this Agreement. All amendments shall enter into force according to the provisions of Article ٩.٢ of this Agreement.

Article ٩.٤

Accession of a

١. The Eurasian Economic Commission shall promptly notify I.R. Iran of any third country receiving the status of the candidate for membership in the and of any accession to the

٢. A new Member State of the shall accede to this Agreement as mutually agreed upon by the Parties. Such accession shall be done through an additional protocol to this Agreement.

Article ٩.٥

Withdrawal and termination

Each Party may withdraw from this Agreement by giving a six-month advance notice in writing to the other Party.

This Agreement shall terminate for any EAEU Member State which withdraws from the Treaty on the EAEU on the same date as the

بودن، قابلیت بازاریابی، حمل و نقل و سایر شرایط خرید یا فروش انجام دهند و بر طبق عرف تجاری برای بنگاه‌های طرف دیگر امکان رقابت در چنین خریدها یا فروش‌هایی را فراهم کنند.

(پ) هیچ یک از طرف‌ها نباید بنگاه تحت صلاحیت خود را (اعم از این که موضوع جزء (الف) این بند باشد یا خیر)، از عمل کردن بر طبق اصول جزء‌های (الف) و (ب) این بند منع کند.

۲- مفاد بند (۱) این ماده نباید در مورد واردات کالاها^{۱۸} برای مصرف فوری یا آتی دولتی و فروش مجدد یا استفاده در تولید کالاها جهت فروش، اعمال گردد. در خصوص چنین وارداتی، هر طرفی باید رفتاری بیطرفانه و منصفانه را در مورد تجارت طرف دیگر اتخاذ کند.

۳- طرف‌ها بر این باورند که بنگاه‌های موضوع جزء (الف) بند (۱) می‌توانند با فعالیت‌های خود موانعی جدی برای تجارت به وجود بیاورند، لذا، برای گسترش تجارت بین‌المللی، مذاکرات مبتنی بر رفتار متقابل و مزایای مشترک به منظور تحدید یا تقلیل موانع مزبور، بسیار مهم است.

۴-

(الف) طرف‌ها باید کالاهایی را که بنگاه‌های موضوع جزء (الف) بند (۱) این ماده به سرزمین آن‌ها وارد یا از آنجا صادر می‌نمایند، به اطلاع کارگروه مشترک برسانند.

(ب) طرفی که انحصار واردات را در مورد کالایی که در فهرست پیوست (۱) این موافقتنامه نیست، برقرار یا حفظ، یا مجوز آن را صادر می‌کند، باید به درخواست طرف دیگر که تجارت قابل توجهی^{۱۹} در مورد آن کالا دارد، مبلغی را که طی دوره نمونه اخیر به قیمت وارداتی آن محصول افزوده شده، یا در صورت عدم امکان این امر، بهای درخواستی برای فروش مجدد کالای مزبور را، به اطلاع طرف دیگر برساند.

(پ) طرفی که به دلیلی اعتقاد دارد فعالیت‌های بنگاهی موضوع جزء (الف) بند ۱ این ماده بر منافع طرف مزبور به موجب این موافقتنامه تأثیر نامطلوب دارد، از طرف برقرار یا حفظ کننده یا اجازه دهنده چنین بنگاهی درخواست می‌کند اطلاعاتی را درباره فعالیت‌های خود ناظر بر اجرای مفاد این موافقتنامه ارایه کند.

(ت) مفاد این بند هیچ طرفی را ملزم به افشای اطلاعات محرمانه‌ای نمی‌کند، که افشای آن مانع اجرای قانون یا به گونه‌ای دیگر مغایر منافع عمومی باشد یا به منافع تجاری مشروع بنگاه‌های خاص لطمه زند.

فصل ۳: راهکارهای تجاری

ماده ۳. ۱ تعاریف

(الف) تعاریف زیر در راستای اهداف این فصل به کار برده می‌شوند:

"تدبیر ضد قیمت شکنی" - تدبیری است که یک طرف در مورد واردات محصول با مبدأ تولید شده در طرف دیگر، به منظور خنثی سازی یا جلوگیری از قیمت شکنی که منجر به لطمه یا تهدید جدی یا تأخیر قابل ملاحظه در تأسیس یک صنعت داخلی می‌شود، اتخاذ و طبق مفاد این فصل اعمال می‌نماید؛

(ب) "تدبیر حفاظتی دو جانبه" - تدبیری است که یک طرف در مورد واردات محصول تولید شده در طرف دیگر، به منظور جلوگیری یا خلاصی از تهدید یا لطمه جدی بر صنعت داخلی، که باعث افزایش واردات آن کالا در اثر کاهش یا حذف حقوق و عوارض گمرکی به موجب این موافقتنامه می‌باشد، اتخاذ و طبق مفاد این فصل اعمال می‌نماید.

۱۸- اصطلاح «کالاها» محدود به مفهوم کالاها در عرف عملیات تجاری است و برای شمول خرید و فروش خدمات در نظر گرفته نشده است.

۱۹- «افزافه قیمت» به معنی حاشیه‌ای است بین قیمتی که توسط واردکننده انحصاری برای کالاهای وارداتی اخذ می‌شود (بدون مالیات‌های داخلی با توجه به ماده ۲۰ این موافقتنامه، حمل و نقل، توزیع و سایر هزینه‌های مترتب بر خرید، فروش یا فرآوری بیشتر و یک حاشیه سود معقول) و بیش از هزینه‌های تحقق یافته است.

withdrawal takes effect. I.R. Iran shall be notified in writing by the Eurasian Economic Union of such withdrawal six months in advance. In case of such a withdrawal from the Agreement each Party may propose to amend this Agreement in accordance with the procedure established by Article 9.3 of this Agreement.

This Agreement will be in force for the period of ... years unless the Parties agree on the continuation of its application as it is provided for in Article 1.3 of this Agreement.

Done at, on of Iranian Calendar, corresponding to , in two originals in English language, both texts being equally authentic.

For the Islamic Republic of Iran For the Republic of

دفتر هیئت دولت

ANNEX 1
SCHEDULES OF TARIFF COMMITMENTS

دفتر هیئت دولت

ANNEX ۲ PRODUCT SPECIFIC RULES

Interpretative Notes to Annex ۲

In this Annex:

۱. The first column of the list contains headings and the second column sets out a description of the products. Goods in this list are determined solely by the HS code of goods; name of the goods is only for convenience.
۲. “Heading” means a heading of the Harmonized System (۴ digits);
“VAC X%” means that value added content which is calculated using the formula set out in Article ۶.۵ of this Agreement, is not less than X percent and process of production of final goods has been performed in a Party;
“CC” means that all non-originating materials used in the production of the final goods have undergone a change in tariff classification at HS ۲-digit level.
۳. The requirement of a change in tariff classification shall apply only to non-originating materials.
۴. The origin criteria specified in the third column of the list set the minimum requirements for production operations. A greater content of production operation made beyond the minimum requirement shall also confer originating status.

دفتر هیئت دولت

Code	Description	Origin criterion
۷۳.۳.۰۰	Tubes, pipes and hollow profiles, of cast iron	CC
۷۳.۰۴	Tubes, pipes and hollow profiles, seamless, of iron (other than cast iron) or steel	CC
۷۳.۰۵	Other tubes and pipes (for example, welded, riveted or similarly closed), having circular cross-sections, the external diameter of which exceeds ۴۰۶.۴ mm, of iron or steel	CC
۷۳.۰۶	Other tubes, pipes and hollow profiles (for example, open seam or welded, riveted or similarly closed), of iron or steel	CC
۷۳.۰۷	Tube or pipe fittings (for example, couplings, elbows, sleeves), of iron or steel.	CC
۸۷.۰۲	Motor vehicles for the transport of ten or more persons, including the driver	VAC ۵۰٪, provided that the following technological operations were executed: – welding of body (cab) or manufacture of body (cab) in any other way in case of using technologies that do not involve welding operations in the manufacture of body (cab); – painting of body (cab); – mounting of engine (for motor vehicles with internal-combustion engine and hybrid power plants);

		- mounting of traction electric motor (generators, electromotors) (for motor vehicles powered by electric drive or hybrid power plants); - installation of transmission; - mounting of rear and front suspension (for motor vehicles powered by electric drive or hybrid power plants and motor vehicles with spark-ignition internal combustion engine); - mounting of steering and braking system; - mounting of muffler and exhaust pipe-line sections (for motor vehicles with spark-ignition internal combustion engine); - diagnosis and adjustment of engine; - checking of braking system; - checking of radio interference level and electromagnetic compatibility standards (for motor vehicles powered by electric drive or hybrid power plants); - control testing
--	--	--

		of finished motor vehicle.
۸۷.۰۳	Motor cars and other motor vehicles principally designed for the transport of persons (other than those of heading ۸۷.۰۲), including station wagons and racing cars	VAC ۰.٪, provided that the following technological operations were executed: – welding of body (cab) or manufacture of body (cab) in any other way in case of using technologies that do not involve welding operations in the manufacture of body (cab); – painting of body (cab); – mounting of engine (for motor vehicles with internal-combustion engine and hybrid power plants); – mounting of traction electric motor (generators, electromotors) (for motor vehicles powered by electric drive or hybrid power plants); – installation of transmission; – mounting of rear and front suspension (for motor vehicles powered by electric drive or hybrid power plants and motor vehicles with spark-ignition internal combustion engine);

		- mounting of steering and braking system; - mounting of muffler and exhaust pipe-line sections (for motor vehicles with spark-ignition internal combustion engine); - diagnosis and adjustment of engine; - checking of braking system; - checking of radio interference level and electromagnetic compatibility standards (for motor vehicles powered by electric drive or hybrid power plants); - control testing of finished motor vehicle.
۸۷، ۰ ۴	Motor vehicles for the transport of goods	VAC ۴، ٪، provided that the following technological operations were executed: - welding of body (cab) or manufacture of body (cab) in any other way in case of using technologies that do not involve welding operations in the manufacture of body (cab); - painting of body (cab); - mounting of engine (for motor vehicles with internal-combustion engine

		and hybrid power plants); - mounting of traction electric motor (generators, electromotors) (for motor vehicles powered by electric drive or hybrid power plants); - installation of transmission; - mounting of rear and front suspension (for motor vehicles powered by electric drive or hybrid power plants and motor vehicles with spark-ignition internal combustion engine); - mounting of steering and braking system; - mounting of muffler and exhaust pipe-line sections (for motor vehicles with spark-ignition internal combustion engine); - diagnosis and adjustment of engine; - checking of braking system; - checking of radio interference level and electromagnetic compatibility standards (for motor vehicles powered by electric drive or hybrid power
--	--	---

		plants); – control testing of finished motor vehicle.
--	--	--

دفتر هیئت دولت

ANNEX ۳

۱. Exporter (business name, address and country)			۴. № _____ -IRAN FTA Certificate of Origin Form CT-۳ Issued in _____ (country) For submission to _____ (country)		
۲. Importer/Consignee (business name, address and country)			۵. For official use		
۳. Means of transport and route (as far as known)			۶. For official use		
۷. Items №	۸. Number and kind of packages	۹. Description of goods	۱۰. Origin criterion	۱۱. Quantity of goods	۱۲. Number and date of invoice
۱۳. Certification It is hereby certified, on the basis of control carried out, that the declaration by the applicant is correct Place Date Signature Stamp 			۱۴. Declaration by the applicant The undersigned hereby declares that the above details are correct: that all goods were produced in _____ (country) and that they comply with the rules of origin as provided in Chapter ۳ (Rules of Origin) of the-IRAN FTA Place Date Signature Stamp 		

دفتر هیئت دولت

پ) "تدبیر جبرانی" - تدبیری است که یک طرف در مورد واردات محصول تولید شده در طرف دیگر، به منظور خنثی سازی یارانه خاص ارایه شده در سرزمین طرف مزبور که منجر به لطمه جدی یا تهدید یا تأخیر در تأسیس یک صنعت داخلی شده است، اتخاذ و طبق این فصل اعمال می‌کند؛

ت) "تدبیر حفاظتی عمومی" - تدبیری است که یک طرف در مورد محصول وارداتی، به منظور جلوگیری یا خلاصی از تهدید یا لطمه جدی ناشی از آن بر صنعت داخلی، که بر اثر افزایش واردات آن محصول از تمام کشورها رخ داده است، اتخاذ و طبق مفاد این فصل اعمال می‌کند؛

ماده ۲.۳ تدابیر جبرانی و ضد قیمت شکنی

۱- جز در مواردی که در این فصل به نحو دیگری پیش‌بینی شده است، هر طرف باید تدابیر ضد قیمت شکنی و جبرانی را طبق قوانین و مقررات مالیاتی ضد قیمت شکنی و جبرانی خود اعمال نماید.

۲- یک محصول در صورتی قیمت شکنی شده تلقی می‌شود که قیمت صادراتی آن از یک طرف به طرف دیگر در جریان معمول تجارت، کمتر از قیمت قابل مقایسه برای کالای مشابهی باشد که برای مصرف در طرف صادرکننده در نظر گرفته شده است. فروش محصول مشابه در بازار داخلی طرف صادرکننده به قیمت‌هایی که کمتر از میانگین موزون هزینه‌های تولید به علاوه هزینه‌های اداری، فروش و هزینه‌های عمومی نباشد، به عنوان فرآیند معمول تجارت تلقی می‌گردد. برای مقاصد بازرسی‌های ضد قیمت شکنی زمانی که فروش محصول مشابه در فرآیند معمول تجارت در بازار داخلی طرف صادرکننده وجود نداشته باشد، یا هرگاه به دلیل حجم پایین این فروش در بازار داخلی کشور صادرکننده، به چنین فروش‌هایی اجازه مقایسه مناسب داده نشود، حاشیه قیمت شکنی به نسبت قیمت‌های محصولات مشابه قابل مقایسه که به کشور ثالث صادر شده‌اند، تعیین می‌گردد، مشروط بر آن که این قیمت یک قیمت نوعی، یا قیمتی شامل هزینه تولید در کشور مبدأ به علاوه مبلغ متعارف اداری، فروش و هزینه‌های عمومی و سود باشد. از نظر این بند، هزینه‌ها معمولاً بر مبنای سوابق مورد قبول صادرکننده یا تولیدکننده محاسبه می‌گردد، مشروط بر این که چنین سوابقی با اصول حسابداری مورد قبول همگان در کشور صادرکننده منطبق باشند و هزینه‌های مربوط به تولید و فروش محصول تحت بررسی را به طور متعارف منعکس سازند. مقامات، باید تمام شواهد قابل دسترس در مورد تخصیص صحیح هزینه‌ها، از جمله مواردی را که توسط صادرکننده یا تولیدکننده در جریان تحقیق ارایه می‌گردد، را بررسی کنند، مشروط بر این که در گذشته چنین تخصیص‌هایی توسط صادرکننده یا تولیدکننده به ویژه در خصوص تعیین دوره‌های مناسب باز پرداخت بدهی‌ها و استهلاک و معافیت‌های مالیاتی برای هزینه‌های سرمایه‌ای و سایر هزینه‌های توسعه‌ای مورد استفاده قرار گرفته باشد. برای آن دسته از اقلام هزینه‌ای که جنبه تکراری نداشته و نفع آن‌ها در تولید آینده و یا جاری عاید می‌شود، یا در خصوص اوضاع و احوالی که در آن هزینه‌های انجام شده در طول مدت تحقیق تحت تأثیر عملیات راه‌اندازی قرار می‌گیرند، هزینه‌ها به نحو مقتضی تعدیل می‌شوند، مگر این که پیش‌تر در تخصیص هزینه به موجب این بند مطرح شده باشند.^{۲۰} در راستای اهداف این بند، مبالغ مربوط به هزینه‌های اداری، فروش و هزینه‌های عمومی و سود، باید بر داده‌های واقعی مربوط به تولید و فروش در فرآیند معمولی تجارت محصول مشابه که توسط صادرکننده یا تولیدکننده تحت بررسی است، مبتنی باشد. هرگاه نتوان بر این اساس مبالغ مزبور را تعیین کرد، این مبالغ را می‌توان بر اساس یکی از مبنای زیر تعیین نمود:

(۱) مبالغ واقعی صرف شده و تحقق یافته توسط صادرکننده یا تولیدکننده مورد بحث در خصوص تولید و فروش در بازار داخلی کشور مبدأ همان گروه کلی محصولات؛

(۲) میانگین موزون مبالغ واقعی صرف شده و تحقق یافته توسط دیگر صادرکنندگان یا تولیدکنندگان منوط به تحقیق در خصوص تولید و فروش محصول مشابه در بازار داخلی کشور مبدأ؛

^{۲۰}- تعدیلی که به دلیل عملیات راه‌اندازی صورت می‌گیرد، باید منعکس کننده هزینه‌ها در پایان مدت راه‌اندازی باشد یا اگر بیش از مدت تحقیق به طول بیانجامد، آخرین هزینه‌هایی که مقام‌های می‌توانند در جریان تحقیق به طور متعارف در نظر گیرند، مبنای قرار خواهد گرفت.

Additional sheet of Certificate of Origin Form CT-۲ No. ____					
۶. Items №	۷. Number and kind of packages	۸. Description of goods	۹. Origin criterion	۱۰. Quantity of goods	۱۱. Number and date of invoice
۱۲. Certification It is hereby certified, on the basis of control carried out, that the declaration by the applicant is correct			۱۳. Declaration by the applicant The undersigned hereby declares that the above details are correct: that all goods were produced in _____ (country) and that they comply with the rules of origin as provided in Chapter ۶ (Rules of Origin) of the-IRAN FTA		
Place Date Signature Stamp			Place Date Signature Stamp		

دفتر هیئت دولت

Instructions for Completing Certificate of Origin (Form CT-۳)

The Certificate of Origin (Form CT-۳) and its additional sheets must be on ISO A^۴ size colour paper in conformity with the specimen shown in this Annex. It shall be made in the English language.

Unused spaces in boxes ۶-۱۱ shall be crossed out to prevent any subsequent addition.

The Certificate of Origin shall:

- a) be in a hard copy and in conformity with the specimen text set out in this Annex, which shall be printed in the English language;
- b) contain the minimum data required in boxes ۱, ۲, ۴, ۷, ۸, ۹, ۱۰, ۱۱, ۱۲, ۱۳;
- c) bear a signature of an authorized signatory and official seal of the authorized body and security features. The signature shall be handwritten and official seal shall not be a facsimile.

۱. **Box ۱:** Enter details of the exporter of the goods: business name, address and country.

۲. **Box ۲:** Enter details of the importer (obligatory) and consignee (if known): business name, address and country.

۳. **Box ۳:** Enter details of transportation, as far as known, such as departure (shipment) date; means of transport (vessel, aircraft, etc.); place (port, airport) of discharge.

۴. **Box ۴:** Enter details of unique reference number, issuing country and country to be submitted to.

۵. **Box ۵:** Enter the words:

"DUPLICATE OF THE CERTIFICATE OF ORIGIN
NUMBER__DATE__" in case of replacement of the original
Certificate of Origin.

"ISSUED IN SUBSTITUTION FOR THE CERTIFICATE OF
ORIGIN NUMBER__DATE__" in case of substitution of the
original Certificate of Origin.

"ISSUED RETROACTIVELY" in exceptional cases, where a
Certificate of Origin has not been issued prior to or at the time of
exportation.

۶. **Box ۶:** Enter the item number.

۷. **Box ۷:** Enter the number and kind of packages.

۸. **Box ۸:** Enter the detailed description of goods and, if applicable, model and brand name in such a way as to enable them to be identified.

۹. **Box ۹:** Enter the origin criteria for all goods in the manner shown in the following table:

Origin criteria	Insert in Box ٩
(a) Goods wholly obtained or produced in a Party as provided for in Article ٦.٤ of this Agreement	WO
(b) Goods produced entirely in the territory of one or both Parties, exclusively from originating materials from one or both of the Parties	PE
(c) Goods produced in a Party using non-originating materials provided that value added content of the Party is not less than ٥٠ percent of the EXW value	VAC X %*
(d) Goods produced in the territory of a Party using non-originating material and satisfy the requirements as specified in Annex ٢ to this Agreement	PSR

*the percentage of value added content calculated in accordance with Article ٦.٥ of this Agreement should be indicated

١٠. **Box ١٠:** Enter the quantity of goods: gross weight (kg) or other measurement (pcs, liters etc.). The actual weight of delivered goods shall not exceed ٥ percent of the weight specified in the Certificate of Origin.
١١. **Box ١١:** Enter the invoice number(s) and date(s) of invoice(s) submitted to an authorized body for the issuing of the Certificate of Origin.
١٢. **Box ١٢:** Enter the place and date of issuance of the Certificate of Origin, signature of an authorized signatory and impression of stamp of authorized body.
١٣. **Box ١٣:** Enter the origin of goods (on one side — I.R. Iran, on the other side — the, place and date of declaration, signature and impression of stamp of the applicant.

دفتر هیئت دولت

ANNEX 4
RULES ON CUSTOMS VALUATION

Article 1

1. The customs value of imported goods shall be the transaction value, that is the price actually paid or payable for the goods when sold for export to the country of importation adjusted in accordance with the provisions of Article 4 of this Annex provided:

- (a) that there are no restrictions as to the disposition or use of the goods by the buyer other than restrictions which:
 - i. are imposed or required by law or by the public authorities in the country of importation;
 - ii. limit the geographical area in which the goods may be resold; or
 - iii. do not substantially affect the value of the goods;
- (b) that the sale or price is not subject to some condition or commitments for which a value cannot be determined with respect to the goods being valued;
- (c) that no part of the proceeds of any subsequent resale, disposal or use of the goods by the buyer will accrue directly or indirectly to the seller, unless an appropriate adjustment can be made in accordance with the provisions of Article 4 of this Annex; and
- (d) that the buyer and seller are not related, or where the buyer and seller are related, that the transaction value is acceptable for customs purposes under the provisions of paragraph 2 of this Article.

2.

- (a) In determining whether the transaction value is acceptable for the purposes of determination of the customs valuations in accordance with paragraph 1 of this Article, the fact that the buyer and the seller are related within the meaning of Article 12 of this Annex shall not in itself be grounds for regarding the transaction value as unacceptable. In such case the circumstances surrounding the sale shall be examined and the transaction value shall be accepted provided that the relationship did not influence the price. If, in the light of information provided by the importer or otherwise, the customs administration has grounds for considering that the relationship influenced the price, it shall communicate its grounds to the importer and he shall be given a reasonable opportunity to respond. If the importer so requests, the communication of the grounds shall be in writing.
- (b) In a sale between related persons, the transaction value shall be accepted and the goods valued on the basis of the transaction value

determined in accordance with the provisions of paragraph ١ of this Article whenever the importer demonstrates that such value closely approximates to one of the following occurring at or about the same time:

- i. the transaction value in sales to unrelated buyers of identical or similar goods for export to the same country of importation;
- ii. the customs value of identical or similar goods as determined under the provisions of Article ٥ of this Annex;
- iii. the customs value of identical or similar goods as determined under the provisions of Article ٦ of this Annex;

In applying the foregoing tests, due account shall be taken of demonstrated differences in commercial levels, quantity levels, the elements enumerated in Article ٨ of this Annex and costs incurred by the seller in sales in which he and the buyer are not related that are not incurred by the seller in sales in which he and the buyer are related.

- (c) The tests set forth in paragraph ٧(b) of this Article are to be used at the initiative of the importer and only for comparison purposes. Substitute values may not be established under the provisions of paragraph ٧(b) of this Article.

Article ٢

- ١.
- (a) If the customs value of the imported goods cannot be determined under the provisions of Article ١ of this Annex, the customs value shall be the value was determined under the provisions of Article ١ of this Annex and accepted for identical goods sold for export to the same country of importation and exported at or about the same time as the goods being valued, but not less than ninety days before the import of the corresponded goods.
- (b) In applying this Article, the transaction value of identical goods in a sale at the same commercial level and in substantially the same quantity as the goods being valued shall be used to determine the customs value. Where no such sale is found, the transaction value of identical goods sold at a different commercial level and/or in different quantities, adjusted to take account of differences attributable to commercial level and/or to quantity, shall be used, provided that such adjustments can be made on the basis of demonstrated evidence which clearly establishes the reasonableness and accuracy of the adjustment, whether the adjustment leads to an increase or a decrease in the value.

دفتر هیئت دولت

٢. If, in applying this Article, more than one transaction value of identical goods is found, the lowest such value shall be used to determine the customs value of the imported goods.

Article ٣

١.

- (a) If the customs value of the imported goods cannot be determined under the provisions of Articles ١ and ٢ of this Annex, the customs value shall be the value determined under the provisions of Article ١ of this Annex and accepted for identical goods or similar goods sold for export to the same country of importation and exported at or about the same time as the goods being valued, but not less than ninety days before the import of the corresponded goods.
- (b) In applying this Article, the transaction value of similar goods in a sale at the same commercial level and in substantially the same quantity as the goods being valued shall be used to determine the customs value. Where no such sale is found, the transaction value of similar goods sold at a different commercial level and/or in different quantities, adjusted to take account of differences attributable to commercial level and/or to quantity, shall be used, provided that such adjustments can be made on the basis of demonstrated evidence which clearly establishes the reasonableness and accuracy of the adjustment, whether the adjustment leads to an increase or a decrease in the value.

٢. If, in applying this Article, more than one transaction value of similar goods is found, the lowest such value shall be used to determine the customs value of the imported goods.

Article ٤

If the customs value of the imported goods cannot be determined under the provisions of Articles ١, ٢ and ٣ of this Annex the customs value shall be determined under the provisions of Article ٥ of this Annex or, when the customs value cannot be determined under that Article, under the provisions of Article ٦ of this Annex except that, at the request of the importer, the order of application of Articles ٥ and ٦ of this Annex shall be reversed.

Article ٥

١.

- (a) If the imported goods or identical or similar imported goods are sold in the country of importation in the condition as imported, the customs value of the imported goods under the provisions of this

Article shall be based on the unit price at which the imported goods or identical or similar imported goods are so sold in the greatest aggregate quantity, at or about the time of the importation of the goods being valued, to persons who are not related to the persons from whom they buy such goods, subject to deductions for the following:

- i. either the commissions usually paid or agreed to be paid or the additions usually made for profit and general expenses in connection with sales in such country of imported goods of the same class or kind;
 - ii. the usual costs of transport and insurance and associated costs incurred within the country of importation;
 - iii. where appropriate, the costs and charges referred to in paragraph ٢ of Article ٨ of this Annex; and
 - iv. the customs duties and other national taxes payable in the country of importation by reason of the importation or sale of the goods.
- (b) If neither the imported goods nor identical nor similar imported goods are sold at or about the time of importation of the goods being valued, the customs value shall, subject otherwise to the provisions of paragraph ١(a) of this Article, be based on the unit price at which the imported goods or identical or similar imported goods are sold in the country of importation in the condition as imported at the earliest date after the importation of the goods being valued but before the expiration of ninety days after such importation.

٢. If neither the imported goods nor identical nor similar imported goods are sold in the country of importation in the condition as imported, then, if the importer so requests, the customs value shall be based on the unit price at which the imported goods, after further processing, are sold in the greatest aggregate quantity to persons in the country of importation who are not related to the persons from whom they buy such goods, due allowance being made for the value added by such processing and the deductions provided for in paragraph ١(a) of this Article.

Article 7

١. The customs value of imported goods under the provisions of this Article shall be based on a computed value. Computed value shall consist of the sum of:

- (a) the cost or value of materials and fabrication or other processing employed in producing the imported goods;
- (b) an amount for profit and general expenses equal to that usually reflected in sales of goods of the same class or kind as the goods

being valued which are made by producers in the country of exportation for export to the country of importation;

(c) the cost or value of all other expenses necessary to reflect the valuation option chosen by the Party under subparagraphs (e), (f) and (g) of paragraph 1 of Article 1 of this Annex.

2. No Party may require or compel any person not resident in its own territory to produce for examination, or to allow access to, any account or other record for the purposes of determining a computed value. However, information supplied by the producer of the goods for the purposes of determining the customs value under the provisions of this Article may be verified in another country by the authorities of the country of importation with the agreement of the producer and provided they give sufficient advance notice to the government of the country in question and the latter does not object to the investigation.

Article 2

1. If the customs value of the imported goods cannot be determined under the provisions of Articles 1 to 1 of this Annex, the customs value shall be determined using reasonable means on the basis of data available in the country of importation.

2. No customs value shall be determined under the provisions of this Article on the basis of:

- (a) the selling price in the country of importation of goods produced in such country;
- (b) a system which provides for the acceptance for customs purposes of the higher of two alternative values;
- (c) the price of goods on the domestic market of the country of exportation;
- (d) the cost of production other than computed values which have been determined for identical or similar goods in accordance with the provisions of Article 1 of this Annex;
- (e) the price of the goods for export to a country other than the country of importation;
- (f) minimum customs values; or
- (g) arbitrary or fictitious values.

3. If he so requests, the importer shall be informed in writing of the customs value determined under the provisions of this Article and the method used to determine such value.

Article 3

دفتر هیئت دولت

١. In determining the customs value under the provisions of Article ١ of this Annex, there shall be added to the price actually paid or payable for the imported goods:

(a) the following, to the extent that they are incurred by the buyer but are not included in the price actually paid or payable for the goods:

i. commissions and brokerage, except buying commissions;

ii. the cost of containers which are treated as being one for customs purposes with the goods in question;

iii. the cost of packing whether for labor or materials;

(b) the value, apportioned as appropriate, of the following goods and services where provided directly or indirectly by the buyer to the seller free of charge or at reduced cost for use in connection with the production and sale for export of the imported goods, to the extent that such value has not been included in the price actually paid or payable:

i. materials, components, parts and similar items incorporated in the imported goods;

ii. tools, dies, molds and similar items used in the production of the imported goods;

iii. materials consumed in the production of the imported goods;

iv. engineering, development, artwork, design work, and plans and sketches undertaken elsewhere than in the country of importation and necessary for the production of the imported goods;

(c) royalties and license fees related to the goods being valued that the buyer must pay, either directly or indirectly, as a condition of sale of the goods being valued, to the extent that such royalties and fees are not included in the price actually paid or payable;

(d) the value of any part of the proceeds of any subsequent resale, disposal or use of the imported goods that accrues directly or indirectly to the seller;

(e) the cost of transport of the imported goods to the port or place of importation;

(f) loading, unloading and handling charges associated with the transport of the imported goods to the port or place of importation; and

(g) the cost of insurance.

٢. Additions to the price actually paid or payable under this Article shall be made only on the basis of objective and quantifiable data.

٣. No additions shall be made to the price actually paid or payable in determining the customs value except as provided in this Article.

دفتر هیئت دولت

Article 9

Where the conversion of currency is necessary for the determination of the customs value, the rate of exchange to be used shall be stipulated by the competent authorities of the country of importation at the day of registration of customs declaration by the customs authority of the country of importation.

Article 10

All information which is by nature confidential or which is provided on a confidential basis for the purposes of customs valuation shall be treated as strictly confidential by the authorities concerned who shall not disclose it without the specific permission of the person or government providing such information, except to the extent that it may be required in accordance with the national legislation of the country of importation.

Article 11

1. The legislation of each Party shall provide in regard to a determination of customs value for the right of appeal, without penalty, by the importer or any other person liable for the payment of the duty.

2. An initial right of appeal without penalty may be to an authority within the customs administration or to an independent body, but the legislation of each Party shall provide for the right of appeal without penalty to a judicial authority.

3. Notice of the decision on appeal shall be given to the appellant and the reasons for such decision shall be provided in writing. He shall also be informed of his rights of any further appeal.

Article 12

1. In this Annex:

(a) **"customs value of imported goods"** means the value of goods for the purposes of levying ad valorem duties of customs on imported goods;

(b) **"produced"** includes grown, manufactured and mined;

(c) **"identical goods"** means goods which are the same in all respects, including physical characteristics, quality and reputation. Minor differences in appearance would not preclude goods otherwise conforming to the definition from being regarded as identical;

(d) **"similar goods"** means goods which, although not alike in all respects, have like characteristics and like component materials which enable them to perform the same functions and to be commercially interchangeable. The quality of the goods, their

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیئت وزیران

بسمه تعالی

“با صلوات بر محمد و آل محمد”

وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت امور خارجه

هیئت وزیران در جلسه ۱۳۹۹/۸/۱۴ به پیشنهاد وزارت صنعت، معدن و تجارت و در اجرای ماده (۲) آیین نامه چگونگی تنظیم و انعقاد توافقات بین المللی - مصوب ۱۳۷۱ - تصویب کرد:

وزارت صنعت، معدن و تجارت مجاز است با هماهنگی معاونت حقوقی رئیس جمهور (امور توافقات بین المللی) و وزارت امور خارجه، نسبت به انجام مذاکره، پیش امضا (پاراف) و امضای موقت موافقت نامه تجارت آزاد بین جمهوری اسلامی ایران و کشورهای عضو اتحادیه اقتصادی اوراسیا در چارچوب متن پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیئت دولت است، اقدام نماید. هرگونه اصلاح متن پیوست در جریان مذاکره با رعایت آیین نامه چگونگی تنظیم و انعقاد توافقات بین المللی صورت می پذیرد و مراحل قانونی تا تصویب نهایی پیگیری می شود.

اسحاق جهانگیری

معاون اول رئیس جمهور

رونوشت با توجه به اصل ۱۳۸ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران برای اطلاع ریاست محترم مجلس شورای اسلامی ارسال می شود.

اسحاق جهانگیری

معاون اول رئیس جمهور

(۳) هر روش متعارف دیگر، مشروط بر این که مبلغی که برای سود بدین ترتیب تعیین می‌گردد از سودی که دیگر صادرکنندگان یا تولیدکنندگان از بابت فروش محصولات از همان گروه کلی در بازار داخلی کشور مبدأ به طور معمول کسب می‌کنند، فراتر نرود.

۳- در مواردی که قیمت صادراتی وجود نداشته باشد یا مقامات ذی‌ربط بر این نظر باشند که قیمت صادراتی به دلیل ارتباط یا ترتیبات جبرانی میان صادرکننده و واردکننده یا یک شخص ثالث قابل اعتماد نیست، قیمت صادراتی بر مبنای قیمتی تعیین می‌شود که محصولات وارداتی به آن قیمت برای بار اولین بار به خریداری مستقل مجدداً فروخته می‌شوند، یا اگر محصولات مزبور به خریداری مستقل مجدداً فروخته نشوند، یا در شرایطی که وارد شده اند مجدداً به فروش نرسند، بر مبنای متعارفی خواهد بود که ممکن است مقامات تعیین کنند.

۴- مقایسه‌ای منصفانه میان قیمت صادراتی و ارزش عادی، باید صورت گیرد. این مقایسه باید در سطح مشابهی از تجارت، معمولاً در سطح درب کارخانه، و از نظر فروش‌های انجام شده، حتی‌الامکان نزدیک به همان زمان، صورت گیرد. به دلیل تفاوت‌هایی، از جمله تفاوت در ضوابط و شرایط فروش، مالیات، سطوح تجارت، مقدار، مشخصات فیزیکی و هرگونه تفاوت‌های دیگری که معلوم شده بر قابلیت مقایسه قیمت‌ها تأثیر می‌گذارند، در هر مورد تعیین و تخفیف مقتضی، با توجه به مزیت‌های آن، باید منظور گردد. در موارد مذکور در بند ۳ نیز باید تخفیف‌ها یا معافیت‌ها در مورد هزینه‌ها، از جمله حقوق و عوارض و مالیات‌هایی که در فاصله ورود و فروش مجدد پرداخت می‌شود، در مورد سود متعلقه منظور گردد. اگر در این موارد قابلیت مقایسه قیمت‌ها تحت تأثیر قرار گیرد، مقامات ارزش عادی را در سطحی از تجارت که معادل سطح تجارت قیمت صادراتی ساخته شده باشد، تعیین یا تخفیف مقتضی را به نحو مقرر در این بند منظور خواهند کرد. مقام صلاحیتدار طرف مزبور برای طرف‌های مورد بحث روشن خواهد ساخت که چه اطلاعاتی برای تضمین مقایسه‌ای عادلانه لازم است و مسؤولیت نامتعارفی را برای اثبات به طرف‌ها نباید تحمیل کند.

(۱) هنگامی که مقایسه به موجب بند ۴ این ماده مستلزم تبدیل ارز باشد، چنین تبدیلی باید با استفاده از نرخ ارز در تاریخ فروش صورت گیرد، به شرطی که فروش ارز در بازارهای سلف مستقیماً با فروش صادراتی مورد نظر مربوط باشد، نرخ ارز در فروش سلف مورد استفاده قرار می‌گیرد. از نوسانات نرخ ارز باید صرف‌نظر شود و مقامات در جریان تحقیق، به منظور تعدیل قیمت‌های صادراتی حداقل ۶۰ روز به صادرکنندگان فرصت دهند تا منعکس کننده تغییرات مستمر نرخ ارز طی دوره تحقیق باشد.

(۲) با رعایت مقررات ناظر بر مقایسه منصفانه در بند (۴)، وجود حاشیه قیمت‌شکنی طی مرحله بازرسی معمولاً بر مبنای مقایسه میانگین موزون ارزش عادی با میانگین موزون قیمت‌های تمام مبادلات صادراتی قابل مقایسه یا از طریق مقایسه ارزش عادی و قیمت‌های صادراتی یکایک معاملات تشخیص داده خواهد شد. اگر مقامات الگویی برای قیمت‌های صادراتی بیابند که میان خریداران مختلف، مناطق یا دوره‌های زمانی، تفاوت چشمگیری را نشان دهد، و توضیحی برای علت عدم امکان لحاظ اختلاف‌ها با استفاده از مقایسه مقتضی میان یک میانگین موزون با میانگین موزون یا یک معامله با معامله وجود داشته باشد، می‌توان ارزش عادی تعیین‌شده بر مبنای میانگین موزون را با قیمت یکایک معاملات صادراتی مقایسه کرد.

۵- در موردی که محصولات مستقیماً از کشور مبدأ وارد نمی‌شوند، بلکه از یک کشور واسطه به طرف واردکننده صادر می‌شوند، قیمت فروش محصولات از کشور صادرکننده به طرف واردکننده معمولاً با قیمت قابل مقایسه در کشور صادرکننده مقایسه خواهد شد. اگر برای مثال این محصولات صرفاً از طریق کشور صادرکننده تراباری (ترانسشیپمنت) شده باشند یا محصولات مزبور در کشور صادرکننده تولید نشده یا در کشور صادرکننده برای آن‌ها قیمت قابل مقایسه-ای وجود نداشته باشد، مقایسه با قیمت در کشور مبدأ انجام می‌گیرد.

۶- در سراسر این فصل اصطلاح "محصول مشابه" به معنای محصولی یکسان خواهد بود یعنی، مشابه از تمام جهات با محصول تحت بررسی، یا در صورت نبود چنین محصولی، مشابه با محصولی دیگر، به رغم عدم شباهت کامل، اما دارای مشخصاتی بسیار شبیه مشخصات محصول تحت بررسی باشد.

reputation and the existence of a trademark are among the factors to be considered in determining whether goods are similar.

The terms "identical goods" and "similar goods" do not include, as the case may be, goods which incorporate or reflect engineering, development, artwork, design work, and plans and sketches for which no adjustment has been made under paragraph 1(b)(iv) of Article 1 of this Annex because such elements were undertaken in the country of importation.

Goods shall not be regarded as "identical goods" or "similar goods" unless they were produced in the same country as the goods being valued.

Goods produced by a different person shall be taken into account only when there are no identical goods or similar goods, as the case may be, produced by the same person as the goods being valued.

(e) "goods of the same class or kind" means goods which fall within a group or range of goods produced by a particular industry or industry sector, and includes identical or similar goods.

۲. For the purposes of this Annex, persons shall be deemed to be related only if:

- (a) they are officers or directors of one another's businesses;
- (b) they are legally recognized partners in business;
- (c) they are employer and employee;
- (d) any person directly or indirectly owns, controls or holds ۱۰ per cent or more of the outstanding voting stock or shares of both of them;
- (e) one of them directly or indirectly controls the other;
- (f) both of them are directly or indirectly controlled by a third person;
- (g) together they directly or indirectly control a third person; or
- (h) they are members of the same family.

۳. Persons who are associated in business with one another in that one is the sole agent, sole distributor or sole concessionaire, however described, of the other shall be deemed to be related for the purposes of this Annex if they fall within the criteria of paragraph ۲ of this Article.

Article 1۳

Upon written request, the importer shall have the right to an explanation in writing from the customs administration of the country of importation as to how the customs value of his imported goods was determined.

Article 1۴

Nothing in this Annex shall be construed as restricting or calling into question the rights of customs authorities to satisfy themselves as to the truth or accuracy of any statement, document or declaration presented for customs valuation purposes.

۱۰۳۴۸۹ / ت ۵۸۱۷۰ هـ

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیئت وزیران

شماره
تاریخ ۱۳۹۹/۹/۱۶

بسمه تعالی - صلوات بر محمد و آل محمد

وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت امور خارجه

هیئت وزیران در جلسه ۱۳۹۹/۸/۱۴ به پیشنهاد وزارت صنعت، معدن و تجارت و در اجرای ماده (۲) آیین نامه چگونگی تنظیم و انعقاد توافقات بین المللی - مصوب ۱۳۷۱ - تصویب کرد:

وزارت صنعت، معدن و تجارت مجاز است با هماهنگی معاونت حقوقی رئیس جمهور (امور توافقات بین المللی) و وزارت امور خارجه، نسبت به انجام مذاکره، پیش امضا (پاراف) و امضای موقت موافقت نامه تجارت آزاد بین جمهوری اسلامی ایران و کشورهای عضو اتحادیه اقتصادی اوراسیا در چارچوب متن پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیئت دولت است، اقدام نماید. هرگونه اصلاح متن پیوست در جریان مذاکره با رعایت آیین نامه چگونگی تنظیم و انعقاد توافقات بین المللی صورت می پذیرد و مراحل قانونی تا تصویب نهایی پیگیری می شود.

اسحاق جهانگیری

معاون اول رئیس جمهور

رونوشت به دفتر مقام معظم رهبری، دفتر رئیس جمهور، دفتر رئیس قوه قضائیه، دفتر معاون اول رئیس جمهور، دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام، سازمان اداری و استخدامی کشور، سازمان برنامه و بودجه کشور، معاونت حقوقی رئیس جمهور، معاونت امور مجلس رئیس جمهور، دیوان محاسبات کشور، دیوان عدالت اداری، سازمان بازرسی کل کشور، معاونت قوانین مجلس شورای اسلامی، امور تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات، وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت دادگستری، وزارت نیرو، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت ابلاغ می شود.

۷- در راستای اهداف این فصل، هنگامی یارانه باید وجود داشته باشد که :

الف) کمک مالی از سوی دولت یا هر نهاد عمومی در سرزمین طرف صادرکننده وجود داشته باشد، به طور مثال در مواردی که:

(۱) عمل یک دولت متضمن انتقال مستقیم وجوه (مثلاً کمک‌های بلاعوض، وام و تزریق سرمایه)، انتقالات بالقوه مستقیم وجوه یا تعهدات باشد (مثلاً تضمینات وام)؛

(۲) درآمد دولت که در شرایط دیگر وصول می‌شد، وصول نشود یا از آن چشم‌پوشی گردد (مثلاً مشوق‌های مالی مانند تخفیفات مالیاتی)

(۳) دولت، کالاها یا خدماتی را، به جز زیر ساخت کلی، فراهم یا آن‌ها را خریداری نماید؛

(۴) دولت با استفاده از یک سازوکار تأمین مالی، پرداخت‌هایی را انجام دهد یا انجام یک یا چند وظیفه موضوع ردیف‌های (۱) تا (۳) بالا را که معمولاً بر عهده دولت است و با وظایف دولت تفاوتی ندارد، به یک نهاد خصوصی محول یا دستور انجام آن را به نهاد مزبور صادر نماید؛

یا

ب) هر نوع حمایت درآمدی یا قیمتی برای دریافت‌کننده یارانه که به طور مستقیم یا غیر مستقیم جهت افزایش صادرات یک محصول از طرف صادرکننده یا برای کاهش واردات کالای مشابه به همین طرف اعمال می‌گردد؛

و

پ) بدین وسیله نفعی منتقل گردد.

۸- یارانه اعطایی از جانب طرف صادرکننده در صورتی به عنوان یارانه خاص لحاظ می‌شود که دسترسی به یارانه در قانون طرف صادرکننده یا در واقعیت به بنگاه یا صنعت یا گروهی از بنگاه‌ها یا صنایع، واقع در حیطه صلاحیت مقام اعطاکننده، محدود باشد. یارانه که به بنگاه‌های معینی واقع در یک منطقه جغرافیایی تعیین شده در حیطه صلاحیت مقام اعطاکننده، محدود می‌گردد، خاص خواهد بود. بدیهی است که وضع یا تغییر نرخ‌های مالیاتی قابل اعمال عمومی در تمام سطوح دولتی، از نظر این موافقتنامه نباید یارانه خاص تلقی شود.

۹- به منظور تشخیص این که آیا یک یارانه خاص است، اصول زیر باید اعمال شود:

الف) در مواردی که مقام اعطاکننده، یا قوانینی که مقام اعطاکننده به موجب آن عمل می‌کند، صراحتاً دسترسی به یارانه را به بنگاه‌های معینی محدود سازد، چنین یارانه‌ای خاص محسوب می‌شود.

ب) در مواردی که مقام اعطاکننده یا قوانینی که مقام اعطاکننده به موجب آن عمل می‌کند، معیارها یا شرایط عینی^{۲۱} ناظر بر واجد شرایط بودن را برای یارانه و مبلغ آن تعیین نماید، یارانه خاص نیست، مشروط بر این که واجد شرایط بودن به‌طور خودکار محرز گردد و پایبندی به معیارها و شرایط مزبور وجود داشته باشد. این معیارها یا شرایط باید در قوانین، مقررات، یا سایر اسناد رسمی به وضوح و با جزئیات درج شوند تا بر آن اساس قابلیت راستی آزمایی را داشته باشند.

پ) چنانچه علیرغم عدم خاص بودن ظاهری، در نتیجه اعمال اصول مقرر در جزء الف و ب، در واقع دلالی مبنی بر تصور خاص بودن یارانه وجود داشته باشد، سایر عوامل می‌تواند مورد ملاحظه قرارگیرد. عوامل مورد نظر عبارتند از: استفاده تعداد محدودی از بنگاه‌های معین از برنامه یارانه‌ای، استفاده بنگاه‌هایی مشخص از قسمت اعظم یارانه، اعطای یارانه زیاد و بدون تناسب به بنگاه‌های معین، و به روشی که مقام اعطاکننده یارانه، نظر خود را اعمال

۲۱- معیارها یا شرایط عینی مورد استفاده در اینجا، به معنی معیارها و شرایطی است که بی طرفانه بوده، بنگاه‌های مشخصی را به سایرین ترجیح ندهند، ماهیتی اقتصادی داشته باشد و به طور گسترده به کار رود، نظیر تعداد مستخدمین یا اندازه بنگاه.

کرده است.^{۲۲} در اجرای این جزء، درجه تنوع فعالیت‌های اقتصادی در حیطه صلاحیت مقام اعطاکننده یارانه و همینطور طول مدتی که برنامه یارانه‌ای اجرا میشود، باید مدنظر قرار گیرد.

۱۰- هرگونه تعیین خاص بودن به موجب مفاد بند های ۸ و ۹ این ماده بی شک براساس ادله مستقیم و مثبت دعوا باید قابل اثبات باشد.

۱۱- صادرکننده هر گونه یارانه‌ای را خاص قلمداد می کند، که:

(الف) یارانه‌ای وابسته، که به استناد قانون طرف صادرکننده یا به واقع^{۲۳}، فقط یا به عنوان یکی از چند شرط دیگر، اعطای آن موکول به عملکرد صادراتی باشد؛

(ب) یارانه‌ای که به استناد قانون طرف صادرکننده یا به واقع، فقط یا به عنوان یکی از چند شرط دیگر، اعطای آن موکول به استفاده بیش‌تر از کالاهای داخلی نسبت به کالاهای وارداتی باشد.

۱۲- از هر روشی که مقام تحقیق‌کننده به منظور محاسبه نفع دریافت‌کننده طبق بند ۶ این ماده استفاده کنده باید با رهنمودهای زیر سازگار باشد:

(الف) تهیه سهم سرمایه از سوی دولت نباید به معنی انتقال نفع تلقی گردد، مگر آن که تصمیم سرمایه‌گذاری مغایر روش‌های معمول سرمایه‌گذاری (از جمله پوشش خطر سرمایه) سرمایه‌گذاران خصوصی در سرزمین طرف دیگر در نظر گرفته شود.

(ب) وام دولتی نباید به عنوان یک انتقال نفع در نظر گرفته شود، اما مابه التفاوت مبلغی که یک شرکت دریافت‌کننده وام دولتی باید بپردازد با مبلغی که به طور مقایسه‌ای در قبال وام تجاری که می‌توانست از بازار دریافت کند، باید بپردازد، نفع تلقی می‌شود.

(پ) ضمانت وام توسط دولت نباید انتقال نفع تلقی شود، مگر این که میان مبلغی که شرکت دریافت‌کننده تضمین وام از طرف دولت باید بپردازد، با مبلغ قابل پرداخت وام تجاری بدون ضمانت دولتی تفاوت وجود داشته باشد. تفاوت مزبور نفع است، که برای هر گونه تفاوت در عوارض تعدیل شده است.

(ت) تدارک کالاها یا خدمات یا خرید کالاها توسط دولت نباید به عنوان انتقال نفع تلقی شود مگر آن که تدارکات برای مقادیری کمتر از پرداخت‌های لازم، یا این که خرید در مقابل پرداخت‌هایی بیش‌تر از مبالغ لازم صورت گیرد. مقدار مکفی پرداخت با توجه به شرایط حاکم بر بازار کالا یا خدمات مورد نظر (از جمله قیمت، کیفیت، قابلیت در دسترس بودن، قابلیت عرضه در بازار، حمل و نقل و سایر شرایط خرید یا فروش) در کشور، باید توسط تهیه‌کننده یا خریدار تعیین شود.

۱۳- طرف‌ها تدبیر ضد قیمت‌شکنی و جبرانی را فقط در صورتی اعمال می‌کنند که بر پایه تحقیقات مقام صلاحیتدار براساس مفاد این ماده باشد. تحقیق، جز در شرایط خاص، باید ظرف یک سال به اتمام برسد و در هیچ موردی نباید بیش از ۱۸ ماه به طول بیانجامد.

۱۴- هر تحقیقی باید براساس درخواست مکتوب از سوی صنعت داخلی یا به نمایندگی از طرف آن شروع شود و شامل شواهد کافی (الف) برای قیمت‌شکنی (برای تحقیق ضد قیمت‌شکنی) یا یارانه خاص (برای تحقیق در مورد تدابیر

۲۲- در این خصوص، به‌ویژه، اطلاعات مربوط به فراوانی درخواست‌هایی که برای یارانه رد یا پذیرفته شده‌اند، و دلایل چنین تصمیم‌هایی باید لحاظ شود.

۲۳- این استاندارد وقتی محقق می‌شود که حقایق نشان دهند که اعطای یارانه، بدون آنکه از نظر قانونی ملزم به عملکرد صادراتی باشد، به واقع مقید به درآمدهای صادراتی محقق یا پیش‌بینی شده است. صرف این حقیقت که یارانه به بنگاه‌های صادرکننده اعطا می‌شود، تنها دلیل برای در نظر گرفتن یارانه صادراتی در مفهوم مفاد این بند نیست.

جبرانی)، (ب) لطمه به صنعت داخلی^{۳۴} و (پ) رابطه سببیت میان واردات زیر قیمت (برای تحقیق ضد قیمت شکنی) یا واردات یارانه ای (برای تحقیق در مورد تدابیر جبرانی) و لطمه ادعا شده به صنعت باشد.

۱۵- درخواست برای تحقیق جهت عوارض جبرانی باید شامل اطلاعاتی به شرح زیر باشد که به طور متعارف قابل دسترسی برای متقاضی است:

(الف) مشخصات درخواست کننده و ارایه توضیح در مورد حجم و ارزش تولید داخلی کالای مشابه توسط درخواست کننده. وقتی درخواست کتبی از طرف صنعت داخلی ارایه می شود، در درخواست باید با ارایه فهرست تمامی تولیدکنندگان شناخته شده داخلی کالای مشابه (یا انجمن های تولیدکنندگان داخلی کالای مشابه) و، تا آنجا که امکان دارد، توضیح در مورد حجم و ارزش تولید داخلی کالای مشابه توسط تولیدکنندگان مزبور، مشخص کند که از طرف کدام صنعت ارایه شده است؛

(ب) توضیحات کامل در مورد کالایی که ادعای برخورداری از یارانه در مورد آن صورت گرفته است، نام کشور یا کشورهای مبدأ یا صادرات مورد نظر، مشخصات هر یک از صادرکنندگان یا تولیدکنندگان خارجی شناخته شده و فهرست اسامی واردکنندگان شناخته شده آن کالای مورد نظر؛

(پ) شواهدی راجع به وجود، مقدار و ماهیت یارانه مورد نظر؛

(ت) این شواهد از جمله اطلاعات مربوط به تحولات حجم واردات ادعایی دارای یارانه، تاثیر این واردات بر قیمت های کالای مشابه در بازار داخلی، و اثرات پی در پی واردات بر صنعت داخلی که با عوامل و شاخص های مربوطه بر وضعیت صنعت داخلی اثر گذارند، دلیلی برای اثبات این است که لطمه ادعایی به صنعت داخلی ناشی از تاثیرات یارانه واردات یارانه ای می باشد.

۱۶- فرم درخواست برای تحقیق ضد قیمت شکنی باید شامل اطلاعاتی باشد که به شرح زیر برای متقاضی به طور متعارف قابل دسترسی است:

(الف) مشخصات درخواست کننده و توضیحی در مورد حجم و ارزش تولید داخلی کالای مشابه توسط درخواست کننده. به هنگام ارایه فرم درخواست کتبی از طرف صنعت داخلی، درخواست باید ضمن ارایه فهرست تمامی تولیدکنندگان شناخته شده داخلی کالای مشابه (یا مجامع تولیدکنندگان داخلی کالای مشابه) و، تا آنجا که امکان دارد، توضیح در مورد حجم و ارزش تولید داخلی کالای مشابه توسط تولیدکنندگان مزبور، مشخص کند که از طرف کدام صنعت ارایه شده است؛

(ب) توضیحات کامل در مورد کالای مورد ادعای قیمت شکنی شده، نام کشور یا کشورهای مبدأ یا صادرکننده مورد نظر، مشخصات هر یک از صادر یا تولیدکنندگان خارجی شناخته شده و فهرست اشخاص شناخته شده واردکننده کالای مورد نظر؛

(پ) اطلاعات درخصوص قیمت هایی که کالای مورد نظر برای مصرف در بازار داخلی در کشور یا کشورهای مبدأ یا صادرکننده، طبق آن فروخته شده است (یا در صورت اقتضا، اطلاعاتی درخصوص قیمت هایی که طبق آن کالا از کشور یا کشورهای مبدأ یا صادرکننده به کشور یا، کشورهای ثالث فروخته می شود یا در مورد ارزش ساخته شده کالا) و اطلاعات در مورد قیمت های صادراتی یا در صورت اقتضا، در مورد قیمت هایی که کالا اولین بار به یک خریدار مستقل در سرزمین طرف واردکننده مجدداً فروخته می شود.

(ت) اطلاعات درخصوص تحولات حجم واردات کالای مورد ادعای قیمت شکنی شده، و تاثیر این واردات بر قیمت کالای مشابه در بازار داخلی و تاثیر پی در پی واردات بر صنعت داخلی، به نحوی که عوامل و شاخص های مربوط اثر گذار بر وضعیت صنعت داخلی نشان داده شوند.

۳۴- "لطمه"، مگر این که به طریق دیگری تصریح شده باشد، به معنای لطمه قابل ملاحظه به صنعت داخلی، تهدید لطمه قابل ملاحظه به صنعت داخلی یا تأخیر قابل ملاحظه در ایجاد چنین صنعتی است.

۱۷- چنانچه در اوضاع و احوال خاص، مقام ذی ربط تحقیق کننده تصمیم بگیرد که بدون دریافت درخواست مکتوب از یک صنعت داخلی یا به طرفیت از آن چنین تحقیقی را آغاز کند، فقط در صورتی دست به تدبیر خواهد زد که مدارک کافی در مورد قیمت شکنی (برای تحقیق ضد قیمت شکنی) یا یارانه خاص (برای تحقیق تدبیر جبرانی)، لطمه و رابطه علی برای توجیه آغاز تحقیق در اختیار داشته باشند. تحقیقی آغاز نخواهد شد مگر آن که مقام صلاحیتدار طرف مربوط، بر مبنای بررسی میزان حمایت یا مخالفت تولیدکنندگان داخلی محصول مشابه نسبت به درخواست به عمل آمده، تشخیص دهند که درخواست مزبور توسط صنعت داخلی یا به طرفیت از آن انجام گرفته است. درخواست در صورتی "توسط صنعت داخلی یا بطرفیت از آن" انجام شده تلقی خواهد شد که مورد حمایت آن دسته از تولیدکنندگان داخلی باشد که مجموع تولید آن‌ها بیش از ۵۰ درصد کل تولید محصول مشابه تولید شده در آن بخش از صنعت داخلی باشد که حمایت یا مخالفت خود را با درخواست ابراز داشته‌اند. البته، وقتی تولیدکنندگان داخلی که از درخواست مزبور صراحتاً حمایت می‌کنند کمتر از ۲۵ درصد کل تولید محصول مشابه تولید شده در صنعت داخلی را در اختیار داشته باشند، نباید هیچ‌گونه تحقیقی آغاز نمایند.

۱۸- به محض این که مقام صلاحیتدار قانع شود که مدارک کافی در مورد قیمت شکنی (برای تحقیق ضد قیمت شکنی) یا یارانه (برای تحقیق تدبیر جبرانی) یا لطمه وارده برای توجیه رسیدگی به تدبیر وجود ندارد، باید درخواست انجام شده را رد و بلافاصله تحقیق را متوقف کند. در مواردی که مقام صلاحیتدار طرف مربوطه تشخیص دهد حاشیه قیمت شکنی، یا میزان یارانه در سطح حداقل می‌باشد، یا حجم واردات قیمت شکنی شده یا دارای یارانه، اعم از واقعی یا بالقوه، یا لطمه در حد قابل اغماض است، باید بلافاصله تحقیق متوقف نماید.

۱۹- از منظر تحقیقات مربوط به تدابیر ضد قیمت شکنی و جبرانی، اصطلاح "صنعت داخلی" به کل تولیدکنندگان داخلی محصولات مشابه یا آن‌هایی که مجموع تولید محصولات آن‌ها سهم عمده‌ای از کل تولید داخلی آن محصولات را، جز در موارد زیر تشکیل می‌دهند، اطلاق می‌گردد:

الف) هرگاه تولیدکنندگان با صادرکنندگان یا واردکنندگان مرتبط^{۲۵}، یا خود واردکننده محصول قیمت شکنی شده یا دارای یارانه ادعایی باشند، اصطلاح "صنعت داخلی" را می‌توان با ارجاع به بقیه تولیدکنندگان تعریف کرد؛

ب) در اوضاع و احوال استثنایی ممکن است سرزمین هر طرف از منظر تولید مورد بحث به دو یا چند بازار رقابتی تقسیم گردد و تولیدکنندگان هر بازار را به عنوان صنعتی جداگانه تلقی نمود، مشروط بر این که (الف) تولیدکنندگان در چنین بازاری تمام یا تقریباً تمامی تولیدات خود را در آن بازار بفروشند، و (ب) درخواست در آن بازار به حد زیادی توسط تولیدکنندگان محصول مورد بحث در سایر نقاط آن سرزمین تأمین نگردد. در چنین اوضاع و احوالی می‌توان وجود لطمه را تشخیص داد حتی اگر سهم عمده‌ای از کل صنعت داخلی لطمه ندیده باشد، مشروط بر آنکه تمرکز واردات قیمت شکنی شده یا دارای یارانه در این بازار منفک، وجود داشته باشد و به علاوه، واردات قیمت شکنی شده یا دارای یارانه به تولیدکنندگان تمامی یا تقریباً همه محصول در چنین بازاری لطمه وارد آورده باشد.

۲۰- به منظور جبران وضعیت مشابه یارانه یا قیمت شکنی، کالای وارد شده از یک طرف به سرزمین طرف دیگر نباید توانمند مشمول تدابیر ضد قیمت شکنی و جبرانی قرار گیرد.

۲۱- یک طرف نباید تدابیر ضد قیمت شکنی یا جبرانی را برای واردات از طرف دیگر اعمال کند، مگر این که در جریان تحقیقات مشخص گردد که تأثیر قیمت شکنی (در مورد تدابیر ضد قیمت شکنی) یا یک یارانه خاص (در مورد تدابیر جبرانی) به نحوی است که منجر به بروز لطمه به صنعت داخلی یا تهدید قابل ملاحظه آن یا خطر تأخیر قابل

۲۵- در راستای اهداف این بند تولیدکنندگان تنها وقتی مرتبط با صادرکنندگان یا واردکنندگان شمرده می‌شوند که اگر (الف) یکی از آنان مستقیم یا غیرمستقیم دیگری را کنترل کند؛ یا (ب) هر دو آنان مستقیم یا غیرمستقیم توسط شخص ثالثی کنترل شوند؛ یا (پ) دو طرف با یکدیگر شخص ثالثی را مستقیم یا غیر مستقیم کنترل کنند، مشروط بر اینکه زمینه‌هایی برای باور یا شک نسبت به تأثیر این رابطه بین رفتاری که با تولیدکننده مرتبط و تولیدکننده غیرمرتبط صورت می‌گیرد وجود داشته باشد. در راستای اهداف این بند، کسی می‌تواند کس دیگری را کنترل کند که یکی از نظر قانونی یا عملیاتی در موضعی است که می‌تواند محدودیت یا هدایت را بر دیگری اعمال نماید.

ملاحظه در تأسیس صنعت داخلی شده است. تعیین لطمه باید بر مبنای شواهد مستقیم و مثبت باشد و آزمایش عینی هر دو مورد زیر را در بر خواهد داشت (الف) حجم واردات قیمت شکنی شده (در مورد تحقیق ضد قیمت شکنی) یا واردات دارای یارانه (در مورد تحقیق تعرفه جبرانی) و اثر این واردات بر قیمت های محصولات مشابه در بازار داخلی و (ب) اثر بعدی واردات مزبور بر تولید کنندگان داخلی چنین محصولاتی. بررسی اثر واردات قیمت شکنی شده (در مورد تحقیق ضد قیمت شکنی) یا واردات دارای یارانه (در مورد تحقیق تعرفه جبرانی) بر صنعت داخلی مورد نظر، شامل ارزیابی تمام عوامل و شاخص های اقتصادی مرتبط و مؤثر بر وضعیت صنعت از جمله کاهش بالفعل و بالقوه فروش، سودها، تولید، سهم بازار، بازدهی تولید، برگشت سرمایه، یا استفاده از ظرفیت، عوامل مؤثر بر قیمت های داخلی، بزرگی حاشیه قیمت شکنی، اثرات منفی بالفعل و بالقوه بر جریان نقدینگی، موجودی انبارها، اشتغال، دستمزدها، رشد، توانایی افزایش سرمایه یا سرمایه گذاری ها. این فهرست جامع نیست و نمی توان هیچ یک از این عوامل یا تعدادی از آنها را لزوماً رهنمودی قطعی به شمار آورد. اثبات رابطه علی میان واردات قیمت شکنی شده (در مورد تحقیق ضد قیمت شکنی) یا واردات دارای یارانه (در مورد تحقیق تعرفه جبرانی) و لطمه به صنعت داخلی باید مبتنی بر بررسی تمام شواهد مربوط در مقابل مقام تحقیق کننده باشد. مقام تحقیق کننده همچنین غیر از واردات قیمت شکنی شده (در مورد تحقیق ضد قیمت شکنی) یا واردات دارای یارانه (در مورد تحقیق تعرفه جبرانی) هرگونه عوامل شناخته شده دیگری را که همزمان به صنعت داخلی لطمه وارد آورده اند، بررسی خواهد کرد؛ لطومات ناشی از عوامل دیگر، نباید به واردات قیمت شکنی شده (در مورد تحقیق ضد قیمت شکنی) یا با یارانه (در مورد تحقیق تعرفه جبرانی) نسبت داده شود. تشخیص خطر لطمه قابل ملاحظه باید بر واقعیات، و نه صرفاً ادعا، حدس یا احتمال بعید مبتنی باشد. تغییر اوضاع و احوالی که ممکن است وضعیتی ایجاد کند که در آن وضعیت قیمت شکنی (در مورد تحقیق ضد قیمت شکنی) یا یارانه (در مورد تحقیق تعرفه جبرانی) سبب ایراد لطمه گردد، باید قریب الوقوع بوده و به وضوح پیش بینی شده باشد.

۲۲- در صورت لزوم، تدابیر موقت را در صورتی می توان اجرا کرد که تشخیص مقدماتی مثبتی مبنی بر وجود قیمت شکنی (در مورد تحقیقات ضد قیمت شکنی) یا یارانه خاص (در مورد تحقیق تعرفه جبرانی) و لطمه بعدی آنها داده شده باشد. تدابیر موقتی نباید زودتر از ۶۰ روز پس از آغاز تحقیق اجرا شوند. اجرای تدابیر موقتی حتی الامکان برای مدت کوتاهی بوده و نباید از چهار ماه تجاوز کند یا در مورد تحقیق ضد قیمت شکنی بنا به تصمیم مقامات ذیربط و درخواست صادر کنندگانی که درصد قابل توجهی از تجارت مورد نظر را در اختیار دارند، حداکثر شش ماه خواهد بود. هرگاه مقام صلاحیتدار در جریان تحقیق، دریابد که عوارض کمتر از حاشیه قیمت شکنی، می تواند برای برطرف کردن لطمه کفایت کند، بازه های زمانی مذکور به ترتیب ممکن است شش و نه ماه باشد.

۲۳- پیش از آغاز تحقیقات، طرفی که قصد آغاز تحقیقات تعرفه جبرانی در خصوص واردات از طرف دیگر را دارد، باید از طرف دیگر جهت مشورت، با هدف روشن سازی وضعیت و حصول راه حل مورد توافق متقابل دعوت به عمل آورد. به علاوه طی دوره تحقیقات، طرفی که کالاهای آن موضوع تحقیق قرار گرفته است باید فرصت مناسبی برای ادامه مشاوره ها جهت روشن شدن واقعیات عینی و رسیدن به راه حل مورد توافق متقابل فراهم آورد. بدون خدشه به تعهد فراهم آوردن فرصت مناسب برای مشاوره، این مفاد در مورد مشاوره در نظر ندارد مقامات هر طرف را از رسیدگی سریع در خصوص شروع تحقیقات، رسیدن به تصمیمات اولیه یا نهایی، اعم از مثبت یا منفی، یا اجرای تدابیر موقت یا نهایی طبق مفاد این موافقتنامه باز دارد. طرفی که قصد دارد تحقیقی را آغاز نماید یا در حال انجام آن است در صورت درخواست، باید به طرفی که کالاهای آن موضوع تحقیق است اجازه دسترسی به شواهد غیر محرمانه، از جمله خلاصه غیرمحرمانه اطلاعات محرمانه ای را بدهد که برای آغاز یا اجرای تحقیق مورد استفاده قرار گرفته اند.

۲۴- میزان عوارض ضد قیمت شکنی نباید از حاشیه قیمت شکنی بیشتر باشد. نرخ عوارض بر اساس محاسبه میزان اختصاص یارانه به هر واحد کالای صادراتی برخوردار از یارانه جبرانی نیز نباید از میزان یارانه خاص طرف صادرکننده بیشتر باشد.

۲۵- طول مدت تدبیر ضد قیمت شکنی یا جبرانی نباید از زمان اعمال تدبیر مزبور از ۵ سال تجاوز نماید و صرفاً مادامی که برای قیمت شکنی یا اختصاص یارانه که باعث لطمه می شود ضروری باشد، لازم الاجرا باقی می ماند. طول مدت تدبیر ضد قیمت شکنی یا جبرانی شامل دوره اجرای تدبیر موقت می باشد. دوره اجرای تدبیر ضد قیمت شکنی یا جبرانی برای دوره های که از ۵ سال بیشتر نخواهد بود می تواند از تاریخ آخرین بررسی که هم قیمت شکنی و هم لطمه (برای تحقیق ضد قیمت شکنی) یا هم اختصاص یارانه و هم لطمه (برای تحقیق تعرفه جبرانی) یا از تاریخ پایان بررسی نهایی تحت پوشش قرار گرفته است، تمدید شود. تصمیم برای تمدید تدبیر ضد قیمت شکنی یا جبرانی در صورتی می تواند اتخاذ شود که مقام های تحقیق کننده در بررسی هایی که پیش از تاریخ پایان تدبیر ضد قیمت شکنی و جبرانی بنا به اختیار خود یا بنا به درخواست صنعت داخلی یا از طرف آنها ظرف یک دوره متعارف پیش از آن تاریخ شروع می شود، تعیین نمایند که لغو این عوارض احتمالاً موجب تداوم یا طرح مجدد یارانه ها (در مورد تحقیقات عوارض جبرانی) یا قیمت شکنی (در مورد تحقیقات ضد قیمت شکنی) و لطمه خواهد شد.

۲۶- طرف تحقیق کننده باید به طرف های ذینفع فرصت ارایه مدارک و دیدگاه های خود، از جمله فرصت پاسخ گویی به اظهارات طرف های ذینفع دیگر، را بدهد. در صورت درخواست، طرف تحقیق کننده باید برای تمام طرف های ذینفع این فرصت را فراهم آورد تا با طرف هایی که منافع مغایر منافع ایشان دارند، ملاقات کنند، به نحوی که دیدگاه های مخالف امکان طرح یابند و استدلال های متقابل ارایه شوند. طرف تحقیق کننده باید برای طرف های ذینفع اطلاعاتی مبنی بر تعیین زمان و مکان ملاقات های مذکور و همچنین سوالات مورد بحث در ملاقات های مزبور را ارسال نماید.

۲۷- باید به تمام طرف های ذینفع در تحقیق، در مورد اطلاعاتی که مقامات لازم دارند اطلاع رسانی و به آنان فرصت زیادی برای ارایه مکتوب تمام مدارکی که با تحقیق مورد بحث مرتبط می دانند، داده شود. مدارکی که هر طرف ذینفع کتباً ارایه می کند، با رعایت الزام به حفظ اطلاعات محرمانه، باید فوراً در اختیار دیگر طرف های ذینفع شرکت کننده در تحقیق قرار گیرد. مقامات به محض آغاز تحقیق، متن کامل درخواست مکتوب واصله را به صادرکنندگان شناخته شده و به مقامات طرف صادرکننده ارایه خواهند کرد و در صورت درخواست، باید آن را در اختیار دیگر طرف های ذینفع مورد نظر قرار دهند. در مورد الزام حفظ اطلاعات محرمانه، به نحو مقرر در بند ۲۸، باید توجه مقتضی مبذول گردد.

۲۸- طرف ها بنا بر اقامه دلیل موجه، هرگونه اطلاعاتی را که ماهیتاً محرمانه باشد (برای مثال، بدین خاطر که افشای آن ممکن است مزیت رقابتی مهمی برای رقیب ایجاد کند یا افشای آن اثر سوء قابل توجهی بر ارایه کننده اطلاعات یا شخصی که اطلاعات از وی کسب شده، داشته باشد) یا توسط طرف ها برای تحقیق به صورت محرمانه ارایه شده باشد، به همان ترتیب محرمانه تلقی خواهند کرد. اطلاعات مزبور بدون اجازه مخصوص و مکتوب طرفی که آن را تسلیم نموده است برای شخص ثالث، افشا یا به وی منتقل نخواهد شد. طرف های تحقیق کننده، طرف های ذینفع ارایه دهنده اطلاعات را ملزم به ارایه خلاصه غیرمحرمانه آن خواهند کرد. این خلاصه ها باید به اندازه کافی با جزئیات همراه باشد تا امکان درک مناسب موضوع اطلاعات ارایه شده به صورت محرمانه را میسر نماید. در شرایط استثنایی، طرف های مذکور می توانند عدم امکان تخلیص اطلاعات مذکور را خاطر نشان کنند، در شرایط فوق، دلایل عدم امکان تخلیص باید ارایه گردد.

۲۹- طرف تحقیق کننده باید به تمامی طرف های ذینفع در خصوص شروع تحقیقات، هر تشخیص مقدماتی یا نهایی، اعم از مثبت یا منفی، هر تصمیمی در خصوص قبول تعهدات قیمتی، فسخ چنین تعهداتی و لغو عوارض ضد قیمت شکنی قطعی، اطلاعاتی عمومی صادر کند.

۳۰- طرفی که قصد اعمال تدابیر ضد قیمت شکنی و جبرانی را دارد، پیش از این که تشخیص نهایی صورت گیرد، باید واقعیات اساسی تحت بررسی را که مبنای تصمیم گیری در خصوص اعمال یا عدم اعمال تدابیر قطعی است، به اطلاع تمام طرف های ذینفع برساند. این افشاگری باید زمانی انجام گیرد که طرف ها فرصت کافی برای دفاع از منافع خود را داشته باشند.

۳۱- اطلاعات عمومی در مورد آغاز تحقیق، باید متضمن اطلاعات کافی در موارد زیر باشد:

الف) زمان آغاز تحقیق؛

ب) توصیف دقیق کالای مورد تحقیق و طبقه‌بندی آن به موجب سامانه کدگذاری و توصیف هماهنگ کالا؛
پ) مبنای ادعای قیمت شکنی در درخواست (در مورد تحقیق قیمت شکنی) یا توصیف روش یا روش‌های تحقیق (در مورد تحقیق تعرفه جبرانی)؛

ت) خلاصه عواملی که ادعای ایراد لطمه بر آن‌ها مبتنی است؛
ث) مهلت‌های زمانی برای طرف‌های ذینفع جهت ارائه مدارک، ابراز نظر و پاسخگویی به اظهارات سایر طرف‌های ذینفع؛

ج) نشانی محلی که اظهارات طرف‌های ذینفع و طرفی را که کالای وی تحت بررسی است بتوان به آنجا ارسال نمود؛
چ) نام، نشانی و شماره تماس مقام صلاحیتدار تحقیق‌کننده.

۳۲- طرف‌ها باید در مورد هر تشخیص مقدماتی یا نهایی، اعم از مثبت یا منفی، اطلاعیه‌ای عمومی را به همراه گزارشی جداگانه برای تمامی طرف‌های ذینفع ارسال نمایند که دربرگیرنده تمام یافته‌های اولیه و نهایی و نتایج تمام موضوعات مرتبط مورد اختلاف و حقوقی مرتبط با اطلاعیه مزبور باشد.

۳۳- ضمن توجه مقتضی به الزام مربوط به حفظ اطلاعات محرمانه، اطلاعیه عمومی در خصوص تشخیص مقدماتی باید شامل موارد زیر باشد:

الف) توصیف دقیق کالای موضوع تحقیق؛

ب) زمینه‌های تشخیص مثبت واردات قیمت شکنی شده همراه با توضیح حاشیه قیمت شکنی و توضیح روش به کاررفته (در تحقیقات ضد قیمت شکنی)

پ) زمینه‌های تشخیص مثبت واردات یارانه‌ای با توضیح وجود یارانه و آرایه میزان محاسبه شده یارانه به ازای هر واحد (در تحقیقات تدابیر جبرانی)

ت) زمینه‌های تشخیص لطمه قابل ملاحظه به صنعت داخلی یا خطر بروز آن یا تأخیر قابل ملاحظه در تأسیس صنعت داخلی؛

ث) زمینه‌های ایجاد رابطه سببی میان واردات قیمت شکنی شده (در تحقیقات ضد قیمت شکنی) یا یارانه‌ای (در تحقیقات تدابیر جبرانی) و لطمه قابل ملاحظه به صنعت داخلی یا خطر بروز آن یا تأخیر قابل ملاحظه در تأسیس صنعت داخلی به همان ترتیب؛

ج) ارائه دلایل لحاظ ضرورت تدابیر موقتی جهت جلوگیری از ایراد لطمه در طول دوره تحقیق؛
۳۴- ضمن توجه مقتضی به الزام مربوط به حفظ اطلاعات محرمانه، اطلاعیه عمومی در خصوص هر گونه تشخیص نهایی باید شامل موارد زیر باشد:

الف) توضیح نتایج تحقیق انجام شده توسط مقامات تحقیق‌کننده در راستای تشخیص نهایی؛

ب) اشاره به واقعیاتی که تشخیص مزبور بر آن‌ها مبتنی بوده است؛

پ) اطلاعات مندرج در بند (۳۳) این ماده؛

ت) دلایل قبول یا رد استدلالات و درخواست‌های صادرکنندگان و واردکنندگان محصول مورد تحقیق.

ماده ۳.۳ تدابیر حفاظتی عمومی

۱- جز مواردی که در این فصل به نحو دیگری پیش بینی شده است، هر طرف باید تدابیر حفاظتی را طبق قوانین خود اعمال نماید.

۲- هر طرف فقط در صورتی می‌تواند یک تدبیر حفاظتی عمومی را در مورد یک محصول اعمال نماید که لطمه جدی به صنعت داخلی محصولات مشابه یا محصولات مستقیماً رقابتی شده یا خطر بروز آن را به دلیل واردات این محصول به سرزمین خود به مقادیر زیاد، چه به طور مطلق و چه نسبت به تولید داخلی، احراز کرده باشد.

۳- برای مشخص کردن لطمه یا خطر آن، اصطلاح "صنعت داخلی" به طور کلی به معنای تولیدکنندگان محصولات مشابه یا محصولات مستقیماً رقابتی می‌باشد که در سرزمین یک طرف فعالیت می‌کنند یا تولیدکنندگانی که مجموع تولید محصولات مشابه یا مستقیماً رقابتی آن‌ها سهم عمده‌ای از کل تولید داخلی آن محصولات را تشکیل می‌دهد.

۴- تدابیر حفاظتی عمومی باید در مورد محصولات وارداتی، صرف‌نظر از کشور صادرکننده، اعمال شود. علیرغم مواد ۷.۲ و ۳.۲ تدبیر حفاظتی عمومی می‌تواند در قالب سهمیه وارداتی باشد. اگر از سهمیه وارداتی استفاده شود این تدبیر نباید مقدار واردات را به پایین‌تر از سطح دوره اخیر که میانگین واردات در سه سال آخر نمونه‌ای است که آمار آن در دسترس است، کاهش دهد، مگر آن که توجیه روشنی ارائه گردد، که برای جلوگیری از لطمه جدی یا رفع آن به سطح متفاوتی نیاز است. در مواردی که یک سهمیه به کشورهای عرضه‌کننده تخصیص می‌یابد، طرفی که تدبیر حفاظتی عمومی را اعمال می‌کند ممکن است در مورد تخصیص سهمی در سهمیه به دنبال توافق با طرف دیگری باشد که در عرضه محصول مربوط منافع قابل ملاحظه‌ای دارد. در مواردی که این روش به طور متعارف قابل اجرا نیست، طرف مربوطه باید به طرف دیگر که دارای منافع قابل ملاحظه در عرضه محصول است بر اساس نسبت‌هایی از کل ارزش یا مقدار واردات آن کالا که توسط آن طرف در سه سال گذشته ارائه شده است، با در نظر گرفتن تمامی عوامل خاصی که ممکن است بر تجارت آن کالا موثر بوده یا باشد، سهم‌هایی را اختصاص بدهد. در مواردی که ایران درصدد اعمال تدبیر حفاظتی در قالب سهمیه واردات و تخصیص آن به کشورهای عرضه‌کننده است، چنین سهمیه‌های وارداتی باید برای هر یک از کشورهای عضو اتحادیه اوراسیا به صورت مجزا محاسبه و اعمال شود.

۵- لطمه جدی به معنای وارد آمدن زیان عمده به وضعیت یک صنعت داخلی تلقی می‌گردد. طرف‌ها باید تدبیر حفاظتی را فقط تا حد لازم برای جلوگیری از لطمه جدی یا رفع آن اعمال نمایند. دوره اعمال تدبیر حفاظتی از ۴ سال تجاوز نخواهد کرد، مگر این که تمدید شود.

۶- بازه زمانی موضوع بند ۵ را، مشروط بر تشخیص مقامات صلاحیتدار طرف واردکننده مبنی بر لزوم تداوم تدبیر حفاظتی برای جلوگیری از لطمه جدی یا رفع آن و مشروط بر رعایت مفاد بندهای ۸ تا ۱۲، و وجود شواهدی مبنی بر حالت تعدیل صنعت مذکور، می‌توان تمدید نمود.

۷- طرف‌ها می‌توانند فقط بعد از انجام تحقیق توسط مقام صلاحیتدار، تدبیر حفاظتی را اعمال کنند. تحقیق مزبور باید شامل اطلاعات عمومی به تمام طرف‌های ذینفع و ایجاد امکان ارائه مدارک و دیدگاه‌هایی برای ایشان، از جمله فرصت پاسخ‌گویی به اظهارات سایر طرف‌ها، باشد. مقام صلاحیتدار باید گزارشی را حاوی یافته‌ها و نتایج تمام امور موضوعی و حکمی مربوطه منتشر کند. //؟؟؟؟؟؟؟؟

۸- طرف‌ها باید رویه‌های عادلانه، شفاف و کارآمد را در تحقیقات حفاظتی تضمین نمایند.

۹- هر طرف باید موارد زیر را فوراً به طرف دیگر اطلاع‌رسانی نماید:

الف) آغاز تحقیقات حفاظتی؛

ب) کسب یافته‌های اولیه و (یا) نهایی در مورد لطمه جدی یا خطر بروز آن به دلیل افزایش واردات؛ و

پ) تصمیم‌گیری در خصوص اعمال یا تمدید یک تدبیر حفاظتی.

۱۰- اطلاعات مربوط به آغاز تحقیق حفاظتی شامل موارد زیر می‌باشد:

الف) تاریخ آغاز تحقیق؛

ب) توصیف دقیق کالای موضوع تحقیق و طبقه بندی آن به موجب سامانه هماهنگ کالا؛

پ) بازه زمانی مورد تحقیق؛

ت) توضیحی در مورد دلایل آغاز تحقیق؛

ث) برنامه زمانبندی جلسات استماع عمومی و (یا) بازه زمانی برای درخواست استماع؛

ج) بازه‌های زمانی برای طرف‌های ذینفع جهت ارائه مدارک، ابراز نظر و پاسخ‌گویی به اظهارات سایر طرف‌های ذینفع؛

چ) نشانی محلی که درخواست و سایر مدارک مربوط به تحقیق را بتوان به آنجا ارسال نمود؛

ح) نام، نشانی و شماره تماس مقام صلاحیتدار تحقیق کننده.

۱۱- هر طرفی که قصد اعمال یا تمدید یک تدبیر حفاظتی را دارد، باید اطلاعات مربوط به موارد زیر را به طرف دیگر ارائه نماید:

الف) شواهدی مبنی بر لطمه جدی یا خطر بروز آن بواسطه واردات افزایش یافته؛

ب) توصیف دقیق کالای مورد بررسی؛

پ) توصیف دقیق تدبیر حفاظتی پیشنهاد شده؛

ت) تاریخ پیشنهادی جهت اجرای تدبیر؛

ث) طول دوره مورد انتظار و جدول زمانی جهت آزادسازی تدریجی؛

ج) فهرست کشورهای درحال توسعه معاف از تدابیر حفاظتی (در صورت قابل اعمال بودن)؛

چ) شواهدی مبنی بر این که صنعت مربوطه در حال تعدیل است (در موارد تمدید تدبیر حفاظتی)؛

ح) تبیین مبنای تشخیص وجود شرایط بحرانی و این که تأخیر موجب ایجاد خسارتی غیرقابل جبران می گردد (در موارد تدابیر حفاظتی موقتی)

۱۲- در اعمال تدابیر حفاظتی عمومی، طرفها باید حاشیه ترجیح اعطایی به موجب این موافقتنامه را رعایت نمایند.

۱۳- طرفها باید فرصتهایی را جهت مشورت در خصوص اعمال تدابیر حفاظتی فراهم سازند.

ماده ۳. ۴ تدابیر حفاظتی دوجانبه

۱- چنانچه در نتیجه کاهش یا حذف عوارض گمرکی به موجب این موافقتنامه، واردات هر کالای دارای مبدأ مشخص در پیوست (۱) این موافقتنامه از جانب هر طرف به سرزمین طرف دیگر در مقادیری به طور مطلق یا نسبت به تولید داخلی افزایش یابد و تحت شرایطی که منجر به لطمه جدی به تولید صنعت داخلی کالاهای مشابه یا مستقیماً رقابتی یا خطر بروز آن در سرزمین طرف واردکننده شود، طرف واردکننده می تواند با رعایت مفاد این ماده، تدابیر حفاظتی دو جانبه را به میزانی که برای جبران لطمه وارده یا جلوگیری از بروز لطمه ضروری باشد، اعمال نماید.

۲- تدبیر حفاظتی دو جانبه صرفاً در شرایطی اعمال می شود که مدارک واضحی مبنی بر لطمه جدی یا خطر بروز آن به دلیل واردات افزایش یافته وجود داشته باشد.

۳- طرفی که قصد اعمال تدبیر حفاظتی دوجانبه به موجب این ماده را دارد باید فوراً و در هر مورد پیش از اعمال تدبیر، به طرف دیگر اطلاع رسانی نماید. این اطلاعیه باید حاوی تمامی اطلاعات مربوطه، شامل شواهدی مبنی بر لطمه جدی یا خطر بروز آن به دلیل افزایش واردات، توصیف دقیق کالای مربوطه و تدبیر پیشنهادی و همچنین تاریخ پیشنهاد شده برای اعمال تدبیر، طول دوره مورد انتظار و برنامه زمانبندی رفع تدریجی تدبیر در صورت مرتبط بودن، باشد.

۴- به طرفی که ممکن است تحت تاثیر تدبیر مزبور قرار گیرد، باید معادل واردات، جبران به شکل آزادسازی تجاری به طرف مزبور پیشنهاد گردد. طرف مورد نظر باید ظرف ۳۰ روز از تاریخ اطلاعیه موضوع بند ۳ این ماده، به منظور تسهیل راه حل مورد توافق متقابل، اطلاعات ارائه شده را بررسی نماید. در صورت عدم چنین راه حلی، طرف واردکننده می تواند تدبیر حفاظتی دوجانبه را برای حل مشکل اعمال نماید و در صورت عدم توافق متقابل برای جبران، طرفی که نسبت به کالای آن تدبیر حفاظتی دوجانبه اعمال شده است می تواند تدبیر جبرانی اتخاذ نماید. تدبیر حفاظتی دو جانبه و تدبیر جبرانی باید فوراً به طرف دیگر اطلاع رسانی گردد. تدبیر جبرانی به طور معمول شامل تعلیق امتیازاتی است که به صورت قابل توجهی تاثیر تجاری معادل دارند یا امتیازاتی که به صورت قابل توجهی معادل با ارزش عوارض اضافی مورد انتظار از تدبیر حفاظتی دو جانبه است. تدبیر جبرانی صرفاً برای حداقل دوره زمانی لازم برای دستیابی به تاثیرات تجاری معادل به صورت قابل توجه و در هر مورد فقط هنگامی اتخاذ می گردد که تدبیر حفاظتی دو جانبه به موجب بند (۵) این ماده اجرا شده باشد. در صورت تحقق شرایط مذکور در بند (۱) این ماده، طرف واردکننده می تواند تدبیر

موافقتنامه موقت برای ایجاد منطقه تجارت آزاد

بین جمهوری اسلامی ایران و

۲۷ اردیبهشت ۱۳۹۷

دفتر هیئت دولت

حفاظتی دوجانبه را در قالب افزایش نرخ عوارض گمرکی قابل اجرا برای کالای مربوطه تا سطح لازم اعمال کند، به نحوی که از نرخ عوارض گمرکی اعمال شده ملل کامله الوداد که در زمان اتخاذ تدبیر حفاظتی دوجانبه قابل اعمال است بیشتر نشود.

۵- تدبیر حفاظتی دوجانبه باید برای بازه زمانی کمتر از یک سال اعمال شود. بازه زمانی مزبور را، مشروط بر وجود شواهدی دال بر ضرورت تمدید دوره برای جبران یا جلوگیری از لطمه جدی یا خطر بروز آن و در حال تعدیل بودن صنعت ذیربط، می‌توان حداکثر تا یک سال تمدید نمود. هیچ یک از طرف‌ها نباید تدبیر حفاظتی دوجانبه را برای بازه زمانی برابر با بازه زمانی اجرای پیشین تدبیر مزبور، مجدداً برای همان کالا اعمال نماید.

۶- با پایان تدبیر حفاظتی دوجانبه، نرخ عوارض گمرکی به نرخ قبلی باید باشد که در تاریخ پایان تدبیر مزبور لازم الاجرا بوده است.

۷- تدابیر حفاظتی دوجانبه نباید در شش ماه اول بعد از لازم الاجرا شدن این موافقتنامه اعمال شود.

۸- با توجه به تجارت دوجانبه هیچ طرفی برای یک کالای مشابه در زمان مشابه نمی‌تواند موارد زیر را اعمال کند:
(۱) تدبیر حفاظتی دوجانبه و

(۲) تدبیر حفاظتی به مفهوم ماده ۳.۳ این موافقتنامه.

ماده ۵.۳ اعمال تدابیر ضد قیمت شکنی و جبرانی

در راستای انجام تحقیقات ضد قیمت شکنی و تعرفه جبرانی و جریانات رسیدگی بعدی، ایران باید
..... را نه به طور کلی بلکه منفرداً به عنوان در نظر بگیرد و نباید تدابیر ضد قیمت شکنی و جبرانی را به طور کلی نسبت به واردات از مبدأ اعمال نماید. چنانچه یارانه در مفهوم ماده ۳.۲ این موافقتنامه برای تمامی در سطح مزبور در دسترس باشد، ایران می‌تواند را به عنوان یک کل، لحاظ کند.

ماده ۶.۳ اطلاعیه‌ها

۱- تمامی ارتباطات رسمی و اسناد مبادله شده میان طرف‌ها، در زمینه موضوعات تحت پوشش این فصل، باید بین مقامات صلاحیتدار طرف‌ها انجام گیرد.

۲- طرف‌ها باید اطلاعات مربوط به اسامی و شماره تماس مقامات صلاحیتدار را ظرف ۳۰ روز از تاریخ لازم الاجرا شدن این موافقتنامه به یکدیگر مبادله نمایند. طرف‌ها باید هرگونه تغییری در خصوص مقامات صلاحیتدار را فوراً به اطلاع یکدیگر برسانند.

ماده ۷.۳ همکاری

طرف‌ها باید همکاری در زمینه‌های زیر را تقویت نمایند:

(الف) مجاری ارتباطی در رابطه با چاره کارهای تجاری (از جمله تحقیقات)؛

(ب) همکاری و تبادل اطلاعات میان مقامات تحقیق کننده؛

(پ) رویه و قوانین مرتبط با راهکارهای تجاری.

فصل ۴: موانع فنی فراراه تجارت

ماده ۴. ۱ اهداف

هدف این فصل عبارت است از: تسهیل تجارت کالا بین طرف‌ها از طریق:

دفتر هیئت دولت

الف) ارتقای همکاری درخصوص تصویب و اجرای استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق به منظور از میان برداشتن موانع فنی غیر ضروری در تجارت؛
 ب) ارتقای درک متقابل از استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق هر طرف؛
 پ) تقویت تبادل اطلاعات مربوط به آماده‌سازی، تصویب و اجرای استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق بین طرف‌ها؛
 ت) تقویت همکاری بین طرف‌ها در عرصه نهادهای بین‌المللی مرتبط با استانداردسازی و ارزیابی انطباق؛
 ث) ایجاد چارچوبی برای تحقق این اهداف؛ و
 ج) ارتقای همکاری در مسائل مرتبط با موانع فنی در تجارت.

ماده ۲.۴ حیطه شمول

۱- تمام محصولات ذکر شده در پیوست یک این موافقتنامه باید مشمول مقررات این فصل باشند.
 ۲- این فصل باید درباره تمامی استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق طرف‌ها که ممکن است مستقیم یا غیرمستقیم بر تجارت کالا بین طرف‌ها تأثیر بگذارد، اعمال شود جز در موارد زیر :
 الف) مشخصات خرید تهیه شده توسط نهادهای دولتی برای نیازهای تولیدی یا مصرفی نهادهای دولتی؛
 ب) تدابیر بهداشتی یا بهداشت گیاهی مصرح در فصل این موافقتنامه.
 ۳- در این فصل، تمامی ارجاعات به مقررات فنی، استانداردها و رویه‌های ارزیابی انطباق باید به نحوی تفسیر شود که هر گونه اصلاحات مربوط به آن و هر ملحقات به قواعد یا پوشش کالایی آن‌ها را دربرگیرد، مگر اصلاحات و ملحقاتی که ماهیتاً جزئی باشند.
 ۴- هر طرف مجاز است طبق این فصل، استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی‌های انطباق را تدوین، تصویب و اجرا کند.

ماده ۳.۴ تعاریف

۱- اصطلاحات عمومی استانداردسازی و رویه‌های ارزیابی انطباق معمولاً، باید به همان معنایی باشد که در تعاریف پذیرفته شده در نظام ملل متحد و موسسات بین‌المللی استانداردگذاری برای آن‌ها ذکر شده است و با توجه به فحوای آن و در پرتو هدف و منظور این فصل به کار خواهند رفت.
 ۲- از نظر این فصل، معنای اصطلاحات زیر ملاک عمل می‌باشد:
 الف) مقررات فنی: سندی است که مشخصات محصول یا فرآورده‌ها و روش‌های تولید مربوط به آن‌ها از جمله مقررات اداری حاکم که رعایت آن الزامی است را معین می‌نماید. این سند همچنین ممکن است الزامات مربوط به واژگان، نمادها، بسته‌بندی، علامت‌گذاری یا برچسب زنی را که درمورد محصول، فرآیند یا روش تولید قابل اعمال هستند در برگیرد یا منحصرأ به آن‌ها بپردازد.
 یادداشت توضیحی: تعریف موجود در دستورالعمل شماره ۲ ایزو/شورای اقتصادی بین‌المللی شامل تمامی موارد نبوده بلکه مبتنی برنظام مشهور به "بلوک‌سازی" است.
 ب) استاندارد: سند مصوب یک نهاد مورد تأیید که قواعد، رهنمودها یا مشخصات محصولات یا فرآورده‌ها و روش‌های تولید مربوط به آن‌ها که رعایت آن‌ها اجباری نیست را برای استفاده مکرر و عمومی، مقرر می‌دارد. همچنین ممکن است الزامات مربوط به واژگان، نمادها، بسته‌بندی، علامت‌گذاری یا برچسب زنی را که در مورد محصول، فرآیند یا روش تولید قابل اعمال هستند دربرگیرد یا منحصرأ به آن‌ها بپردازد.
 یادداشت توضیحی:

دفتر هیئت دولت

اصطلاحات همان طور که در راهنمای شماره ۲ ایزو/شورای اقتصادی بین‌المللی تعریف شده‌اند، محصولات، فرآورده‌ها و خدمات را تحت پوشش قرار می‌دهند. این فصل، فقط به مقررات فنی، استانداردها و رویه‌های ارزیابی انطباق مرتبط با محصولات یا فرآورده‌ها و روش‌های تولید می‌پردازد. استانداردهای مصرح در دستورالعمل شماره ۲ ایزو/شورای اقتصادی بین‌المللی می‌توانند اجباری یا داوطلبانه باشد. از نظر این فصل، استانداردها به عنوان اسناد داوطلبانه است و مقررات فنی به عنوان اسناد الزامی تعریف شده است. استانداردهای تهیه شده توسط انجمن بین‌المللی استاندارد سازی مبتنی بر اجماع هستند. این فصل، اسنادی که مبتنی بر اجماع نیستند را نیز در برمی‌گیرد.

پ) رویه ارزیابی انطباق: هر رویه‌ای که به صورت مستقیم یا غیرمستقیم برای تشخیص رعایت الزامات مقررات فنی و یا استانداردها به کار برود.

یادداشت توضیحی: رویه‌های ارزیابی انطباق از جمله شامل رویه‌های نمونه‌گیری، آزمایش و بازرسی، ارزیابی، و بررسی و اطمینان از انطباق، ثبت، تایید اعتبار و تصویب و نیز ترکیب آن‌ها می‌شود.

ت) نهاد حکومت مرکزی: حکومت مرکزی، وزارتخانه‌ها و ادارات آن یا هر نهاد تحت کنترل دولت مرکزی در زمینه فعالیت مورد نظر.

ماده ۴. ۴. تهیه، تصویب و اجرای مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق

۱- هر طرف تضمین خواهد کرد که از لحاظ مقررات فنی، نسبت به محصول وارده از سرزمین طرف دیگر، رفتاری اتخاذ شود که از رفتار متخذه در مورد محصولات مشابه دارای منشأ ملی و محصولات مشابهی که منشأ آن‌ها کشور دیگری است، نامطلوب‌تر نباشد.

۲- هر طرف باید عدم تهیه، تصویب و اجرای مقررات فنی در جهت ایجاد موانع غیرضروری در تجارت متقابل یا با چنین اثری، را تضمین کند. بدین منظور، مقررات فنی نباید از لحاظ تجاری محدودیتی بیش از آنچه برای تحقق هدفی مشروع لازم است، با در نظر گرفتن خطرات ناشی از عدم تحقق، ایجاد کنند. این اهداف مشروع عبارتند از: الزامات امنیت ملی، جلوگیری از روش‌های خدعه‌آمیز، حفظ سلامتی یا ایمنی انسان و حفظ حیات و بهداشت حیوانات، نباتات یا محیط زیست. در ارزیابی این خطرات از جمله عوامل مربوط که باید مورد ملاحظه قرار گیرند، عبارتند از: اطلاعات علمی و فنی موجود، فناوری تولید مربوط یا مصارف نهایی تعیین شده برای محصولات.

۳- چنانچه شرایط یا اهدافی که برای تصویب مقررات فنی مطرح شده‌اند، دیگر وجود نداشته باشند یا بتوان با تغییر شرایط یا اهداف به گونه‌ای برخورد کرد که از لحاظ تجاری محدودیت کم‌تری ایجاد شود، مقررات فنی حفظ نخواهد شد.

۴- در مواردی که مقررات فنی الزامی است و استانداردهای بین‌المللی مربوطه موجود است یا تکمیل آن‌ها نزدیک است، طرف‌ها از آن‌ها یا بخش‌های مربوطه باید به عنوان مبنای مقررات فنی خود استفاده کنند، مگر هنگامی که این استانداردهای بین‌المللی یا بخش‌های مربوط، مثلاً به علت وجود عوامل جوی یا جغرافیایی تأثیرگذار یا مشکلات فناوری مهم، برای تحقق اهداف مشروعی که باید دنبال شوند، ابزاری غیرموثر و نامناسب باشند.

۵- هر طرف باید تضمین دهد که به هنگام نیاز به صدور صریح گواهی انطباق با مقررات فنی یا استانداردها، نهادهای حکومت مرکزی در خصوص محصولات با منشأ سرزمین طرف دیگر، مقررات زیر را به کار می‌بندند:

الف) رویه‌های ارزیابی انطباق به گونه‌ای تهیه، تصویب و اجرا می‌شود که در شرایط قابل مقایسه، دسترسی برای عرضه کنندگان محصولات مشابه با منشأ سرزمین طرف دیگر، از شرایطی که برای عرضه کنندگان محصولات مشابه دارای منشأ داخلی یا عرضه کنندگان محصولات مشابه که منشأ آن در هر کشور دیگری است، نامطلوب‌تر نباشد؛ دسترسی و حق عرضه کنندگان برای ارزیابی انطباق به موجب آیین کار از جمله امکان اجرای فعالیت‌های ارزیابی انطباق در محل تأسیسات و علامت سامانه را چنانچه در این رویه پیش بینی شده باشد، شامل می‌شود.

ب) رویه‌های ارزیابی انطباق به منظور ایجاد موانع غیرضروری فراراه تجارت دوجانبه، تهیه، تصویب و اجرا نمی‌شود. این بدان معناست که رویه‌های ارزیابی انطباق نباید سخت‌گیرانه‌تر از حدی که برای ایجاد اطمینان کامل طرف واردکننده برای انطباق محصولات با مقررات فنی یا استانداردهای حاکم لازم است، با در نظر گرفتن مخاطراتی که عدم انطباق ایجاد می‌کند، سختگیرانه‌تر باشد یا سختگیرانه اجرا شود.

۶- هر طرف در حین اجرای مفاد بند ۵ باید اطمینان حاصل دهد که:

الف) رویه‌های ارزیابی انطباق در اسرع وقت صورت پذیرد و تکمیل شود و برای محصولات با منشأ سرزمین طرف دیگر، رفتاری نامطلوب‌تر نسبت به محصولات مشابه داخلی، اعمال نشود؛

ب) مدت اجرای استاندارد هر رویه ارزیابی انطباق منتشر می‌شود یا مدت رسیدگی پیش‌بینی شده در صورت درخواست، به متقاضی ابلاغ می‌گردد؛ نهاد صلاحیتدار مربوطه پس از دریافت درخواست، کامل بودن مدارک را بررسی کرده و سریعاً، متقاضی را به طور کامل و دقیق از تمامی نقص‌ها مطلع می‌کند؛ نهاد صلاحیتدار در اسرع وقت، نتایج ارزیابی را به صورت تمام و کمال به متقاضی ارائه می‌نماید تا در صورت لزوم، تدابیر اصلاحی انجام پذیرد؛ در صورت درخواست متقاضی، حتی در صورت نقصان درخواست، نهاد صلاحیتدار باید تا حد امکان، ارزیابی انطباق را انجام دهد؛ و در صورت درخواست، متقاضی از روند رویه مطلع و به وی در خصوص هر گونه تأخیر پیش آمده، توضیحاتی ارائه می‌شود؛

پ) الزامات اطلاع رسانی به نسبتی که برای ارزیابی انطباق و تعیین هزینه‌ها لازم است، محدود می‌شود؛

ت) محرمانگی اطلاعات در باره محصولاتی که مبدأ آن‌ها در سرزمین طرف دیگر است یا در خصوص رویه‌های ارزیابی انطباق ارائه شده‌اند، به همان محصولات داخلی رعایت می‌شود به طوری که منافع تجاری مشروع حفظ می‌شود؛

ث) با در نظر گرفتن هزینه ارتباطات، حمل و نقل و دیگر هزینه‌های ناشی از اختلاف میان مکان تأسیسات متقاضی و نهاد ارزیابی انطباق، هر هزینه وضع شده برای ارزیابی انطباق کالاهای دارای منشأ سرزمین طرف دیگر باید برابر هر هزینه وضع شده برای ارزیابی انطباق کالاهای مشابهی باشد که منشأ داخلی دارند یا منشأ آن‌ها در هر کشور دیگری است.؛

ج) مکان تأسیسات مورد استفاده برای رویه‌های ارزیابی انطباق و انتخاب نمونه‌ها نباید به گونه‌ای باشد که برای متقاضیان یا کارگزاران آن‌ها، مشکل غیرضروری ایجاد نماید.

چ) چنانچه پس از تشخیص انطباق محصول با استانداردها یا مقررات فنی حاکم، مشخصات آن تغییر کند، رویه ارزیابی انطباق برای حصول اطمینان از انطباق یا عدم انطباق محصول مورد نظر با استانداردها و مقررات فنی مربوطه محدود می‌شود؛

ح) برای بررسی شکایات مربوط به اجرای رویه ارزیابی انطباق و در صورت موجه بودن شکایت، برای تدبیر اصلاحی رویه‌ای وجود دارد.

۷- مفاد بندهای (۵) و (۶) نباید مانع بررسی‌های متعارف طرف‌ها در سرزمین خود شود.

۸- چنانچه نیاز به صدور گواهی انطباق کالاها با استانداردها یا مقررات فنی باشد و دستورالعمل یا توصیه‌نامه‌های مرتبط صادره از سوی نهادهای استاندارد بین‌المللی وجود داشته یا در شرف صدور باشد، طرف‌ها باید تضمین دهند که نهادهای حکومت مرکزی از موارد فوق یا از بخش‌های مرتبط آن‌ها، به عنوان مبنایی برای رویه‌های ارزیابی انطباق خود، استفاده کنند، مگر در مواردی که چنین رهنمودها یا توصیه‌هایی یا بخش‌های مربوطه آن‌ها برای طرف‌ها، از جمله به دلایل زیر نامناسب باشد که در صورت درخواست، با توضیح مقتضی همراه خواهد بود: الزامات امنیت ملی؛ جلوگیری از اعمال خدعه‌آمیز؛ حفظ بهداشت یا ایمنی انسان‌ها، حیات یا بهداشت حیوان یا گیاه یا محیط‌زیست؛ عوامل جوی یا دیگر عوامل جغرافیایی بنیادی؛ مسائل فناورانه یا زیربنایی اساسی.

دفتر هیئت دولت

ماده ۴. ۵ تأیید ارزیابی انطباق

- ۱- هر طرف باید، در صورت امکان، بدون خدشه به مفاد بندهای (۳) و (۴)، پذیرش نتایج رویه‌های ارزیابی انطباق در طرف دیگر را تضمین نماید، حتی اگر این رویه‌ها با رویه‌های خود تفاوت داشته باشد، مشروط بر این که مجاب شود رویه‌های مزبور طبق مقررات فنی یا استانداردهای حاکمی است که معادل رویه‌های خود می‌باشد. به منظور دستیابی به تفاهم رضایت بخش متقابل، به‌خصوص در موارد زیر، ممکن است مشورت‌های پیشین ضرورت یابد:
 - الف- صلاحیت فنی کافی و مستمر نهادهای ارزیابی انطباق در طرف صادرکننده به نحوی که استمرار اعتبار نتایج ارزیابی انطباق قابل اطمینان باشد؛ در این خصوص، به تأیید رعایت رهنمودها و توصیه‌های مؤسسات بین‌المللی استاندارد- مثلاً از طریق تأیید صلاحیت- به عنوان شاخص صلاحیت فنی کافی، توجه خواهد شد؛
 - ب- تحدید قبول نتایج ارزیابی انطباق در موارد ارایه شده از سوی مؤسسات مشخص طرف صادرکننده.
- ۲- طرف‌ها باید حتی الامکان اجرای مفاد بند ۱ این ماده را با رویه‌های ارزیابی انطباق خود تضمین کنند.
- ۳- طرف‌ها بنا به درخواست طرف دیگر ترغیب می‌شوند که تمایل خود را برای آغاز مذاکرات برای انعقاد موافقتنامه‌هایی در خصوص تأیید متقابل نتایج رویه‌های ارزیابی انطباق یکدیگر نشان دهند. طرف‌ها می‌توانند مقرر نمایند که موافقتنامه‌های مزبور معیارهای موضوع بند (۱) این ماده را تحقق بخشیده، در خصوص امکانات بالقوه آن‌ها در زمینه تسهیل تجارت محصولات مربوطه، رضایت متقابل را فراهم آورند.
- ۴- هر یک از طرف‌ها به اعطای مجوز برای مشارکت نهادهای ارزیابی انطباق واقع در سرزمین طرف دیگر در رویه‌های ارزیابی انطباق خود در شرایطی که از شرایط نهادهای واقع در سرزمین آن‌ها یا سرزمین هر کشور ثالث نامطلوبتر نباشد، ترغیب می‌شوند.

ماده ۴. ۶ - شفافیت

- ۱- طرف‌ها اهمیت شفافیت در خصوص تدوین، تصویب و اجرای استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق را تأیید می‌نمایند.
- ۲- هر طرف که در حال تهیه، تصویب یا اجرای مقررات فنی است که می‌تواند تأثیری عمده بر تجارت با طرف دیگر داشته باشد، باید به محض درخواست طرف دیگر، طبق مفاد بندهای ۲ تا ۴ ماده ۴-۴ این موافقتنامه، دلائل توجیهی آن مقررات فنی را بیان کند. هرگاه مقررات فنی به دلیل یکی از اهداف مشروع بند ۲ ماده ۴.۴ این موافقتنامه تهیه، تصویب یا اجرا شود و با استانداردهای بین‌المللی مربوطه منطبق باشد، باید عدم ممانعت غیرضروری برای تجارت دو جانبه را نشان دهد.
- ۳- طرف‌ها در صورت اقتضا به جای طرح یا خصوصیات توصیفی، مقررات فنی را بیشتر بر مبنای شرایط محصول از لحاظ کارکرد تعیین خواهند کرد.
- ۴- در صورت عدم وجود استانداردهای بین‌المللی مربوطه یا عدم انطباق محتوای فنی مقررات فنی پیشنهادی با محتوای فنی استانداردهای بین‌المللی مربوطه و عدم تأثیر چشمگیر اجرای مقررات فنی بر تجارت متقابل طرف‌ها، هر طرف باید:
 - الف) در اولین فرصت مقتضی اطلاعیه‌ای را در نشریه‌ای منتشر کند، به نحوی که اشخاص ذی‌نفع در طرف دیگر به منظور آرایه پیشنهاد مربوط به مقررات فنی خاص، بتوانند از آن آگاهی یابند؛
 - ب) از طریق نقاط تماس تعیین‌شده، فهرست کالاهایی که قرار است تحت شمول مقررات فنی پیشنهادی قرار بگیرد و همچنین شرحی مختصر از اهداف و منطبق آن را به طرف دیگر اطلاع دهند. این اطلاعیه‌ها باید در اولین فرصت مقتضی، زمانی که هنوز امکان گنجانیدن اصلاحات و در نظر گرفتن نظرات وجود دارد، صورت گیرد؛
 - پ) بنا به درخواست، باید رونوشت یا مشخصات مقررات فنی پیشنهادی را به طرف دیگر ارایه و در صورت امکان، بخش‌هایی را که تفاوت عمده‌ای با استانداردهای بین‌المللی دارند مشخص کند؛

ت) تا ۶۰ روز پس از انتشار اطلاعیه بر اساس جزء (الف)، به طرف دیگر بدون هیچگونه تبعیض، اجازه دهند که نظراتی را کتبا ارایه نمایند و در صورت درخواست، این نظرات را به بحث بگذارند و نظرات و نتیجه مکتوب این مباحثات را مدنظر قرار دهند.

۵- در صورت عدم وجود دستورالعمل یا توصیه صادره موسسه بین‌المللی استاندارد یا عدم مطابقت محتوای فنی رویه ارزیابی انطباق پیشنهادی با دستورالعمل‌ها و توصیه‌های مربوطه موسسات بین‌المللی استاندارد و عدم تأثیر چشمگیر رویه ارزیابی انطباق بر تجارت با طرف دیگر، هر طرف باید:

الف) در اولین فرصت مقتضی اطلاعیه‌ای را در نشریه‌ای به نحوی منتشر کند که اشخاص ذی نفع در طرف دیگر به منظور ارایه رویه ارزیابی انطباق خاص، بتوانند از آن آگاهی یابند؛

ب) از طریق نقاط تماس تعیین‌شده، کالاهایی که قرار است تحت شمول رویه ارزیابی انطباق پیشنهادی قرار بگیرد و همچنین شرحی مختصر از هدف و منطق آن را به طرف دیگر اطلاع دهد. این اطلاعیه باید در اولین فرصت مقتضی، که هنوز امکان گنجانیدن اصلاحات و در نظر گرفتن نظرات وجود دارد، صورت گیرد؛

پ) بنا به درخواست، رونوشت یا مشخصات رویه پیشنهادی را به طرف دیگر ارایه و در صورت امکان، بخش‌های متفاوت با دستورالعمل‌ها یا توصیه‌های موسسات بین‌المللی استاندارد مشخص کند؛

ت) تا ۶۰ روز پس از انتشار اطلاعیه بر اساس جزء (الف)، بدون هیچگونه تبعیض، به طرف دیگر اجازه دهد که نظرات خود را به طور کتبی ارایه نماید و در صورت درخواست، این نظرات را به بحث بگذارد و نظرات و نتیجه مکتوب این مباحثات را لحاظ کند.

۶- با رعایت مفاد مندرج در بندهای (۴) و (۵)، در صورت بروز مشکلات اضطراری در زمینه حفظ ایمنی، بهداشت و محیط زیست یا امنیت ملی یا ایجاد تهدید بروز آن برای یک طرف، طرف مورد نظر می‌تواند تدابیر موضوع بندهای (۴) و (۵) را در صورت ضرورت حذف کند، مشروط بر این که طرف مزبور، به محض تصویب مقررات فنی و یا رویه ارزیابی انطباق؛

الف) فوراً طرف دیگر را از طریق نقاط تماس تعیین‌شده از مقررات فنی و یا رویه ارزیابی مطابقت خاص و کالاهایی که تحت شمول قرار می‌گیرند، به همراه شرح مختصری از هدف و منطق مقررات فنی و یا رویه ارزیابی انطباق از جمله ماهیت مشکلات اضطراری مطلع نماید؛

ب) در صورت درخواست، رونوشت مقررات فنی و یا رویه‌های ارزیابی انطباق را به طرف دیگر ارایه نماید؛
پ) بدون تبعیض، به طرف دیگر اجازه دهد که به صورت مکتوب نظرات خود را ارایه دهد و، در صورت درخواست، این نظرات را به بحث گذاشته، نظرات و نتیجه کتبی این مباحثات را لحاظ کند.

۷- هر طرف باید انتشار سریع تمامی مقررات فنی و یا رویه‌های ارزیابی انطباق مصوب را تضمین نماید، یا، در غیر این صورت، به طریقی در دسترس قرار دهد که طرف‌های ذی‌نفع در طرف دیگر بتوانند از آن‌ها آگاهی یابند.

۸- طرف‌ها باید بازه زمانی ۱۸۰ روز را بین انتشار مقررات فنی و لازم‌الاجرا شدن آن‌ها، در نظر بگیرند تا تولیدکنندگان در طرف صادرکننده، جز در شرایط اضطراری، فرصت تطبیق تولیدات یا روش‌های تولید خود را با الزامات طرف واردکننده، داشته باشند.

۹- طرف‌ها باید بازه زمانی متعارفی را بین انتشار الزامات مربوط به رویه‌های ارزیابی انطباق و لازم‌الاجرا شدن آن‌ها در نظر بگیرند تا تولیدکنندگان در طرف صادرکننده جز در شرایط اضطراری فرصت تطبیق تولیدات یا روش تولید خود را با الزامات طرف واردکننده داشته باشند.

۱۰- هر طرف باید ظرف ۹۰ روز از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه، طرف دیگر را از الزامات اجباری مربوط به واردات کالاهای احصایی در پیوست یک مطلع سازد.

۱۱- طرف‌ها باید تا حد امکان، تلاش کنند که تبادل اطلاعات به زبان انگلیسی باشد. متن قوانین و رویه‌های اصلی یا خلاصه آن‌ها در صورت درخواست باید به زبان انگلیسی ارایه گردد.

ماده ۴. ۷ مشاوره

- ۱- چنانچه اجرای روز به روز استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق بر تجارت بین طرف‌ها تأثیر بگذارد، هر طرف می‌تواند برای حل این موضوع، درخواست مشاوره بدهد. درخواست مشاوره باید به نقطه تماس طرف دیگر مقرر در ماده ۴.۸ این فصل ارایه شود.
- ۲- هر طرف باید تمام تلاش خود را جهت ارایه نظر مثبت و سریع به هر درخواست مشاوره طرف دیگر در خصوص موضوعات مربوط به اجرای این فصل به کار گیرد.
- ۳- چنانچه مسائل مشمول این فصل نتوان با مشاوره حل و فصل یا روشن نمود، طرف‌ها می‌توانند با هدف مشخص کردن یک راه حل قابل اجرا و عملیاتی برای تسهیل تجارت، گروه کاری موردی را متشکل از نمایندگان طرف‌ها ایجاد کنند.
- ۴- اگر هر طرف، درخواست طرف دیگر را برای ایجاد گروه کاری رد کند، باید در صورت درخواست، دلایل تصمیم خود را شرح دهد.

ماده ۴. ۸ همکاری

- ۱- برای ایجاد اطمینان از این که استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق، مانعی غیرضرور فرا راه تجارت کالا میان طرف‌ها ایجاد نکرده است، طرف‌ها باید در صورت امکان، در حوزه استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق با یکدیگر همکاری کنند.
- ۲- همکاری به موجب بند (۱) این ماده، شامل موارد زیر می‌شود:
الف) برگزاری هم‌اندیشی‌های مشترک برای ارتقای درک دوجانبه از استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق در هر طرف؛
ب) تبادل مقامات رسمی طرف‌ها با هدف آموزش؛
پ) تبادل اطلاعات در خصوص استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق؛
ت) تشویق نهادهای مسئول در حوزه استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق هر طرف به منظور همکاری در حوزه منافع مشترک؛
ث) همکاری علمی و فنی با هدف بهبود کیفیت مقررات فنی.
- ۳- اجرای بند (۲) این ماده منوط به در دسترس بودن منابع مالی اختصاصی و قوانین و مقررات خاص هر طرف است.
- ۴- همکاری در حوزه موارد مرتبط با موانع فنی فرا راه تجارت را می‌توان از طریق روش‌هایی از جمله مذاکره از طریق مجاری مناسب، پروژه‌های مشترک و کمک‌های فنی انجام داد.
- ۵- طرف‌ها می‌توانند با توافق مشترک، پروژه‌های مشترک، کمک‌های فنی و همکاری در حوزه استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق را در حوزه‌های منتخب انجام دهند.
- ۶- طرف‌ها متعهد می‌شوند که نظرات موجود در حوزه مطالعه بازار و فعالیت‌های اجرایی در زمینه آن را که به موانع فنی فرا راه تجارت مربوط می‌شود، مبادله کنند.
- ۷- هر طرف باید در صورت درخواست به پیشنهادهایی که طرف دیگر برای همکاری طبق این فصل ارایه می‌دهد توجه لازم را مبذول دارد.
- ۸- به منظور ارتقای همکاری در چارچوب این فصل، طرف‌ها می‌توانند ترتیبات ویژه‌ای را برای موضوعات تحت شمول آن منعقد نمایند.

دفتر هم‌ت دولت

ماده ۴. ۹ مراجع صلاحیتدار و نقاط تماس

- ۱- طرف‌ها باید مراجع صلاحیتدار و نقاط تماس را تعیین کنند و اطلاعات حاوی نام مراجع صلاحیتدار تعیین شده و نقاط تماس، جزئیات تماس مقامات رسمی در مراجع صلاحیتدار و نقاط تماس مزبور از جمله شماره تلفن و دورنگار، نشانی رایانامه و دیگر جزئیات مربوط را مبادله کنند.
- ۲- طرف‌ها باید سریعاً یکدیگر را از هر گونه تغییر در مراجع صلاحیتدار و نقاط تماس خود یا اصلاح اطلاعات مقامات رسمی مربوطه آگاه سازند.
- ۳- وظایف نقاط تماس به شرح زیر است:
الف) تسهیل تبادل اطلاعات بین طرف‌ها در خصوص استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق در پاسخ به تمامی درخواست‌های متعارف از سوی هر طرف برای اطلاعات مزبور؛
ب) ارجاع استعلام‌های هر طرف به مراجع قانونی مربوط
۴- وظایف مراجع صلاحیتدار عبارتند از:
الف) نظارت بر اجرای این فصل؛
ب) تسهیل همکاری‌ها طبق ماده ۴.۷ این موافقتنامه، در صورت اقتضا؛
پ) رسیدگی سریع به هر موضوعی که در حین تدوین، تصویب، اجرا یا اعمال استانداردها، مقررات فنی و رویه‌های ارزیابی انطباق برای هر طرف پیش می‌آید؛
ت) تسهیل مشاوره در زمینه هر موضوع ناشی از این فصل در صورت درخواست هر یک از طرف‌ها؛
ث) انجام هر تدبیر دیگری که به نظر طرف‌ها، در اجرای این فصل به آن‌ها کمک می‌کند؛ و
ج) انجام دیگر وظایف تعیین شده از سوی کارگروه مشترک.

فصل ۵: تدابیر بهداشتی و بهداشت گیاهی

ماده ۵. ۱ اهداف

- اهداف این فصل عبارت است از حفاظت از حیات یا بهداشت انسان، حیوان یا گیاه در سرزمین طرف‌ها از طریق:
- الف) تلاش برای حل مسائل مرتبط با تدابیر بهداشتی و بهداشت گیاهی؛
- ب) تقویت همکاری بین طرف‌ها و مراجع صلاحیتدار آن‌ها از جمله در زمینه تدوین و اجرای تدابیر بهداشتی و بهداشت گیاهی؛ و
- پ) تسهیل تبادل اطلاعات مرتبط با حوزه تدابیر بهداشتی و بهداشت گیاهی و ارتقای دانش و درک نظام قانونی هر طرف.

ماده ۵. ۲ تعاریف^{۲۶}

- ۱- در راستای اهداف این فصل:
الف) تدابیر بهداشتی یا بهداشت گیاهی عبارت است از هر تدبیر متخذه:
(۱) برای حفاظت از حیات یا بهداشت حیوان یا گیاه در سرزمین هر طرف در مقابل خطرات ناشی از ورود، استقرار یا شیوع آفات، بیماری‌ها، ارگانسیم‌های حامل بیماری یا عامل بیماری؛
(۲) برای حفاظت از حیات یا بهداشت انسان یا حیوان در سرزمین طرف مورد نظر در مقابل خطرات ناشی از افزودنی‌ها، آلودگی‌ها، سموم، یا ارگانسیم‌های مسبب بیماری در مواد غذایی، نوشیدنی‌ها یا خوراک دام؛

^{۲۶} - در راستای اهداف این تعاریف، "حیوان" ماهیان و حیوانات وحشی، "گیاه" جنگل‌ها و گیاهان وحشی، "آفات" علف‌های هرز و "آلاینده‌ها" آفت کش‌ها و داروهای دامپزشکی به جا مانده و مواد فرعی را در برمی‌گیرد.

(۳) برای حفاظت از حیات یا بهداشت انسان در سرزمین طرف مورد نظر در مقابل خطرات ناشی از بیماری‌هایی که توسط حیوانات، گیاهان یا محصولات مربوط به آن‌ها منتقل یا در مقابل ورود، استقرار یا شیوع آفات ایجاد می‌شوند؛

(۴) برای جلوگیری یا تحدید خسارتی دیگر ناشی از ورود، ایجاد یا شیوع آفات در سرزمین طرف مربوطه.

تدابیر بهداشتی یا بهداشت گیاهی تمام قوانین، احکام، مقررات، الزامات و رویه‌ها از جمله ملاک‌ها، فرایندها و روش‌های تولید، آزمایش، بازرسی، رویه‌های گواهی و تصویب را شامل می‌گردد. ترتیبات قرنطینه‌ای از جمله الزامات مربوط به حمل و نقل حیوانات یا گیاهان یا الزامات مربوط به مواد لازم برای بقای آن‌ها حین حمل و نقل، مقررات راجع به روش‌های آماری مربوط، رویه‌های نمونه‌برداری و روش‌های ارزیابی خطر و الزامات مربوط به بسته‌بندی و برچسب‌زنی که به طور مستقیم به سلامت غذایی مربوط می‌شود؛

(ب) ناحیه عاری از آفت یا بیماری: یک ناحیه اعم از تمام یا بخشی از هر طرف یا تمام یا بخش‌هایی از چند طرف که مراجع صلاحیتدار آن را مشخص می‌کنند و در آن آفت یا بیماری مشخصی وجود ندارد؛

یک ناحیه عاری از آفت یا بیماری ممکن است محیط، محاط یا مجاور یک ناحیه -اعم از ناحیه‌ای واقع در بخشی از هر طرف یا در منطقه جغرافیایی شامل بخش‌ها یا تمامی دو طرف باشد که معلوم شود در آن آفت یا بیماری خاصی وجود دارد اما تحت تدابیر کنترلی منطقه‌ای مانند ایجاد مناطق حفاظتی، نظارتی و حائل قرار دارد؛ مناطقی که آفت و بیماری مورد نظر در آنجا مهار یا ریشه‌کن شده است؛

(پ) نواحی با شیوع کم آفت یا بیماری: یک ناحیه اعم از تمام یا بخشی از هر طرف یا تمام یا بخش‌هایی از دو طرف که بنا به تشخیص مراجع صلاحیتدار، در آن آفت یا بیماری مشخصی در سطحی محدود مشاهده شده و تدابیر موثر در جهت نظارت، کنترل یا ریشه‌کنی در آنجا اعمال می‌گردد؛

(ت) تدابیر بهداشتی و بهداشت گیاهی: تدابیر بهداشتی و بهداشت گیاهی مانند قوانین، فرامین و احکام که عموماً قابل اعمال است.

۲- تعاریف تدوین شده سازمان‌های بین‌المللی: کمیسیون تنظیم مجموعه قوانین تغذیه (کدکس)، سازمان جهانی بهداشت دام (که از این پس "سازمان جهانی" نامیده می‌شود) و سازمان‌های منطقه‌ای و بین‌المللی که در چارچوب کنوانسیون بین‌المللی حفظ نباتات فعالیت می‌کنند (که از پس "کنوانسیون" نامیده می‌شوند) باید در اجرای این فصل با اعمال اصلاحات لازم به کار روند.

۳- استانداردها، دستورالعمل‌ها و توصیه‌های بین‌المللی به شرح زیر می‌باشد:

الف) در خصوص سلامت غذایی، استانداردها، دستورالعمل‌ها و توصیه‌های تعیین شده توسط کمیسیون تنظیم مجموعه قوانین تغذیه (کدکس)، درباره افزودنی‌های خوراکی، باقی‌مانده‌های داروهای دامپزشکی و آفت‌کش‌ها، آلاینده‌ها، روش‌های تجزیه و نمونه‌برداری و قوانین و دستورالعمل‌های مربوط به روش بهداشتی؛

در خصوص بهداشت حیوانات و بیماری‌های حیوانی مشترک با انسان، استانداردها، دستورالعمل‌ها و توصیه‌های تدوین شده تحت نظارت سازمان جهانی؛

(ب) در خصوص بهداشت گیاهی، استانداردها، دستورالعمل‌ها و توصیه‌های بین‌المللی تدوین شده تحت نظارت دبیرخانه کنوانسیون با همکاری سازمان‌های منطقه‌ای فعال در چارچوب کنوانسیون؛

(پ) در خصوص مواردی که تحت شمول سازمان‌های فوق قرار نمی‌گیرند، استانداردها، دستورالعمل‌ها و توصیه‌های مناسب اعلامی سایر سازمان‌های بین‌المللی ذیربط برای مشارکت تمامی طرف‌ها باز است.

۴- ارزیابی خطر، ارزیابی احتمال ورود، استقرار، یا شیوع آفت یا بیماری در سرزمین طرف واردکننده طبق تدابیر بهداشتی یا بهداشت گیاهی قابل اعمال، و ارزیابی عواقب بالقوه زیست‌شناختی و اقتصادی همراه با آن یا ارزیابی توان بالقوه اثرات منفی ناشی از وجود افزودنی‌ها، آلودگی‌ها، سموم یا ارگانیسم‌های مسبب بیماری در مواد غذایی، نوشیدنی‌ها یا خوراک دام بر بهداشت انسان یا حیوان، انجام می‌گیرد.

۵- سطح مناسب حفاظت بهداشتی یا بهداشت گیاهی، سطحی از حفاظت است که توسط طرف اتخاذکننده تدبیر بهداشتی یا بهداشت گیاهی برای حفاظت از حیات یا بهداشت انسان، حیوان یا گیاه در سرزمین خود مقرر می‌دارد، مناسب تلقی می‌شود. در غیر این صورت، طرف‌ها این مفهوم را « سطح قابل پذیرش خطر » می‌خوانند.

ماده ۵.۳ حیطه شمول

با توجه به محصولات احصایی در پیوست (۱) این موافقتنامه، این فصل تدابیر بهداشتی و بهداشت گیاهی طرف‌ها را که محتملاً به طور مستقیم یا غیرمستقیم بر تجارت میان طرفهاتأثیر می‌گذارد، در بر می‌گیرد.

ماده ۵.۴ مقررات عمومی

۱- طرف‌ها حق دارند تدابیر بهداشتی و بهداشت گیاهی لازم برای حفاظت از حیات یا بهداشت انسان، حیوان و گیاه را اعمال نمایند، مشروط بر این که تدابیر مزبور، با مفاد این فصل مغایر نباشد.

۲- طرف‌ها باید تضمین کنند که:

الف) هر تدبیر بهداشتی یا بهداشت گیاهی، صرفاً به نسبتی که برای حفاظت از حیات یا بهداشت انسان، حیوان و گیاه لازم است، بر اساس اصول علمی و با لحاظ دسترسی به اطلاعات علمی و شرایط منطقه‌ای مربوطه، بدون وجود ادله علمی، اجرا می‌شود.

ب) هر تدبیر بهداشتی یا بهداشت گیاهی بر پایه یک ارزیابی خطر برای حیات یا سلامت انسان، حیوان یا گیاه باید متناسب با شرایط بوده و روش‌های ارزیابی خطر ایجاد شده توسط سازمان‌های بین‌المللی مربوط را لحاظ کند.

پ) در مواردی که شواهد علمی کافی نباشند، طرف‌های مربوطه به طور موقت تدابیر بهداشتی یا بهداشت گیاهی اضطراری را بر پایه اطلاعات در دسترس، از جمله اطلاعاتی از سازمان‌های بین‌المللی مرتبط و همچنین تدابیر بهداشتی یا بهداشت گیاهی مورد استفاده به وسیله طرف‌های دیگر اتخاذ می‌کنند. در چنین شرایطی طرف‌ها باید در جستجوی اطلاعات ضروری بیشتر برای ارزیابی خطر عینی‌تر و بازنگری تدبیر بهداشتی یا بهداشت گیاهی طبق آن در یک بازه زمانی متعارف باشند.

ت) تدابیر بهداشتی و بهداشت گیاهی آن‌ها، در شرایط یکسان یا مشابه، به صورت خودسرانه و غیرموجه بین طرف‌ها، از جمله بین سرزمین آن‌ها و سرزمین طرف دیگر، تبعیض قائل نشوند.

۳- با توجه به تدابیر خارج از شمول این فصل، مفاد آن نباید بر حقوق طرف‌ها به موجب فصل ۴ این موافقتنامه، اثر بگذارد.

ماده ۵.۵ معادل‌سازی

۱- چنانچه طرف صادرکننده به طور عینی به طرف واردکننده ثابت نماید که تدابیر صادرکننده معادل تدابیر حفاظت بهداشتی یا بهداشت گیاهی طرف واردکننده است، طرف واردکننده تدابیر بهداشتی یا بهداشت گیاهی طرف صادرکننده را باید به عنوان معادل بپذیرد، حتی اگر تدابیر مزبور با تدابیر طرف واردکننده یا تدابیر مورد استفاده در کشورهای ثالث که محصول مشابهی را معامله می‌کنند، متفاوت باشد. بدین منظور، در صورت درخواست، به طرف واردکننده اجازه دسترسی متعارف جهت بازرسی، آزمایش یا سایر رویه‌های مربوطه باید اعطا شود.

۲- طرف‌ها در صورت درخواست، با هدف دستیابی به توافقی‌های دوجانبه برای تأیید معادل بودن تدابیر مشخص بهداشتی یا بهداشت گیاهی، به مشورت خواهند پرداخت.

دفتر هیئت دولت

موافقتنامه موقت برای ایجاد منطقه تجارت آزاد بین جمهوری اسلامی ایران و

مقدمه:

جمهوری اسلامی ایران (که از این پس «ایران» خوانده می شود) از یک طرف و (که از این پس خوانده می شوند) از طرف دیگر، که از این پس «طرف ها» خوانده می شوند؛
با تصدیق اهمیت افزایش روابط دوستی دیرینه و همکاری های سستی دو جانبه بین طرف ها؛
با تمایل به ایجاد محیط و شرایط مناسب برای توسعه تجارت دو جانبه و روابط اقتصادی و ارتقای همکاری اقتصادی
بین طرف ها در زمینه های مورد علاقه متقابل؛
با اذعان به این که موافقتنامه موقت تشکیل منطقه تجارت آزاد بین ایران از یک سو و از سوی دیگر (که از این پس "موافقتنامه" خوانده می شود) نخستین گام جهت گسترش تجارت و همگرایی اقتصادی بین ایران و اوراسیا
و خواهد بود؛

- با هدف تشکیل یک منطقه بزرگ تجارت آزاد بین ایران و به عنوان هدف اصلی؛
- با تاکید بر نیاز به گسترش بیشتر روابط متقابل بین طرف ها بر پایه اعتماد متقابل، شفافیت و تسهیل تجاری؛
- با تاکید بر این که حمایت آن ها از الحاق سریع به سازمان تجارت جهانی و تصدیق مراتب عضویت ایران و (که تاکنون عضو سازمان تجارت جهانی نشده اند) در آن سازمان، موجب ایجاد شرایط مناسب برای
تشدید همگرایی آن ها در نظام تجارت دوجانبه خواهد شد و همکاری میان طرف های این موافقتنامه را گسترش خواهد
داد.
به شرح زیر توافق نمودند:

فصل اول: مقررات سازمانی و عمومی

ماده ۱.۱ تعاریف کلی

در صورتی که به نحو دیگری پیش بینی نشده باشد، از نظر این موافقتنامه:
(الف) "مقام گمرک مرکزی" به معنای بالاترین مقام گمرکی مسؤول ایران یا است که وفق قوانین و
مقررات داخلی مربوطه، وظیفه اجرای سیاست ها، پایش و نظارت را در حوزه گمرکی اعمال می کند.
(ب) "مقامات گمرک" به معنای مقام یا مقامات گمرکی ایران یا است.
(پ) "روزها" به معنای روزهای تقویمی از جمله روزهای آخر هفته و تعطیلات است.
(ت) "اظهارکننده" به معنای شخصی است که کالاها را برای مقاصد گمرکی اظهار می کند یا این که از طرف او اظهار
می گردد.
(ث) "کمیسیون اقتصادی اوراسیا" به معنای نهاد نظارتی دائمی اتحادیه اقتصادی اوراسیا طبق پیمان اتحادیه اقتصادی
اوراسیا مورخ ۸ خرداد ۱۳۹۳ (۲۹ می ۲۰۱۴) است (که از این پس "پیمان اوراسیا" خوانده می شود).
(ج) "نظام هماهنگ" یا "اچ اس" به معنای نظام هماهنگ توصیف و کدگذاری کالا است که براساس کنوانسیون بین-
المللی نظام هماهنگ توصیف و کدگذاری کالا مورخ ۲۴ خرداد ۱۳۶۲ (۱۴ ژوئن ۱۹۸۳) ایجاد شده است طرف ها
براساس قوانین و مقررات خود آن ها را اجرا می نمایند.

دفتر هیئت دولت

ماده ۶.۵ شفافیت

۱- طرف‌ها اهمیت شفافیت در اجرای تدابیر بهداشتی و بهداشت گیاهی را تأیید می‌نمایند؛ این امر از جمله - اما نه محدود به- تبادل به موقع اطلاعات در خصوص تدابیر بهداشتی و بهداشت گیاهی مربوط آن‌ها را شامل می‌شود.

۲- طرف‌ها باید تضمین نمایند که مقررات بهداشتی و بهداشت گیاهی پس از تصویب، در وبگاه‌های مراجع صلاحیتدار ایشان به نحوی منتشر شود که طرف‌های ذینفع بتوانند از آن مطلع شوند.

۳- هر طرف باید تضمین دهد که در هر یک از کشورهای، کمیسیون اقتصادی اوراسیا و ایران، یک نقطه تماس مسئول ارایه پاسخ به تمام سوالات منطقی طرف‌های ذینفع و همچنین ارایه اسناد مربوط به موارد زیر، وجود دارد:

الف) هرگونه تدابیر بهداشتی یا بهداشت گیاهی مصوب یا پیشنهادی در سرزمین خود؛

ب) هر گونه رویه‌های کنترل و بازرسی، ترتیبات مرتبط با تولید و قرنطینه، رویه‌های تصویب حد قابل اغماض در مورد آفت‌کش‌ها و افزودنی‌های خوراکی که در سرزمین خود اجرا می‌شود؛

پ) رویه‌های ارزیابی خطر و عواملی که مدنظر قرار می‌گیرد و نیز تعیین سطح مناسب حفاظت بهداشتی و بهداشت گیاهی؛

ت) عضویت و مشارکت طرف یا نهادهای مربوطه در سرزمین خود، در سازمان و نظام‌های بین‌المللی و منطقه‌ای مرتبط با بهداشت و بهداشت گیاهی و نیز عضویت و مشارکت در ترتیبات و توافقات دوجانبه و چندجانبه در حیطه شمول این موافقتنامه و متون و توافقات و ترتیبات مذکور.

۴- طرف‌ها باید تضمین کنند چنانچه نسخه‌ای از اسناد به وسیله طرف ذی‌نفع درخواست شود، به استثنای هزینه ارسال، به همان قیمتی (در صورت وجود) که به اتباع^{۲۷} طرف مربوطه عرضه می‌شود، ارایه گردد.

۵- هرگاه یک استاندارد، رهنمود و یا توصیه‌ای بین‌المللی وجود نداشته باشد یا مقررات بهداشتی و یا بهداشت گیاهی پیشنهادی اساساً، شبیه مفاد یک استاندارد، رهنمود یا توصیه بین‌المللی نباشد و چنانچه این مقررات، تأثیری چشمگیر بر تجارت طرف دیگر یا طرف‌ها داشته باشد، طرف مزبور باید:

الف) از طریق نقاط تماس در خصوص این مقررات به طرف دیگر اطلاع رسانی کند؛

ب) در صورت درخواست، مشخصات یا نسخی از مقررات پیشنهادی را به طرف دیگر ارایه و، در صورت امکان، قسمت‌هایی را که اساساً از استاندارد، رهنمود یا توصیه‌های بین‌المللی مربوطه عدول کرده‌اند، مشخص کند؛

پ) بدون تبعیض، زمانی متعارف برای اعلام نظر مکتوب طرف دیگر و بحث و بررسی این نظرات در صورت درخواست اختصاص داده و نظرات و نتیجه بحث و بررسی‌ها را مد نظر قرار دهد.

۶- طرف‌ها باید بین انتشار تدابیر بهداشتی یا بهداشت گیاهی و لازم‌الاجرا شدن آن، فاصله زمانی متعارفی را مدنظر قرار دهند تا تولید کنندگان طرف صادرکننده بتوانند با الزامات طرف واردکننده، تطبیق پیدا کنند؛ مگر در موارد اضطراری.

۷- چنانچه برای هر طرف مشکل اضطراری حفاظت بهداشتی پیش آید یا خطر وقوع آن وجود داشته باشد، طرف مزبور می‌تواند از مراحل برشمرده در بند (۶) این ماده، چنانچه لازم بداند، صرف نظر کند، مشروط بر آن که:

الف) سریعاً طرف دیگر را از طریق نقاط تماس، از مقررات خاص و محصولات تحت شمول، به همراه توضیح مختصری در باره هدف و منطق مقررات، از جمله ماهیت مشکل اضطراری، مطلع نماید؛

ب) در صورت درخواست، نسخه‌ای از مقررات را به طرف دیگر ارایه نماید؛

پ) به طرف‌های دیگر اجازه اعلام نظر مکتوب را بدهد و در صورت درخواست، نظرات مزبور را مورد بحث قرار داده، نتیجه مباحثات را لحاظ کند.

^{۲۷} - هنگامی که در این موافقتنامه به "اتباع" اشاره می‌شود، در مورد سرزمین گمرکی مستقل طرف‌ها، اصطلاح مزبور به معنی اشخاصی، اعم از حقیقی یا حقوقی، است که در سرزمین گمرکی مزبور اقامت داشته یا یک موسسه صنعتی یا تجاری واقعی و فعال در آن سرزمین گمرکی دایر کرده‌اند.

- ۸- طرف‌ها باید ظرف ۹۰ روز از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه، یکدیگر را از اطلاعات مربوط به تدابیر بهداشتی و بهداشت گیاهی جاری یا تدابیری که قرار است اجرا شود، آگاه سازند.
- ۹- طرف‌ها باید برای تبادل اطلاعات به زبان انگلیسی، کوشش کنند.
- ۱۰- قوانین و مقررات اصلی یا خلاصه آن باید در صورت درخواست به زبان انگلیسی ارائه گردد.

ماده ۵.۲ انطباق با شرایط محلی

- ۱- طرف‌ها بر این باورند که مفهوم انطباق با شرایط منطقه‌ای از جمله مناطق عاری از آفت یا بیماری و مناطقی با میزان کم شیوع آفت یا بیماری، از ابزار مهم تسهیل تجارت است.
- ۲- طرف‌ها باید به هنگام تعیین مناطق مذکور، فاکتورهایی از قبیل اطلاعات طرف‌ها مبنی بر تأیید وضعیت عاری بودن یک منطقه از آفت و بیماری و کم بودن میزان شیوع-آفت و بیماری در آنجا، نتایج حساسی، نظارت، بازرسی، اطلاعات ارائه شده از سوی سازمان جهانی و کنوانسیون و دیگر عوامل را مدنظر قرار دهند.
- ۳- طرف صادرکننده‌ای که مدعی است نواحی واقع در سرزمین آن عاری از آفت یا بیماری یا نواحی با شیوع کم آفت یا بیماری است برای این که عیناً به طرف واردکننده نشان دهد که این نواحی به ترتیب عاری از آفت یا بیماری بوده یا نواحی با شیوع کم آفت یا بیماری هستند و به احتمال زیاد به همین صورت باقی خواهند ماند، باید شواهد لازم دال بر این امر را ارائه دهند. بدین منظور، در صورت درخواست، باید اجازه دسترسی متعارف جهت بازرسی، آزمایش و سایر رویه‌های مربوطه به طرف واردکننده اعطا گردد.

ماده ۵.۸ نظارت و بازرسی

- ۱- هر طرف می‌تواند نظارت و یا بازرسی را برای اطمینان از ایمن بودن محصولات انجام دهد.
- ۲- طرف‌ها برای افزایش همکاری خود در حوزه نظارت‌ها یا بازرسی‌ها موافقت می‌کنند.
- ۳- هر طرف در انجام نظارت با بازرسی باید استانداردها، دستورالعمل‌ها و توصیه‌های بین‌المللی را لحاظ کند.
- ۴- طرف نظارت کننده یا بازرسی کننده، باید به طرف نظارت یا بازرسی شونده این فرصت را بدهد که در مورد نتایج این نظارت و یا بازرسی‌ها نظر بدهد.
- ۵- جز در مواردی که دو طرف به نحو دیگری توافق کرده باشند، هزینه‌های صرف شده توسط طرف نظارت یا بازرسی کننده، بر عهده طرف نظارت کننده یا بازرسی کننده است.

ماده ۵.۹ اسناد دال بر ایمنی

- ۱- طرف واردکننده باید تضمین کند که الزامات اسناد تأییدکننده ایمنی محصولات (کالاها) مورد معامله میان طرف‌ها فقط تا حد لازم برای حفاظت از جان یا سلامتی انسان‌ها، حیوان و یا گیاه اجرا می‌شود.
- ۲- طرف‌ها باید در تدوین اسناد جهت تأیید ایمنی محصولات (کالاها)، استانداردها، دستورالعمل‌ها و توصیه‌های بین‌المللی را به نحو مناسبی لحاظ کنند.
- ۳- طرف‌ها می‌توانند بر سر تدوین اسناد دوجانبه جهت تأیید ایمنی محصولات (کالاها) خاص یا گروهی از محصولات (کالاها) مورد معامله بین طرف‌ها، موافقت کنند.
- ۴- طرف‌ها باید به منظور تسهیل تجارت، استفاده از فناوری‌های الکترونیکی در اسناد تأیید ایمنی محصولات (کالاها) را ترغیب کنند.

دفتر هیئت دولت

ماده ۵. ۱۰ تدابیر اضطراری موقت

- ۱- چنانچه هر طرف برای حفاظت از حیات یا بهداشت انسان، حیوان و گیاه موضوع جزء (پ) بند (۱) ماده ۴۵ این موافقتنامه تدبیری اضطراری اتخاذ نماید، باید طرف دیگر را در اسرع وقت از تدبیر مزبور مطلع کند. طرفی که تدبیری اضطراری را اتخاذ نماید، باید اطلاعات مرتبطی را که طرف دیگر ارایه داده است، لحاظ کند.
- ۲- جز در مواردی که دو طرف به نحو دیگری توافق کرده باشند، در صورت درخواست هر یک از طرفها، مراجع صلاحیتدار مربوطه باید در اسرع وقت در مورد تدابیر اضطراری نشست مشورتی برگزار کنند.

ماده ۵. ۱۱ نقاط تماس و تبادل اطلاعات

- ۱- طرفها باید یکدیگر را از نقاط تماس برای ارایه اطلاعات طبق این فصل، و مراجع صلاحیتدار تعیین شده خود، مسئول امور تحت شمول این فصل و حوزه‌های مسئولیت مراجع صلاحیتدار مزبور آگاه سازند.
- ۲- طرفها باید یکدیگر را از هر تغییر در نقاط تماس خود یا هر تغییر عمده در ساختار یا صلاحیت مراجع صلاحیتدار خود آگاه سازند.
- ۳- طرفها باید از طریق نقاط تماس خود، به موقع یکدیگر را از موارد زیر به صورت مکتوب آگاه سازند:
الف) از هر مسئله مهم تأثیرگذار بر تجارت بین طرفها در زمینه امنیت غذایی یا تغییر در وضعیت بهداشت گیاهی و حیوانی، بیماری یا آفت در سرزمین خود؛
ب) از هر تغییر در چارچوب‌های حقوقی یا دیگر تدابیر بهداشتی و بهداشت گیاهی
- ۴- طرفها باید از طریق نقاط تماس خود، یکدیگر را از موارد نظام‌مند یا چشمگیر عدم انطباق با تدابیر بهداشتی و بهداشت گیاهی آگاه ساخته، اسناد مربوط دال بر تأیید این عدم انطباق را مبادله نمایند.

ماده ۵. ۱۲ همکاری

- ۱- طرفها برای همکاری جهت تسهیل اجرای این فصل با یکدیگر توافق می‌نمایند.
- ۲- طرفها باید در اجرای مفاد این فصل، در پی یافتن فرصتهایی برای همکاری بیشتر، همیاری و تبادل اطلاعات در زمینه مسائل بهداشتی و بهداشت گیاهی مورد علاقه متقابل منطبق با مفاد این فصل باشند. این فرصتها می‌تواند طرح‌های تسهیل تجارت و کمک‌های فنی را شامل شود.
- ۳- طرفها می‌توانند برای ارتقای همکاری در چارچوب این فصل، ترتیبات موردی را در حوزه تدابیر بهداشتی و بهداشت گیاهی منعقد کنند.

ماده ۵. ۱۳ مشاوره

- ۱- چنانچه یک طرف بر این نظر باشد که یک تدبیر بهداشتی یا بهداشت گیاهی، بر تجارت با طرف دیگر تأثیر می‌گذارد، می‌تواند برای حل و فصل این موضوع، از طریق نقاط تماس مربوطه درخواست مشورت کند.
- ۲- هر طرف باید به موجب محتوای این فصل، در صورت درخواست طرف دیگر، انجام مشورت را با هدف حل موضوعات پیش آمده به موجب این فصل در نظر بگیرد.
- ۳- در مواردی که هر یک از طرفها بر این باور باشد که مسأله را نمی‌توان طبق این ماده از طریق مشورت حل و فصل نمود، حق پیگیری حل و فصل را از طریق ساز و کار حل و فصل اختلاف، مقرر در فصل ۸ این موافقتنامه، خواهد داشت.

فصل ۶: قواعد مبدأ

بخش اول - مقررات عمومی

ماده ۶. ۱ محیطه شمول

قواعد مبدأ موضوع این فصل فقط به منظور اعطای تعرفه ترجیحی طبق این موافقتنامه باید اعمال شود.

دفتر هیئت دولت

ماده ۲.۶ تعاریف

در راستای اهداف این فصل:

(الف) "آبزی پروری" به معنی پرورش موجودات آبزی از جمله ماهی، نرم‌تنان، سخت‌پوستان، سایر بی‌مهرگان آبزی و گیاهان آبزی، از مواد خام مانند تخم‌ماهی، بچه ماهی، ماهی آزاد و لارو، با مداخله در فرایند پرورش یا رشد آن‌ها نظیر ذخیره منظم، تغذیه یا حفاظت در مقابل صیادان برای افزایش تولید است؛

(ب) "نهاد مجاز" به معنی مرجع صلاحیتدار منصوب هر طرف جهت صدور گواهی مبدأ به موجب این موافقتنامه است؛
(پ) "ارزش سیف (اس‌آی‌ف)" به معنی ارزش کالاهای وارد شده است که شامل هزینه حمل و بیمه تا بندر یا محل ورود به کشور واردکننده وفق اصطلاحات تجاری بین‌المللی رایج ("اینکوترمز") به استثنای مالیات‌های داخلی که ممکن است هنگام صادرات محصول بازپرداخت گردد.

(ت) "محموله" به معنی کالاهایی است که به صورت همزمان توسط یک یا چند سند حمل و نقل از سوی صادرکننده برای دریافت‌کننده و نیز کالاهایی که توسط یک فاکتور واحد، فرستاده می‌شود؛ یا به عنوان اثاثیه شخص عبورکننده از مرز منتقل می‌شود.

(ث) "صادرکننده" به معنی شخص ثبت شده در سرزمین طرفی است که کالاها از آنجا توسط شخص مزبور صادر گردیده است؛

(ج) "ارزش تحویل در محل کار (ای‌ایکس‌دبلیو)" طبق اصطلاحات تجاری بین‌المللی رایج ("اینکوترمز") به معنی قیمت پرداخت شده به تولیدکننده برای کالا در طرفی است که آخرین کار یا فرآوری در آنجا صورت گرفته است، به استثنای مالیات‌های داخلی که ممکن است هنگام صادرات محصول بازپرداخت گردد؛

(چ) "واردکننده" به معنی شخص ثبت شده در سرزمین طرفی است که کالاها از آنجا توسط شخص مزبور وارد گردیده است؛

(ح) "مواد" به معنی هر ماده یا ماده اصلی از جمله ترکیبات، مواد اولیه، مواد تشکیل دهنده یا قسمت‌هایی است که در تولید کالاها مصرف شده یا مورد استفاده قرار می‌گیرند. یا به طور فیزیکی با کالاها ترکیب شده یا در فرآیند تولید کالاها دیگر به کار گرفته می‌شود؛

(خ) "کالاهای فاقد مبدأ" یا "مواد فاقد مبدأ" به معنی کالاها یا موادی است که واجد شرایط احراز معیار تعیین مبدأ این فصل نباشند؛

(د) "کالاهای دارای مبدأ" یا "مواد دارای مبدأ" به معنی مواد و کالاهایی است که واجد شرایط احراز معیار تعیین مبدأ این فصل است؛

(ذ) "تولیدکننده" به معنی شخصی که در سرزمین هر طرف تولید را انجام می‌دهد؛

(ر) "تولید" به معنی روش‌های به دست آوردن کالاها از جمله پرورش گیاهان، معدن‌کاری، برداشت کردن، پرورش دام، تولید نسل، استخراج، گردآوری، تله‌گذاری، ماهیگیری، شکار، ساخت، فرآوری یا سرهم کردن این کالاها است؛ و

(ز) "مرجع تأیید" به معنی مرجع صلاحیتدار دولتی منصوب هر طرف است که تدابیر تأیید را انجام می‌دهد.

ماده ۳.۶ معیار تعیین مبدأ^{۲۸}

در راستای اهداف این فصل، در صورتی کالاها به عنوان کالاهای دارای مبدأ یک طرف محسوب می‌شوند که:

(الف) به نحو مقرر در ماده ۴.۶ این موافقتنامه به طور کامل در هر طرف به دست آمده یا تولید شده باشد؛ یا

(ب) صرفاً از مواد دارای مبدأ هر طرف یا طرف‌ها به طور کامل در یک طرف یا طرف‌ها تولید شده باشد؛ یا

^{۲۸} - معیار مبدأ مصرح در این ماده صرفاً در راستای پذیرش تعرفه ترجیحی در چارچوب موافقتنامه موقت قابل اعمال است.

پ) با استفاده از مواد فاقد مبدأ در هر طرف تولید شده باشد، مشروط بر آن که ارزش افزوده محتوای آن طرف کمتر از ۵۰ درصد ارزش تحویل در محل کار (ای-ایکس دبیو) نباشد، به استثنای مواردی که معیار تعیین مبدأ خاص در پیوست (۲) این موافقتنامه برای کالاهای مزبور بیان شده است.

ماده ۶.۴ کالاهایی که به طور کامل تولید شده یا به دست آمده‌اند

در راستای اهداف ماده ۶ ۳ این موافقتنامه، کالاهای زیر به عنوان کالاهای به طور کامل تولید شده یا به دست آمده در هر طرف شناخته خواهد شد:

الف) گیاهان و محصولات گیاهی، از جمله میوه، انواع توت‌ها، گل‌ها، سبزیجات، درختان، جلبک دریایی، قارچ‌ها و گیاهان زنده که در سرزمین هر طرف پرورش داده، برداشت، چیده یا جمع‌آوری شده‌اند؛

ب) حیوانات زنده متولد شده و پرورش یافته در سرزمین هر طرف؛

پ) تولیدات ناشی از حیوانات زنده در سرزمین هر طرف؛

ت) تولیدات ناشی از گردآوری، شکار، تله‌گذاری، ماهیگیری، پرورش، بارآوردن و پرورش آبزیان در سرزمین هر طرف؛

ث) مواد معدنی و موادی که در طبیعت وجود دارند، که از هوا، خاک، آب‌ها، بستر دریا یا زیر بستر دریا در سرزمین هر طرف استخراج یا برداشت می‌شوند؛

ج) تولیدات ناشی از ماهیگیری در دریا و سایر تولیدات دریایی به دست آمده از آب‌های آزاد بر اساس حقوق بین‌الملل توسط یک شناور ثبت شده در هر طرف که تحت پرچم آن طرف تردد می‌کند؛

چ) کالاهایی که در کشتی‌های کارخانه‌دار ثبت شده در هر طرف که تحت پرچم آن طرف تردد می‌کند، صرفاً از محصولات موضوع جزء (ج) این ماده تولید شده‌اند؛

ح) ضایعات و قراضه‌های ناشی از تولید و مصرف انجام شده در سرزمین هر طرف، مشروط بر این که این کالاها فقط مختص بازیافت مواد اولیه باشند؛

خ) کالاهای مورد استفاده جمع‌آوری شده در سرزمین هر طرف، مشروط بر این که این کالاها فقط مناسب بازیافت مواد اولیه باشند؛

د) کالاهای تولید شده در عرشه فضای خارج سفینه‌های فضایی، مشروط بر این که این سفینه‌ها در یک طرف ثبت شده باشند؛ و

ذ) کالاهایی که در سرزمین هر طرف صرفاً از کالاهای موضوع جزء های (الف) تا (د) این ماده به دست آمده یا تولید شده باشند.

ماده ۶.۵ محتوای ارزش افزوده

در راستای اهداف این فصل و قواعد خاص کالای مشخص شده در پیوست (الف) این موافقتنامه، فرمول محاسبه محتوای ارزش افزوده (که از این پس "وی‌ای‌سی" نامیده می‌شود) به شرح زیر است:

$$\frac{\text{ارزش مواد فاقد مبدأ} - \text{ارزش EXW}}{\text{ارزش EXW}} \times 100\%$$

که ارزش مواد فاقد مبدأ عبارت خواهد بود از:

الف) ارزش سیف مواد در زمان ورود کالا به سرزمین هر طرف؛ یا

ب) اولین قیمت قابل تعیین پرداخت شده یا قابل پرداخت برای مواد فاقد مبدأ در سرزمین طرفی که کار یا فرآوری در آن انجام می‌گیرد.

دفتر هیئت دولت

وقتی تولیدکننده کالاها در سرزمین هر طرف، مواد فاقد مبدأ را در سرزمین آن طرف بدست می‌آورد، ارزش این مواد هزینه‌های حمل، بیمه، بسته بندی و هزینه‌های جانبی دیگر در انتقال این مواد از محل عرضه کننده تا محل تولید را شامل نمی‌شود.

ماده ۶.۶ کار یا فرآوری ناکافی

- ۱- عملیات زیر که صرفاً به خودی خود یا در ترکیب عملیات آن‌ها با یکدیگر برای تطابق با الزامات ماده ۳۶ این موافقتنامه انجام شده اند، کافی محسوب نخواهند شد:
- الف) حفظ عملیات به منظور حصول اطمینان از این که محصول شرایط خود را هنگام حمل و انبارداری حفظ می‌کند؛
- ب) انجماد یا ذوب کردن؛
- پ) بسته‌بندی و بسته‌بندی مجدد؛
- ت) شستن، پاک کردن، گرد و غبار زدایی، اکسیده کردن، روغنکاری، رنگ‌کاری یا پوشش‌های دیگر؛
- ث) اتوکشی یا صاف کردن منسوجات؛
- ج) رنگ آمیزی، واکس زدن، صیقل دادن، روغنکاری؛
- چ) سبوس‌گیری، سفید کردن جزئی یا کلی، جلا دادن، لعاب‌دار کردن غلات و برنج؛
- ح) عملیات رنگ کردن شکر یا حبه‌سازی قند؛
- خ) کندن پوست و درآوردن هسته‌ها و پوسته‌ها از میوه‌ها، آجیل و سبزیجات؛
- د) تیزکردن و آسیاب کردن؛
- ذ) برش‌دادن؛
- ر) الک، غربالگری، مرتب نمودن، دسته بندی؛
- ز) قرار دادن در بطری‌ها، قوطی‌ها، فلاسک‌ها، شیشه‌ها، کیسه‌ها، جعبه‌ها، نصب کردن روی صفحه یا تخته و تمامی دیگر عملیات بسته‌بندی؛
- ژ) الصاق یا چاپ علائم، برجسب‌ها و سایر نشانه‌های شناسایی مشابه روی محصولات یا بسته‌بندی آن‌ها؛
- س) مخلوط کردن محصولات (اجزاء) که به اختلاف کافی محصولات از اجزای اصلی منجر نمی‌شود؛
- ش) سرهم کردن ساده محصولات یا از هم جداسازی محصولات به قطعات؛
- ص) ذبح حیوانات، تقسیم بندی گوشت.
- ۲- در راستای اهداف بند (۱) این ماده، "ساده" به فعالیت‌هایی اطلاق می‌شود که نیازی به مهارت‌ها یا ماشین‌آلات خاص، تعمیرکاری یا تجهیزات و یژه فعالیت‌های تعیین شده برای انجام این فعالیت‌ها ندارد.

ماده ۷.۶ قاعدهٔ تجميع مبدأ

بدون خدشه به ماده ۶ ۳ این موافقتنامه، کالاها یا مواد دارای مبدأ هرطرف که به عنوان نهاده در تولید یک محصول در طرف دیگر به کار می‌رود، به عنوان مواد دارای مبدأ طرفی تلقی خواهد شد که آخرین عملیات غیر از عملیات موضوع بند ۱ ماده ۶ ۶ این موافقتنامه در آن صورت گرفته است. مبدأ چنین موادی باید با گواهی مبدأ صادره (فرم سی‌تی ۳) توسط مراجع صلاحیتدار تأیید شود.

ماده ۸.۶ قاعدهٔ حداقل شرایط احراز مبدأ

- ۱- کالاهایی که مشمول تغییر در طبقه‌بندی تعرفه‌ای طبق پیوست (۲) این موافقتنامه نیستند، در صورتی واجد شرایط مبدأ تلقی می‌شوند که :

دفتر هیئت دولت

الف) ارزش تمام مواد فاقد مبدأ که در تولید کالا مورد استفاده قرار گرفته‌اند و مشمول تغییر لازم در طبقه‌بندی تعرفه‌ای نیستند، کمتر از پنج درصد ارزش تحویل در محل کار چنین کالاهایی باشد، و مشروط بر این که چنین موادی برای تولید این کالاها ضروری باشد؛ و
ب) کالاها همه الزامات مرتبط به این فصل را رعایت کنند.

۲- ارزش مواد موضوع جزء (الف) بند ۱ این ماده باید در ارزش مواد فاقد مبدأ، برای هر گونه الزامات قابل اعمال محتوای ارزش افزوده درج شود.

ماده ۶.۹ حمل مستقیم

- ۱- رفتار تعرفه ترجیحی طبق این فصل به کالاهای دارای مبدایی اعطا می‌گردد که این کالاها به طور مستقیم از سرزمین طرف صادرکننده به سرزمین طرف واردکننده حمل شود.
- ۲- علیرغم بند (۱) این ماده، کالاهای دارای مبدأ ممکن است که از سرزمین کشورهای ثالث حمل شود، مشروط بر این که:
الف) گذر از سرزمین کشور های ثالث بنا به دلایل جغرافیایی یا صرفاً در ارتباط با الزامات حمل و نقل صورت گرفته باشد؛
ب) این کالاها در آنجا وارد جریان تجارت یا مصرف نشده باشند؛ و
پ) این کالاها در آنجا تحت هیچ عملیاتی به جز تخلیه و بارگیری مجدد، انبار کردن یا هر عملیات ضروری تعیین شده برای حفظ شرایط خود، قرار نگرفته باشند.
- ۳- متقاضی باید مدارک مستند مقتضی را که مبتنی بر رعایت شرایط مندرج در بند ۲ این ماده است، به مقامات گمرکی طرف واردکننده تسلیم کند. این مدارک با تسلیم موارد زیر باید به مقامات گمرکی طرف واردکننده ارائه شود:
الف) اسناد حمل پوشش دهنده گذر کالا از سرزمین یک طرف به سرزمین طرف دیگر شامل موارد زیر:
(۱) تعریف دقیقی از کالاها؛
(۲) تاریخ تخلیه و بارگیری مجدد کالا (اگر اسناد حمل و نقل، تاریخ تخلیه و بارگیری مجدد کالا را نداشته باشد، باید علاوه بر اسناد حمل و نقل، سند پشتیبان دیگری حاوی این اطلاعات ارائه شود)؛ و
(۳) در صورت امکان؛
- نام کشتی‌ها یا سایر وسایل حمل مورد استفاده؛
- تعداد بارگنج‌ها؛
- شرایطی که طبق آن‌ها کالاها در کشور گذر ثالث در شرایط مناسب باقی مانده‌اند؛
- نشانه‌های مقامات گمرکی کشور گذر؛ و
ب) سیاهه تجاری مرتبط با کالاها.
- ۴- درخواست‌کننده می‌تواند اسناد پشتیبان دیگری در اثبات رعایت الزامات مفاد بند (۲) این ماده را تسلیم کند.
- ۵- اگر اسناد حمل قابل ارائه نباشد، باید یک سند صادر شده توسط مقامات گمرکی کشور گذر ثالث که تمام اطلاعات موضوع جزء (الف) بند (۳) این ماده را در بر داشته باشد، ارائه شود.
- ۶- چنانچه متقاضی نتواند مدارک مستند حمل مستقیم را به مقامات گمرکی طرف واردکننده ارائه کند، رفتار ترجیحی تعرفه‌ای نباید به آن اعطا شود.

دفتر هیئت دولت

ماده ۶. ۱۰ مواد بسته‌بندی شده برای خرده فروشی

- ۱- چنانچه مواد بسته‌بندی و ظروفی که کالاها برای خرده فروشی در آن بسته‌بندی می‌شوند، با کالاها طبقه‌بندی شوند، نباید در تعیین این که آیا تمام مواد فاقد مبدأ مورد استفاده در تولید آن کالاها دستخوش تغییر مربوط در طبقه‌بندی تعرفه‌ای مندرج در پیوست (۲) این موافقتنامه شده‌اند، مد نظر قرار گیرد.
- ۲- علی‌رغم مفاد بند (۱) این ماده در تعیین این که آیا کالاها الزامات محتوای ارزش افزوده را رعایت نموده‌اند، ارزش بسته‌بندی مورد استفاده برای خرده فروشی حسب مورد به عنوان مواد دارای مبدأ یا فاقد مبدأ، در محاسبه محتوای ارزش افزوده کالاها در نظر گرفته خواهد شد.

ماده ۶. ۱۱ بسته بندی کردن مواد برای حمل

- مواد بسته‌بندی و ظروفی که کالاها صرفاً برای حمل در آن‌ها بسته‌بندی می‌شوند از نظر احراز این که آیا آن کالاها دارای مبدأ هستند یا نیستند، نباید مورد بررسی قرار گیرند.

ماده ۶. ۱۲ لوازم جانبی، قطعات یدکی، ابزار و مواد آموزشی یا اطلاعاتی

- ۱- در تعیین این که آیا کالاها، تغییر در الزامات طبقه‌بندی تعرفه‌ای موضوع پیوست (الف) این موافقتنامه را محقق کرده‌اند یا خیر، لوازم جانبی، قطعات یدکی، ابزارها و مواد آموزشی یا اطلاعاتی که بخشی از تجهیزات معمولی است و در ارزش تحویل در محل کار آن درج شده، یا این که به طور جداگانه فاکتور نشده‌اند، باید به عنوان بخشی از کالاهای مورد بحث در نظر گرفته شده و نباید در تعیین این که آیا کالاها واجد شرایط مبدأ هستند یا خیر، در نظر گرفته شوند.
- ۲- علی‌رغم بند (۱) این ماده، در تعیین این که آیا کالاها، الزامات محتوای ارزش افزوده را محقق کرده‌اند یا خیر، ارزش لوازم جانبی، قطعات یدکی، ابزارها و مواد آموزشی یا اطلاعاتی ممکن است حسب مورد به عنوان مواد دارای مبدأ یا فاقد مبدأ در محاسبه محتوای ارزش افزوده لحاظ شوند.
- ۳- این ماده فقط در مواردی اعمال می‌شود که:
 - الف) لوازم جانبی، قطعات یدکی، ابزارها، مواد آموزشی یا اطلاعاتی ارایه شده همراه با کالاها، به طور جداگانه از این کالاها فاکتور نمی‌شوند؛ و
 - ب) مقادیر و ارزش لوازم جانبی، قطعات یدکی، ابزارها و مواد آموزشی یا سایر اطلاعاتی مواد ارایه شده با کالاها، برای کالاهای مزبور متداول است.

ماده ۶. ۱۳ مجموعه‌ها

- مجموعه‌ها، همانطور که در قاعده عمومی ۳ تفسیر نظام هماهنگ، تعریف شده، زمانی که تمامی اجزای محصولات دارای مبدأ باشند به عنوان محصولات دارای مبدأ محسوب می‌شوند. با این وجود زمانی که یک مجموعه، ترکیبی از محصولات دارای مبدأ و فاقد مبدأ باشد، آن مجموعه به شرطی که ارزش محصولات فاقد مبدأ کمتر از ۱۵ درصد از ارزش تحویل در محل کار این مجموعه باشد، به عنوان یک کل دارای مبدأ تلقی می‌شود.

ماده ۶. ۱۴ عناصر خنثی

- به منظور تعیین این که آیا یک کالا دارای مبدأ است، مبدأ عناصر خنثای زیر که ممکن است در تولید آن استفاده شود و ممکن است در آن ترکیب نشده باشد، نباید لحاظ شوند:
- الف) سوخت و انرژی؛
 - ب) ابزار آلات، قالب‌ها و مانند آن؛
 - پ) قطعات یدکی و مواد استفاده شده در حفظ تجهیزات و ساختمان‌ها؛

ت) روان‌سازها، گریس‌ها، مواد مورد استفاده در ترکیبات، مواد دیگر استفاده شده در تولید یا در عملکرد تجهیزات و ساختمان‌ها؛

ث) دستکش‌ها، عینک‌ها، کفش‌ها، لباس، تجهیزات ایمنی؛

ج) تجهیزات و وسایل استفاده شده برای آزمایش یا بازرسی کالاها؛

چ) کاتالیزور و حلال‌ها؛ و

ح) هر کالای دیگری که در خود آن کالاها به کار نرفته است اما استفاده آن‌ها در تولید کالاهای مزبور را می‌توان بخشی از آن تولید تلقی کرد.

بخش دوم. اسناد اثبات‌کننده مبدأ کالا

ماده ۱۵.۶ درخواست رفتار تعرفه‌ای ترجیحی

۱- برای برخورداری از رفتار تعرفه‌ای ترجیحی، متقاضی باید یک گواهی مبدأ طبق الزامات این بخش به مقامات گمرکی طرف واردکننده تسلیم نماید.

۲- گواهی مبدأ ارایه شده به مقامات گمرکی طرف واردکننده، باید اصلی، معتبر و منطبق با قالب تنظیم شده در پیوست ۳ این موافقتنامه بوده، و طبق الزامات مندرج در پیوست (۳) این موافقتنامه به طور مناسب تکمیل شده باشد.

۳- نهاد مجاز طرف صادرکننده باید اطمینان دهد که گواهی‌های مبدأ طبق الزامات مندرج در پیوست (۳) این موافقتنامه به طور مناسب تکمیل شده است.

۴- اعتبار گواهی مبدأ از تاریخ صدور ۱۲ ماه است، و باید به جز در شرایط مصرح در بند ۶ این ماده طی دوره مذکور و حداکثر تا لحظه تسلیم اظهارنامه گمرکی واردات، به مقامات گمرکی طرف واردکننده ارایه شود.

۵- در مواردی که طرف‌ها سامانه تأیید مبدأ الکترونیکی (که از این پس به عنوان "سامانه تأیید مبدأ" خوانده می‌شود) موضوع ماده ۶.۲۷ این موافقتنامه را ایجاد و بکار بگیرند، مقامات گمرکی طرف واردکننده طبق قوانین و مقررات داخلی مربوطه ممکن است ارایه نسخه چاپی اصل گواهی مبدأ را ضروری ندانند. در این صورت، شماره و تاریخ این گواهی-های مبدأ باید در اظهارنامه گمرکی مشخص شده باشد. در مواردی که مقامات گمرکی طرف واردکننده تردیدی منطقی در خصوص مبدأ کالاهایی دارند که برای آن‌ها رفتار تعرفه‌ای ترجیحی درخواست شده است یا اختلافی با اطلاعات مندرج در سامانه تأیید مبدأ وجود داشته باشد، مقامات گمرکی طرف واردکننده می‌توانند ارایه نسخه چاپی گواهی مبدأ را درخواست کنند.

۶- چنانچه واردکننده در زمان واردات، گواهی مبدأ را در اختیار نداشته باشد، باید حقوق گمرکی ملل کامله الوداد اعمال شده را وضع یا در صورت امکان پرداخت سپرده‌ای برای کالاهای وارد شده را مقرر کند. در چنین موردی، واردکننده می‌تواند بعد از ۱۲ ماه از زمان ثبت اظهارنامه گمرکی طبق قوانین و مقررات کشور واردکننده، مشروط بر رعایت تمامی الزامات ماده ۶.۲۲ این موافقتنامه، رفتار تعرفه‌ای ترجیحی و استرداد هرگونه حقوق گمرکی اضافه واردات یا سپرده پرداخت شده را درخواست نماید.

ماده ۱۶.۶ شرایط عدم نیاز به گواهی مبدأ

گواهی مبدأ برای برخورداری از رفتار تعرفه‌ای ترجیحی واردات کالاهای دارای مبدأ، در مواردی که ارزش گمرکی آن کمتر از ۲۰۰ یورو یا معادل این مقدار بر حسب پول رایج طرف واردکننده باشد، مورد نیاز نیست، مشروط بر این که واردات مزبور قسمتی از یک یا چند محموله نباشد، چرا که ممکن است به طور منطقی چنین تلقی شود که با هدف اجتناب از تسلیم گواهی مبدأ، تنظیم و اجرا شده است.

دفتر هیئت دولت

ماده ۶. ۱۷ صدور گواهی مبدأ

- ۱- تولیدکننده یا صادرکننده کالا یا نماینده مجاز آن، باید گواهی مبدأ را به صورت مکتوب یا، در صورت امکان، با وسایل الکترونیکی، از نهاد مجاز طرف صادرکننده درخواست نماید.
- ۲- هرگاه کالاهایی را که قرار است صادر شود طبق مضمون این فصل بتوان دارای مبدأ یکی از طرف‌ها تلقی کرد، گواهی مبدأ باید پیش یا هنگام صادرات، توسط نهاد مجاز به تولیدکننده یا صادرکننده طرف صادرکننده یا نماینده مجاز آن‌ها ارایه شود.
- ۳- گواهی مبدأ باید کالاهای یک محموله را پوشش دهد.
- ۴- هر گواهی مبدأ باید دارای یک شماره مرجع منحصر به فرد باشد که به طور جداگانه توسط نهاد مجاز ارایه می‌شود.
- ۵- چنانچه نتوان تمام محصولات تحت پوشش گواهی مبدأ را در یک برگه فهرست نمود، از برگه‌های اضافی باید به نحوی که در پیوست (ب) این موافقتنامه ارایه شده است، استفاده شود.
- ۶- گواهی مبدأ (فرم سی-تی-۳) باید شامل یک نسخه اصلی و دو رونوشت باشد.
- ۷- یک نسخه باید نزد نهاد مجاز در طرف صادرکننده نگهداری شود. نسخه دیگر باید توسط صادرکننده نگهداری شود.
- ۸- بدون خدشه به بند ۴ ماده ۶ این موافقتنامه، در موارد استثنایی که گواهی مبدأ (فرم سی-تی-۳) پیش و یا در زمان صادرات، صادر نشده باشد؛ می‌تواند به صورت عطف به ماسبق و با درج عبارت "صادره به طور عطف به ما سبق" روی آن صادر شود.
- ۹- گواهی مبدأ اصلی ارایه شده باید، جز در شرایط مصرح در قوانین و مقررات داخلی طرف واردکننده، نزد مقامات گمرکی طرف مزبور نگهداری شود.

ماده ۶. ۱۸ اختلاف‌های جزئی

- ۱- در مواردی که درخصوص مبدأ کالا تردیدی وجود ندارد، کشف اختلاف‌های جزئی بین اطلاعات در گواهی مبدأ و اسناد تسلیم شده به مقامات گمرکی طرف واردکننده، چنانچه واقعاً اطلاعات مذکور با کالاهای ارایه شده تطبیق داشته باشد، به خودی خود گواهی مبدأ را باطل نمی‌کند.
- ۲- برای چندین کالای اظهار شده در گواهی مبدأ واحد، مشکل به وجود آمده برای یکی از کالاهای احصایی، نباید تأثیری بر اعطای رفتار تعرفه‌ای ترجیحی برای کالاهای باقیمانده تحت پوشش این گواهی مبدأ گذاشته یا موجب تأخیر در آن شود.

ماده ۶. ۱۹ موارد خاص صدور گواهی مبدأ

- ۱- در صورت سرقت، مفقودشدن یا از بین رفتن گواهی مبدأ، تولید یا صادرکننده یا نماینده مجاز آن‌ها می‌تواند از نهاد مجاز با ذکر دلایل چنین درخواستی، درخواست نماید تا نسبت به صدور نسخه المثنی برای گواهی مبدأ اقدام شود. نسخه المثنی باید بر اساس مدارک موجود گواهی مبدأ صادر شده پیشین و اسناد پشتیبان آن، صورت گیرد. نسخه المثنی گواهی مبدأ باید حاوی عبارت "نسخه المثنی تأیید شده گواهی مبدأ شماره ... تاریخ ..." باشد. نسخه المثنی تأیید شده از تاریخ صدور گواهی اصلی مبدأ، به مدت ۱۲ ماه معتبر خواهد بود.
- ۲- در صورت اشتباهات و یا از قلم افتادگی‌های تصادفی ایجاد شده در اصل گواهی مبدأ، نهاد مجاز باید برای گواهی اصلی مبدأ، گواهی مبدأ جایگزین صادر نماید. در این صورت، باید عبارت "گواهی مبدأ صادر شده به عنوان جایگزین گواهی مبدأ شماره ... تاریخ ..." روی گواهی مبدأ درج شود. این گواهی مبدأ از تاریخ صدور گواهی مبدأ اصلی حداکثر به مدت ۱۲ ماه معتبر خواهد بود.

- (چ) "قوانین و مقررات" شامل هرگونه قانون یا سایر هنجارهای قانونی است.
- (ح) "تدبیر" به معنای هرگونه تدبیر یک طرف، چه به صورت قانون، مقرر، قاعده، روند، تصمیم، اقدام اداری، رویه یا هر شکل دیگری است.
- (خ) "دارای مبدأ" به معنای واجد شرایط بودن به موجب قواعد مبدأ، موضوع فصل ۶ این موافقتنامه است.
- (د) "طرفها" به معنای ایران از یک سو و از سوی دیگر می باشد که به طور مشترک یا جداگانه در حیطه صلاحیت مربوط به خود به موجب پیمان اوراسیا فعالیت می کنند.
- (ذ) "شخص" به معنای شخص حقیقی یا حقوقی است.

ماده ۲.۱ اهداف

اهداف این موافقتنامه عبارتند از:

- الف) آزادسازی و تسهیل تجارت کالا بین طرفها، از جمله، از طریق کاهش یا حذف موانع تعرفه‌ای و غیرتعرفه‌ای برای کالاهای دارای مبدأ مندرج در پیوست ۱ این موافقتنامه؛
- ب) ایجاد بستری برای تشکیل منطقه آزاد تجاری که در آن عوارض و سایر مقررات محدودکننده تجاری اساساً در خصوص کل تجارت میان طرفها باید براساس قواعد، استانداردها و رویه‌های بین‌المللی، حذف شود؛^۱
- پ) حمایت از همکاری‌های اقتصادی و تجاری بین طرفها؛
- ت) ایجاد چارچوب مناسب در جهت افزایش همکاری‌های نزدیک‌تر در زمینه‌های مورد توافق این موافقتنامه و تسهیل ارتباطات بین طرفها.

ماده ۳.۱ آزادسازی تجاری و تشکیل منطقه آزاد تجاری

- ۱- طرفها از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه نسبت به کاهش و یا حذف عوارض گمرکی و هرگونه هزینه‌ها یا دیگر تدابیر دارای تأثیر مشابه درخصوص واردات کالاهای دارای مبدأ فهرست شده در پیوست ۱ این موافقتنامه، باید اقدام کنند.
- ۲- طرفها حداکثر ظرف یک سال از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه، باید مذاکرات مربوط به انعقاد موافقتنامه منطقه آزاد تجاری موضوع بند (ب) ماده ۲.۱ این موافقتنامه را آغاز کنند.
- ۳- طرفها ظرف ۳ سال از زمان لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه، باید موافقتنامه موضوع بند ۲ این ماده را منعقد نمایند.
- ۴- ۳ سال از پس از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه، چنانچه طرفها مذاکرات موضوع بند ۲ این ماده را نهایی نکرده باشند، باید در مورد نیاز به تداوم اجرای این موافقتنامه تصمیم‌گیری کنند. تصمیمات مزبور به شکل پروتکل این موافقتنامه تنظیم خواهد شد.

ماده ۴.۱ ارتباط با سایر موافقتنامه‌ها

- ۱- این موافقتنامه باید بدون لطمه به حقوق و تعهدات طرفها ناشی از موافقتنامه‌های بین‌المللی که در آن‌ها عضویت دارند، اعمال شود.
- ۲- بدون خدشه به ماده ۷۶ این موافقتنامه، مفاد این موافقتنامه بین کشورهای عضو اتحادیه اقتصادی اوراسیا یا بین کشورهای عضو اتحادیه اقتصادی و اتحادیه اقتصادی اوراسیا قابل اعمال نخواهد بود و مزایایی که کشورهای عضو اتحادیه اقتصادی اوراسیا به طور خاص به یکدیگر اعطا می کنند، مشمول ایران نخواهد شد.

^۱ - برای طرفهای این موافقتنامه که عضو سازمان تجارت جهانی هستند «قواعد، استانداردها و رویه‌های بین‌المللی» به معنای مفاد موافقتنامه سازمان تجارت جهانی، به ویژه ماده ۲۴ موافقتنامه عمومی تجارت و تعرفه ۱۳۷۳ (۱۹۹۴)، می باشد.

ماده ۲۰.۶ تغییرات در گواهی مبدأ

هیچ گونه پاک شدگی یا اضافه کردن روی گواهی مبدأ مجاز نیست. هرگونه تغییری باید با خط زدن اطلاعات غلط و چاپ هرگونه اطلاعات اضافی مورد نیاز انجام شود. این تغییرات باید توسط فرد مجاز برای امضای گواهی مبدأ، تأیید شده و با مهر رسمی نهاد مجاز مربوطه گواهی شود.

ماده ۲۱.۶ الزامات حفظ سوابق

- ۱- تولیدکننده یا صادرکننده متقاضی صدور گواهی مبدأ باید تمام سوابق و نسخه های اسناد تسلیم شده به نهاد مجاز را برای یک دوره حداقل سه ساله از تاریخ صدور گواهی مبدأ نگهداری نماید.
- ۲- واردکننده برخورداری از رفتار تعرفه ای ترجیحی باید یک نسخه از گواهی مبدأ را بر اساس تاریخ زمانی که رفتار تعرفه ای ترجیحی اعطا شده است، برای یک دوره حداقل سه ساله حفظ نماید.
- ۳- نهاد مجاز باید درخواست گواهی مبدأ و تمام اسناد مربوط به آن را برای یک دوره حداقل سه ساله از تاریخ صدور گواهی مبدأ نگهداری نماید.

بخش سوم. رفتار تعرفه ای ترجیحی

ماده ۲۲.۶ اعطای رفتار تعرفه ای ترجیحی

- ۱- رفتار تعرفه ای ترجیحی به موجب این موافقتنامه برای کالاهای دارای مبدأ که الزامات این فصل را رعایت می کنند، اعمال می شود.
- ۲- مقامات گمرکی طرف واردکننده رفتار تعرفه ای ترجیحی را برای کالاهای دارای مبدأ طرف صادرکننده اعطا می کنند، مشروط بر این که:
(الف) کالاهای وارداتی که معیار مبدأ موضوع ماده ۳۶ این موافقتنامه را احراز کرده باشند.
(ب) اظهارکننده، انطباق با الزامات این فصل را نشان دهد؛
(پ) طبق الزامات بخش دوم این فصل گواهی مبدأ معتبر، به طور مقتضی تکمیل شده و اصل آن به مقامات گمرکی طرف واردکننده تسلیم شده باشد. چنانچه طرف ها دارای سامانه تأیید مبدأ مصرح در بند (۵) ماده ۶ ۱۵ این موافقتنامه باشند، ممکن است نیازی به ارائه گواهی مبدأ نباشد.
- ۳- با وجود بند ۲ این ماده، در مواردی که مقامات گمرکی طرف واردکننده در خصوص مبدأ کالاهایی که برای آنها رفتار تعرفه ای ترجیحی درخواست شده باشد یا در خصوص اصالت گواهی مبدأ ارایه شده تردیدی منطقی داشته باشند، می توانند اعمال رفتار تعرفه ای ترجیحی را برای کالاهای مذکور به حالت تعلیق درآورده یا رد نمایند. با این حال، کالاهای مذکور را می توان طبق الزامات قوانین و مقررات طرف مزبور ترخیص کرد.

ماده ۲۳.۶ رد رفتار تعرفه ای ترجیحی

- ۱- در مواردی که کالاها الزامات این فصل را محقق نکرده باشند یا در مواردی که وارد یا صادرکننده نتواند الزامات این فصل را رعایت کند، مقامات گمرکی طرف واردکننده می توانند رفتار تعرفه ای ترجیحی را رد و عوارض گمرکی پرداخت نشده را طبق قوانین و مقررات خود مطالبه نمایند.
- ۲- مقامات گمرکی طرف واردکننده می توانند رفتار تعرفه ای ترجیحی را رد کنند، اگر:
(الف) کالاها الزامات این فصل را برای این که دارای مبدأ طرف صادرکننده تلقی شود، محقق نکنند؛ یا این که
(ب) الزامات دیگر این فصل از جمله موارد زیر را رعایت نکرده باشد:
(۱) الزامات ماده ۹.۶ این موافقتنامه؛

دفتر هیئت دولت

(۲) گواهی مبدأ تسلیم شده به نحوی که در پیوست (۳) این موافقتنامه مشخص شده، به طور مقتضی تکمیل نشده باشد؛

پ) رویه‌های تأیید انجام شده به موجب ماده ۶ ۲۸ این موافقتنامه نتواند مبدأ کالاها را اثبات نموده یا تناقض خود را با معیارهای مبدأ نشان دهد؛

ت) مرجع تأیید طرف صادرکننده، تأیید کرده باشد که گواهی مبدأ صادر نشده (به عنوان مثال جعلی است) یا لغو شده است (باطل شده است)؛

ث) مقام گمرکی طرف واردکننده طی حداکثر شش ماه پس از تاریخ درخواست تأییدیه ارایه شده به مرجع تأیید طرف صادرکننده، پاسخی دریافت نکند یا پاسخ این درخواست حاوی اطلاعات کافی برای تشخیص مبدأ کالاها از یک طرف نباشد؛

۳- در مواردی که طرف واردکننده از طریق رویه‌های تأیید متوجه شود که صادر یا تولیدکننده کالاها به منظور اخذ گواهی مبدأ، اطلاعات نادرست یا ناقص ارایه کرده است، مقامات گمرکی طرف واردکننده می‌توانند طبق قوانین و مقررات داخلی مربوطه، از اعطای رفتار تعرفه‌ای ترجیحی برای کالاها مشابه مشمول گواهی مبدأ صادرشده برای آن صادر یا تولید کننده نیز امتناع کنند.

۴- در موارد مندرج در جزء (ب) بند (۲) این ماده، مقامات گمرکی طرف واردکننده ملزم به ارایه درخواست تأیید به مرجع مجاز به منظور تصمیم‌گیری در خصوص رد رفتار تعرفه‌ای ترجیحی به نحو مقرر در ماده ۶ ۲۸ این موافقتنامه، نیستند.

بخش چهارم. همکاری اداری

ماده ۶. ۲۴ زبان همکاری اداری

هر اطلاعاتی یا ارتباطی به موجب این بخش باید بین طرف‌ها از طریق مقامات ذیربط، به زبان انگلیسی انجام گیرد.

ماده ۶. ۲۵ نهاد مجاز و مرجع تأیید

از زمان لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه، دولت هریک از طرف‌ها باید یک نهاد مجاز و یک مرجع تأیید را تعیین یا ابقا نماید.

ماده ۶. ۲۶ اطلاعات

۱- پیش از صدور هر گواهی مبدایی به موجب این موافقتنامه توسط نهاد مجاز، هر طرف باید از طریق کمیسیون وزارت صنعت، معدن و تجارت ایران و کمیسیون اقتصادی اوراسیا، اسامی و نشانی‌های هر نهاد مجاز و مرجع تأیید به همراه نمونه اصلی و خوانای نقش مهرهای خود، نمونه گواهی مبدأ مورد استفاده و اطلاعات مربوط به ویژگی‌های امنیتی گواهی مبدأ را به طرف دیگر ارایه کند.

۲- ایران باید اطلاعات اصلی موضوع بند (۱) این ماده را در شش نسخه به کمیسیون اقتصادی اوراسیا ارایه نماید. کمیسیون اقتصادی اوراسیا می‌تواند ارایه مجموعه‌های دیگری از این اطلاعات را از ایران درخواست نماید.

۳- ایران و کمیسیون اقتصادی اوراسیا باید اطلاعات مربوط به اسامی و نشانی‌های نهاد مجاز و مرجع تأیید هر طرف را در اینترنت منتشر نمایند.

۴- هرگونه تغییری در اطلاعات مصرح در بالا باید توسط مقامات موضوع بند (۱) این ماده از پیش و به روش مشابه اطلاع رسانی شود.

۵- تمامی اطلاعات ارایه شده طبق بند ۱ این ماده از تاریخ دریافت نسخه جایی و اصل اطلاعات مزبور توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت ایران یا کمیسیون اقتصادی اوراسیا باید اعمال شود.

ماده ۲۷.۶ توسعه و اجرای سامانه تأیید مبدأ الکترونیکی

- ۱- طرف‌ها باید برای اجرای سامانه تأیید مبدأ تلاش نمایند.
- ۲- هدف از سامانه تأیید مبدأ ایجاد یک پایگاه داده تحت وب است که جزییات تمامی گواهی‌های مبدأ صادر شده را توسط نهاد مجاز ثبت نموده و به منظور بررسی اعتبار و محتوای هر گواهی مبدأ صادرشده مقامات گمرکی طرف دیگر در دسترس قرار دهد.
- ۳- تمامی الزامات و مشخصات لازم برای اجرای سامانه تأیید مبدأ در پروتکل جداگانه‌ای بین طرف‌ها باید تعیین شود.
- ۴- بدین منظور، طرف‌ها باید یک گروه کاری ایجاد و اجرای سامانه تأیید مبدأ را تشکیل دهند.

ماده ۲۸.۶ تأیید مبدأ

- ۱- در مواردی که مقامات گمرکی کشور طرف واردکننده در خصوص اصالت گواهی مبدأ و یا انطباق کالاهای مشمول گواهی مبدأ با معیار مبدأ بر اساس ماده ۶ ۳ این موافقتنامه، تردید منطقی دارند و در صورت بازرسی تصادفی، می‌توانند درخواستی به مرجع تأیید یا نهاد مجاز طرف صادرکننده ارسال نمایند تا اصالت گواهی مبدأ و/یا انطباق کالا با معیارهای مبدأ را تأیید کند و/یا در صورت درخواست، مدارک مستند تولیدکننده و/یا صادرکننده کالاها را ارائه نماید.
- ۲- تمامی درخواست‌های تأییدیه باید همراه با اطلاعات کافی برای شناسایی کالاهای مربوطه باشد. درخواست از مرجع تأیید طرف صادرکننده باید همراه با یک نسخه از گواهی مبدأ بوده، شرایط و دلایل درخواست را مشخص کند.
- ۳- دریافت کننده درخواست به موجب بند (۱) این ماده باید ظرف مدت شش ماه پس از تاریخ درخواست تأییدیه مذکور، به درخواست مقامات گمرکی طرف واردکننده پاسخ دهد.
- ۴- در پاسخ به یک درخواست به موجب بند (۱) این ماده، مرجع تأیید طرف صادرکننده باید با ارائه مدارک مستند درخواستی دریافت شده از تولیدکننده و/یا صادرکننده به وضوح مشخص کند که آیا گواهی مبدأ معتبر است و/یا این که آیا کالاها می‌توانند به عنوان کالای با مبدأ طرف مزبور، تلقی شوند یا خیر. پیش از پاسخ به درخواست تأییدیه، بند (۳) ماده ۶ ۲۲ این موافقتنامه ممکن است اعمال شود. حقوق گمرکی پرداختی باید در صورتی بازپرداخت شود که نتایج حاصل از فرایند تأییدیه به وضوح مشخص و تأیید کند که کالاها واجد شرایط مبدأ و حائز تمامی الزامات این فصل هستند.

ماده ۲۹.۶ محرمانگی

تمام اطلاعات ارائه شده به موجب این فصل باید توسط طرف‌ها طبق قوانین و مقررات آن‌ها محرمانه تلقی شود و جز در مواردی که در رسیدگی‌های قضایی، افشای این اطلاعات ممکن است ضروری باشد، نباید بدون اجازه شخص یا مقام مجاز طرف ارائه کننده، افشا شود.

ماده ۳۰.۶ مجازات یا تدابیر دیگر در برابر اقدامات فریبکارانه

هر طرف باید جرایم کیفری یا اداری را برای نقض قوانین و مقررات خود در خصوص این فصل پیش‌بینی کند.

ماده ۳۱.۶ کارگروه فرعی قواعد مبدأ

- ۱- به منظور اعمال و اجرای موثر این فصل، کارگروه فرعی قواعد مبدأ (که از این پس "کارگروه فرعی" نامیده می‌شود) تشکیل شود.
- ۲- وظایف کارگروه فرعی:
- الف) بررسی و ارائه توصیه‌های مناسب به کارگروه مشترک و کارگروه کالاها در خصوص:

(۱) جا به جایی در پیوست (۲) این موافقتنامه است که در سیاهه نظام هماهنگ تجدید نظر شده در پی اصلاحات دوره- ای نظام هماهنگ صورت می گیرد. این جا به جایی باید بدون تضعیف تعهدات موجود انجام و طبق جدول زمان بندی تکمیل گردد.

(۲) به کارگیری و اجرای این فصل از جمله پیشنهادهایی برای مقرر نمودن ترتیبات اجرایی؛

(۳) قصور در تحقق تعهدات تعیین شده در این بخش توسط طرف ها؛

(۴) اصلاحیه های فنی این فصل؛

(۵) اصلاحیه های پیوست (۲) این موافقتنامه؛

(۶) اختلاف های به وجود آمده بین طرف ها در اجرای این فصل؛

(۷) هر گونه اصلاحیه مفاد این فصل و پیوست های (۲) و (۳) این موافقتنامه؛

ب) مورد توجه قرار دادن هر موضوع دیگر پیشنهادی یک طرف در خصوص این فصل؛

پ) گزارش یافته های کارگروه فرعی قواعد مبدأ به کارگروه تجارت کالاها؛ و

ت) انجام سایر وظایفی که بر اساس ماده ۳ این موافقتنامه می تواند توسط کارگروه مشترک تفویض شود.

۳- کارگروه فرعی متشکل از نمایندگان طرف ها بوده و می تواند، با توافق متقابل طرف ها، نمایندگانی را از سایر نهادهای طرف ها که دارای تخصص لازم متناسب با موضوعات مورد بحث می باشند، دعوت نماید.

۴- کارگروه فرعی می تواند در هر زمان و مکان مورد توافق طرف ها، حداقل سالی یک بار، تشکیل جلسه دهد.

۵- به عنوان یک قانون کلی، دستور کار موقت هر نشست باید حداقل یک ماه پیش از هر نشست برای طرف ها ارسال شود.

ماده ۶.۳۲ کالاهای در حال حمل یا انبار شده

ظرف شش ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این موافقتنامه، کالاهای دارای مبدأ که در حال حمل از طرف صادرکننده به طرف واردکننده است یا کالاهایی که در انبار موقت گمرک طرف واردکننده می باشد، مشروط بر رعایت تمامی الزامات ماده ۶ ۲۲ این موافقتنامه باید مشمول اعطای رفتار تعرفه ای ترجیحی شود.

فصل ۷: تسهیل تجاری و همکاری های گمرکی

ماده ۱.۷ حیطه شمول

این فصل تدابیر اداره گمرک و اجرای همکاری گمرکی لازم برای ترخیص کالاهای مورد معامله میان طرف ها را به منظور ارتقای موارد زیر در برمی گیرد:

الف) شفافیت در رویه ها و تشریفات گمرکی؛

ب) تسهیل تجاری و هماهنگ سازی فعالیت های گمرکی؛

پ) همکاری گمرکی از جمله تبادل اطلاعات بین مقامات گمرک مرکزی طرف ها.

ماده ۲.۷ تعاریف

در راستای اهداف این فصل:

الف) "اداره گمرک" یعنی فعالیت های سازمانی و مدیریتی مقامات گمرکی یک طرف و همچنین فعالیت هایی که در چارچوب تنظیم مقررات در حالی که اهداف در زمینه گمرکی، اجرا می شود، صورت می گیرد؛

ب) "قوانین و مقررات گمرکی" به معنی هرگونه هنجار و مقررات اجرا شده توسط مقامات گمرکی یک طرف از جمله قوانین، آراء، دستورات، احکام، فرامین رسمی و غیره می باشد؛

ب) "محموله‌های فوری" یعنی کالاهایی که، به استثنای کالاهای ارسالی از طریق پست بین‌المللی، از طریق سامانه‌های سریع‌السیر حمل و نقل با هر نوع حمل و با بهره‌گیری از سامانه‌های الکترونیکی مدیریت اطلاعات حمل می‌شوند و محموله در طول مسیر قابل ردیابی است، تا طبق سیاهه فردی در کوتاهترین زمان ممکن یا در مدت زمان تعیین شده به گیرنده تحویل گردد؛

ت) "ورود موقت برای پردازش" به معنی رویه‌ای گمرکی است که طبق آن کالای خارجی می‌تواند به سرزمین گمرکی هر طرف وارد شده و به طور مشروط از پرداخت حقوق گمرکی و مالیات‌ها معاف گردد، بر این اساس که در نظر باشد چنین کالاهایی در یک مدت زمان مشخص، پردازش یا تعمیر و متعاقب آن از قلمروی گمرکی طرف مزبور مجدداً صادر شود؛

ث) "خروج موقت برای پردازش" به معنی رویه‌ای گمرکی است که طبق آن کالاهایی که در قلمرو گمرکی هر طرف به طور آزادانه جابه‌جا می‌شوند، به‌طور موقت برای پردازش در خارج صادر شده، با معافیت کامل از حقوق گمرکی و مالیات‌ها، مجدداً وارد می‌گردند؛

ج) "ورود موقت" به معنی رویه‌ای گمرکی است که طبق آن کالاهای خارجی به طور مشروط به قلمرو گمرکی هر طرف وارد شده و به طور کلی یا جزئی از پرداخت حقوق گمرکی و مالیات معاف می‌گردد، بر این اساس که کالای مزبور حتماً در یک مدت زمان مشخص طبق قوانین و مقررات گمرکی طرف مزبور، باید مجدداً صادر شود.

ماده ۳.۷ تسهیل تدابیر اداره گمرک

۱- هر طرف باید تضمین نماید که تدابیر اداره گمرک که توسط مقامات گمرکی مربوطه به کارگرفته خواهند شد قابل پیش‌بینی، سازگار و شفاف است.

۲- تدابیر اداره گمرک هر طرف باید تاحد امکان و تا جایی که قوانین و مقررات گمرکی آن اجازه می‌دهد، براساس استانداردها و روش‌های توصیه شده سازمان جهانی گمرک باشد.

۳- مقامات گمرک مرکزی هر طرف باید برای بازبینی تدابیر اداره گمرک خود به منظور ساده‌سازی تدابیر مزبور جهت تسهیل تجارت، تلاش کنند.

۴- طرف‌ها تلاش خواهند کرد که در قوانین خود برنامه "کارگزاران اقتصادی مجاز" را ایجاد یا حفظ نمایند و می‌توانند در مورد شناسایی متقابل کارگزاران اقتصادی مجاز مذاکره کنند.

ماده ۴.۲ ترخیص کالاها

۱- هر طرف جهت تسهیل تجارت بین طرف‌ها باید اجرای رویه‌های گمرکی و عملیات ترخیص مؤثر کالا را پذیرفته یا حفظ نماید. این امر هر طرف را به ترخیص کالاهایی ملزم می‌کند که الزامات آن برای ترخیص کالای مزبور رعایت نشده است.

۲- طبق بند یک این ماده و در حد امکان، هر طرف باید:

الف) جز در شرایطی که در قوانین و مقررات گمرکی طرف‌ها تصریح شده باشد، ترخیص کالاها را در بازه زمانی حداکثر ۴۸ ساعت پس از ثبت اظهارنامه گمرکی مقرر نماید؛

ب) تلاش کند که برای تسریع در ترخیص کالاهای ورودی، ارایه الکترونیکی اطلاعات گمرکی و پردازش آن را پیش از رسیدن کالا اتخاذ و حفظ کند.

۳- در مواردی که بازه زمانی برای ترخیص کالا از سوی مقام گمرکی طرف واردکننده طبق قوانین و مقررات گمرکی طرف مزبور تمدید شده باشد، مقام گمرکی مربوطه باید اظهارکننده را از دلایل و زمینه‌های حقوقی چنین تمدیدی مطلع نماید.

دفتر هیئت دولت

ماده ۵.۷ مدیریت خطر

مقامات گمرکی طرف‌ها باید سامانه مدیریت خطر را از طریق ارزیابی نظام‌مند خطرات با تمرکز بر بازرسی کالاهای دارای خطر بالا و ساده‌سازی اجرای عملیات گمرکی روی کالاهای دارای خطر پایین، اعمال کنند.

ماده ۶.۷ همکاری گمرکی

- ۱- با درنظر داشتن تسهیل کارکرد مؤثر این موافقتنامه، مقامات گمرک مرکزی طرف‌ها باید همکاری با یکدیگر را در مورد موضوعات کلیدی گمرکی که بر مبادله کالای بین طرف‌ها تأثیر می‌گذارد، تشویق نمایند.
- ۲- در مواردی که مقامات گمرک مرکزی هر طرف بر اساس قوانین و مقررات خود، شک منطقی نسبت به فعالیتی غیرقانونی دارد، مقام مرکزی گمرک مزبور می‌تواند از مقام گمرک مرکزی طرف دیگر اطلاعات خاصی را درخواست نماید که معمولاً در خصوص صادرات یا واردات کالا گردآوری می‌شود.
- ۳- درخواست هر طرف به موجب بند (۲) این ماده باید مكتوب و در آن منظور از درخواست اطلاعات مزبور ذکر شده و همراه با اطلاعات کافی باشد تا کالای مورد نظر شناسایی شود.
- ۴- طرف درخواست‌شونده طبق بند (۲) این ماده باید پاسخ کتبی حاوی اطلاعات درخواستی را ارائه دهد، به شرط آن که ارائه اطلاعات درخواستی مزبور مغایرتی با قوانین و مقررات خود نداشته باشد.
- ۵- مقام گمرک مرکزی طرف درخواست‌شونده باید تلاش کند هر گونه اطلاعات دیگر را به مقام گمرک مرکزی طرف درخواست‌کننده ارائه نماید و وی را در تشخیص انطباق یا عدم انطباق صادرات کالا به و/یا واردات کالا از سرزمین طرف درخواست‌کننده با قوانین و مقررات طرف مربوطه یاری دهد.
- ۶- مقامات گمرک مرکزی طرف‌ها باید، در ایجاد و حفظ مجاری ارتباطی برای همکاری گمرکی، از جمله تعیین نقاط تماس که باعث تسهیل تبادل سریع و امن اطلاعات و بهبود هماهنگی در مسائل گمرکی می‌شود، تلاش کنند.

ماده ۷.۷ تبادل اطلاعات

- ۱- طرف‌ها به منظور تسهیل انجام عملیات گمرکی، تسریع ترخیص کالاها و پرهیز از نقض قوانین و مقررات گمرکی، تا حد امکان تبادل الکترونیکی اطلاعات را (که از این پس "تبادل الکترونیکی اطلاعات" خوانده می‌شود)، به صورت مستمر با پوشش تمامی کالاهای مورد مبادله بین طرف‌ها، باید ایجاد و اجرا کنند. مشروط به اینکه اعمال کلیه اقدامات برای امنیت اطلاعات تضمین گردد.
- ۲- کمیسیون اقتصادی اوراسیا از جانب، ایجاد و تسهیل عملیات تبادل الکترونیکی اطلاعات را باید هماهنگ کند.
- ۳- در راستای اهداف این ماده، "اطلاعات"، به معنی داده‌های مرتبط و معتبری است که از اظهارنامه‌های گمرکی و اسناد حمل به دست می‌آید.
- ۴- به منظور تحقق اهداف بند (۱) این ماده کمیسیون اقتصادی اوراسیا، نهادهای مسوول و ایران برای توسعه تبادل الکترونیکی اطلاعات باید با یکدیگر مشورت کنند.
- ۵- تمامی الزامات و مشخصات برای عملیات تبادل الکترونیکی اطلاعات و همچنین محتویات خاص اطلاعاتی که قرار است مبادله شود، باید در یک پروتکل جداگانه بین نهادهای مسوول و ایران تعریف شود. این اطلاعات برای تعیین هویت کالاهای حمل‌شده و انجام نظارت‌های مؤثر گمرکی، کافی است.
- ۶- هر اطلاعاتی که طبق مفاد این ماده مبادله می‌شود، باید محرمانه تلقی شده و صرفاً برای اهداف گمرکی مورد استفاده قرار گیرد.

دفتر هیئت دولت

ماده ۸.۷ همکاری میان نهادهای مرزی

هر طرف باید تضمین کند که تمامی مقامات و نهادهای مسئول کنترل مرزی و رویه‌های مرتبط با واردات، صادرات و گذر کالا با یکدیگر همکاری و فعالیت‌های خود را با هدف تسهیل تجارت و کاهش رویه‌های مزاحم اداری، هماهنگ می‌کنند.

ماده ۹.۲ انتشار

۱- طرف‌ها باید تا حد امکان مساعی خود را در انتشار قوانین و مقررات گمرکی عام‌الشمول خود به زبان انگلیسی به کار گیرند. در صورت درخواست، خلاصه آیین نامه‌ها و مقرراتی که بر تجارت تأثیر دارند، باید بدون خدشه به قوانین ملی طرف درخواست کننده، به زبان انگلیسی تهیه شود.

۲- ظرف ۸ ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه، مقامات صلاحیتدار هر طرف باید یک یا چند مرکز پاسخگویی برای ارائه پاسخ به اشخاص علاقمند به موضوعات گمرکی تعیین و اطلاعات مربوط به آن‌ها را در اینترنت منتشر نمایند.

۳- مقامات صلاحیتدار هر طرف باید اطلاعات تماس مراکز پاسخگویی تعیین شده را برای یکدیگر ارسال نمایند. مرکز پاسخگویی هر طرف بنا به درخواست مقامات صلاحیتدار طرف دیگر، تا حد امکان اطلاعات مربوط به قوانین و مقررات خود را در خصوص کارکرد این موافقتنامه باید به زبان انگلیسی تهیه کند، اطلاعات مزبور به موضوعات زیر مربوط می‌شود:

الف) تدابیر غیر تعرفه‌ای موجود از جمله محدودیت‌ها و ممنوعیت‌های وارداتی و صادراتی؛

ب) درخواست بازگرداندن یا اغماض از حقوق و عوارض گمرکی و مالیات‌ها یا به تعویق انداختن آن‌ها؛

پ) اجرای الزامات موانع فنی و بهداشتی و بهداشت گیاهی که بر ترخیص کالا از گمرکات اثر می‌گذارد؛

ت) الزامات برخورداری از سهمیه‌های نرخ تعرفه؛

ث) تعیین کشور مبدأ، اگر برای واردات درخواست شده باشد؛

ج) سایر مواردی که طرف‌ها طبق قوانین و مقررات خود ممکن است تصمیم بگیرند.

۴- هر طرف باید، تا حد امکان، قوانین و مقررات عام‌الشمول ناظر بر امور گمرکی را که برای تصویب پیشنهاد می‌کند قبلاً منتشر و، پیش از تصویب آن‌ها، امکان ارائه نظر را برای اشخاص ذینفع ایجاد کند.

ماده ۱۰.۷ استعلامات پیش از ورود کالا به گمرک

۱- مقامات گمرکی طرف‌ها باید به درخواست استعلام پیش از ورود هر متقاضی ثبت شده در طرف واردکننده در خصوص طبقه‌بندی تعرفه‌ای، مبدأ کالا و هر مورد اضافه دیگری که هر طرف مناسب بداند، به طور مکتوب پاسخ دهند.

۲- هر طرف باید رویه‌های استعلام پیش از ورودی را تصویب نموده یا ادامه دهد، رویه‌ها باید:

الف) مقرر کنند که متقاضی می‌تواند برای استعلام گمرکی پیش از ورود کالا درخواست کند؛

ب) متقاضی دریافت استعلامات پیش از ورود، را ملزم به ارائه شرحی دقیق از کالاها و آرایه تمامی اطلاعات لازم برای رسیدگی به استعلام پیش از ورود نمایند؛

پ) مقرر کنند که مقام گمرکی طرف مزبور می‌تواند ظرف مدت ۳۰ روز از ارائه درخواست آرایه اطلاعات تکمیلی، از متقاضی بخواهد که اطلاعات تکمیلی را ارائه نماید؛

ت) مقرر کنند که استعلام پیش از ورود کالا بر مبنای حقایق و شرایط آرایه شده توسط متقاضی و اطلاعات مرتبط دیگری است که مقام گمرکی به آن دسترسی دارد؛

دفتر هیئت دولت

ث) مقرر کنند که نتیجه استعمال در اسرع وقت، یا در هر حال ظرف ۹۰ روز از تاریخ ارایه درخواست برای متقاضی ارسال می‌شود؛ بازه زمانی برای ارایه تمامی اطلاعات لازم تکمیلی درخواستی طبق جزء (پ) این بند، در نظر گرفته نمی‌شود.

۳- مقام گمرکی یک طرف می‌تواند در صورت عدم ارایه اطلاعات تکمیلی درخواستی طبق جزء (پ) بند (۲) این ماده در مدت زمان مقرر، درخواست پیش استعمال را رد کند.

۴- پیش استعمال برای حداقل یکسال، پس از تاریخ صدور معتبر است، مگر این که قوانین، شرایط یا حقایق حمایت کننده از چنان استعلامی تغییر کرده باشد.

۵- مقام گمرکی هر طرف می‌تواند در موارد زیر پیش استعمال را اصلاح کند یا آن را کان لم یکن نماید:
الف) با تشخیص این که پیش استعمال براساس اطلاعات غلط یا غیردقیق بوده است؛

ب) در صورت تغییر قوانین و مقررات گمرکی سازگار با مفاد این موافقتنامه؛

پ) در صورت تغییر حقایق مادی یا شرایطی که استعمال پیش از ورود بر مبنای آن‌ها انجام گرفته است؛

۶- هر طرف ممکن است صدور پیش استعمال برای متقاضی را رد کند، مشروط بر این که مسأله مطروحه در درخواست:

الف) در حال حاضر در پرونده متقاضی نزد یک نهاد دولتی، دادگاه یا دادگاه استان مفتوح باشد؛ یا

ب) قبلاً در دادگاه یا دادگاه استان در مورد آن تصمیم‌گیری شده باشد.

ماده ۱۱.۲ ارزش‌گذاری گمرکی

ارزش گمرکی کالاهای مورد مبادله میان طرف‌ها باید طبق قوانین و مقررات گمرکی واردکننده که بر پایه مواد مصرح در پیوست (۴) این موافقتنامه است، تعیین شود.

ماده ۱۲.۲ طبقه‌بندی تعرفه‌ای

طرف‌ها در تجارت بین خود، توصیف و کدگذاری کالاها را باید براساس ویرایش جاری نظام هماهنگ اعمال کنند.

ماده ۱۳.۲ گذر کالاها

۱- هر طرف باید برای تسهیل عملیات گمرکی اعمال شده در مورد کالاهای گذری از یک طرف به طرف ثالث و بالعکس تلاش کند.

۲- طرف‌ها می‌توانند به صورت متقابل اسناد و ابزارهای تشخیص هویت به کار برده شده توسط طرف‌ها را که برای کنترل کالاها و کشتی‌ها و نیز سایر وسایل حمل و نقل در حال گذر لازم است، تصدیق و شناسایی کنند.

ماده ۱۴.۲ محموله‌های فوری

۱- مقامات گمرکی طرف‌ها باید ضمن اعمال کنترل گمرکی مقتضی، درخصوص تسریع ترخیص گمرکی محموله‌های فوری تدبیر کنند.

۲- هر طرف باید رویه‌های آسان‌سازی شده برای محموله‌های فوری را اتخاذ یا حفظ نماید. این رویه‌ها باید:

الف) اطلاعات لازم را برای ترخیص محموله فوری که قرار است پیش از رسیدن محموله، تسلیم و بررسی شود، پیش-بینی کنند؛

ب) اجازه دهند اطلاعات در برگیرنده تمامی کالاهای موجود در یک محموله فوری به صورت یکجا مثلاً در یک سیاهه بار، در صورت امکان، از طریق ابزارهای الکترونیکی عرضه شود؛

پ) حتی الامکان، ترخیص برخی از کالاها را با حداقل اسناد پیش‌بینی نمایند؛

ت) در شرایط عادی، در کمترین زمان ممکن پس از ارایه تمامی اسناد ضروری گمرکی و به شرط رسیدن محموله، ترخیص محموله‌های فوری را پیش‌بینی کنند؛

ث) در مورد محموله‌هایی با هر وزن یا ارزشی اعمال شوند، با تصدیق این که یک طرف ممکن است رویه‌های ورود رسمی را به عنوان شرطی برای ترخیص، از جمله اظهارنامه، اسناد مؤید ادعا و پرداخت حقوق گمرکی براساس وزن یا ارزش کالا لازم بدانند.

ماده ۱۵.۲ کالاهای فسادپذیر

هر طرف باید با توجه به جلوگیری از خسارات قابل اجتناب یا زوال کالاهای فسادپذیر و به شرط رعایت تمامی الزامات قانونی، زمینه ترخیص سریع کالاهای فسادپذیر را فراهم آورد.

ماده ۱۶.۲ ورود موقت کالاها و پردازش آن‌ها در داخل یا خارج

طبق استانداردهای بین‌المللی، مقامات گمرکی طرف‌ها باید اجرای عملیات گمرکی را برای روند پذیرش موقت کالا و کالاهایی که موقتاً برای پردازش وارد یا صادر می‌شوند، تسهیل نمایند.

ماده ۱۷.۲ بازرسی پیش از حمل

- ۱- فعالیت‌های مربوط به بازرسی پیش از حمل، شامل تمامی فعالیت‌های مرتبط با تأیید کیفیت، کمیت، قیمت، از جمله نرخ ارز، و شرایط مالی کالاهای صادراتی به سرزمین عضو استفاده‌کننده می‌شود.
- ۲- طرف‌ها ملزم به استفاده از بازرسی‌های پیش از حمل در خصوص طبقه‌بندی تعرفه‌ای و ارزش‌گذاری گمرکی نخواهند بود.
- ۳- بدون خدشه به حقوق طرف‌ها در استفاده از سایر انواع بازرسی‌های پیش از حمل که مشمول بند (۲) این ماده نیستند، طرف‌ها تشویق می‌شوند که الزامات جدیدی را در خصوص بازرسی پیش از حمل معرفی نکرده یا بکار نگیرند و تا حد ممکن، در جهت تسهیل تجارت بین طرف‌ها الزامات موجود را از بین ببرند.

ماده ۱۸.۲ کارگزاران (نمایندگان) گمرک

قوانین و مقررات گمرکی هر طرف باید به اظهارکنندگان کالا اجازه بدهد بدون نیاز به استفاده اجباری از خدمات کارگزاران (نمایندگان) گمرک اظهارنامه گمرکی خود را ارایه دهند.

ماده ۱۹.۲ خودکارسازی (اتوماسیون)

- ۱- مقامات گمرک طرف‌ها باید تا حد امکان، تضمین دهند که عملیات گمرکی می‌تواند با استفاده از سامانه‌های اطلاعاتی و فناوری اطلاعات از جمله ابزارهای الکترونیکی ارتباطاتی صورت گیرد. مشروط بر آنکه اعمال کلیه اقدامات برای امنیت اطلاعات تضمین گردد.
- ۲- مقامات گمرک مرکزی طرف‌ها باید تا حد امکان، برای اظهارکنندگان، فرصت اظهار کالا به شکل الکترونیکی را فراهم آورند و سامانه‌های الکترونیکی را برای استفاده کنندگان از گمرک قابل دسترس سازند.

ماده ۲۰.۲ محرمانه بودن

تمامی اطلاعاتی که طبق این فصل ارایه می‌شود به غیر از آمار، باید طبق قوانین و مقررات طرف‌ها محرمانه نگه داشته شود. مقامات طرف‌ها نباید آن‌ها را بدون اجازه از فرد یا مقام طرف ارایه‌کننده اطلاعات مزبور، افشا کنند، مگر تا حدی که ممکن است در رسیدگی‌های قضایی لازم باشد.

ماده ۲۱.۷ بازنگری و پژوهش خواهی

هر طرف باید امکان بازنگری اداری تصمیمات گمرکی را که بر حقوق شخص ذینفع تأثیر می‌گذارد و پژوهش خواهی قضایی علیه تصمیمات مذکور را طبق قوانین و مقررات طرف مزبور تضمین کند.

ماده ۲۲.۷ مجازات‌ها

۱- هر طرف باید تدابیری را اتخاذ و یا حفظ نماید که وضع مجازات‌های اداری به خاطر نقض قوانین و مقررات گمرکی خود در حین صادرات و واردات، از جمله مفاد مربوط به طبقه‌بندی تعرفه‌ای، ارزش‌گذاری گمرکی، تعیین کشور مبدأ و برخورداری از رفتار ترجیحی به موجب این موافقتنامه را امکان پذیر سازد.

۲- هر طرف باید تضمین دهد که به موجب قوانین خود مجازات‌هایی برای نقض قوانین یا مقررات گمرکی، یا الزامات شکلی فقط در مورد شخص (اشخاص) مسئول نقض وضع گردد.

۳- مجازات موضوعه باید متکی به حقایق و شرایط موضوع بوده و با درجه و شدت نقض مطابقت داشته باشد.

۴- هر طرف باید اطمینان دهد که تدابیری را برای جلوگیری از موارد زیر اتخاذ کرده است:

الف) تضاد منافع در ارزیابی و تجمیع مجازات، حقوق و عوارض؛ و

ب) ایجاد مشوقی برای ارزیابی یا تجمیع مجازاتی که با بند (۳) این ماده سازگار نیست.

۵- هر طرف باید تضمین دهد که وقتی مجازاتی به علت نقض قوانین و مقررات گمرکی، یا الزامات شکلی وضع می‌شود، توضیحی مکتوب به شخصی (اشخاصی) که مجازات در مورد وی (آنها) وضع می‌شود، ارائه گردد که در آن ماهیت نقض قوانین و مقررات یا رویه‌های حاکم که بر طبق آن میزان یا دامنه مجازات برای نقض مشخص شده است، توضیح داده شده باشد.

۶- وقتی شخصی داوطلبانه شرایط نقض قوانین و مقررات گمرکی یا الزامات شکلی را پیش از کشف نقض توسط ادارات گمرکی برای یک طرف افشا کند، آن طرف تشویق می‌شود، که، در صورت اقتضا، این تدبیر را به عنوان عامل تخفیف دهنده بالقوه در تعیین مجازات برای آن شخص در نظر گیرد.

ماده ۲۳.۷ بازه زمانی انتقالی خاص برای ایران کشورهای باید به مدت ۱۲ ماه پس از لازم-الاجرا شدن این موافقتنامه، به موجب مواد ۱۰.۷، ۱۱.۷ و ۱۴.۷ این فصل از طرح هر شکایتی خودداری کنند.

فصل ۸: حل و فصل اختلافات

ماده ۸.۱ اهداف

هدف این فصل، پیش بینی فرایندی کارآمد و شفاف جهت حل و فصل اختلافات ناشی از این موافقتنامه می‌باشد.

ماده ۸.۲ تعاریف

تعاریف زیر در راستای اهداف این فصل به کار خواهد رفت:

الف) "خواهان": به معنی طرف اختلافی است که به موجب ماده ۸.۵ یا ۸.۶ این موافقتنامه، به منظور رسیدگی به اختلاف درخواستی را ثبت نموده است.

ب) "طرف‌های اختلاف": به معنی طرف مدعی (خواهان) و طرف مدعی علیه (خوانده) می‌باشند. کشورهای می‌توانند به صورت مشترک یا منفرد به عنوان طرف اختلاف اقدام نمایند. در چنین مواردی اگر تدبیر مورد نظر توسط اتخاذ شده باشد، یکی از طرف‌های اختلاف است و اگر تدبیر موردنظر توسط اتخاذ شده باشد، کشور مزبور یکی از طرف‌های اختلاف خواهد بود.

ماده ۵.۱ کارگروه مشترک

۱- بدین وسیله طرف‌ها کارگروه مشترکی را متشکل از نمایندگان هر طرف، تشکیل می‌دهند که ریاست آن بر عهده دو نماینده - یکی از طرف ایران و دیگری از طرف خواهد بود. بدین منظور، طرف‌ها باید مقامات ارشد خود را معرفی نمایند.

۲- وظایف کارگروه مشترک به شرح زیر است:

الف) بررسی هرگونه موضوع مربوط به پیاده سازی اجرای این موافقتنامه؛

ب) نظارت بر عملکرد تمامی کارگروه‌های فرعی، گروه‌های کاری و دیگر نهادهای متشکله، به موجب این موافقتنامه یا به صلاحدید کارگروه مشترک بر طبق بند (۳) این ماده؛

پ) بررسی روند مذاکراتی که بر طبق ماده ۳.۱ این موافقتنامه انجام می‌شود و تصمیم‌گیری درخصوص نهایی نمودن مذاکرات مهم؛

ت) بررسی راه‌های گسترش بیشتر روابط تجاری بین طرف‌ها؛

ث) بررسی یا پیشنهاد هرگونه اصلاحات این موافقتنامه به طرف‌ها؛

ج) اتخاذ تدابیر دیگر درخصوص هر موضوع تحت پوشش این موافقتنامه بر طبق توافق طرف‌ها.

۳- کارگروه مشترک در راستای ایفای وظایف خود می‌تواند نهادهای فرعی، از جمله نهادهای موردی را ایجاد و وظایف آن‌ها را در موضوعات مشخص تعیین نماید. کارگروه مشترک می‌تواند در صورت نیاز، جهت درخواست مشاوره از اشخاص یا گروه‌های ثالث، در موضوعات تحت صلاحیت خود تصمیم‌گیری کند.

۴- جز در مواردی که طرف‌ها به نحو دیگری توافق کرده باشند، کارگروه مشترک، باید به صورت زیر تشکیل جلسه دهد:

الف) جلسات منظم سالانه و جلساتی که قرار است به صورت متناوب در سرزمین طرف‌ها برگزار شود؛ و

ب) جلسات ویژه، ظرف ۳۰ روز از زمان درخواست هر طرف، و جلساتی که قرار است در سرزمین طرف دیگر یا مکان مورد توافق طرف‌ها برگزار شود.

۵- تمامی تصمیمات کارگروه مشترک، کارگروه‌های فرعی و سایر نهادهای متشکله به موجب این موافقتنامه باید با اجماع طرف‌ها اتخاذ گردد.

۶- جز در صورتی که به نحو دیگری در این موافقتنامه پیش‌بینی شده باشد، تمامی اطلاعیه‌ها، درخواست‌ها و سایر اظهارات کتبی ارسالی به طرف‌ها یا کارگروه مشترک، به انگلیسی یا فارسی یا روسی با ترجمه انگلیسی آن صورت می‌پذیرد.

ماده ۱.۱ گفتگوی تجاری

۱- طرف‌ها نسبت به برقراری گفتگوی تجاری با هدف گسترش همکاری میان مجامع تجاری طرف‌ها که توسط نمایندگان مجامع تجاری مزبور انجام می‌شود، باید اقدام کنند.

۲- گفتگوی تجاری درخصوص موضوعات مرتبط با اجرای این موافقتنامه، از جمله پیشنهادهایی در زمینه توسعه همکاری اقتصادی و تجاری بین طرف‌ها و نیز سایر موضوعات مرتبط با تجارت دوجانبه بین ایشان، باید از حق ارایه پیشنهاد به کارگروه مشترک برخوردار باشد.

۳- گفتگوی تجاری، در صورت نیاز، نسبت به برگزاری هم‌اندیشی‌ها (سمینارها)، نمایشگاه‌های تجاری، بازارمکاره، میزگرد و سایر رویدادهای مشترک با هدف گسترش روابط دوجانبه اقتصادی و تجاری بین طرف‌ها اقدام خواهد کرد.

ماده ۱.۲ نقاط تماس

پ) "اطلاعیه": به معنی یک سند رسمی است که حاوی اطلاعات مربوط به وقایع و رویه‌های جاری بوده، باید در موارد پیش‌بینی شده در این فصل، توسط طرف‌ها ارسال شود.

ت) "خوانده": به معنی طرف اختلافی است که، به موجب ماده ۸، ۵ یا ۸ این موافقتنامه، به منظور رسیدگی به اختلاف درخواستی را دریافت نموده است.

ماده ۸.۳ حیطه شمول

۱- جز در مواردی که در این موافقتنامه به نحو دیگری مقرر شده است، مفاد این فصل در خصوص حل و فصل اختلافات ناشی از تفسیر و یا اجرای این موافقتنامه و قصور طرف دیگر نسبت به انجام تعهدات خود به موجب این موافقتنامه، باید اعمال گردد.

۲- مفاد این فصل در ارتباط با فصول ۴ و ۵ این موافقتنامه، تا شش ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه و در مورد فصل ۷ این موافقتنامه تا هفت ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این موافقتنامه نباید اعمال شود.

ماده ۸.۴ تبادل اطلاعات و همیار دادگاه

۱- توزیع اسناد شکلی و اطلاعاتی مرتبط با هرگونه اختلاف ناشی از این موافقتنامه میان، به منزله نقض مقررات مربوط به محرمانگی به موجب این موافقتنامه و/یا تعهدات بین المللی لحاظ نمی گردد.

۲- هر کشور که نفع اساسی در موضوع مورد اختلاف داشته باشند، این فرصت را دارد که به عنوان همیار دادگاه مورد استماع قرار گیرد و اظهارات مکتوب خود را به هیئت داوران ارائه دهد.

ماده ۸.۵ مساعی جمیله، سازش یا میانجیگری

۱- طرف‌های اختلاف می‌توانند در هر زمانی با مساعی جمیله، سازش یا میانجیگری توافق نمایند. رویه‌های مساعی جمیله، سازش یا میانجیگری ممکن است در صورت درخواست هر یک از طرف‌های اختلاف در هر زمانی آغاز و در هر زمانی خاتمه یابد.

۲- اگر طرف‌های اختلاف موافقت کنند، مساعی جمیله، سازش یا میانجیگری می‌تواند در حالی ادامه یابد که جریان رسیدگی هیئت داوران، پیش‌بینی شده در این فصل، در جریان باشد.

۳- جریان رسیدگی متضمن مساعی جمیله، سازش و میانجیگری و به ویژه موضعی که طرف‌های اختلاف در جریان رسیدگی مزبور اتخاذ می‌کنند، بدون خدشه به حقوق هرطرف اختلاف در جریان رسیدگی بیشتر و به صورت محرمانه خواهند بود.

ماده ۸.۶ مشورت

۱- هر طرف می‌تواند از طرف دیگر در خصوص هر مسأله ناشی از این موافقتنامه طبق الزامات ماده ۸.۳ درخواست مشورت نماید. طرف‌ها باید برای رسیدن به راه‌حل رضایت بخش متقابل از طریق مشورت در خصوص هر موضوعی طبق این فصل از هیچ کوششی دریغ نکنند.

۲- درخواست مشورت باید از طریق نقطه تماس تعیین شده به موجب این موافقتنامه و نیز کارگروه مشترک به صورت مکتوب صورت گیرد. طرف درخواست‌کننده باید درخواست را از طریق نقاط تماس تعیین شده به ترتیب به طرف‌ها انتقال دهد. درخواست باید حاوی دلایل آن درخواست، از جمله شناسایی تدبیر یا سایر موضوعات مورد بحث و نیز اشاره به مبانی حقوقی برای درخواست (مقررات مرتبط در این موافقتنامه) باشد.

۳- به محض دریافت درخواست برای مشورت، طرف خوانده باید:

الف) ظرف ۱۰ روز پس از تاریخ دریافت از طریق نقطه تماس خود، به صورت مکتوب به درخواست پاسخ دهد؛ و
ب) ظرف حداکثر ۳۰ روز پس از تاریخ دریافت درخواست، یا ۱۰ روز در موارد اضطراری، از جمله مواردی که به کالاهای فاسدشدنی مربوط می‌گردد، به منظور دستیابی به راه حلی سریع و با رضایت متقابل با حسن نیت مشورت را آغاز کند.

۴- بازه‌های زمانی مشخص شده در بند (۳)، با توافق متقابل طرف‌های اختلاف قابل تغییر خواهند بود.

۵- مشورت‌ها به صورت محرمانه باشد و به حقوق هیچ یک از طرف‌های اختلاف برای رسیدگی‌های بیشتر یا به موجب ماده ۸.۴ این موافقتنامه، خدشه‌ای وارد نگردد.

۶- هر طرف اختلاف ممکن است از طرف دیگر اختلاف درخواست نماید که مقامات، کارشناسان یا نمایندگان دولتی را از نهادهای نظارتی و تخصصی مربوطه که در موضوع مورد مشورت صاحب تخصص می‌باشند، در اختیار قرار دهد. طرفی که درخواست را دریافت کرده است باید نهایت تلاش خود را برای انجام آن به کار بندد.

۷- جز در مواردی که طرف‌های اختلاف به نحو دیگری توافق کرده باشند، مشورت در سرزمین طرف خوانده انجام خواهد گرفت. با توافق متقابل طرف‌های اختلاف، مشورت را می‌توان به طور کلی یا جزئی به صورت ارتباط از راه دور، از جمله از طریق ویدئو کنفرانس، برگزار نمود.

ماده ۸.۲ تشکیل هیئت داور

۱- طرف خواهان می‌تواند تشکیل هیئت داور را در موارد زیر درخواست نماید:

الف) چنانچه طرف خوانده بازه‌های زمانی را طبق ماده ۸.۵ این موافقتنامه رعایت نکرده باشد؛ یا

ب) چنانچه طرف‌های اختلاف از تاریخ دریافت درخواست، ظرف ۶۰ روز، یا ظرف ۲۰ روز، در موارد اضطراری از جمله در ارتباط با کالاهای فاسد شدنی، از طریق مشورت موفق به حل اختلاف نشوند.

۲- درخواست مکتوب تشکیل هیئت داور باید از جانب طرف خواهان از طریق نقطه تماس تعیین شده طبق این موافقتنامه به خوانده و نیز به کارگروه مشترک تسلیم گردد. اطلاعیه درخواست تشکیل هیئت داور باید به صورت مکتوب توسط طرف خواهان به طرف‌های دیگر، از طریق نقاط تماس تعیین شده آن‌ها، توزیع گردد. در درخواست باید اشاره گردد که آیا مشورت‌ها صورت پذیرفته است یا خیر؛ همچنین لازم است تدابیر خاص موضوع مورد بحث مشخص شود و خلاصه‌ای از میانی حقوقی شکایت که جهت بیان روشن مسأله کافی باشد، ارائه گردد.

۳. الزامات و رویه‌های مشخص شده در این ماده می‌تواند با توافق مشترک طرف‌های اختلاف، تغییر یابد.

ماده ۸.۸ تعیین داورها

۱- هیئت داور باید متشکل از سه عضو باشد. ظرف ۳۰ روز پس از دریافت درخواست تشکیل هیئت داور توسط خواننده، هر طرف اختلاف باید، یک داور را تعیین نماید و به طرف دیگر اختلاف در خصوص چنین انتصابی به صورت مکتوب از طریق نقاط تماس تعیین شده اطلاع رسانی نماید. داوران منصوب باید ظرف ۱۵ روز از تاریخ تعیین داور دوم، داور سوم- رئیس هیئت داور - را انتخاب نمایند که واجد هیچ یک از معیارهای زیر نباشد:

الف) دارا بودن تابعیت هریک از یا ایران؛ یا

ب) داشتن محل اقامت عرفی در سرزمین ایران یا هر یک از؛ یا

پ) دارا بودن تابعیت کشوری که با ایران یا روابط دیپلماتیک نداشته باشد.

۲- چنانچه انتصاب‌های لازم دوره زمانی مصرح در بند (۱) این ماده صورت نگیرد، هریک از طرف‌های اختلاف می‌تواند از طرف ثالث مورد توافق طرف‌ها به عنوان مقام ناصب، دعوت به عمل آورد.

۳- تمامی داورها باید:

- الف) تخصص یا تجربه در حقوق، تجارت بین الملل و یا سایر موضوعات مشمول این موافقتنامه یا حل اختلاف‌های ناشی از موافقتنامه‌های تجاری بین‌المللی را داشته باشند؛
- ب) صرفاً بر مبنای واقعیات، بی طرفی، قابل اعتماد بودن و قضاوت صحیح انتخاب شوند؛
- پ) مستقل باشند و وابسته به یا تحت امر هیچ طرف نباشند؛
- ت) هرگونه تضاد منافع مستقیم یا غیرمستقیم مربوط به موضوع تحت بررسی را برای طرف‌های اختلاف آشکار سازند.
- ۴- اشخاصی که قبلاً با هر سمتی در اختلاف درگیر بوده‌اند نمی‌توانند به عنوان داور در مورد اختلاف عمل کنند.
- ۵- چنانچه داوری که به موجب این ماده انتخاب شده است، استعفا دهد یا قادر به انجام فعالیت نباشد، باید داور جانشین ظرف ۱۵ روز طبق رویه مشروح برای انتصاب داور اولیه انتخاب گردد و داور جانشین، تمامی اختیارات و وظایف داور اولیه را خواهد داشت. هر بازه زمانی قابل اجرا در رسیدگی‌ها از تاریخ استعفا یا معذوریت داور تا تاریخ انتصاب جانشین برای وی به حالت تعلیق درخواهد آمد.
- ۶- تاریخ تشکیل هیئت داوری، تاریخ انتصاب رئیس هیئت داوری خواهد بود.
- ۷- الزامات و رویه‌های مشخص شده در این ماده را می‌توان با توافق متقابل طرف‌های اختلاف تغییر داد.

ماده ۸. ۹ وظایف هیئت داوری

- ۱- وظایف هیئت داوری عبارتند از: ارزیابی عینی اختلافی که پیش رو دارند، از جمله ارزیابی عینی حقایق موضوع و قابلیت تسری و تطابق با این موافقتنامه، و دستیابی به یافته‌ها و احکام ضروری برای حل اختلاف ارجاعی، به نحوی که مقتضی تشخیص داده شود، و نیز در صورت درخواست هر طرف اختلاف، تعیین تطابق هر تدبیر اجرایی یا تعلیق منافع با ارایه گزارش نهایی خود.
- ۲- آرا و احکام هیئت داوری حقوق و تعهدات طرف‌ها را که در این موافقتنامه پیش‌بینی شده است، اضافه یا کم نمی‌کند.

ماده ۸. ۱۰ رویه‌های هیئت داوری

- ۱- رویه‌های هیئت داوری باید طبق مقررات این فصل انجام گردد.
- ۲- با رعایت بند (۱) این ماده، هیئت داوری باید رویه‌های خود در خصوص حقوق طرف‌های اختلاف برای استماع و اختیار خود برای مشاوره با طرف‌های اختلاف را تعیین کند. طرف‌های اختلاف در مشورت با هیئت داوری ممکن است موافقت کنند که رویه‌ها و قواعد اضافی مغایر با مفاد این ماده را به کار گیرند.
- ۳- هیئت داوری پس از مشورت با طرف‌های اختلاف، باید در سریع‌ترین زمان ممکن، حداکثر ظرف ۱۰ روز بعد از تشکیل، جدول زمان‌بندی کار هیئت را تنظیم نماید. جدول زمانی باید شامل بازه‌های زمانی دقیق برای تسلیم اظهارات مکتوب طرف‌های اختلاف باشد. تغییرات در این جدول زمانبندی با توافق متقابل طرف‌های اختلاف، با مشورت هیئت داوری، امکان پذیر است.
- ۴- هیئت داوری در صورت درخواست یکی از طرف‌های اختلاف یا به ابتکار خود، در صورت صلاحدید، می‌تواند از هر فرد یا نهادی که مناسب تشخیص دهد، درخواست اطلاعات یا مشاوره فنی نماید. در هر حال، پیش از این که هیئت داوری چنین اطلاعات و یا مشاوره‌ای را مطالبه کند، باید طرف‌های اختلاف را از این امر مطلع نماید. اطلاعات و یا مشاوره فنی که بدین نحو حاصل شود، باید جهت دریافت نظرات به طرف‌های اختلاف ارایه گردد. هنگامی که هیئت داوری در تهیه گزارش خود اطلاعات و یا مشاوره‌های فنی مزبور را لحاظ می‌نماید، باید نظرات طرف‌های اختلاف در خصوص اطلاعات یا مشاوره‌های فنی مزبور را نیز مد نظر قرار دهد.

دفتر هیئت دوات

۵- هیئت داورى باید تمامی تصمیم‌های شکلی، آرا و احکام خود را با اجماع صادر نماید، مشروط بر این که چنانچه هیئت داورى قادر به حصول اجماع نباشد، تصمیم‌های شکلی، آرا و احکام مزبور با رأی اکثریت اتخاذ گردند. هیئت داورى نباید افشا سازد که نظر کدام یک از داورها به نظر اکثریت یا اقلیت مربوط است.

۶- جلسات هیئت داورى به صورت غیرعلنی برگزار می‌گردد. طرف‌های اختلاف فقط در صورت دعوت هیئت داورى از آنها، در جلسه حضور می‌یابند.

۷- جز در مواردی که طرف‌های اختلاف به نحو دیگری توافق کرده باشند، جلسات هیئت داورى غیرعلنی است،

۸- باید به طرف‌های اختلاف فرصت داده شود که در جریان رسیدگی‌ها، در اظهارات، یا بیانیه‌ها یا در ابطال دلایل یا بیانیه‌ها حضور یابند. هرگونه اطلاعات تهیه شده یا اظهارات کتبی ارایه شده توسط یک طرف اختلاف به هیئت داورى از جمله هرگونه اظهار نظری در خصوص بخش توصیفی گزارش اولیه و پاسخ به سوالات مطروحه توسط هیئت داورى، باید در دسترس طرف دیگر اختلاف قرار گیرد.

۹- مذاکرات هیئت داورى و مدارک ارایه شده به آن باید محرمانه نگهدارى شود.

۱۰- مفاد این فصل مانع هر یک از طرف‌های اختلاف از افشای مواضع خود برای عموم نخواهد شد. هر طرف اختلاف با اطلاعات ارایه شده به هیئت داورى توسط طرف دیگر که دارای طبقه‌بندی محرمانه باشد، به عنوان اطلاعات محرمانه رفتار خواهد کرد. هر طرف اختلاف باید در صورت درخواست طرف دیگر، خلاصه‌ای از اطلاعات غیرمحرمانه را در اظهارات مکتوب خود تهیه کند که بتواند برای عموم افشا شود.

۱۱- محل برگزاری جلسات استماع با توافق متقابل طرف‌های اختلاف تعیین می‌گردد. چنانچه توافقی وجود نداشته باشد، محل برگزاری به نوبت بین پایتخت‌های طرف‌های اختلاف برگزار خواهد شد و اولین جلسه استماع در پایتخت کشور خوانده خواهد بود.

ماده ۸. ۱۱ وظایف هیئت داورى

وظایف هیئت داورى طبق مفاد این موافقتنامه عبارت است از: بررسی مسأله ارجاعی به درخواست تشکیل هیئت داورى بر اساس ماده ۸. ۷ این موافقتنامه و دستیابی به آرا و احکام حقوقی و حقایق مربوطه همراه با دلایل آنها که به حل اختلاف کمک خواهد کرد، مگر آن که طرف‌های اختلاف ۲۰ روز پس از دریافت درخواست تشکیل آن، به ترتیب دیگری توافق کرده باشند.

ماده ۸. ۱۲ خاتمه یا تعلیق رسیدگی‌ها

۱- هیئت داورى باید به درخواست مشترک طرف‌های اختلاف، به فعالیت خود خاتمه دهد. در این موارد طرف‌های اختلاف باید متفقاً رئیس هیئت داورى و کارگروه مشترک را مطلع نمایند.

۲- هیئت داورى در صورت درخواست مشترک طرف‌های اختلاف، فعالیت خود را در هر زمانی که از یک دوره ۱۲ ماهه متوالی از تاریخ دریافت درخواست مشترکی تجاوز نکند، به حالت تعلیق درخواهد آورد. در این موارد طرف‌های اختلاف باید متفقاً رئیس هیئت داورى را آگاه نمایند. در طول این دوره، هر یک از طرف‌های اختلاف می‌تواند با اطلاع‌رسانی به رئیس هیئت داورى و طرف دیگر اختلاف، به هیئت داورى اجازه ادامه فعالیت دهد. در این صورت، تمامی بازه‌های زمانی مربوطه که در این فصل ذکر شده است، باید به اندازه زمانی که فعالیت تعلیق شده بود، تمدید گردند. اگر فعالیت هیئت داورى برای مدتی بیش از ۱۲ ماه متوالی معلق شده باشد، فعالیت هیئت داورى خاتمه یافته تلقی خواهد شد.

۳- جز در مواردی که طرف‌های اختلاف به نحو دیگری توافق کرده باشند، اجازه تشکیل هیئت داورى جدید با طرف‌های اولی اختلاف برای همان موضوع ارجاعی در درخواست تشکیل هیئت داورى اولیه منقضی خواهد شد.

ماده ۸. ۱۳ گزارش‌های هیئت داورى

۱- گزارش‌های هیئت داورى باید بدون حضور طرف‌های اختلاف و بر مبنای مقررات مرتبط در این موافقتنامه و اظهارات و بحث‌های طرف‌های اختلاف و اطلاعات و یا مشاوره‌های فنى ارایه شده به آن، طبق بند ۴ ماده ۱۰.۸ این موافقتنامه انجام گیرد.

۲- هیئت داورى باید گزارش اولیه خود را ظرف ۹۰ روز، یا در موارد اضطرارى از جمله در ارتباط با کالاهای فاسد شدنى ظرف ۶۰ روز، از تاریخ تشکیل، منتشر نماید. گزارش اولیه، در میان سایر موارد، باید شامل قسمت‌های توصیفی، آرا و نتیجه‌گیری‌های هیئت داورى باشد.

۳- در شرایط استثنائی، چنانچه هیئت داورى چنین تلقی کند که قادر به انتشار گزارش اولیه خود در بازه زمانى مندرج در بند (۲) این ماده نیست، باید دلایل تأخیر را به همراه تخمین بازه زمانى که طى آن گزارش اولیه خود را منتشر مى- نماید، به صورت مکتوب به طرف‌های اختلاف اعلام کند. هر تأخیری نباید از یک دوره ۳۰ روزه دیگر تجاوز نماید، مگر این که طرف‌های اختلاف به نحو دیگری توافق کرده باشند.

۴- جز در مواردی که طرف‌های اختلاف به نحو دیگری توافق کرده باشند، هر طرف اختلاف می‌تواند اظهار نظرات مکتوب در خصوص گزارش اولیه را ظرف ۱۵ روز از تاریخ دریافت گزارش اولیه به هیئت داورى ارسال کند.

۵- جز در مواردی که طرف‌های اختلاف به نحو دیگری توافق کرده باشند، بعد از ملاحظه هر اظهارنظر مکتوب طرف- های اختلاف و انجام هر بررسی دیگری که لازم باشد، هیئت داورى باید گزارش نهایی خود را ظرف ۳۰ روز از زمان انتشار گزارش اولیه، به طرف‌های اختلاف ارایه نماید.

۶- چنانچه هیئت داورى در گزارش نهایی خود دریابد که تدبیر یک طرف اختلاف، ناقض موافقتنامه است، باید در احکام خود الزاماتی را برای رفع این نقض در نظر بگیرد.

۷- جز در صورت مخالفت، طرف‌های اختلاف باید گزارش نهایی هیئت داورى را به شرط حفاظت از اطلاعات محرمانه به عنوان سند عمومی، ظرف ۱۵ روز از تاریخ صدور آن، منتشر نمایند؛ در این صورت، گزارش نهایی باید همچنان برای تمامی طرف‌های موافقتنامه ارسال گردد.

۸- آرای هیئت داورى برای طرف‌های اختلاف در خصوص یک اختلاف خاص، قطعی و الزام آور خواهد بود.

ماده ۸. ۱۴ اجرا

۱- طرف‌های اختلاف باید بلافاصله احکام هیئت داورى را رعایت کنند. اگر رعایت فوری عملی نباشد، طرف‌های اختلاف باید آرای مزبور را ظرف بازه زمانى متعارفی اجرا نمایند. بازه زمانى متعارف باید به طور متقابل توسط طرف‌های اختلاف تعیین گردد. چنانچه طرف‌های اختلاف ظرف مدت ۴۵ روز از تاریخ صدور گزارش نهایی توسط هیئت داورى، در خصوص بازه زمانى متعارف به توافق نرسند، به منظور تعیین بازه زمانى متعارف پس از مشورت با طرف‌های اختلاف، هر یک از آنها می‌تواند این موضوع را به هیئت داورى اولیه ارجاع دهد.

۲- چنانچه بین طرف‌های اختلاف در مورد این که یکی از آنها در مورد رفع عدم تطابق که در گزارش نهایی هیئت داورى مشخص شده است، ظرف بازه زمانى متعارف تعیین شده طبق این ماده تدبیری اتخاذ کرده است یا خیر، توافقی صورت نگیرد، طرف اختلاف دیگر می‌تواند موضوع را به هیئت داورى اولیه ارجاع دهد.

۳- هیئت داورى باید ظرف ۶۰ روز از تاریخ ارجاع مسأله موضوع بند ۱ یا ۲ این ماده برای بررسی، گزارش خود را منتشر کند. این گزارش باید تصمیم هیئت داورى و دلایل آن را شامل شود. چنانچه هیئت داورى دریابد که ظرف بازه زمانى مزبور قادر به صدور گزارش خود نیست، باید به طرف‌های اختلاف به صورت مکتوب در مورد دلایل تأخیر و تخمین بازه زمانى صدور گزارش خود، اطلاع رسانی نماید. هر تأخیری نباید از ۳۰ روز بیشتر باشد، مگر این که طرف- های اختلاف به نحو دیگری توافق نمایند.

۴- طرف‌های اختلاف می‌توانند در هر زمانى همچنان به دنبال راه حلی با رضایت متقابل جهت اجرای گزارش نهایی هیئت داورى باشند.

ماده ۸. ۱۵ جبران و تعلیق امتیازات

۱- چنانچه یک طرف اختلاف احکام هیئت داورى را ظرف بازه زمانى متعارف طبق ماده ۱۴.۸ این موافقتنامه رعایت ننماید، یا به طرف دیگر اختلاف اطلاع دهد که قصد رعایت آن را ندارد و/یا این که هیئت داورى اولیه دریابد که یک طرف اختلاف احکام هیئت داورى را بر طبق ماده ۱۴.۸ این موافقتنامه رعایت نکرده است، طرف اختلاف مزبور، در صورت درخواست طرف اختلاف دیگر، باید به منظور توافق برای جبران قابل قبول متقابل، به مشورت تن دهد. اگر ظرف ۲۰ روز از زمان دریافت درخواست، چنین توافقی حاصل نشود، طرف دیگر اختلاف مجاز خواهد بود اجرای امتیازات اعطایی به موجب این موافقتنامه را که به تشخیص هیئت داورى از اقدام مغایر با موافقتنامه مزبور متأثر است، در خصوص خوانده تعلیق نماید؛

۲- در بررسی این که کدام امتیازات باید به حال تعلیق درآید، یک طرف اختلاف ابتدا باید تعلیق امتیازات را در همان بخش یا بخش هایی مطالبه نماید که به تشخیص هیئت داورى از اقدام مغایر با موافقتنامه مزبور متأثر است. چنانچه طرف اختلاف مزبور تلقی نماید که تعلیق امتیازات در همان بخش یا بخش ها عملی یا مؤثر نیست، می تواند امتیازات را در سایر بخش ها تعلیق نماید.

۳- یک طرف اختلاف باید حداقل ۳۰ روز پیش از تاریخی که تعلیق مزبور نافذ می شود، طرف دیگر اختلاف را از امتیازاتی که قصد تعلیق آنها را دارد، مبانی چنین تعلیقی و تاریخ آغاز این تعلیق مطلع نماید. ظرف ۱۵ روز از تاریخ دریافت این اطلاعیه، طرف دیگر اختلاف می تواند از هیئت داورى اولیه درخواست نماید که در خصوص برابری امتیازات تعلیقی با امتیازات متأثر از اقدام مغایر با این موافقتنامه و تطابق تعلیق پیشنهادی با مفاد بندهای ۱ و ۲ این ماده، اعلام نظر کند. احکام هیئت داورى باید ظرف ۴۵ روز از تاریخ دریافت چنین درخواستی صادر گردد و برای طرف-های اختلاف قطعی و لازم الاجرا خواهد بود. امتیازات تا زمانی که هیئت داورى احکام خود را صادر نکرده است، نباید معلق شود.

۴- جبران و یا تعلیق امتیازات جنبه موقتی داشته و نباید به رفع کامل عدم تطابق مشخص شده در گزارش نهایی هیئت داورى ترجیح داده شود. جبران و یا تعلیق امتیازات فقط تا زمانی توسط هر طرف اختلاف اعمال می شود که از تدبیری که در تعارض با این موافقتنامه بوده است، صرف نظر یا تدبیر مزبور اصلاح گردد، به نحوی که در تطابق با این موافقتنامه قرار گیرد یا تا زمانی که طرف های اختلاف، اختلاف را به نحو دیگری حل نمایند.

۵- بنا به درخواست هر یک از طرف های اختلاف، هیئت داورى اولیه باید در خصوص مطابقت گزارش نهایی با هر تدبیر اجرایی که بعد از تعلیق امتیازات اتخاذ شده در راستای این آراء، رأی صادر نماید آیا تعلیق امتیازات باید پایان پذیرد یا اصلاح شود. احکام هیئت داورى باید ظرف ۳۰ روز از تاریخ دریافت چنین درخواستی صادر شود.

ماده ۸. ۱۶ هزینه ها

۱- جز در مواردی که طرف های اختلاف به نحو دیگری توافق کرده باشند:

الف) هر طرف اختلاف باید هزینه های مربوط به داور منصوب خود، مخارج خود و هزینه های قانونی را تقبل نماید؛ و

ب) هزینه های رئیس هیئت داورى و سایر هزینه های دادرسی به طور مساوی بر عهده طرف های اختلاف خواهد بود.

۲- در صورت درخواست هر طرف اختلاف، هیئت داورى باید در خصوص هزینه های موضوع جزء (ب) بند (۱) این ماده، با در نظر گرفتن شرایط خاص دعوی، تصمیم گیری کند.

ماده ۸. ۱۷ زبان

۱- طبق این فصل، تمامی روند رسیدگی و اسناد باید به انگلیسی باشند.

دفتر هیئت دولت

۲- هر سندی که برای استفاده در روند رسیدگی بر اساس این فصل ارایه شده است، باید به انگلیسی باشد. اگر اصل هر سندی به انگلیسی نباشد، طرف اختلاف باید یک نسخه ترجمه انگلیسی سند مزبور را ارایه نماید.

فصل ۹: مقررات پایانی

ماده ۱.۹ پیوست‌ها و پروتکل‌های الحاقی

تمامی پیوست‌ها و پروتکل‌های الحاقی به این موافقتنامه باید به عنوان بخش جدایی‌ناپذیر موافقتنامه تلقی شود.

ماده ۲.۹ لازم‌الاجرا شدن

این موافقتنامه باید ظرف ۶۰ روز از تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه مکتوب مبنی بر تأیید انجام تشریفات قانونی داخلی که قانون ملی مقرر کرده است، توسط کشور..... و ایران، از جمله تصویب تصمیمی مبنی بر اعلام موافقت..... با تعهد به پیمان بین‌المللی بین..... و طرف ثالث طبق ماده (۷) پیمان مورد نظر، لازم‌الاجرا شود. اطلاعیه‌های مزبور باید بین کمیسیون اقتصادی اوراسیا و ایران تنظیم گردد.

ماده ۳.۹ اصلاحات

این موافقتنامه می‌تواند با توافق مکتوب متقابل طرف‌ها اصلاح نمود. تمامی اصلاحات باید به عنوان بخش جدایی‌ناپذیر موافقتنامه تلقی و طبق مفاد ماده ۹.۲ (لازم‌الاجرا شدن) لازم‌الاجرا گردد.

ماده ۴.۹ الحاق یک.....

۱. کمیسیون اقتصادی اوراسیا می‌باید فوراً ج.ا.ایران را از وضعیت هر کشور ثالثی که به عنوان کاندیدای عضویت در..... و هر الحاقیه از این..... باخبر سازد.
۲. یک کشور عضو جدید..... وقتی ملحق می‌گردد که از سوی شرکاء مشترکاً مورد قبول قرار گرفته باشد. چنین الحاقی از طریق پروتکل الحاقی به این موافقتنامه صورت می‌گیرد.

ماده ۵.۹ خروج از عضویت و فسخ

هر طرف می‌تواند با ارسال اطلاعیه مکتوب شش ماه زودتر به طرف دیگر، از عضویت در این موافقتنامه خارج شود. این موافقتنامه برای یک دوره سه ساله لازم‌الاجرا باقی خواهد ماند، مگر این که طرف‌ها در مورد ادامه اجرای آن به نحوی که در ماده ۳.۱ این موافقتنامه پیش بینی شده است، موافقت کنند.

این موافقتنامه در..... هجری شمسی،..... در دو نسخه اصلی به زبان انگلیسی تنظیم گردیده است که هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردارند.

..... جمهوری

جمهوری اسلامی ایران

دفتر هیئت دولت

پیوست (۱) جداول امتیازات ج. ۱ ایران و (تدوین در جریان مذاکرات) تعهدات تعرفه‌ای

پیوست (۲)

مقررات مربوط به مشخصات کالا

یادداشت‌های تفسیری پیوست (۲)

در این پیوست:

۱- اولین ستون این فهرست شامل عناوین اصلی است و ستون دوم برای شرح محصولات در نظر گرفته شده است. کالاها در این فهرست فقط از طریق کد نظام هماهنگ شده کالاها مشخص می‌شوند. نام کالاها فقط برای سهولت بیشتر است.

۲- "عنوان" به معنی یک عنوان از نظام هماهنگ شده است (۴ رقمی):

"% VAC X% محتوای ارزش افزوده" به معنی آن است که محتوای ارزش افزوده که با استفاده از فرمول مندرج در ماده ۶۵، محاسبه می‌شود کمتر از (X) درصد نبوده و فرایند تولید کالاهای نهایی در یک طرف انجام شده است؛

"سی‌سی" یعنی تمام مواد فاقد مبدأ مورد استفاده در تولید کالاهای نهایی دستخوش تغییر در طبقه‌بندی تعرفه‌ای در سطح ۲ رقمی نظام هماهنگ شده است؛

۳- الزام به تغییر در طبقه‌بندی تعرفه باید فقط در مورد مواد فاقد مبدأ اعمال شود.

۴- معیارهای مبدأ مشخص شده در ستون سوم فهرست حداقل الزامات برای عملیات تولید را مشخص می‌کند. هرگونه محتوای بیش‌تر در عملیات تولید که فراتر از حداقل الزامات باشد نیز باید منجر به اعطای وضعیت مبدأ شود.

کد تعرفه	توصیف	معیار مبدأ
۷۳۰۳۰۰	لوله‌ها و پروفیل‌های توخالی از چدن	سی‌سی
۷۳/۰۴	لوله‌ها و پروفیل‌های توخالی، بدون درز، از آهن یا از فولاد (غیر از چدن)	سی‌سی
۷۳/۰۵	سایر لوله‌ها (مثلاً جوش داده شده، پرچ یا به طریق مشابه مسدود شده) با سطح مقطع عرضی مدور که قطر خارجی آن بیش از ۴۰۶/۴ میلی‌متر باشد از آهن یا از فولاد	سی‌سی
۷۳/۰۶	سایر لوله‌ها و پروفیل‌های توخالی (مثلاً با درز باز یا جوش داده شده یا جوش داده نشده، پرچ شده یا به طریق مشابهی مسدود شده) از آهن یا از فولاد	سی‌سی
۷۳/۰۷	لوازم یا اتصالات لوله‌کشی (مثلاً بست، زانویی، مهره و ماسوره) از آهن یا از فولاد	سی‌سی
۸۷/۰۲	وسایل نقلیه موتوری برای حمل و نقل ده نفر یا بیشتر با راننده	محتوای ارزش افزوده معادل ۵۰٪، مشروط بر آن که عملیات فنی زیر صورت پذیرفته باشد:

- جوشکاری بدنه (کابین) یا تولید بدنه (کابین) به هر طریقی در صورت استفاده از فناوری‌هایی که شامل عملیات جوشکاری در تولید بدنه (کابین) نباشد - نقاشی بدنه (کابین) - نصب موتور (برای وسایل نقلیه با موتور احتراق داخلی از نوع هیبریدی) - نصب موتور الکتریکی کششی (ژنراتورها، الکترو موتورها) (برای وسایل نقلیه موتوری الکتریکی یا هیبریدی) - نصب گیربکس - نصب صندوق و کاپوت (برای وسایل نقلیه موتوری الکتریکی یا هیبریدی و وسایل نقلیه موتوری با موتورهای احتراق دارای شمک داخلی) - نصب دستگاه گاز و ترمز - نصب منبع اگزوز و قطعات لوله اگزوز (برای وسایل نقلیه موتوری با موتور احتراق دارای شمک داخلی) - تشخیص و تنظیم موتور - کنترل دستگاه ترمز - کنترل سطح اختلال رادیویی و استانداردهای تناسب الکترو-مغناطیسی (برای وسایل نقلیه موتوری الکتریکی یا هیبریدی) - آزمایش کنترل وسیله نقلیه موتوری نهایی تولیدی		
محتوای ارزش افزوده معادل ۵۰٪، مشروط بر آن که عملیات فنی زیر صورت پذیرفته باشد : - جوشکاری بدنه (کابین) یا تولید بدنه (کابین) به هر طریقی، در صورت استفاده از فناوری‌هایی که شامل عملیات جوشکاری در تولید	اتومبیل های سواری و سایر وسایل نقلیه موتوری که اساساً برای حمل و نقل اشخاص طراحی شده‌اند (غیر از موارد مشمول شماره ۸۷.۰۲). همچنین اتومبیل ها از نوع استیشن و کورسی	۸۷/۰۳

بدنه (کابین) نباشد - نقاشی بدنه (کابین) - نصب موتور (برای وسایل نقلیه با موتور احتراق داخلی از نوع هیبریدی) - نصب موتور الکتریکی کششی (ژنراتورها، الکترو موتورها) (برای وسایل نقلیه الکتریکی یا هیبریدی) - نصب گیربکس - نصب صندوق و کاپوت (برای وسایل نقلیه الکتریکی یا هیبریدی و وسایل موتوری با موتورهای احتراق دارای شمعک داخلی) - نصب دستگاه گاز و ترمز - نصب منبع اگزوز و قطعات لوله اگزوز (برای وسایل نقلیه موتوری با موتور احتراق دارای شمعک داخلی) -تشخیص و تنظیم موتور -کنترل دستگاه ترمز -کنترل سطح اختلال رادیویی و استانداردهای تناسب الکترو-مغناطیسی (برای وسایل نقلیه موتوری الکتریکی یا هیبریدی) -آزمایش کنترل وسیله نقلیه موتوری نهایی تولیدی		
محتوای ارزش افزوده معادل ۴۰ %، مشروط بر آن که عملیات فنی زیر صورت پذیرفته باشد : -جوشکاری بدنه (کابین) یا تولید بدنه (کابین) به هر طریقی، در صورت استفاده از فناوری‌هایی که شامل عملیات جوشکاری در تولید بدنه (کابین) نباشد - نقاشی بدنه (کابین) - نصب موتور (برای وسایل نقلیه با موتور احتراق داخلی و هیبریدی) - نصب موتور الکتریکی کششی(ژنراتورها، الکترو موتورها) (	وسایل نقلیه موتوری برای حمل و نقل کالا	۸۷/۰۴

- ۱- به منظور تسهیل ارتباطات بین طرف‌ها، هر طرف یک یا چند نقطه تماس مرتبط با هر موضوع تحت شمول این موافقتنامه را تعیین و کارگروه مشترک را باید از نقطه یا نقاط تماس خود مطلع نماید.
- ۲- به منظور تسهیل ارتباطات بین طرف‌ها، بنا بر درخواست هر طرف، نقطه یا نقاط تماس طرف دیگر، در صورت لزوم، دفتر یا مسئول رسمی موضوع مورد نظر را باید معرفی کند.

ماده ۸.۱ اطلاعات محرمانه

- ۱- هر طرف بر طبق قوانین و مقررات خود، نسبت به حفظ محرمانگی اطلاعاتی که توسط طرف ارایه دهنده به موجب این موافقتنامه محرمانه تلقی می‌گردد، باید اقدام نماید.
- ۲- هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید ارایه اطلاعات محرمانه‌ای را از طرف‌ها الزامی کند که افشای آن باعث ممانعت در اجرای قانون می‌گردد یا بر خلاف منافع عمومی است یا منافع تجاری مشروع بنگاه‌های خاص، اعم از دولتی یا خصوصی، را مختل می‌سازد.

ماده ۹.۱ استثنائات عمومی

- ۱- هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید مانع اعمال تدابیر زیر توسط هر یک از طرف‌ها شود، مشروط بر این که تدابیر مزبور به گونه‌ای اعمال نگردند که تبعیضی خودسرانه یا غیرقابل توجیه یا محدودیتی پنهان را در تجارت بین طرف‌ها در شرایط یکسان، به وجود آورند:
- (الف) تدابیر ضروری برای حفظ اخلاق عمومی؛
- (ب) تدابیر ضروری برای حفظ حیات یا سلامت انسان، حیوان و گیاه؛
- (پ) تدابیر مربوط به ورود یا صدور طلا یا نقره؛
- (ت) تدابیر ضروری برای تضمین رعایت قوانین یا مقرراتی که به نحوی اعمال نمی‌شوند که از تولید داخلی حمایت یا به آن توجه کنند یا نسبت به کالاهای طرف دیگر در مقایسه با کالاهای دارای مبدأ مشابه کشور ثالث تبعیضی قائل شوند، از جمله مقررات مربوط به اجرای امور گمرکی، تقویت بنگاه‌های تجاری که به موجب ماده ۱۱.۲ این موافقتنامه عمل می‌کنند، حمایت از حق اختراع، علامت تجاری و حق نسخه‌برداری و جلوگیری از رویه‌های گمراه کننده؛
- (ث) تدابیر مربوط به محصول کار زندانیان؛
- (ج) تدابیر مربوط به حفظ گنجینه‌های ملی دارای ارزش هنری، تاریخی یا باستان‌شناختی؛
- (چ) تدابیر مربوط به حفظ منابع طبیعی تمام شدنی، به شرط این که چنین تدابیر با اعمال محدودیت بر تولید یا مصرف داخلی همراه باشد؛
- (ح) تدابیر مربوط به تحدید صادرات مواد داخلی لازم برای تضمین مقدار ضروری مواد مذکور برای صنعت فرآوری داخلی در طول دوره‌هایی که قیمت داخلی مواد مذکور، به عنوان بخشی از طرح ثبات دولتی، کمتر از قیمت بازار جهانی نگه داشته می‌شود، مشروط بر عدم اعمال محدودیت‌های مذکور برای افزایش صادرات یا حمایت از صنایع داخلی مذکور یا عدم عدول از مقررات این موافقتنامه یا مقررات مربوط به عدم تبعیض؛
- (خ) تدابیر لازم برای تهیه یا توزیع محصولاتی که عرضه آن‌ها در سطح کلی یا محلی با کمبود مواجه است؛ مشروط بر عدم انطباق تدابیر مزبور با مفاد این موافقتنامه، باید به محض برطرف شدن شرایط به وجود آورنده، این تدابیر متوقف گردد.

ماده ۱۰.۱ استثنائات امنیتی

- هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید به نحوی تفسیر شود که:
- (الف) هر طرف را ملزم به ارایه اطلاعاتی کند که افشای آن را مغایر با منافع اساسی امنیتی خود تشخیص می‌دهد؛ یا

برای وسایل نقلیه موتوری الکتریکی یا هیبریدی) - نصب گیربکس - نصب صندوق و کاپوت (برای وسایل نقلیه الکتریکی موتوری یا هیبریدی و وسایل موتوری با موتورهای احتراق دارای شمعک داخلی) - نصب دستگاه گاز و ترمز نصب منبع اگزوز و قطعات لوله اگزوز (برای وسایل نقلیه موتوری با موتور احتراق دارای شمعک داخلی) - تشخیص و تنظیم موتور - کنترل دستگاه ترمز - کنترل دستگاه سطح اختلال رادیویی و استانداردهای تناسب الکترومغناطیسی (برای وسایل نقلیه موتوری الکتریکی یا هیبریدی) - آزمایش کنترل وسیله نقلیه نهایی تولیدی		
--	--	--

دفتر هیئت دولت

پیوست (۳)

۴- شماره موافقتنامه تجارت آزاد ایران - گواهی مبدأ فرم سی-تی-۳ صادر شده در (کشور) برای تسلیم به (کشور)		۱- صادرکننده (نام تجاری، نشانی و کشور)	
		۲- واردکننده/گیرنده (نام تجاری و نشانی، کشور)	
۵- برای استفاده رسمی		۳- وسایل حمل و مسیر (تا حدی که معلوم است)	
۱۱- شماره و تاریخ فاکتور	۱۱- مقادیر کالاها	۹- معیار مبدأ	۸- شرح کالا
۱۲- تاییدیه بر اساس کنترل‌های انجام شده بدین وسیله تأیید می-گردد که اظهارنامه متقاضی صحیح است.		۱۳- اظهاریه صادرکننده: اینجانب امضا کننده زیر اعلام می‌دارم که جزئیات فوق صحیح است: تمامی کالاها در کشور تولید شده‌اند.	
محل ... تاریخ ... امضا ... مهر و این که آن‌ها با قواعد مبدأ موضوع فصل ۶ (قواعد مبدأ) موافقتنامه تجارت آزاد ایران- مطابقت دارد: (الف) (ب) محل ... تاریخ ... امضا ... مهر		(کشور)	

دفتر هیئت دولت

برگه‌های اضافی گواهی مبدأ فرم شماره سی‌تی-۳					
۶- تعداد اقلام	۷- تعداد و نوع بسته‌ها	۸- شرح کالاها	۹- معیار مبدأ	۱۱- مقدار کالاها	۱۱- شماره و تاریخ فاکتور
۱۲- تاییدیه بر اساس کنترل‌های انجام شده بدین وسیله تأیید می‌گردد اظهارنامه متقاضی صحیح است.			۱۳- اظهاریه صادرکننده: اینجانب امضا کننده زیر اعلام می‌دارم که جزئیات فوق صحیح است: تمامی کالاها در کشور تولید شده‌اند. _____ (کشور) و این که آنها با قواعد مبدأ موضوع فصل ۶ (قواعد مبدأ) موافقتنامه تجارت آزاد ایران-..... مطابقت دارند: (پ) (ت) محل... تاریخ ... امضا ... مهر		

دفتر هیئت دولت

دستور العمل تکمیل فرم گواهی مبدأ (فرم سی تی-۳)

گواهی مبدأ (فرم سی تی-۳) و برگه های اضافی آن باید در کاغذ رنگی در اندازه « ایزو ۴ » طبق نمونه نشان داده شده در این پیوست باشد و باید به زبان انگلیسی تهیه گردد.

جاهای استفاده نشده در خانه های ۶ تا ۱۱ باید برای جلوگیری از هر گونه اضافه نمودن بعدی قلم زده شود. گواهی مبدأ باید:

الف) در یک نسخه کاغذی و مطابق با متن نمونه تنظیم شده در این پیوست و به زبان انگلیسی چاپ شود.

ب) حاوی حداقل اطلاعات مورد نیاز در خانه های ۱، ۲، ۴، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ باشد؛

پ) متضمن امضای امضاکننده مجاز و مهر رسمی نهاد مجاز و ویژگی های امنیتی باشد. امضا باید با دست خط و مهر رسمی و نباید چاپی باشد.

۱- در خانه ۱: جزئیات صادرکننده کالا از جمله: نام تجاری، نشانی و کشور وارد شود.

۲- در خانه ۲: جزئیات مربوط به واردکننده کالا (اجباری) و گیرنده (چنانچه معلوم باشد)، همچون نام تجاری، نشانی و کشور وارد شود.

۳- در خانه ۳: جزئیات حمل، تا جایی که معلوم است، از قبیل تاریخ حرکت (ارسال)؛ وسایل حمل (کشتی، هواپیما، و غیره)؛ محل تخلیه (بندر، فرودگاه) وارد شود.

۴- در خانه ۴: جزئیات شماره مرجع منحصر به فرد، کشور صادرکننده و کشوری که به آنجا ارایه می گردد، وارد شود.

۵- در خانه ۵: عبارات زیر را وارد کنید:

"شماره و تاریخ نسخه المثنی گواهی مبدأ" در صورت جایگزینی با گواهی مبدأ اصلی.

"شماره و تاریخ صدور گواهی مبدأ صادر شده به عنوان جایگزین" در صورت جایگزینی گواهی مبدأ اصلی.

"صادر شده به صورت عطف به ماسبق" در موارد استثنایی، در مواردی که گواهی مبدأ پیش یا در زمان صادرات، صادر نشده باشد.

۶- در خانه ۶: تعداد اقلام وارد شود.

۷- در خانه ۷: تعداد و نوع بسته ها وارد شود.

۸- در خانه ۸: شرح مفصلی از کالاها و، در صورت امکان، مدل و نام برند تجاری به صورتی که قابل شناسایی باشند وارد شود.

۹- در خانه ۹: معیارهای مبدأ برای تمام کالاها به شیوه زیر در جدول وارد شود:

معیار مبدأ	در خانه ۹ درج کنید
الف) کالاهایی که به نحو موضوع ماده ۶ ۴ این موافقتنامه در یک طرف به طور کامل به دست آمده یا تولید شده است.	دبلیو ا
ب) کالاهایی که کلاً در سرزمین یک یا هر دو طرف و منحصرأ با استفاده از مواد دارای مبدأ از یک یا دو طرف تولید شده است.	پی ای
تولید شده در قلمرو یک طرف با استفاده از مواد فاقد مبدأ که محتوای ارزش افزوده یک طرف کمتر از ۵۰ درصد از ارزش EXW نباشد.	وی ای سی * %
پ) با استفاده از مواد فاقد مبدأ و احراز الزامات مشخص شده در پیوست (۲) این موافقتنامه در سرزمین هر طرف تولید شده است.	پی ای آر

* باید به درصد محتوای ارزش افزوده محاسبه شده مطابق با ماده ۵۶ این موافقتنامه اشاره گردد.

- ۱۰- خانه ۱۰: کمیت کالا شامل وزن ناخالص (کیلوگرم) یا معیارهای اندازه گیری دیگر (عدد، لیتر و غیره) وارد شود. وزن واقعی کالاهای تحویل شده نباید از ۵ درصد از وزن مشخص شده در گواهی مبدأ بیشتر باشد.
- ۱۱- خانه ۱۱: شماره(ها) و تاریخ(های) فاکتور(ها) تسلیم شده به نهاد مجاز برای صدور گواهی مبدأ وارد شود.
- ۱۲- خانه ۱۲: مکان و تاریخ صدور گواهی مبدأ، امضای امضا کننده مجاز و اثر مهر نهاد مجاز وارد شود.
- ۱۳- خانه ۱۳: مبدأ کالاها (در یک طرف -جمهوری اسلامی ایران، در طرف دیگر - دولت.....)، مکان و تاریخ اظهارنامه، امضا و اثر مهر متقاضی وارد شود.

دفتر هیئت دولت

پیوست (۴) قواعد ارزش گذاری گمرکی

ماده ۱

۱- ارزش گمرکی کالای وارد شده، ارزش معاملاتی خواهد بود، یعنی قیمت واقعی پرداخت شده یا قابل پرداخت برای کالا که هنگام فروخته شدن برای صدور به کشور واردکننده طبق مفاد ماده ۸ این پیوست حاضر تعدیل شده است، مشروط بر این که:

(الف) محدودیت‌هایی در مورد واگذاری کالا به خریدار یا استفاده او از آن وجود نداشته باشد، غیر از محدودیت‌هایی که: (۱) قانون یا مقامات دولتی در کشور واردکننده وضع یا مقرر کرده‌اند؛

(۲) منطقه جغرافیایی که می‌توان کالا را در آن مجدداً فروخت، محدود می‌کنند؛ یا

(۳) بر ارزش کالا به طور اساسی اثر نمی‌گذارند؛

(ب) فروش یا قیمت، تابع برخی شرایط یا ملاحظات نباشد که به خاطر آن‌ها نتوان ارزش کالایی را که ارزش گذاری می‌شود، تعیین کرد؛

(پ) هیچ بخشی از عایدات حاصل از فروش مجدد، واگذاری یا استفاده بعدی خریدار از کالا به طور مستقیم یا غیرمستقیم به فروشنده تعلق نگیرد، مگر آنکه بتوان طبق مفاد ماده (۸) پیوست حاضر تعدیلی مناسب به عمل آورد؛ و

(ت) خریدار و فروشنده با یکدیگر مرتبط نباشند، یا در موردی که خریدار و فروشنده با یکدیگر مرتبط هستند ارزش معاملاتی برای مقاصد گمرکی به موجب بند (۲) این ماده قابل قبول باشد.

-۲

الف) در تشخیص این که آیا ارزش معاملاتی از لحاظ تعیین ارزش گذاری گمرکی طبق بند (۱) این ماده قابل قبول است یا خیر، این واقعیت که خریدار و فروشنده در مفهوم ماده (۱۲) پیوست حاضر با یکدیگر مرتبط هستند به خودی خود دلیلی برای غیرقابل قبول تلقی کردن ارزش معاملاتی نخواهد بود. در چنین موردی اوضاع و احوال ناظر بر فروش بررسی خواهد شد و ارزش معاملاتی به شرطی پذیرفته می‌شود که ارتباط مزبور بر قیمت اثر نگذاشته باشد. اگر، در پرتو اطلاعاتی که واردکننده ارایه کرده یا به طریق دیگری فراهم آمده است، اداره گمرک دلایلی مبنی بر تأثیر قیمت در اختیار داشته باشد، دلایل خود را باید به واردکننده ابلاغ کند و به او فرصت متعارف برای پاسخ‌گویی بدهد. در صورت درخواست واردکننده، ابلاغ دلایل به صورت مکتوب خواهد بود.

ب) در یک فروش میان اشخاص مرتبط، هرگاه واردکننده ثابت کند که ارزش معاملاتی کاملاً به یکی از ارزش‌های زیر، موجود در همان زمان یا حدوداً در همان زمان، نزدیک است، چنین ارزشی مورد قبول است و کالا براساس ارزش معاملاتی تعیین شده طبق بند (۱) باید ارزش گذاری شود؛

(۱) ارزش معاملاتی در فروش کالاهای همسان یا مشابه به خریداران غیرمرتبط جهت صدور به همان کشور واردکننده؛

(۲) ارزش گمرکی کالای همسان یا مشابهی که به موجب مفاد ماده (۵) پیوست حاضر تعیین شده است؛

(۳) ارزش گمرکی کالای همسان یا مشابهی که به موجب مفاد ماده (۶) پیوست حاضر تعیین شده است؛

در اعمال معیارهای بالا، به تفاوت‌های محرز در سطوح تجاری، سطوح مقداری، عناصر برشمرده در ماده (۸) و هزینه‌هایی که فروشنده در فروش‌هایی متقبل می‌شود که در آن‌ها او و خریدار غیرمرتبط هستند و در فروش‌هایی متقبل نمی‌شود که او و خریدار مرتبط هستند، باید توجه مقتضی شود.

پ) معیارهای مندرج در جزء (ب) بند (۲) این ماده به ابتکار واردکننده و فقط به منظور مقایسه مورد استفاده قرار می‌گیرد. ارزش‌های جانشین نمی‌تواند طبق مفاد جزء (ب) بند (۲) این ماده تعیین شود.

ماده ۲

دفتر هیئت دولت

الف) اگر نتوان ارزش گمرکی کالای وارد شده را به موجب مفاد ماده (۱) پیوست حاضر تعیین کرد، ارزش گمرکی باید ارزش معاملاتی کالای همسانی باشد که برای صدور به همان کشور واردکننده فروخته شده و در همان زمان یا حدوداً در همان زمان که کالایی ارزش گذاری می شود، اما حداقل ۹۰ روز پیش از ورود کالای مربوط، صادر شده باشد.

ب) در اجرای این ماده، برای تعیین ارزش گمرکی، ارزش معاملاتی کالای همسان فروشی در همان سطح تجاری و اساساً به همان مقدار کالایی که ارزش گذاری می شود، باید مورد استفاده قرار گیرد. در موردی که چنین فروشی یافت نشود، ارزش معاملاتی کالای همسان فروخته شده در سطح تجاری متفاوت و/یا در مقادیر متفاوت، که به منظور لحاظ تفاوت های قابل انتساب در سطح تجاری و/یا مقدار، تعدیل شده است، باید مورد استفاده قرار گیرد، مشروط به این که بتوان چنین تعدیل هایی را بر مبنای مدرکی محرز به عمل آورد که معقول بودن و درستی تعدیل را به روشنی ثابت کند، اعم از این که تعدیل مزبور به افزایش یا کاهش ارزش منجر شود یا خیر.

۲- اگر، در اجرای این ماده، بیش از یک ارزش معاملاتی از کالای همسان یافت شود، برای تعیین ارزش گمرکی کالای وارد شده، کمترین ارزش مزبور باید مورد استفاده قرار گیرد.

ماده ۳

-۱-

الف) اگر نتوان ارزش گمرکی کالای وارد شده را به موجب مفاد مواد (۱) و (۲) پیوست حاضر تعیین کرد، ارزش گمرکی، ارزش تعیین شده به موجب مفاد ماده (۱) باید این قواعد باشد و برای کالاهای یکسان یا مشابهی قابل قبول خواهد بود که برای صدور به همان کشور واردکننده فروخته شده و در همان زمان یا حدوداً در همان زمان که کالایی ارزش گذاری می شود صادر شده است، اما این زمان نباید کمتر از ۹۰ روز پیش از واردات کالای مربوط باشد.

ب) در اجرای این ماده، برای تعیین ارزش گمرکی، ارزش معاملاتی کالای مشابه در فروشی در همان سطح تجاری و اساساً به همان مقدار کالایی که ارزش گذاری می شود باید مورد استفاده قرار گیرد. در موردی که چنین فروشی یافت نشود، ارزش معاملاتی کالای مشابه فروخته شده در سطح تجاری متفاوت و یا در مقادیر متفاوت، که به منظور لحاظ تفاوت های قابل انتساب در سطح تجاری و یا مقدار تعدیل شده است، مورد استفاده قرار گیرد، مشروط بر این که بتوان چنین تعدیل هایی را بر مبنای مدرکی محرز به عمل آورد که معقول بودن و درستی تعدیل را به روشنی ثابت کند، اعم از این که تعدیل مزبور به افزایش یا کاهش ارزش منجر شود یا خیر.

۲- اگر، در اجرای این ماده، بیش از یک ارزش معاملاتی از کالای مشابه یافت شود برای تعیین ارزش گمرکی کالای وارد شده کمترین ارزش معاملاتی باید مورد استفاده قرار گیرد.

ماده ۴

اگر نتوان ارزش گمرکی کالای وارد شده را به موجب مفاد مواد (۱)، (۲) و (۳) پیوست حاضر تعیین کرد، ارزش گمرکی به موجب مفاد ماده (۵) یا هنگامی که نتوان ارزش گمرکی را به موجب آن ماده تعیین کرد، به موجب مفاد ماده (۶) پیوست حاضر باید تعیین گردد، مگر آنکه، بنا به درخواست واردکننده، ترتیب اجرای مواد (۵) و (۶) پیوست حاضر بر عکس شود.

ماده ۵

-۱-

الف) اگر کالای وارد شده یا کالای وارد شده همسان یا مشابه به همان وضعی که وارد شده است در کشور واردکننده به فروش برسد، ارزش گمرکی کالای وارد شده، به موجب مفاد این ماده بر قیمت واحدی از کالای وارد شده یا کالای

وارد شده همسان یا مشابه مبتنی خواهد بود که در همان زمان یا حدوداً در همان زمان وارد شدن کالای مورد ارزش گذاری، به بیشترین مقدار از مجموع [فروش] به اشخاص غیرمرتبط به فروشندگان چنین کالایی فروخته می شود، مشروط به کسر موارد زیر:

(۱) هر حق العملی که معمولاً پرداخت می شود یا توافق می شود که پرداخت گردد یا افزایش هایی که معمولاً برای سود و هزینه های عمومی در مورد فروش کالای وارد شده از همان طبقه یا نوع، در چنین کشوری صورت می گیرد؛

(۲) هزینه های عرفی حمل و نقل و بیمه و هزینه های مرتبط با آنها که در کشور واردکننده صرف شده است؛

(۳) در صورت ضرورت، هزینه ها و مخارج موضوع بند ۲ ماده ۸؛

(۴) حقوق گمرکی و دیگر مالیات های ملی که به دلیل وارد شدن یا فروش کالا در کشور واردکننده باید پرداخت شود.

(ب) اگر در همان زمان یا حدوداً در همان زمان وارد شدن کالایی که ارزش گذاری می شود کالای وارد شده یا کالای وارد شده همسان یا مشابه فروخته نشده باشد، ارزش گمرکی به شرط آنکه از جهات دیگر تابع مفاد جزء (الف) بند (۱) این ماده باشد، بر قیمت واحدی از کالای وارد شده یا کالای وارد شده همسان یا مشابه باید مبتنی باشد که در زودترین تاریخ پس از وارد شدن کالایی که ارزش گذاری می شود، اما پیش از انقضای ۹۰ روز پس از ورود مزبور، به همان وضعی که وارد شده است در کشور واردکننده فروخته شود.

۲- اگر کالای وارد شده یا کالای وارد شده همسان یا مشابه به همان وضعی که وارد شده است در کشور واردکننده فروخته نشود، آنگاه، در صورت درخواست واردکننده، ارزش گمرکی بر قیمت واحدی از کالای وارد شده مبتنی خواهد بود که، پس از پردازش بیش تر، در بیشترین مقدار از مجموع [فروش] به اشخاص غیرمرتبط با فروشندگان چنین کالایی در کشور واردکننده فروخته می شود و تخفیف لازم به خاطر ارزش افزوده ناشی از چنین پردازشی و کسور پیش بینی شده در جزء (الف) بند (۱) منظور می شود.

ماده ۶

۱- ارزش گمرکی کالای وارد شده به موجب مفاد این ماده باید بر ارزش محاسباتی مبتنی باشد. ارزش محاسباتی مرکب خواهد بود از مجموع:

(الف) قیمت یا ارزش مواد و ساخت یا پردازش دیگری که در تولید کالای وارد شده به کار گرفته شده است؛

(ب) مقداری بابت سود و هزینه های عمومی معادل آنچه معمولاً در فروش کالایی از همان طبقه یا نوع کالایی که ارزش گذاری می شود منعکس می گردد و تولیدکنندگان در کشور صادرکننده برای صدور به کشور واردکننده منظور می کنند؛

(پ) قیمت یا ارزش تمامی هزینه های دیگری که برای منعکس ساختن گزینه ارزش گذاری مورد انتخاب طرف به موجب جزء های (ث)، (ج)، و (چ) بند (۱) ماده (۸) پیوست حاضر ضروری هستند.

۲- هیچ طرفی نمی تواند از شخصی که مقیم سرزمین طرف مزبور نیست بخواهد یا او را مجبور کند که به منظور تعیین ارزش محاسباتی، هرگونه صورت حساب یا سوابق دیگر را برای بررسی ارایه کند یا اجازه دسترسی به آن را بدهد. به هر حال اطلاعاتی را که تولیدکننده کالا به منظور تعیین ارزش گمرکی به موجب مفاد این ماده عرضه می کند می تواند با موافقت تولیدکننده در کشور دیگر مورد رسیدگی مقامات کشور واردکننده قرار گیرد، مشروط بر این که آنها مراتب را با ارسال اطلاعاتی از پیش به دولت کشور مورد بحث اطلاع داده باشند و دولت اخیر با این رسیدگی مخالفت نکند.

ماده ۷

۱- اگر نتوان ارزش گمرکی کالای وارد شده را به موجب مفاد مواد (۱) تا (۶) این پیوست تعیین کرد، ارزش گمرکی باید با استفاده از طرق عرفی بر مبنای داده های موجود در کشور واردکننده کالا تعیین شود.

۲- طبق مفاد این ماده هیچ ارزش گمرکی نباید بر مبنای موارد زیر تعیین شود:

دفتر هیئت دولت

الف) قیمت فروش در کشور واردکننده برای کالای تولیدشده در چنین کشوری؛
 ب) نظامی که برای مقاصد گمرکی، قبول ارزش بالاتر از میان دو ارزش بدیل را مقرر می‌دارد؛
 پ) قیمت کالا در بازار داخلی کشور صادرکننده؛
 ت) هزینه تولید غیر از ارزش محاسباتی که طبق مفاد ماده (۶) برای کالای همسان یا مشابه تعیین شده است؛
 ث) قیمت کالا برای صدور به کشوری غیر از کشور واردکننده؛
 ج) حداقل ارزش گمرکی؛ یا
 چ) ارزش دلخواه یا ساختگی.
 ۳- در صورت درخواست واردکننده، ارزش گمرکی تعیین شده به موجب مفاد این ماده و روش مورد استفاده برای تعیین چنین ارزشی باید به طور مکتوب به اطلاع او برسد.

ماده ۸

۱- در تعیین ارزش گمرکی به موجب مفاد ماده (۱) این پیوست، موارد زیر به قیمت واقعی پرداخت شده یا قابل پرداخت برای کالای وارد شده، باید افزوده شود:
 الف) موارد زیر، تا اندازه‌ای که خریدار متقبل شده اما در قیمت واقعی پرداخت شده یا قابل پرداخت برای کالا منظور نشده است:
 (۱) حق‌العمل‌ها و دلایلی، به جز حق‌العمل‌های خرید؛
 (۲) هزینه محفظه‌ها، که برای مقاصد گمرکی چنان تلقی شود که با کالای مورد بحث، یکی است؛
 (۳) هزینه بسته‌بندی از لحاظ نیروی کار یا مواد؛
 ب) ارزش کالاها و خدمات زیر، که به نحو مناسب سرشکن شده‌اند، در موردی که خریدار آن‌ها را به طور رایگان یا به قیمت تخفیفی برای استفاده در زمینه تولید و فروش صادراتی کالای وارد شده به طور مستقیم یا غیرمستقیم تأمین می‌کند، تا آن اندازه که چنین ارزشی در قیمت واقعی پرداخت شده یا قابل پرداخت منظور نشده باشد:
 (۱) مواد، اجزاء تشکیل دهنده، قطعات و اقلام مشابهی که در کالای وارد شده ترکیب گردیده است؛
 (۲) ابزارها، حذیده‌ها، قالب‌ها و اقلام مشابهی که در تولید کالای وارد شده مورد استفاده قرار گرفته است؛
 (۳) موادی که در تولید کالای وارد شده مصرف شده است؛
 (۴) کارهای مهندسی، تکمیلی، هنری، طراحی، و نقشه‌ها و طرح‌هایی که در جای دیگری غیر از کشور واردکننده بر عهده گرفته شده و برای تولید کالای وارد شده لازم است؛
 پ) حق امتیازها و وجوه اخذ پروانه، مربوط به کالایی که ارزش‌گذاری می‌شود و خریدار باید، به عنوان شرط فروش کالایی که ارزش‌گذاری می‌شود، آن‌ها را به طور مستقیم یا غیرمستقیم پرداخت کند، به نسبتی که این حق امتیازها و وجوه در قیمت واقعی پرداخت شده یا قابل پرداخت منظور نشده باشد؛
 ت) ارزش هر بخشی از عایدات فروش مجدد، واگذاری یا استفاده بعدی از کالای وارد شده که به طور مستقیم یا غیرمستقیم به فروشنده تعلق می‌گیرد؛
 ث) هزینه حمل و نقل کالای وارد شده به بندر یا محل ورود؛
 ج) مخارج بارگیری، تخلیه و جابجایی مرتبط با حمل و نقل کالای وارد شده به بندر یا محل ورود؛ و
 چ) هزینه بیمه.
 ۲- افزایش قیمت واقعی پرداخت شده یا قابل پرداخت طبق این ماده فقط بر مبنای داده‌های واقعی و کمیت‌پذیر باید انجام گیرد.
 ۳- جز در موارد مقرر در این ماده، در تعیین ارزش گمرکی هیچ افزایشی در قیمت واقعی پرداخت شده یا قابل پرداخت نباید صورت گیرد.

ماده ۹

در موردی که برای تعیین ارزش گمرکی تبدیل ارز لازم باشد نرخ ارز مورد استفاده، توسط مقامات صلاحیتدار کشور واردکننده در زمان ثبت اظهارنامه گمرکی توسط مقام گمرک کشور واردکننده، باید تصریح گردد.

ماده ۱۰

مقامات مربوطه تمامی اطلاعاتی را که ماهیتاً محرمانه هستند یا از لحاظ ارزش گذاری گمرکی به صورت محرمانه ارایه شده‌اند، باید دقیقاً محرمانه تلقی کرده، بدون اجازه مخصوص شخص یا دولت ارایه کننده، و فقط به نسبتی که طبق قوانین ملی کشور واردکننده مورد نیاز باشد، افشا نکنند.

ماده ۱۱

- ۱- قوانین و مقررات هر طرف، باید برای واردکننده یا هر شخص دیگر مسئول پرداخت حقوق گمرکی، حق درخواست تجدیدنظر بدون جریمه در مورد تعیین ارزش گمرکی را مقرر نماید.
- ۲- ممکن است یک حق اولیه در مورد درخواست تجدیدنظر بدون جریمه نزد مرجعی در اداره گمرک یا یک نهاد مستقل وجود داشته باشد، اما قوانین و مقررات هر طرف باید حق درخواست تجدیدنظر بدون جریمه نزد مرجع قضایی را مقرر کند.
- ۳- اطلاعیه مربوط به تصمیم مرحله تجدید نظر باید به تجدید نظرخواه داده شود و دلایل چنین تصمیمی کتباً ارایه گردد. او همچنین باید از حق خود در مورد هر درخواست تجدید نظر دیگری اطلاع یابد.

ماده ۱۲

۱- در این قواعد:

الف) "ارزش گمرکی کالای وارد شده" به معنی ارزش کالا از نظر وضع حقوق گمرکی، برحسب ارزش کالای وارد شده است؛

ب) "تولید شده" شامل کاشته، ساخته شده در کارخانه و استخراج شده از معدن می‌شود.

پ) "کالاهای همسان" به معنی کالاهایی است که از تمامی جهات از جمله خصوصیات مادی، کیفیت و شهرت همانند می‌باشند. اختلافات جزئی ظاهری مانع از آن نمی‌گردد که کالایی که از دیگر جهات با این تعریف انطباق دارد همسان تلقی شود؛

ت) "کالاهای مشابه" به معنی کالاهایی است که، گرچه از تمامی جهات همانند نیستند، اما خصوصیات همانند و مواد تشکیل‌دهنده همانندی دارند، که آن‌ها را قادر می‌سازد وظایف مشابهی را انجام دهند و از نظر تجاری قابلیت جانشینی داشته باشند. کیفیت کالاهای، شهرت آن و وجود یک علامت تجاری از جمله عواملی هستند که در تشخیص مشابه بودن کالاهای مورد ملاحظه قرار می‌گیرند؛

اصطلاحات "کالای همسان" و "کالای مشابه" می‌تواند بنابر مورد، کالاهایی را در برگیرد که در بطن خود کالاهای مربوط به مهندسی، توسعه، هنری، طراحی و نقشه‌کشی را در بردارند یا منعکس می‌کنند و در کشور واردکننده هیچ تعدیلی بابت آن‌ها به دلیل لحاظ اقلام مزبور طبق ردیف (۴) جزء (ب) بند (۱) ماده (۸) این پیوست، صورت نگرفته است.

کالا در صورتی "کالای همسان" یا "کالای مشابه" تلقی می‌شود که در همان کشوری تولید شده باشد که کالای مورد ارزش گذاری در آن قرار گرفته است؛

دفتر هیئت دولت

ب) مانع هر یک از طرف‌ها در انجام هر گونه اقدامی گردد که برای حراست از منافع اساسی امنیتی خود در موارد زیر ضروری تشخیص می‌دهد:

۱) مواد شکاف‌پذیر یا مواد مشتق از آن‌ها؛

۲) قاچاق اسلحه، مهمات و ادوات جنگی و قاچاق کالاها و مواد دیگر که به طور مستقیم یا غیرمستقیم به منظور تدارک تشکیلات نظامی صورت می‌گیرد؛

۳) در زمان جنگ یا دیگر مواقع اضطراری در روابط بین‌المللی؛ یا

پ) مانع هر یک از طرف‌های این موافقتنامه در انجام هر گونه عملی ناشی از تعهدات خود بر اساس منشور ملل متحد برای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی گردد.

ماده ۱۱.۱ تدابیری برای حفظ تراز پرداخت‌ها^۲

۱- صرف‌نظر از مقررات بند ۱ ماده ۲.۲ این موافقتنامه، طرف‌ها می‌توانند به منظور حفظ وضعیت مالی خارجی و تراز پرداخت‌های خود، مقدار یا ارزش کالای مجاز برای ورود را با رعایت مقررات بندهای زیر این ماده محدود کنند. محدودیت‌های وارداتی که هر طرف به موجب این ماده برقرار، حفظ یا تشدید می‌کند، نباید از آنچه برای موارد زیر ضروری است تجاوز کند:

۱) دفع خطر فوری یا متوقف ساختن کاهش شدید ذخایر پولی خود، یا

۲) در مورد طرف دارای ذخایر پولی بسیار اندک، دستیابی به نرخ افزایش متعارف در ذخایر خود.

در هر یک از این موارد، عوامل ویژه‌ای که ممکن است بر ذخایر طرف مزبور یا نیاز وی به ذخایر تاثیرگذار باشند، از جمله نیاز به پیش‌بینی استفاده مناسب از اعتبارات خارجی ویژه یا دیگر منابع، هنگامی که چنین اعتبارات یا منابعی در اختیار وی قرار می‌گیرند، باید مورد توجه کافی قرار گیرند.

۲- طرفی که محدودیت‌هایی را به موجب بند ۱ این ماده اعمال می‌کند، باید آن‌ها را با بهبود شرایط به تدریج تخفیف دهد و فقط در حدی حفظ کند که شرایط مقرر در آن بند همچنان اعمال آن‌ها را توجیه می‌نماید. طرف مزبور باید هنگامی که شرایط موجود برقراری یا حفظ محدودیت‌های فوق را به موجب بند مذکور توجیه نکند، آن‌ها را لغو کند.

۳- الف) طرف‌ها متعهد می‌شوند که در اجرای سیاست‌های داخلی خود به لزوم حفظ یا اعاده تعادل در تراز پرداخت‌های خود بر مبنایی معقول و پایدار و به ضرورت اجتناب از به کارگیری غیراقتصادی منابع مولد، توجه مقتضی مبذول دارند. ایشان بر این باورند که به منظور دستیابی به این اهداف، باید حتی‌المقدور، تدابیری را اتخاذ کنند که به جای ایجاد انقباض در تجارت بین‌الملل سبب بسط آن گردد.

ب) طرفی که محدودیت‌هایی را به موجب این ماده اعمال می‌کند، می‌تواند میزان موارد اعمال محدودیت‌های وارداتی بر محصولات مختلف یا دسته‌های مختلف از محصولات را به گونه‌ای تعیین کند که برای ورود محصولات اساسی‌تر اولویت قائل شود

پ) طرفی که محدودیت‌هایی را به موجب این ماده اعمال می‌کند، متعهد می‌شود:

۱- از وارد آوردن زیان‌های غیر ضروری به منافع تجاری یا اقتصادی طرف دیگر اجتناب ورزد.^۳

۲- محدودیت‌ها را به گونه‌ای اعمال نکند که از ورود هر نوع کالا در حداقل مقادیر تجاری، که جلوگیری از ورود آن به مجاری معمول تجارت لطمه می‌زند، به طور غیرمعقول ممانعت به عمل آید.

^۲ - آنها باید شرایط حداکثر محرمانگی را در انجام هر مشاوره به موجب مفاد این ماده فراهم آورند.

^۳ - طرفی که محدودیت‌هایی را اعمال می‌کند باید تلاش کند از ایراد لطمه جدی به صادرات کالایی که اقتصاد هر طرف به مقدار زیاد به آن وابسته است، اجتناب کند.

کالایی را که شخص دیگری تولید کرده است، فقط هنگامی باید لحاظ شود که بنابر مورد، کالای همسان یا کالای مشابهی یافت نشود که شخص مزبور به عنوان کالای مورد ارزش گذاری شده تولید کرده باشد.

ث) "کالایی از همان طبقه یا نوع" به معنی کالایی است که در گروه یا دسته کالاهایی قرار می گیرد که یک صنعت یا بخش صنعتی خاص تولید می کند و شامل کالای همسان یا مشابه می شود.

۲- در راستای اهداف این پیوست، اشخاص فقط در صورتی مرتبط در نظر گرفته می شوند که:

الف) مقام مسئول یا مدیران کسب و کار یکدیگر باشند؛

ب) شریک قانونی در کسب و کار شناخته شده باشند؛

پ) کارفرما و مستخدم باشند؛

ت) شخصی به طور مستقیم یا غیرمستقیم ۵ درصد یا درصد بیش تری از رای تعیین کننده مبتنی بر سرمایه یا سهام هر دو را در تملک داشته باشد یا کنترل کند؛

ث) یکی از آنها به طور مستقیم یا غیرمستقیم دیگری را کنترل کند؛

ج) هر دو آنها به طور مستقیم یا غیرمستقیم تحت کنترل شخص ثالثی باشند؛

ج) با یکدیگر شخص ثالثی را به طور مستقیم یا غیرمستقیم کنترل کنند؛ یا

ج) اعضای یک خانواده باشند.

۳- اشخاصی که در کسب و کار به نحوی با یکدیگر پیوند دارند که یکی، به هر شکل که توصیف شده باشد، نماینده انحصاری، توزیع کننده انحصاری یا صاحب امتیاز انحصاری دیگری باشد، چنانچه در چارچوب موازین بند (۲) این ماده قرار گیرند، از نظر این پیوست در نظر گرفته می شوند.

ماده ۱۳

در صورت درخواست مکتوب، واردکننده باید حق دریافت توضیحی مکتوب از اداره گمرک کشور واردکننده در مورد چگونگی تعیین ارزش گمرکی کالای وارداتی خود داشته باشد.

ماده ۱۴

هیچ یک از مفاد این پیوست نباید به نحوی تفسیر شود که حقوق ادارات گمرک را مبنی بر پذیرش صحت یا درستی هر بیانیه، سند یا اظهارنامه ای که برای ارزش گذاری گمرکی ارایه می شود، تحدید نماید.

دفتر هیئت دولت

*Interim Agreement leading to formation of
a free trade area between*

the Islamic Republic of Iran

and

.....

دفتر هیئت دولت

**Interim Agreement leading to formation of a free trade area between
the Islamic Republic of Iran, of the one part, and, of the
other part**

PREAMBLE

**The Islamic Republic of Iran (hereinafter referred to as "I.R. Iran"), and
.....(hereinafter referred to as "..."), of the other part (hereinafter
referred to as "the Parties"):**

RECOGNIZING the importance of enhancing longstanding friendship
and traditional bilateral cooperation between the Parties;

DESIRING to create favourable environment and conditions for the
development of mutual trade and economic relations and for the promotion
of economic cooperation between the Parties in the areas of mutual
interest;

ADMITTING that the Interim Agreement leading to formation of a free
trade area between the Islamic Republic of Iran, of the one part, and
....., of the other part (hereinafter referred to as "the
Agreement") will become a first step towards further trade and economic
integration between the I.R. Iran and

SETTING the goal to form a full-scale free trade area between the
I.R. Iran and the EAEU as a core objective;

EMPHASIZING the need for further promotion of mutual relations
between the Parties on the basis of mutual trust, transparency and trade
facilitation;

EXPRESSING their support to the earliest accession to the World Trade
Organization and recognizing that World Trade Organization's
membership of the I.R. Iran and (that is not yet World Trade
Organization's member) will create favourable conditions for the
deepening of their integration into the bilateral trading system and will
enhance cooperation between the Parties to this Agreement;

HAVE AGREED as follows:

دفتر هیئت دولت

CHAPTER ١. INSTITUTIONAL AND GENERAL PROVISIONS

Article ١.١ General definitions

For the purposes of this Agreement, unless otherwise specified:

- (a) **“central customs authority”** means the highest authorized customs authority of or I.R. Iran exercising, in accordance with the respective domestic laws and regulations, the functions of implementing the relevant government policies, regulations, control and supervision in the customs sphere;
- (b) **“customs authorities”** means the customs authority or customs authorities of the or I.R. Iran;
- (c) **“days”** means calendar days including weekends and holidays;
- (d) **“declarant”** means a person who declares goods for customs purposes or on whose behalf the goods are declared;
- (e) **“Eurasian Economic Commission”** means the permanent regulatory body of the EAEU in accordance with the Treaty on the Eurasian Economic Union of ٢٩ May ٢٠١٤ (hereinafter referred to as “the Treaty on the EAEU”);
- (f) **“Harmonized System”** or **“HS”** means the Harmonized Commodity Description and Coding System established by the International Convention on the Harmonized Commodity Description and Coding System, done on ١٤ June ١٩٨٣ as adopted and implemented by the Parties in their respective laws and regulations;
- (g) **“laws and regulations”** includes any law or any other legal normative act;
- (h) **“measure”** means any measure by a Party, whether in the form of a law, regulation, rule, procedure, decision, administrative action, practice or any other form;
- (i) **“originating”** means qualifying under the rules of origin set out in Chapter ٦ of this Agreement;
- (j) **“Parties”** means acting jointly or individually within their respective areas of competence as derived from the Treaty on the EAEU, of the one part, and I.R. Iran, of the other part;
- (k) **“person”** means a natural person or a juridical person.

Article ١.٢ Objectives

The objectives of the Agreement are the following:

- (a) to liberalise and facilitate trade in goods between the Parties through, *inter alia*, reduction or elimination of tariff and non-tariff barriers in respect of the originating goods included in Annex ١ to this Agreement;
- (b) to create a base for formation of a free trade area in which in accordance with international rules, standards and practices^١ duties and other restrictive regulations on commerce shall be eliminated in respect of substantially all the trade between the Parties;
- (c) to support economic and trade cooperation between the Parties;
- (d) to establish a framework to enhance closer cooperation in the fields agreed in this Agreement and facilitate communications between the Parties.

Article ١.٣

Liberalization of trade and formation of a free trade area

- ١. From the date of the entry into force of this Agreement, the Parties shall reduce and/or eliminate customs duties and any charges or other measures having equivalent effect in respect of importation of originating goods listed in Annex ١ to this Agreement.
- ٢. The Parties shall no later than within a year from the date of entry into force of this Agreement start negotiations with the view to conclude an agreement on a free trade area as referred to in subparagraph (b) of Article ١.٢ of this Agreement.
- ٣. The Parties shall conclude the agreement referred to in paragraph ٢ of this Article in no later than three years from the date of entry into force of this Agreement.
- ٤. Upon the expiration of three years from the date of entry into force of this Agreement if the Parties have not concluded negotiations referred to in paragraph ٣ of this Article, the Parties shall decide on the need to continue the application of this Agreement. Such a decision shall be in the form of the protocol to this Agreement.

Article ١.٤

Relation to Other Agreements

- ١. This Agreement shall be applied without prejudice to rights and obligations of the Parties under international agreements to which the Parties are party.

^١ For the Parties to this Agreement that are Members of the World Trade Organization "international rules, standards and practices" shall mean the respective provisions of the WTO Agreement, in particular Article XXIV of the General Agreement on Tariffs and Trade ١٩٩٤.

٧. Without prejudice to Article ٧.٧ of this Agreement, the provisions of this Agreement shall neither apply between, nor shall they grant to I.R. Iran benefits that grant exclusively to each other.

Article ١.٥ Joint Committee

١. The Parties hereby establish a Joint Committee comprised of representatives of each Party, which shall be co-chaired by two representatives – one from the and the other from I.R. Iran. The Parties shall be represented by senior officials designated by them for this purpose.

٢. The Joint Committee shall have the following functions:

- (a) considering any matter related to the implementation and application of this Agreement;
- (b) supervising the work of all subcommittees, working groups and other bodies established under this Agreement or by discretion of the Joint Committee in accordance with paragraph ٣ of this Article;
- (c) reviewing the process of negotiations which are held in accordance with Article ١.٣ of this Agreement and taking the decision on the conclusion of substantial negotiations;
- (d) considering ways to further enhance trade relations between the Parties;
- (e) considering and recommending to the Parties any amendment to this Agreement; and
- (f) taking other actions on any matter covered by this Agreement as the Parties may agree.

٣. In the fulfillment of its functions, the Joint Committee may establish subsidiary bodies, including ad hoc bodies, and assign them with tasks on specific matters. The Joint Committee may, if necessary, decide to seek advice of third persons or groups on matters of its competence.

٤. Unless the Parties agree otherwise, the Joint Committee shall convene:

- (a) in regular session every year, with such sessions to be held alternately in the territories of the Parties; and
- (b) in special session within ٣٠ days of the request of a Party, with such sessions to be held in the territory of the other Party or at such location as the Parties may agree.

٥. All decisions of the Joint Committee, committees, subcommittees and other bodies established under this Agreement shall be taken by consensus of the Parties.

٦. All notifications, requests and other written submissions to the Parties or to the Joint Committee shall be made in English or in Farsi or Russian with their

respective translations into English unless otherwise provided in this Agreement.

Article ١.٦ **Business dialogue**

١. The Parties shall establish a business dialogue, aimed at fostering cooperation between the business communities of the Parties and conducted between representatives of such business communities of the Parties.

٢. The business dialogue shall have a right to bring proposals to the Joint Committee on issues concerning the application of this Agreement, including proposals on development of trade and economic cooperation between the Parties, as well as on other issues related to mutual trade between the Parties.

٣. The business dialogue will organize, as necessary, seminars, business exhibitions, fairs, round tables and other joint events aimed at development of mutual trade and economic relations between the Parties.

Article ١.٧ **Contact points**

١. Each Party shall designate a contact point or contact points to facilitate communications between the Parties on any matter covered by this Agreement and shall notify the Joint Committee of its contact point or contact points.

٢. Upon request of a Party, the other Party's contact point or contact points shall identify the office or official responsible for the matter and assist, as necessary, in facilitating communications between the Parties.

Article ١.٨ **Confidential information**

١. Each Party shall, in accordance with its respective laws and regulations, maintain the confidentiality of information designated as confidential by the provided Party pursuant to this Agreement.

٢. Nothing in this Agreement shall require a Party to provide confidential information, the disclosure of which would impede law enforcement, or otherwise be contrary to the public interest, or which would prejudice legitimate commercial interests of particular enterprises, public or private.

دفتر هیئت دولت

Article ١.٩ General exceptions

Subject to the requirement that such measures are not applied in a manner which would constitute a means of arbitrary or unjustifiable discrimination between the Parties where the same conditions prevail, or a disguised restriction on international trade, nothing in this Agreement shall be construed to prevent the adoption or enforcement by any Party of measures:

- (a) necessary to protect public morals;
- (b) necessary to protect human, animal or plant life or health;
- (c) relating to the importations or exportations of gold or silver;
- (d) necessary to secure compliance with laws or regulations which are not applied in a manner to create a favor and/or afford protection to domestic production or to discriminate the goods from the other Party in comparison to the like goods originated from any third country, including those relating to customs enforcement, the enforcement of enterprises operated under Article ٢.١١ of this Agreement, the protection of patents, trademarks and copyrights, and the prevention of deceptive practices;
- (e) relating to the products of prison labour;
- (f) imposed for the protection of national treasures of artistic, historic or archaeological value;
- (g) relating to the conservation of exhaustible natural resources if such measures are made effective in conjunction with restrictions on domestic production or consumption;
- (h) involving restrictions on exports of domestic materials necessary to ensure essential quantities of such materials to a domestic processing industry during periods when the domestic price of such materials is held below the world price as part of a governmental stabilization plan; provided that such restrictions shall not operate to increase the exports of or the protection afforded to such domestic industry, and shall not depart from the provisions of this Agreement or relating to non-discrimination;
- (i) essential to the acquisition or distribution of products in general or local short supply; provided that any such measures, which are inconsistent with the other provisions of this Agreement shall be discontinued as soon as the conditions giving rise to them have ceased to exist.

Article ١.١٠ Security exceptions

دفتر هیئت دولت

Nothing in this Agreement shall be construed:

- (a) to require any Party to furnish any information the disclosure of which it considers contrary to its essential security interests; or
- (b) to prevent any Party from taking any action which it considers necessary for the protection of its essential security interests:
 - i. relating to fissionable materials or the materials from which they are derived;
 - ii. relating to the traffic in arms, ammunition and implements of war and to such traffic in other goods and materials as is carried on directly or indirectly for the purpose of supplying a military establishment;
 - iii. taken in time of war or other emergency in international relations; or
- (c) to prevent a Party from taking any action in pursuance of its obligations under the United Nations Charter for the maintenance of international peace and security.

Article ١.١١

Measures to safeguard balance of payments^{*}

١. Notwithstanding the provisions of paragraph ١ of Article ٢.٧ of this Agreement, the Party in order to safeguard its external financial position and its balance of payments may restrict the quantity or value of merchandise permitted to be imported, subject to the provisions of the following paragraphs of this Article. Import restrictions instituted, maintained or intensified by a Party under this Article shall not exceed those necessary:

- i. to forestall the imminent threat of, or to stop, a serious decline in its monetary reserves, or
- ii. in the case of a Party with very low monetary reserves, to achieve a reasonable rate of increase in its reserves.

Due regard shall be paid in either case to any special factors which may be affecting the reserves of such Party or its need for reserves, including, where special external credits or other resources are available to it, the need to provide for the appropriate use of such credits or resources.

٢. The Party applying restrictions under paragraph ١ of this Article shall progressively relax them as such conditions improve, maintaining them only to the extent that the conditions specified in that paragraph still justify

^{*}The Parties shall make provisions for the utmost secrecy in the conduct of any consultation under the provisions of this Article.

their application. It shall eliminate the restrictions when conditions would no longer justify their institution or maintenance under that paragraph.

۳. (a) The Parties undertake, in carrying out their domestic policies, to pay due regard to the need for maintaining or restoring equilibrium in their balance of payments on a sound and lasting basis and to the desirability of avoiding an uneconomic employment of productive resources. They recognize that, in order to achieve these ends, it is desirable so far as possible to adopt measures which expand rather than contract international trade.

(b) The Party applying restrictions under this Article may determine the incidence of the restrictions on imports of different products or classes of products in such a way as to give priority to the importation of those products which are more essential.

(c) The Party applying restrictions under this Article undertake:

- i. to avoid unnecessary damage to the commercial or economic interests of the other Party^۳;
- ii. not to apply restrictions so as to prevent unreasonably the importation of any description of goods in minimum commercial quantities the exclusion of which would impair regular channels of trade; and
- iii. not to apply restrictions which would prevent the importations of commercial samples or prevent compliance with patent, trademark, copyright, or similar procedures.

(d) The Parties recognize that, as a result of domestic policies directed towards the achievement and maintenance of full and productive employment or towards the development of economic resources, a Party may experience a high level of demand for imports involving a threat to its monetary reserves of the sort referred to in paragraph ۱ of this Article. Accordingly, a Party otherwise complying with the provisions of this Article shall not be required to withdraw or modify restrictions on the ground that a change in those policies would render unnecessary restrictions which it is applying under this Article.

۴. If there is a persistent and widespread application of import restrictions under this Article, indicating the existence of a general disequilibrium which is restricting trade between the Parties, the Parties shall initiate discussions to consider whether other measures might be taken, either by that Party the balance of payments of which are under pressure or by that the balance of payments of which are tending to be exceptionally favourable, or by any appropriate intergovernmental organization, to remove the underlying causes of the disequilibrium.

Article ۱.۱۲

Transparency

^۳ A Party applying restrictions shall endeavour to avoid causing serious prejudice to exports of a commodity on which the economy of a Party is largely dependent.

۳- محدودیت‌هایی را که مانع ورود نمونه‌های تجاری یا رعایت حق اختراع، علامت تجاری، حق نسخه‌برداری یا رویه‌های مشابه می‌گردد، اعمال نکند.

ت) طرف‌ها بر این باورند که در نتیجه سیاست‌های داخلی با هدف دستیابی و حفظ اشتغال کامل و مولد یا توسعه منابع اقتصادی، یک طرف ممکن است درخواست زیادی برای واردات داشته باشد و ذخایر پولی موضوع بند (۱) این ماده را تهدید کند. بنابر این طرفی که به نحو دیگری مفاد این ماده را رعایت می‌کند، ملزم نخواهد بود که به منظور ایجاد تغییر در سیاست‌هایی که می‌تواند موجب محدودیت‌های غیر ضروری گردد، محدودیت‌هایی را که به موجب این ماده اعمال می‌نماید، لغو یا اصلاح کند.

۴- اگر اعمال محدودیت‌های وارداتی به موجب این ماده مداوم و گسترده و مبین وجود عدم تعادل کلی باشد و تجارت بین الملل را بین طرف‌ها محدود سازد، به منظور برطرف کردن موجبات عدم تعادل مزبور، طرف‌ها باید در مورد لزوم اتخاذ تدابیر دیگر توسط طرفی که تراز پرداخت‌های آن تحت فشار قرار دارد یا طرفی که تراز پرداخت‌های آن به طور استثنایی مطلوب است یا یک سازمان بین‌الدولی ذیربط، گفتگوهای را آغاز کنند.

ماده ۱۲.۱ شفافیت

۱- هر طرف اطمینان می‌دهد که بر طبق قوانین و مقررات داخلی اعمال قوانین و مقررات عمومی خود را در هر موضوع مشمول این موافقتنامه به سرعت منتشر نموده یا به صورتی دیگر در اختیار افراد یا طرف ذینفع قرار دهد و در صورت امکان، به صورت نسخه الکترونیکی ارایه کند. طرف‌ها باید نسبت به تبادل فهرست رسانه‌های چاپی و الکترونیکی رسمی اقدام نمایند.

۲- هر طرف باید:

الف) پیش‌نویس نمونه قوانین و مقررات موضوع بند (۱) این ماده را که برای تصویب پیشنهاد می‌گردد، منتشر نماید؛ و
ب) فرصت مناسبی را برای افراد ذینفع و طرف دیگر جهت اظهار نظر نسبت به قوانین و مقررات مزبور موضوع بند (۱) این ماده که جهت تصویب پیشنهاد می‌کند، در نظر بگیرد.

۳- در صورت درخواست طرف دیگر، هر طرف مکلف است، فارغ از اطلاع یا عدم اطلاع قبلی طرف درخواست‌کننده، نسبت به ارایه اطلاعات و یا پاسخ به سوالات مربوط به قوانین و مقررات، رویه‌های عملی یا پیشنهادی یا اعمال عمومی قواعد اداری فوری اقدام کند. طرف مزبور موظف است اطلاعات موضوع این ماده را ظرف ۴۵ روز از زمان دریافت درخواست، به زبان انگلیسی ارایه نماید.

۴- هر یک از طرف‌ها باید نسبت به وضوح و شفافیت الزامات واردات خود به طرف دیگر اطمینان دهد و، ظرف ۶ ماه از زمان لازم الاجرا شدن این موافقتنامه، نسبت به انتشار راهنمای گام به گام مقررات وارداتی حاکم خود برای صادرکنندگان طرف دیگر اقدام کند. راهنمای مزبور باید به زبان انگلیسی تهیه گردیده و از طریق یک مقام رسمی، تارنمای عمومی و به طور رایگان از سوی طرف مربوط در دسترس عموم قرار گیرد. طرف‌ها ملزم به انعکاس سریع هرگونه اصلاح مقررات واردات خود در راهنما می‌باشند.

۵- اطلاع‌رسانی مذکور باید به موجب بند (۳) پس از اعلام عمومی اطلاعات مربوطه از طریق یک مقام رسمی، تارنمای عمومی و قابل دسترس به طور رایگان از سوی طرف مزبور انجام گیرد.

۶- هرگونه اطلاعاتی، درخواست یا اطلاعات ارایه شده به موجب این ماده باید از طریق نقاط تماس در اختیار طرف دیگر قرار گیرد.

دفتر هیئت دولت

١. Each Party shall ensure, in accordance with its respective laws and regulations, that its laws and regulations of general application with respect to any matter covered by this Agreement, are promptly published or otherwise made publicly available in such a manner as to enable interested persons and the other Party to become acquainted with them, including wherever possible in electronic form. The Parties shall exchange the lists of relevant official print and electronic media.

٢. Each Party shall:

- (a) publish in advance drafts of such laws and regulations referred to in paragraph ١ of this Article that it proposes to adopt; and
- (b) provide interested persons and the other Party with a reasonable opportunity to comment on such laws and regulations referred to in paragraph ١ of this Article that it proposes to adopt.

٣. Upon request of the other Party, a Party shall promptly provide information and respond to questions pertaining to any actual or proposed law, regulation, procedure or administrative ruling of general application, regardless of whether the requesting Party has been previously notified of it. The Party shall provide information under this paragraph in English and within ٤٥ days from the date of receipt of the request.

٤. The Parties shall ensure the clarity and transparency of their respective import requirements for the other Party and shall publish a step-by-step guidance on its applicable import regulation for exporters of the other Party, within ٦ months from the date of entry into force of this Agreement. The guidance shall be done in English and shall be made publicly available, including, through an official, public and free available website of the Party concerned. The Parties shall promptly reflect any amendments to its import regulation in the guidance.

٥. The notification referred to under paragraph ٣ of this Article shall be considered to have been made when the relevant information has been made publicly available, including through an official, public and fee-free accessible website of the Party concerned.

٦. Any notification, request or information provided under this Article shall be conveyed to the other Party through the relevant contact points.

Article ١.١٣

Adjustment of Laws and Regulations

By the time of entry of this Agreement into force the Parties shall take all necessary general and specific measures necessary to implement their commitments under this Agreement, and when required shall adjust their laws and regulations respectively in order to bring them in compliance with the provisions of this Agreement.

CHAPTER ٢. TRADE IN GOODS

Article ٢.١

Most-Favoured-Nation Treatment

١. With respect to customs duties and charges of any kind imposed on or in connection with importation or exportation or imposed on the international transfer of payments for imports or exports, and with respect to the method of levying such duties and charges, and with respect to all rules and formalities in connection with importation and exportation, and with respect to all matters referred to in paragraphs ٢ and ٣ of Article ٢.٢ of this Agreement, any advantage, favour, privilege or immunity granted by a Party to any goods originating in or destined for the territory of any other country shall be accorded immediately and unconditionally to the like product originating in or destined for the territory of the other Party.

٢. The provisions of paragraph ١ of this Article shall not apply to preferences:

- (a) granted by a Party to adjacent countries in order to facilitate frontier trade;
- (b) granted by a Party in accordance with an agreement on customs union or a free trade area or an interim agreement necessary for the formation of a customs union or a free trade area;
- (c) granted by a Party to developing and least developed countries in accordance with general scheme of tariff preferences.

Article ٢.٢

National Treatment^٤

١. The Parties recognize that internal taxes and other internal charges, and laws, regulations and requirements affecting the internal sale, offering for sale, purchase, transportation, distribution or use of products, and internal quantitative regulations requiring the mixture, processing or use of products in specified amounts or proportions, should not be applied to

^٤ Any internal tax or other internal charge, or any law, regulation or requirement of the kind referred to in paragraph ١ of Article ٢.٢ of this Agreement which applies to an imported goods and to the like domestic goods and is collected or enforced in the case of the imported goods at the time or point of importation, is nevertheless to be regarded as an internal tax or other internal charge, or a law, regulation or requirement of the kind referred to in paragraph ١ of Article ٢.٢ of this Agreement, and is accordingly subject to the provisions of Article ٢.٢ of this Agreement.

imported or domestic products so as to afford protection to domestic production^٥.

٦. The products of the territory of a Party imported into the territory of the other Party shall not be subject, directly or indirectly, to internal taxes or other internal charges of any kind in excess of those applied, directly or indirectly, to like domestic goods. Moreover, no Party shall otherwise apply internal taxes or other internal charges to imported or domestic products in a manner contrary to the principles set forth in paragraph ١ of this Article^٦.

٧. The products of the territory of a Party imported into the territory of the other Party shall be accorded treatment no less favourable than that accorded to like goods of national origin in respect of all laws, regulations and requirements affecting their internal sale, offering for sale, purchase, transportation, distribution or use. The provisions of this paragraph shall not prevent the application of differential internal transportation charges which are based exclusively on the economic operation of the means of transport and not on the nationality of the products.

٨. No Party shall establish or maintain any internal quantitative regulation relating to the mixture, processing or use of products in specified amounts or proportions which requires, directly or indirectly, that any specified amount or proportion of any product which is the subject of the regulation must be supplied from domestic sources. Moreover, no Party shall otherwise apply internal quantitative regulations in a manner contrary to the principles set forth in paragraph ١ of this Article.^٧

٩. No internal quantitative regulation relating to the mixture, processing or use of products in specified amounts or proportions shall be applied in such a manner as to allocate any such amount or proportion among external sources of supply.

١٠. (a) The provisions of this Article shall not apply to laws, regulations or requirements governing the procurement by governmental agencies of

^٥ The Parties shall take such reasonable measures as may be available to it to ensure observance of paragraph ١ of Article ٧.٢ of this Agreement by the regional and local governments and authorities within their territories. The term "reasonable measures" would not require, for example, the repeal of existing national legislation authorizing local governments to impose internal taxes which, although technically inconsistent with the letter of Article ٧.٢ of this Agreement, are not in fact inconsistent with its spirit, if such repeal would result in a serious financial hardship for the local governments or authorities concerned. With regard to taxation by local governments or authorities which is inconsistent with both the letter and spirit of Article ٧.٢ of this Agreement, the term "reasonable measures" would permit a Party to eliminate the inconsistent taxation gradually over a transition period, if abrupt action would create serious administrative and financial difficulties.

^٦ A tax conforming to the requirements of the first sentence of paragraph ٦ of Article ٧.٢ of this Agreement would be considered to be inconsistent with the provisions of the second sentence only in cases where competition was involved between, on the one hand, the taxed goods and, on the other hand, a directly competitive or substitutable goods which was not similarly taxed

^٧ Regulation consistent with the provision of the first sentence of paragraph ٨ of Article ٧.٢ of this Agreement shall not be considered to be contrary to the provisions of the second sentence in any case in which all of the goods subject to the regulations are produced domestically in substantial quantities. A regulation cannot be justified as being consistent with the provisions of the second sentence on the ground that the proportion or amount allocated to each of the goods which are the subject of the regulation constitutes an equitable relationship between imported and domestic goods.

products purchased for governmental purposes and not with a view to commercial resale or with a view to use in the production of goods for commercial sale.

(b) The provisions of this Article shall not prevent the payment of subsidies exclusively to domestic producers, including payments to domestic producers derived from the proceeds of internal taxes or charges applied consistently with the provisions of this Article and subsidies effected through governmental purchases of domestic products.

٧. The Parties recognize that internal maximum price control measures, even though conforming to the other provisions of this Article, can have effects prejudicial to the interests of Parties supplying imported products. Accordingly, a Party applying such measures shall take account of the interests of the other Party with a view to avoiding to the fullest practicable extent such prejudicial effects.

Article ٢.٣

Reduction and/or Elimination of Customs Duties

١. Each Party shall accord to the originating goods of the other Party treatment not less favourable than that provided for in the former Party's Schedule of Tariff Commitments provided for in Annex ١ to this Agreement.

٢. The originating goods of a Party described in the Schedule of Tariff Commitments of another Party, shall, on their importation into the territory of the latter Party, and subject to the terms, conditions and qualifications set forth in that Schedule, be exempt from customs duties in excess to those set forth and provided therein. Such goods shall also be exempt from all other duties or charges of any kind imposed on or in connection with the importation in excess of those set forth and provided in the Schedule.

٣. Nothing in this Article shall prevent any Party from imposing at any time on the importation of any product:

- (a) charge equivalent to an internal tax imposed consistently with the provisions of paragraph ٢ of Article ٢.٢ of this Agreement in respect of the like domestic product or in respect of an article from which the imported product has been manufactured or produced in whole or in part;
- (b) any duty imposed consistently with Chapter ٣ of this Agreement;
- (c) fees or other charges commensurate with the cost of services rendered.

٤. If the rate of preferential customs duty on an originating goods of a Party applied in accordance with Annex ١ to this Agreement is higher than the most-favoured-nation applied rate of customs duty on the same goods, such goods shall be eligible for the latter one.

Article ٢.٤

Changes to Applied Tariff Nomenclature

١. Each Party shall ensure that any change to its applied nomenclature based on HS and its description shall be carried out without impairing tariff concessions undertaken in accordance with Annex ١ to this Agreement.

٢. Such change applied nomenclature based on HS and its description and Iranian applied nomenclature based on HS and its description shall be carried out by the Eurasian Economic Commission and I.R. Iran, respectively. The Parties shall make any change to their applied nomenclature based on HS code and its description publicly available in a timely manner and inform each other every year.

Article ٢.٥

Fees, Charges and Formalities Connected with Importation and Exportation^١

١. (a) All fees and charges of whatever character (other than import and export duties and other than taxes within the purview of Article ٢.٢ of this Agreement) imposed by Parties on or in connection with importation or exportation shall be limited in amount to the approximate cost of services rendered and shall not represent an indirect protection to domestic goods or a taxation of imports or exports for fiscal purposes.

(b) The Parties recognize the need for reducing the number and diversity of fees and charges referred to in subparagraph (a) of this paragraph.

(c) The Parties also recognize the need for minimizing the incidence and complexity of import and export formalities and for decreasing and simplifying import and export documentation requirements.^١

^١ While Article ٢.٥ of this Agreement does not cover the use of multiple rates of exchange as such, paragraphs ١ and ٤ of Article ٢.٥ of this Agreement condemn the use of exchange taxes or fees as a device for implementing multiple currency practices; if, however, a Party is using multiple currency exchange fees for balance of payments reasons with the approval of the International Monetary Fund, nothing in this Agreement shall preclude the use by a Party of exchange controls or exchange restrictions in accordance with the Articles of Agreement of the International Monetary Fund or with that Party's special exchange agreement with the other Party.

^١ It would be consistent with paragraph ١ of Article ٢.٥ of this Agreement if, on the importation of goods from the territory of a Party into the territory of the other Party, the production of certificates of origin should only be required to the extent that is strictly indispensable.

٧. A Party shall, upon request by the other Party, review the operation of its laws and regulations in the light of the provisions of this Article.

٨. No Party shall impose substantial penalties for minor breaches of customs regulations or procedural requirements. In particular, no penalty in respect of any omission or mistake in customs documentation which is easily rectifiable and obviously made without fraudulent intent or gross negligence shall be greater than necessary to serve merely as a warning.

٩. The provisions of this Article shall extend to fees, charges, formalities and requirements imposed by governmental authorities in connection with importation and exportation, including those relating to:

- (a) consular transactions, such as consular invoices and certificates;
- (b) quantitative restrictions;
- (c) licensing;
- (d) exchange control;
- (e) statistical services;
- (f) documents, documentation and certification;
- (g) analysis and inspection; and
- (h) quarantine, sanitation and fumigation.

١٠. Each Party shall ensure that its competent authorities make available through their official websites information about fees and charges it imposes.

Article ٧.٦

Administration of Trade Regulations

١. Laws, regulations, judicial decisions and administrative rulings of general application, made effective by the Parties, pertaining to the classification or the valuation of goods for customs purposes, or to rates of duty, taxes or other charges, or to requirements, restrictions or prohibitions on imports or exports or on the transfer of payments therefor, or affecting their sale, distribution, transportation, insurance, warehousing inspection, exhibition, processing, mixing or other use, shall be published promptly in such a manner as to enable governments and traders to become acquainted with them. Agreements affecting international trade policy which are in force between the government or a governmental agency of the Parties shall also be published. The provisions of this paragraph shall not require the Parties to disclose confidential information which would impede law enforcement or otherwise be contrary to the public interest or would prejudice the legitimate commercial interests of particular enterprises, public or private.

٢. No measure of general application taken by the Parties effecting an advance in a rate of duty or other charge on imports under an

established and uniform practice, or imposing a new or more burdensome requirement, restriction or prohibition on imports, or on the transfer of payments therefor, shall be enforced before such measure has been officially published.

٢. (a) Each Party shall administer in a uniform, impartial and reasonable manner all its laws, regulations, decisions and rulings of the kind described in paragraph ١ of this Article.

(b) Each Party shall maintain, or institute as soon as practicable, judicial, arbitral or administrative tribunals or procedures for the purpose, *inter alia*, of the prompt review and correction of administrative action relating to customs matters. Such tribunals or procedures shall be independent of the agencies entrusted with administrative enforcement and their decisions shall be implemented by, and shall govern the practice of, such agencies unless an appeal is lodged with a court or tribunal of superior jurisdiction within the time prescribed for appeals to be lodged by importers; provided that the central administration of such agency may take steps to obtain a review of the matter in another proceeding if there is good cause to believe that the decision is inconsistent with established principles of law or the actual facts.

(c) The provisions of subparagraph (b) of this paragraph shall not require the elimination or substitution of procedures in force in the territory of a Party on the date of entry into force of this Agreement which in fact provide for an objective and impartial review of administrative action even though such procedures are not fully or formally independent of the agencies entrusted with administrative enforcement. Any Party employing such procedures shall, upon request, furnish full information thereon in order that other Party may determine whether such procedures conform to the requirements of this subparagraph.

Article ٢.٧ Quantitative Restrictions^{١١}

١. With respect to goods listed in Annex I to this Agreement, no prohibitions or restrictions other than duties, taxes or other charges, whether made effective through quotas, import or export licenses or other measures, shall be instituted or maintained by any Party on the importation of such goods of the territory of any other Party or on the exportation or sale for export of such goods destined for the territory of any other Party.

٢. The provisions of paragraph ١ of this Article shall not extend to the following:

^{١١} Throughout Article ٢.٧ of this Agreement the terms "import restrictions" or "export restrictions" include restrictions made effective through state-trading operations.

- (a) export prohibitions or restrictions temporarily applied to prevent or relieve critical shortages of foodstuffs or other goods essential to the exporting Party;
- (b) import and export prohibitions or restrictions necessary to the application of standards or regulations for the classification, grading or marketing of commodities in international trade;
- (c) import restrictions on any agricultural or fisheries goods, imported in any form¹¹, necessary to the enforcement of governmental measures which operate:
 - i. to restrict the quantities of the like domestic goods permitted to be marketed or produced, or, if there is no substantial domestic production of the like goods, of a domestic goods for which the imported goods can be directly substituted; or
 - ii. to remove a temporary surplus of the like domestic goods, or, if there is no substantial domestic production of the like goods, of a domestic goods for which the imported goods can be directly substituted, by making the surplus available to certain groups of domestic consumers free of charge or at prices below the current market level; or
 - iii. to restrict the quantities permitted to be produced of any animal goods the production of which is directly dependent, wholly or mainly, on the imported commodity, if the domestic production of that commodity is relatively negligible.

Any Party applying restrictions on the importation of any goods pursuant to subparagraph (c) of this paragraph shall give public notice of the total quantity or value of the goods permitted to be imported during a specified future period and of any change in such quantity or value. Moreover, any restrictions applied under (i) above shall not be such as will reduce the total of imports relative to the total of domestic production, as compared with the proportion which might reasonably be expected to rule between the two in the absence of restrictions. In determining this proportion, the Party shall pay due regard to the proportion prevailing during a previous representative period and to any special factors¹² which may have affected or may be affecting the trade in the goods concerned.

3. No prohibition or restriction shall be applied by a Party on the importation of any goods of the territory of the other Party or on the exportation of any goods destined for the territory of the other Party,

¹¹ The term "in any form" in subparagraph (c) of paragraph 2 of Article 1.2 of this Agreement covers the same goods when in an early stage of processing and still perishable, which compete directly with the fresh goods and if freely imported would tend to make the restriction on the fresh goods ineffective.

¹² The term "special factors" includes changes in relative productive efficiency as between domestic and foreign producers, or as between different foreign producers, but not changes artificially brought about by means not permitted under this Agreement.

unless the importation of the like goods of all third countries or the exportation of the like goods to all third countries is similarly prohibited or restricted.

٤. In applying import restrictions to any goods, the Parties shall aim at a distribution of trade in such goods approaching as closely as possible the shares which the other Party might be expected to obtain in the absence of such restrictions and to this end shall observe the following provisions:

- (a) wherever practicable, quotas representing the total amount of permitted imports (whether allocated among supplying countries or not) shall be fixed, and notice given of their amount in accordance with paragraph ٥ (b) of this Article;
- (b) in cases in which quotas are not practicable, the restrictions may be applied by means of import licenses or permits without a quota;
- (c) the Parties shall not, except for purposes of operating quotas allocated in accordance with subparagraph (d) of this paragraph, require that import licenses or permits be utilized for the importation of the goods concerned from a particular country or source;
- (d) in cases in which a quota is allocated among supplying countries the Party applying the restrictions may seek agreement with respect to the allocation of shares in the quota with the countries having a substantial interest in supplying the goods concerned including the other Party. In cases in which this method is not reasonably practicable, the Party concerned shall allot to the other Party a share based upon the proportions, supplied by such Party during a previous representative period, of the total quantity or value of imports of the goods, due account being taken of any special factors which may have affected or may be affecting the trade in the goods. No conditions or formalities shall be imposed which would prevent any Party from utilizing fully the share of any such total quantity or value which has been allotted to it, subject to importation being made within any prescribed period to which the quota may relate^{١٢}.

٥. (a) In cases in which import licenses are issued in connection with import restrictions, the Party applying the restrictions shall provide, upon the request of the other Party, all relevant information concerning the administration of the restrictions, the import licenses granted over a recent period and the distribution of such licenses among supplying countries; *Provided* that there shall be no obligation to supply information as to the names of importing or supplying enterprises.

(b) In the case of import restrictions involving the fixing of quotas, the Party applying the restrictions shall give public notice of the total

^{١٢} No mention was made of "commercial considerations" as a rule for the allocation of quotas because it was considered that its application by governmental authorities might not always be practicable. Moreover, in cases where it is practicable, a Party could apply these considerations in the process of seeking agreement, consistently with the general rule laid down in the opening sentence of paragraph ٤ of this Article.

quantity or value of the goods or goods which will be permitted to be imported during a specified future period and of any change in such quantity or value. Any supplies of the goods in question which were en route at the time at which public notice was given shall not be excluded from entry; *Provided* that they may be counted so far as practicable, against the quantity permitted to be imported in the period in question, and also, where necessary, against the quantities permitted to be imported in the next following period or periods; and *Provided* further that if any Party customarily exempts from such restrictions goods entered for consumption or withdrawn from warehouse for consumption during a period of thirty days after the day of such public notice, such practice shall be considered in full compliance with this subparagraph.

(c) In the case of quotas allocated among supplying countries, the Party applying the restrictions shall promptly inform the other Party of the shares in the quota currently allocated, by quantity or value, to the various supplying countries and shall give public notice thereof.

٦. With regard to restrictions applied in accordance with paragraph ٢ (c) or paragraph ٤ (d) of this Article, the selection of a representative period for any goods and the appraisal of any special factors affecting the trade in the goods shall be made initially by the Party applying the restriction; *Provided* that such Party shall, upon the request of the other Party consult promptly with the other Party regarding the need for an adjustment of the proportion determined or of the base period selected, or for the reappraisal of the special factors involved, or for the elimination of conditions, formalities or any other provisions established unilaterally relating to the allocation of an adequate quota or its unrestricted utilization.

٧. The provisions of this Article shall apply to any tariff quota instituted or maintained by any Party, and, in so far as applicable, the principles of this Article shall also extend to export restrictions.

Article ٢.٨. Freedom of Transit

١. Goods (including baggage), and also vessels and other means of transport shall be deemed to be in transit across the territory of a Party when the passage across such territory, with or without trans-shipment, warehousing, breaking bulk, or change in the mode of transport, is only a portion of a complete journey beginning and terminating beyond the frontier of the Party across whose territory the traffic passes. Traffic of this nature is termed in this Article "traffic in transit".

٢. There shall be freedom of transit through the territory of each Party, via the routes most convenient for international transit, for traffic in transit